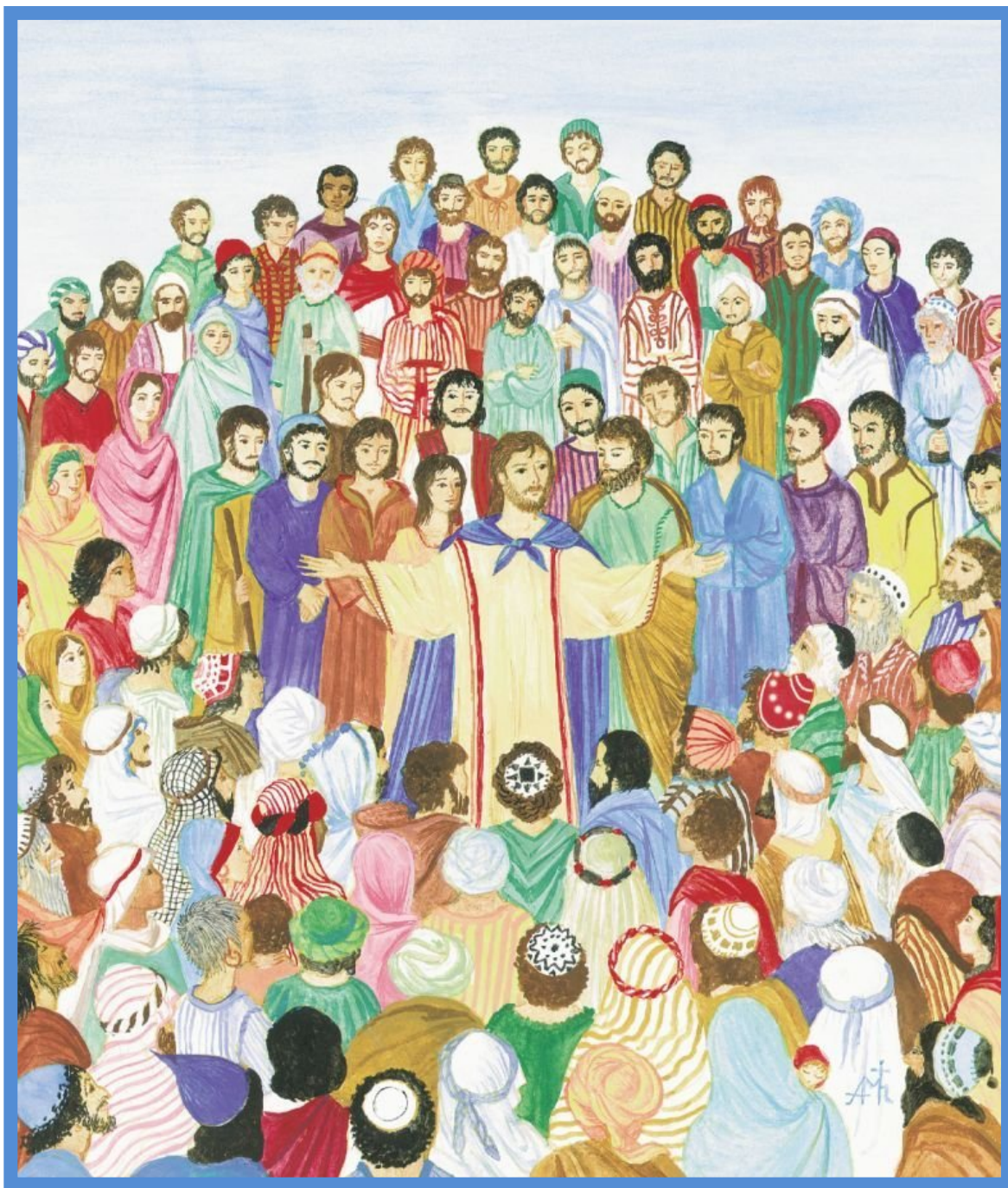

Mana išrinktuju laimei
JĖZUS

Léandre Lachance

1 tomas

Léandre Lachance

MANO IŠRINKTIEJI, – JŪSŲ
LAIMEI, – JĖZUS!

I
TOMAS

Kaunas

UDK 23/28

La48

Léandre Lachance

1 tomas

MANO IŠRINKTIEJI, – JŪSŲ LAIMEI, – JĖZUS!

Originalas:

Léandre Lachance (Leandras Lašansas)

«Pour le bonheur des Miens, Mes choisis – JĖSUS»

Viršelis:

Editions Médiaspaul, Paryžius

Palaiminimai, guašas, Anne-Marie Hennequin

© *La Fondation des choisis de Jésus, 1996*

Visos teisės priklauso visoms šalims visomis kalbomis.

Šią knygą leidžiama kopijuoti ir platinti visokiais būdais: tiek visą, tiek atskiras jos dalis, su vienintele sąlyga, kad tai bus daroma ne komerciniais tikslais.

„La Fondation des choisis de Jésus“ uždavinys – skatinti Meilės pranešimus, Viešpaties patikėtus Leandru Lašansui (Leandre Lachance), juos skleisti ir bandyti įgyvendinti.

Imprimatur

† Jānis Pujats, Rygos arkivyskupas metropolitas.

Ryga, 2006 m. vasario 16 d.

ISBN 978-9955-03-856-6 (bendras)

ISBN 978-9955-03-857-3 (I tomas)

Kardinolas Jānis Pujats apie Leandro Lašanso knygas:

2006 m. pradžioje buvau supažindintas su Leandro Lašanso (Léandre Lachance) knygos latviškuoju vertimu. Jos pavadinimas: „Mano išrinktieji, – jūsų laimei, – Jėzus!“. Tai buvo pirmoji tokiu pavadinimu iš trijų prancūziškai išleistų Leandro knygų. Latviškasis vertimas buvo dar tik rankraštyje, tad jo redaktorius maloniai paprašė manęs jį įvertinti.

Nėra lengva nustatyti religinių tekstų vertę. Kaip arkivyskupas ir Popiežiaus atstovas privalau tai daryti su visu kruopštumu, dideliu atsargumu ir atsakomybės jausmu – tiek dėl autoriaus ir jo darbų, tiek dėl tų, kurie juos skaitys.

Bet kuriuo atveju susilaikau nuo sprendimo, ar knygų dialogai yra antgamtinės kilmės. Galiu tik patvirtinti, jog šie raštai niekuo neprieštaruoja krikščioniškam tikėjimui, yra moralūs ir tinka skaityti.

Pirmojo tomo pradžioje Jėzus klausia Leandro:

„Ar sutinki būti tuo, kuris gyvena vien dėl Manęs? Ar sutinki būti tuo, kuris dėl Manęs išsižada savo asmeninės gerovės, savo įvaizdžio, reputacijos ir ypač savo minčių?“

Aš iškart supratau, kad Jėzus to klausia ne vien „mažojo“ Leandro, bet taip pat ir manęs asmeniškai, ir visų, kurie nori užmegzti artimą ir meilų santykį su Dievu.

Šis klausimas yra kertinis: „Ar esu pasirengęs sakyti Jėzui „taip“, net jei tai iš manęs pareikalautų didelio pasiaukojimo, jei dėl Jo turėčiau kentėti nuo pasaulio, ar net jei man reikėtų palikti viską, kas šiuo metu man yra artima ir brangu?“

Tai rimtas žingsnis. Kaip ten bebūtų, jei skaitytojas nuspręstų neatsakyti Jėzui savuoju „taip“, jis vis tiek galės su džiaugsmu skaityti šių knygų puslapius ir širdyje juos svarstyti. Knygų turinys sujudina pačią žmogaus širdies gelmę.

Buvau susitikęs Leandrą du kartus – 2008 ir 2009 metais, kai jis Latvijoje skaitė paskaitas ir vedė rekolekcijas. Antrojo mūsų susitikimo metu jis nuoširdžiai man padėjo už suteiktą Imprimatur, už Bažnyčios palaikymą lat-

viškų knygų leidybai. „Kaip aš galėčiau to nedaryti, – aš atsakiau, – šiose knygose nematau nieko, kas prieštarautų Evangelijai.“

Esu tikras, kad ateinančiais metais šių knygų poreikis tik didės ir ateityje daugybė žmonių jas skaitys. Jos vis labiau plis pasaulyje ir bus nepamiršamos tarp didžiųjų bestselerių.

Mano nuomone, tas faktas, kad Leandro raštai yra vidinių įkvėptų dialogų rezultatas, suteikia jiems didelę reikšmę. Neabejoju, kad šie pokalbiai daugeliui sustiprins tikėjimą ir pagyvins santykį su Dievu.

Dialogai liudija, kad norint būti iš tiesų laimingam, Meilę reikia ne vien duoti, bet ir priimti. Laimės neįmanoma pasiekti ieškant vien pinigų, turtų ar garbės, kuriuos pasaulis vadina vertingais.

Čia kalbama apie Dievą kaip Meilę. O kaip kiti žmonės gali patirti Dievo Meilę jiems? Atsakydamas į šį klausimą, kviečiu kiekvieną šių knygų skaitytoją atsiverti Dievo Meilei, mylėti aplinkinius visa širdimi ir tapti tikromis Meilės būtybėmis.

Kardinolas Jānis Pujats
Romos Katalikų Bažnyčios Rygos arkivyskupas metropolitas

Popiežiaus Urbono VIII dekreto deramam paklusnumui ir pagarbai paliudyti, mes pareiškiame teikią šioje knygoje nupasakotiems faktams tik tokį pasitikėjimą, kurio vertas kiekvienas žmogiškas liudijimas. Mes taip pat pareiškiame, kad čia atskleisti teiginiai jokiū būdu neprieštarauja mūsų Motinos Bažnyčios, kuriai autorius yra nuoširdžiai atsidavęs, mokymui.

Padėka

Norėčiau padėkoti visiems, kurie padėjo išleisti šią knygą, ypač savo žmonai Elžbietai už jos paramą abejonių metu, tėvui Dovydui, kurį Viešpats man atsiuntė kaip dvasinį palydėtoją, ir visiems prisidėjusiems prie šios knygos paruošimo bei išleidimo.

L. L.

Prologas

„Ką dabar tavyje ir per tave darau, tą patį nuveiksiu ir su tais, kurie skaitys šias eilutes ir duos savo sutikimą. Pažadų kiekvienam išlieti tą pačią Meilę, kurią tu gauni šią akimirką“. (45 nr.)

Pratarmė

Šių laikų žmogus išgyvena daug vidinės kančios. Daugelis nusigręžė nuo Kūrėjo, – jie ieško kaip patenkinti savo įnorius ir todėl pasiklysta. Ši krizė yra tokia gili, kad galime kalbėti apie ją kaip apie „sielų ligą“.

Nieko nuostabaus, kad mūsų visuomenėje daugėja sektų ir įvairaus pobūdžio asmeninio tobulėjimo kursų. Tūkstančiai įvairaus amžiaus žmonių lankosi pas mediumus, astrologus ar tariamus regėtojus, siekdami sužinoti savo ateitį ar sugrįžti į numanomus savo „ankstesnius gyvenimus“.

Perskaitęs „Mano išrinktieji, – jūsų laimei, – Jėzus!“, turiu pripažinti, kad šie dvasiniai pašnekesiai mane nustebino. Knygos autorius nėra „apšviestasis“ – Leandras yra gabus verslininkas, pareigingas šeimos tėvas, malda savo gyvenime paskyręs privilegijuotą vietą. Savo dvasinėje kelionėje jis nuolat apmąsto savo gyvenimą ir elgesį Evangelijos šviesoje. Eucharistija ir Dievo Žodžio apmąstymas yra jo krikščioniškosios egzistencijos centras.

Juk Dievas niekad os nesileidžia nugalimas dosnumu. Leandras dova-
noja Viešpačiui savo laiką, idant atvertų Jam širdį, o Dievas jį pripildo savo
palaiminimais ir brangiausiomis malonėmis.

Skaitydami šią knygą, ar juo labiau, ją apmąstydami, jūs pažinsite Tėvo
švelnumą ir Jo troškimą jus vesti į laimę Kristuje per Šventąją Dvasią. Šiuose
raštuose mes galime sekti autoriaus dvasiniu keliu. Jis girdi Dievo kvietimą,
karštai trokšta į jį ištikimai atsiliepti, tačiau pastebi savo žmogiškosios pri-
gimties silpnumą ir pripažįsta, kad visiškai pasišvęsti Dievui neįmanoma per
vieną dieną. Iš kitos pusės, atpažindamas savo trūkumus, jis prašo Dievą jais
pasirūpinti. Ar tai ne kiekvieno iš mūsų dalia? Ar šie autoriaus sunkumai
mums nėra pažįstami?

Leandras yra verslo žmogus, mokąs planuoti savo darbus, siekti konkre-
čių tikslų, tačiau savo dvasiniame gyvenime jis išmoko taip sumažėti, kad
leistųsi Šventosios Dvasios vedamas naujais, dažnai nežinomais keliais. Tai
įtakojo ne vien jo dvasinį, bet ir asmeninį bei profesinį gyvenimą.

Šis žmogus atrado tiesą, jog Dievas rūpinasi visais mūsų poreikiais,
todėl visa mūsų esybė turi gyventi Tikėjimu, Viltimi ir Meile.

Ši knyga alsuoja visišku pasišventimu Dievo valiai. Ieškodami šio at-
sidavimo savo gyvenime mes ragaujame laimę, kurią Dievas pažadėjo savo
tarnams ir tarnaitėms.

Autorius mini ir Dievo savybes, kurias man dažnai būdavo sunku su-
prasti: „Esu pavydus Dievas“ (Iš 34,14). Žmogiškasis pavydas mus atstumia,
gniuždo, triuškina, įkalina, veda į mirtį. Dievo pavydas – išlaisvina, per-
keičia, atgaivina, pamalonina. Pavydus Dievas pažada, kad niekas pasaulyje
nemylės labiau, nei Jis. Kokia nuostabi Meilė! Todėl, apmąstydami Meilę,
mes tampame Meilės būtybėmis. Šventoji Dvasia teįspaudžia jummyse šią Die-
vo Svajonę. Sekdami autoriaus pavyzdžiu leiskimės perkeičiami šios Dievo
meilės. Laimė yra užtikrinta.

Kun. Gi Žirū (Guy Giroux)

Ižanga

Šio leidinio pavadinimas jau nurodo, kam ši žinia skirta – Jėzaus Kristaus išrinktiesiems. Tačiau tai nėra jokia išimtis, kai tik kai kurie asmenys tegali pasinaudoti Viešpaties dovanomis. Tatai kvietimas tiek visiems vyrams, tiek ir moterims, kurie, trokšdami vykdyti Dievo valią, tiesiog stengiasi krikščioniškai gyventi. Knyga skirta visiems, kuriuos Kristus gali pavadinti draugais: „Jūs esate mano draugai, jei darote tai, ką jums įsakau“ (Jn15,14).

Ši knyga greičiau yra tikėjimo liudijimas nei apreiškimas, regėjimas, vidinis girdėjimas ar apokaliptiniai pranešimai. Man teko lydėti Leandrą nuo pat šių pašnekusių pradžios. Jis žino, kad pats jis nieko nepasiekė, ir yra nustebęs dėl šių nepaaiškinamų malonių. Turėčiau pabrėžti ir tai, kad jis nemato jokių regėjimų ir negirdi jokių žodžių. Ekstatinė būseną jam yra nežinoma. Per maldą jis jaučia jėgą, raginančią jį rašyti iš anksto nežinant žodžių ir sakinių, kurie išaiškės: jis jau įprato atnešti Viešpačiui savo išgyvenimus ir gausius rūpesčius. Ši knyga yra tų dalykų vaisius. O juk šiandien Kvebeke, kaip ir kitur, nepaliauja sklaidyti stebuklingų pasirodymų, regėjimų, pranašišku žodžių ir laikų pabaigai skirtų pranešimų gandai. Nemanau, kad šis tekstas prisideda prie šių mistinių ar paramistinių reiškinių sąrašo. Tokiu atveju reikėtų suabejoti jų tikrumu. Galbūt ši knyga yra įžanga į tam tikras malones. Pamatysime.

Tik viena yra aišku: Leandras paprastu tikėjimu priėmė šį tekstą, atspindintį jo nuolatinę kovą, jo troškimą paklusti Dievo valiai, atrasti begalinę Dievo Meilę. Sąmoningai pripažindamas, kad Dievas rūpinasi net mažiausiomis mūsų gyvenimo smulkmenomis, Leandras paveda Jam, – čia skeptikai, žinoma, juoksis – visas savo gyvenimo sritis, – tarp jų ir savo verslą.

Ramybė ir džiaugsmas pripildo jo širdį tiek rašant, tiek skaitant šiuos tekstus. Jis pajuto būtinybę papasakoti apie tai kitiems žmonėms ne dėl asmeninės garbės, bet veikiau giliai tikėdamas, kad jo liudijimas padės tiems, kurie Dievo valios vykdymą nori pasirinkti svarbiausiu savo gyvenimo tikslu.

Tai labai paprastas, bet reiklus liudijimas, persmelktas evangeline meile, nes Dievo Gailestingumas ir Meilė čia susitinka su žmogaus mažumu. Kai kurie asmenys, skaitę šį tekstą dar prieš jo išleidimą, buvo persmelkti jo liudijimo gelmės. Drįstu tikėti, kad taip nutiks ir tiems vyrams bei moterims, kurie skaitys jį ateityje. Kaip autoriaus palydėtojas, aš nerandu šiame tekste teologinių ar mokslinių klaidų. Antra vertus, čia nėra teologijos ar teorijos, bet veikiau dvasingumo veikalas. Kai kurie žodžiai ir mintys gali pasirodyti neaiškūs, tačiau neabejoju, kad atidus skaitymas padės pažinti Viešpaties gerumą, net gyvenant šių dienų materialistinėje aplinkoje.

*Tėvas Ngondo D. David, C.I.C.M.,
teologijos daktaras*

Du liudijimai

1. Ši knyga – vidiniai JĖZAUS pokalbiai su Leandru. Iš esmės, Jėzus čia diktuoja ir moko, kaip elgtis, kad pasiryžtum artimai bendradarbiauti su Juo kelionėje ir atrastum LAIMEJŲ Artumoje. Kreipinys „Mano išrinktieji“ taikomas visiems, ypač tiems, kurie skaito vedami tikėjimo, nuolankumo ir maldos dvasios. Tuo atžvilgiu autoriaus elgesys yra pavyzdingas ir ugdančias. Vienintelė išimtis yra tie, kurie patys apsispręš atsiriboti nuo šių tekstų: pasitikintys vien tik savimi arba absoliučiai niekuo nepasitikintys.

Man asmeniškai dažnas kontempliatyvus skaitymas leido patirti, kokie ypatingi šie mokymai, pamažu padėję man:

- ✓ susitelkti į esmę: išmokė teikti pirmenybę tikrajai gyvenimo prasmei – pasišvęsti Dievui ir tapti pilnu Jo Meilės grožio;
- ✓ atrasti, kad Dievas man yra prieinamas: patirti Jo artimą Buvimą savo širdies gilumoje.
- ✓ vertinti dangiškojo Tėvo švelnumą: artimos bendrystės akimirkomis jausti be galo mylinčio Tėvo žvilgsnį, pabūti Jo Širdies vaiku.
- ✓ atgauti vaiko širdį: atsižadėti „senojo žmogaus“, maldauti malonės, kad sugebėčiau priimti savo nepajėgumą, išnykti taip, kad Meilė galėtų pasireikšti – suteikti Jai veikimo laisvę.
- ✓ leistis Dievo išgydomam: atiduoti Jam visus „ne“, išstartus Jo Meilei, atiduoti savo skurdą, kančią, nerimą... Patirti, kad vien tik Meilė nuskaisina ir patenkina mano, kaip Dievo vaiko, alkį ir troškulį.

✓ tapti Dievo Meilės laidu: leisti Jam ateiti į menkiausias mano gyvenimo smulkmenas ir vis atviriau liudyti, jog Jis veikia manyje, per mane ir apie mane.

Trumpai tariant, ši knyga teikvėpia mus įvykdyti svarbiausiąjį mūsų gyvenimo uždavinį: patirti pokyčius, tapti Meilės būtybėmis; Dievui dėkoti, mylėti Jį ir kitus taja pačia Meile, kuria pertekusi Jo Širdis.

Geros jums dvasinės kelionės.

*Marselis Laflamas (Marcel Laflamme),
Šerbruko universiteto profesorius*

2. Sakoma, kad miško gaisras greičiau plinta šaknimis nei šakomis... Taip iš tiesų atsitiko man skaitant šiuos raštus. Aš nepažįstu jų autoriaus, tiesiog draugė paskolino man Leandro užrašus. Nuo pat pirmųjų puslapių pajutau Meilę, apimančią mano būties šaknis. Šie dvasiniai Jėzaus pokalbiai su Leandro atgaivino mano širdyje poreikį artimai būti su Jėzumi, be perstojo mums bylojančiu, kad Jis švelniai ir net beprotiškai mus myli...

Po truputėlį aš supratau, kad Jėzus per šiuos raštus mane kviečia įžengti į Jo Meilės mokyklą.

Šie žodžiai mane liečia ir aš esu nepaprastai nustebinta ramybės, apsigyvenusios manyje po to, kai ėmiau juos skaityti. Aš pakerėta esminių dalykų, kaip sako Jėzus: „Tik vienas dalykas tėra iš tiesų svarbus: tai dabarties akimirka, būtent, Meilė, kuri išliejama į tavo širdį, ir intymumas, kurį turime kartu, – tu Manyje ir Aš tavyje“.

Taip, iš tiesų, „kadangi Meilė myli mane, – aš tampu Meile“. Ši malonė yra prieinama visiems, skaitysiantiems šiuos puslapius. Jie gaus malonę būti Meilės uždegtiems vardan Naujosios Bažnyčios, kurios užduotis – mažutėliai, turį privilegiją būti „išrinktais“, idant įkvėptų mūsų šiandienio pasaulio žmones, kuriems taip trūksta Meilės.

Manasis „taip“ iškart padaro mane neparastai laiminga ir aš, manau, kad visi šios knygos skaitytojai patirs tą pačią laimę.

*Diana Ganjon (Diane Gagnon),
Šerbrukas*

1996

Lapkričio 7 d., Šerbrukas, Kvebekas

1. – Esu paragintas paimti popieriaus lapą, pieštuką ir rašyti.

Dabar maždaug 5-ta valanda ryto. Meldžiuosi ir esu paragintas paimti popieriaus lapą, rašiklį ir užrašyti, kas man bus pasakyta. Vieninteliai žodžiai, kuriuos girdi mano dvasia: „Mano mylimasis vaike!“

Kadangi noriu būti paklusnus Dvasiai, pradėdu rašyti ir štai kas man yra išarta.

„Mano mylimasis vaike, prašau tavęs, klausykis, pasitikėk Manimi. Aš vadovausiu kiekvienam tavo žingsniui, pašalinsiu iš tavo kelio visas kliūtis. Žinau, kad esi per mažas, jog suprastum, ko tavęs prašau. Tu turi eiti pirmyn vedamas vien tikėjimo, nematydamas ir nesuprasdamas, kur tave vedu. Tau tereikia leistis vedamam.

Tai, ko tavęs prašau, yra taip nedaug. Kodėl tau tai atrodo sunku? Tavo galva, tavo protas visad nori viską žinoti ir suprasti, bet Aš esu tavo širdyje. Šiuo atžvilgiu tu esi kaip mažas, ką tik pradėjęs vaikščioti vaikas. Matau, kad esi dar labai netvirtas, bet svarbiausia, kad sutinki atsistoti ir eiti į priekį nesuprasdamas, nesiginčydamas, nesvarstydamas. Taip po truputėlį tapsi tvirtesnio tikėjimo ir leisiesi vis labiau vedamas.

Aš būsiu tavo Vadovas, o tu būsi Mano mažutėlis, kurį Aš myliu, supuoju, maitinu, saugau ir retkarčiais pataisau. Žinok, kad Aš, kuris esu tobulas, noriu ir tave padaryti tobulą, ir tu dėl to negali nieko padaryti: tau tereikia leisti Man veikti ir kartoti Man savąjį „taip“. Visados tark Man savuosius „taip“ nematydamas ir nesuprasdamas. Tik vėliau pamatysi ir suprasi, ką Aš būsiu atlikęs.

Norėčiau, kad tu paimtum sąsiuvinį, kuriame užrašinėtum, ko noriu tave išmokyti. Esi Man reikalingas. Noriu padaryti tave atrama savo

Bažnyčiai. Mano Meilė tau neturi ribų. Tu turi nusileisti į savo gelmes, ten Aš esu.

Ar nori visuomet būti Mano akivaizdoje? Gali tai dabar, nes žinai, kur Aš esu, ir kad esu visuomet su tavimi. Tau nereikia Manęs ieškoti kitur, esu čia, tavyje, tavo gelmėje. Kaip Aš tave myliu. Didžiuojuosi tavimi kaip mama, matanti savo vaiką žengiant pirmuosius žingsnius. Rytoj mes imsimės kitų pratimų. Myliu tave“.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už šią gražią tikėjimo patirtį, kurią Tu man leidi išgyventi. Žinau, kad man dar reikia visko mokytis. Aš tariau Tau visišką „taip“, besąlygiškai. Aš noriu būti mažutėlis, kuris leidžiasi mylimas, perkeičiamas, taisomas. Kaip norėčiau tapti šventas! Žinau, kad pats vienas esu bejėgis. Bet Tu tai gali ir aš to karštai prašau. Aš taip pat žinau, kad Tu negali atsisakyti išpildyti šį prašymą. Ačiū Tau, kad jį išgirdai. Myliu Tave, Jėzau, ir prašau Mamos Marijos vesti mane prie Tavęs.

Lapkričio 8 d., 22 val. 20 min.

2. – Atiduok Man savo naštą, rūpesčius, kad galėtum visas būti Mano.

Po sunkaus vakaro Vaterlo aš klausiu Dievo, ko Jis nori mane išmokyti per šį įtemptą vakarą.

„Mano mylimasis vaike, atiduok Man savo naštą, savo rūpesčius, kad galėtum visas būti Mano“.

Aš Tau viską atiduodu ir visiškai pasišvenčiu Tau.

„Dabar eik pailsėti. Tu nebeturi jokių rūpesčių. Myliu tave“.

Keliaudamas į 8 val. Mišias supratau, kad agresyvumas, kurį jutau Vaterlo vakar vakare, pagal šv. Paulių, eina per žmones, bet kyla iš piktųjų dvasių. Per šv. Mišias, kaip niekada anksčiau, aiškiai supratau Mamos Marijos mokymų svarbą: jei nori susigrąžinti ramybę, džiaugsmą ir Meilę, reikia įžengti į savo vidinį kambarėlį. Kitaip sužalotų ir blogų dvasių įtakai pasidavusių žmonių agresyvumas, įvairūs išbandymai įtrauks į sukurį.

Lapkričio 11 d., 5 val. 15 min.

3. – Ar sutinki atsižadėti savo asmeninės gerovės, savo įvaizdžio, gero vardo ir ypač savo minčių?

Viešpatie Jėzau, šį rytą jaučiu poreikį meldamasis užrašyti Tau savo prašymus. Aš noriu melstis už visą C. šeimą, su kuria buvome susitikę vakar. Jaučiu norą melstis ypatingu būdu už D., kuri, atrodo, turi sunkumų su atmintimi, taip pat su savo dukra ir sūnumi. Neleisk, kad jų kančios būtų bevertės, bet sujungęs su savais kentėjimais, sudėk juos į savo Šventąsias Žaizdas, perkeisk (per Tavo malonės stebuklą) į malones ir palaiminimus jiems ir jų artimųjų išganymui. Aš Tave šlovinu už šį Tavo malonės stebuklą. Dėkoju, kad girdi ir išklausai mano maldą.

Noriu Tau patikėti nurodymus, kuriuos užmiršau perduoti tėvui F. Teikis man priminti, ką turiu daryti dėl koplyčios statybos projekto.

Kadangi Tave domina viskas, noriu Tau patikėti tris projektus, su kuriais turėsiu dirbti šią savaitę: du išpardavimus, apie kuriuos Tu žinai, ir žemės paskirstymą.

Tu matai mano ribotumą. Tu, kuris visa gali, teikis vadovauti šiems darbams. Tvarkyk juos kaip Tu nori. Noriu būti Tavo mažasis tarnas. Padaryk, kad būčiau klusnus įrankis Tavo rankose.

Jau iš anksto Tau dėkoju, Tave garbinu, Tave šlovinu už tai, ką padarysi. Myliu Tave, Jėzau, ir savo širdies gilumoje teturiu vieną troškimą: būti visiškai Tavo rankose, kad Tau melsčiausi, Tave garbinčiau, Tau tarnaučiau ir Tavęs klausyčiausi, idant Tu galėtum perkeisti mano širdį, kaip nori. Ačiū.

„Mano Meilės vaike, Aš nuolat esu su tavimi ir niekad tavęs nepaliksiu. Esi Man brangus. Aš tavimi rūpinsiuosi. Taip pat imuosi tavo verslo reikalų. Jau pasirūpinau visais vyrais ir moterimis, kuriuos tu nešioji savo širdyje, kuriuos Man patikėjai. Meilė, kurią tau jaučiu, yra be ribų. Sakiau tau, kad noriu padaryti tave atrama savo Bažnyčiai. Klausykis Manęs. Aš vadovausiu kiekvienam tavo žingsniui. Atidarysiu kiekvieną kelią, kuris privalo būti atidarytas ir uždarysiu visus, kurie turi būti uždaryti. Aš esu Visagalis ir rūpinuosi net menkaisiomis smulkmenomis. Tai, ką patiri šiuo metu yra tau geriausia; rytoj bus kažkas kita.

Leandrai, Aš noriu tavęs paprašyti didelio dalyko. Ar sutinki būti tuo, kuris gyvena vien Man? Tuo, kuris dėl Manęs išsižada savo asmeninės gerovės, savo įvaizdžio, gero vardo ir ypač savo minčių? Atsakyk Man!“

Be jokių abejonių, mano atsakymas yra didelis „taip“, su visomis išgalėmis ir visa mano būtimi. Tu žinai, koks esu bejėgis. Veik manyje, kad mano „taip“ būtų toks, kokio Tu nori, didesnei Tavo garbei.

„Aš didžiuojuosi tavimi. Man patinka tavasis „taip“, padarysiu, kad jis augtų. Patikiu tave savo palaimintajai Motinai, kad ji ir toliau tave mokytų to, ką turi žinoti. Ji tave labai myli ir saugo. Nebijok tikėjimo kelyje judėti į priekį. Tu dar turi viską atrasti. Skirk laiko įsisavinti tai, ką tau ką tik daviau.

Mano mažutėli, Aš myliu tave“.

Lapkričio 12 d., 3 val. 25 min.

4. – Man patinka matyti tave paklusnų.

Tu matai mane, Viešpatie, esu prieš Tave. Pirmiausia noriu Tau atiduoti du asmenis, su kuriais dirbau prieš 35 metus ir kuriuos Tu leidai man labai aiškiai pamatyti sapne.

Iš savo maloningumo apipilk juos savo Meile ir, jei juose yra užsilikę kažko, kas dar jiems nėra atleista, prašyčiau Tavęs veikti jų širdyse tokia jėga, kad jiems būtų visiškai ir besąlygiškai atleista už blogį, kurį jie man padarė sąmoningai ar nesąmoningai. Tegul jie būna apipilti Tavo malonėmis ir palaiminimais. Prašau atleisti ir man už visą blogį, kurį galėjau jiems padaryti sąmoningai ar nesąmoningai. Aš priimu save tokį, koks esu, ir prašau Tavęs malonių ir palaiminimų sau.

Viešpatie Jėzau, suteik man malonę Tave surasti ten, kur Tu esi, mano būties gilumoje, kad galėčiau Tavęs klausytis ir klusniai daryti viską, ko Tu iš manęs tikiesi. Šitaip vieną dieną aš tapsiu tuo, kuo Tu nori kad tapčiau. Tu supranti mano troškimą, gal ir varganai išreikštą. Pats aš esu bejėgis, o Tu gali viską, teikis veikti manyje. Myliu Tave, su Tavimi jaučiuosi taip gerai.

„Eikš į Mano glėbį, Mano mažutėli. Noriu priglausti tave dar arčiau savo Širdies, kad Manoji galėtų susijungti su tavąja. Tu būsi ganytojas Mano sioms avims, kurios pasitraukė nuo Manęs ir trokšta sugrįžti į Mano avidę. Panaudosiu tavo širdį tam, kad jos jaustųsi mylimos ir suprastos. Tu matai,

jog tavo būties gelmėje mūsų širdys iš tiesų gali susitikti. Kai Aš galiu veikti tavo širdyje būnant Manosios akivaizdoje, Aš ją deginu savo Meilės Ugnimi. Man patinka matyti tave paklusnų, koks esi dabar.

Pakludamas man išvengi daugelio kančių ir gali greičiau veikti, išvengdamas to, kas neturi vertės. Prašyk Mano palaimintosios Motinos apgaubti tave savo didžiuoju apsiaustu, kad išlaikytų tave šiame paklusnume ir apgintų nuo piktojo puolimų. Jaučiu jo pyktį, kylantį prieš tave, bet tu nebijok: Mano palaimintoji Motina, tavo Motina, tave gina. Leisk tam, ką tau pasakiau, įsiskverbti į tave, bet ypač leisk Mano Meilės srovėms lietis į tave – jau labai greitai tu galėsi ištarti kaip šv. Paulius: „Jau nebe aš gyvenu, bet Kristus gyvena manyje“. Meilė, kurią tau jaučiu, yra beribė, niekad to neužmiršk. Myliu tave“.

Ačiū, Jėzau. Niekados nesugebėsiu Tau kaip reikiant atsidėkoti už šias svarbias akimirkas, praleistas Tavo akivaizdoje, Tavo Meilėje ir ypač už Tavo didį Gailestingumą man, vargšui nusidėjėliui.

Aš Tave myliu ir noriu leisti Tavo ir palaimintosios Motinos mylimas. Kokią didelę malonę Tu suteiki man, tokiam menkam, su visais mano trūkumais ir klaidomis. Aš žinau, kad taip yra ne dėl kokio nors mano nuopelno, bet vien dėl Tavo malonės ir didžiulės Tavo Meilės. Aš leidžiu Tau manimi pasirūpinti. Myliu Tave ir dėkoju Tau.

Lapkričio 13 d., 3 val. 05 min.

5. – Kai nepriimate savęs, jūs trukdote lietis Mano Meilei.

Viešpatie Jėzau, vakar norėjau Tau papasakoti apie savo darbo rūpesčius, kad Tu mane pamokytum, kaip turėčiau keisti savo elgesį. Ar yra kas nors, kas kliudo pasibaigti pardavimams greitai ir lengvai? Aš noriu būti labiau Tavo: jau seniai to trokštu. Kadangi vadovauju ir maldos dienos rengimui, Tavo interesai turi būti pirmiau manųjų. Išmokyk mane, nes nežinau koks turėtų būti mūsų bendruomeninis apmąstymas, kad jis duotų gėrį kiekvienam Tavo vaikui, kurį Tu myli ypatingu būdu ir kurį išsirinkai tam, kad dalyvautų šioje maldos dienoje. Teturiu tik vieną troškimą: būti Tavo mažuoju įrankiu, kaip Tu to trokšti... pagal Tavo Širdį.

„Mano mažutėli, girdėjau tavo prašymą ir po to, kai būsi parašęs tai, ką tau dabar pasakysiu, tu gausi patvirtinimą Evangelijoje, užrašytoje lankstuke.

Šios maldos dienos esti pagal Mano Širdį. Man patinka jūsų didžiadvasiškumas ir jūsų uolumas. Tai balzamas Mano sužeistai Širdžiai.

Šiandien jūsų mąstymas bus apie meilę, kuria privalote degti vienas kitam. Meilė visuomet yra visų jūsų sunkumų sprendimo būdas.

Jūs trukdote Mano Meilei lietus, kai nepriimate savęs. Prašyčiau pasakyti Mano išrinktiesiems, besirenkantiems trečiadieniais, kad Aš jus myliu tokius, kokie jie yra. Jie Mane žeidžia, jei nepriima savęs tokių, kokius Aš jus sukūriau. Kodėl jie visada nori save lyginti su kitais? Juk Aš noriu, kad jie būtų skirtingi. Tai tokius Aš jus myliu. O jie¹, kodėl jie nori būti tokie kaip kas nors kitas? Aš nenoriu, kad jie būtų kaip kuris nors kitas vyras arba moteris. Noriu jų tokių, kokie jie yra. Tik priimdami save tokius, kokie yra, jie galės patirti malones, daugybę malonių, kurias Aš jiems noriu padovanoti.

Pasakyk jiems, kad Mano Širdis dega Meile jiems ir kad noriu išlieti savo Meilę kiekvienam ir ypač visiems dalyvaujantiems šiose maldos dienoje. Aš mokiau, kad nėra didesnės meilės, kaip atiduoti savo gyvybę už tuos, kuriuos mylime. Prieš atiduodami savo gyvybes, turite išmokti atiduoti save mažesniems dalimis. Jūs esate pakankamai dosnūs, paskyrę dieną maldai. Aš jūsų prašau skirti vieną valandą bendruomenės labui. Jūs turite užmiršti, kas esate, atsisakyti savo minčių, savo mąstymo ir elgesio įpročių, o ypač teismo ar kaltinimo, ir pagalvoti apie kitų laimę.

Tu nemanai, kad turėtum pasisakyti, vis dėlto, savo viduje jauti, kad dėl kitų laimės turėtum kalbėti, tada sutik tai padaryti. Tu norėtum pasisakyti, bet viduje jauti, kad dėl kitų laimės, turėtum patylėti, tada sutik palaukti ir, jei klausai kitų kalbančių, mylėk juos visa širdimi.

Jūs esate Meilės mokykloje. Aš jus išsirinkau. Man reikia kiekvieno iš jūsų. Svarbu ne tai, ką jūs darote ar sakote, bet meilė, kuri gyvena kiekvieno jūsų širdyje.

Priešas bando suardyti šias maldos dienas. Jis būtų laimingas, jei jam tai pasisektų, ir jūs intumėte teisti ir kritikuoti ar net puoselėtumėte blogas mintis apie vienas kitą.

Aš jus patikiu savo palaimintajai Motinai. Pasislėpkite po jos apsiaustu ir priešas bus bejėgis. Aš jus myliu“.

¹ Red. pastaba: tekste naudojama vyriškoji giminė apima ir moteriškąją giminę.

6. – Svarbu tik viena: labiau pasitikėti Manimi, leisti Man laisviau veikti.

Viešpatie Jėzau, noriu Tave šlovinti, garbinti ir Tau dėkoti už tai, ką leidai mums patirti per maldos dieną. Jaučiau Tavo Buvimą. Meilė buvo su mumis ir, esu tikras, kad ji augs tarp grupės narių.

Aš maldauju Tave siųsti malonių mūsų ketvirtadienio ryto susitikimui, skirtam vienam iš Tavo darbų. Tu matai mano ribotumą ir mano nepajėgumą atlikti visus kitus darbus, į kuriuos esu įsitraukęs. Paimk juos, daryk su jais, ką tik nori. Surikiuok visa: ypač mano mintis, žodžius ir mano veiksmus, kad jie būtų suderinti su tuo, ko nori Tu. Tebūna Tavo, o ne mano valia, tačiau aš būčiau labai laimingas, jei man pasakytum, ką turėčiau atrasti, pakeisti, ko vengti ateityje, kad tapčiau tinkamas įrankis Tavo rankose; labai mažytis įrankis.

Dėkoju Tau, kad man vadovauji, myliu Tave.

„Mano mažutėli, degu meile tau. Esu tavo Ganytojas: tu nieko, nieko, nieko neturi bijoti. Visuomet esu su tavimi, kad ir kur tu būtum, kad ir ką darytum. Tau nereikia žinoti, ką ar kada darysiu, nei kaip veiksiu. Vienintelis dalykas yra svarbus: žinoti, kad Aš visuomet esu su tavimi. Tu svarstai, ką turėtum pakeisti; ir vėlgi, tik viena yra svarbu: labiau pasitikėti Manimi net menkiausiose smulkmenose, leisti Man laisviau veikti. Koks mažas ir silpnas yra tavo tikėjimas!

Tam, kad padėtum pats sau, pažvelk į savo praeitį ir pamatysi, kaip Aš tave vedžiau į šią vietą, kurioje dabar esi. Pažvelk, kaip lydėjau santuokinio gyvenimo kelyje, kokią švelnumą sukūriau tarp judviejų, pažvelk kaip vedžiau jūsų vaikus, jų sutuoktinius, vaikaičius, kokią meilę tau duodu per juos. Tik pagalvok, kaip labai stengiausi, kad dalyvautum maldos dienose ir kaip tave atitraukiau nuo draudimo įstaigos. Viskas, visiškai viskas, padeda tau suprasti, jog esi Mano išrinktasis, kad nešu tave ant savo pečių, saugau, myliu ir vedu.

Tau nereikia žinoti, kur tave vedu, jei nenoriu, kad tu žinotum. Tai tik tam, kad patirtum didesnę džiaugsmą, ramybę ir laimę, diena po dienos atrodamas puikumą ir grožį to, ką tau turiu paruošęs. Elgiuosi tartum motina, kuri uždengia saldumynų lėkštes, skirtas Naujųjų metų šventei, kad

būtų daugiau džiaugsmo, kai jos bus atidengtos. Tu esi Mano mažutėlis. Man patinka tau ruošti staigmenas ir mes esame kartu jau pakankamai ilgi, kad tu galėtum Manimi pasitikėti. Jei kartais Aš tave vedu tarsi tu būtum su raiščiu ant akių, tai yra ne tam, kad tave įstumčiau į duobę, bet vien tam, kad padidinčiau tavo džiaugsmą, kai pamatysi, kur tave atvedžiau. Aš esu tavo Dievas. Tu esi Mano mylimas mažutėlis, kurį noriu padaryti laimingą. Ir toliau leisk Man veikti. Aš rūpinuosi tavimi, nebijok. Myliu Tave“.

Ačiū, ačiū, ačiū. Tu esi Meilės Dievas. Noriu leistis išmaudomas Tavo Meilės Vandenyne. Visiškai pasitikiu Tavimi. Man nereikia nieko žinoti. Svarbiausia, kad Tu visuomet esi čia. Tavo Buvimo man užtenka. Neprašau nieko daugiau.

P.S. Mano džiaugsmas buvo toks didelis, kad verkiau rašydamas tai, ką Jėzus įdėjo man į širdį.

Lapkričio 15 d., 4 val. 50 min.

7. – Pats vienas esi niekas, niekas, niekas. Aš esu viskas, viskas, viskas!

Viešpatie Jėzau, pirmiausia noriu Tavęs paprašyti atleidimo už mano išsiblaškimus. Tau atnešu šio ryto sunkumą įžengiant į savo vidinį kambarėlį: aš nuolat mąstau apie savo verslo sutartį. Kita vertus, aš noriu padėkoti už įkvėpimus, kuriuos Tu man vakar suteikei derybų metu. Visa yra Tavo, visa kyla iš Tavęs ir visa turi sugrįžti pas Tave. Aš Tau atiduodu šias derybas ir mintis, kurios man kliudo būti Tavo, kaip šį rytą norėčiau. Iš anksto Tau dėkoju, Tave šloviniu būdamas silpnas, ribotas ir išsiblaškęs. Myliu Tave.

P. S. Buvau labai išsiblaškęs, nuolat mąščiau apie derybas ir galimus sprendimo būdus.

„Mano mažutėli, šio ryto išgyvenimai yra neišvengiamas tavo silpnumo įrodymas Mano Visagalybės akivaizdoje. Man patinka, kad tu sutinki tai pripažinti. Tad šią akimirką ir tik šią akimirką Aš galiu veikti tavyje; visuomet duok Man savo silpnumą, tik tuomet galėsiu pilnai veikti tavyje ir per tave. Tai,

ką tu išgyvenai šį rytą, yra taip pat įrodymas, kad be Manęs tu negali nieko: melstis, skaityti, Mane garbinti, valgyti, o juo labiau planuoti ar vesti derybas. Pats vienas esi niekas, niekas, niekas. Aš esu viskas, viskas, viskas! Priimk tiesą apie save, ir pripažink, kas esu Aš. Tik tuomet galėsiu daryti stebuklus tavyje, šalia tavęs ir per tave. Tai per tavo didį silpnumą Aš esu galingas. Bet tu turi jį nuolat pripažinti, jį priimti ir atiduoti Man, pasitikėti tik Manimi.

Kaip matai, Mano keliai nėra sudėtingi. Jie labai paprasti, tiesiog viskas yra malonė. Tu turi tai pripažinti ir iki galo priimti.

Didžiuojuosi tavimi, nes tu jau pradedi priimti savo silpnumą. Tu dar tik pradedi ir priimi labai mažą dalį tų malonių, kurias noriu skirti tau, vien tik tau. Mano malonės apstu, ji skirta visiems. Melsk Manęs, kad kitų širdys atsivertų, nes Aš degu Meile jiems. Kaip Aš trokštu jums visiems duoti daugiau malonių, bet turiu laukti, kol jūsų širdys atsivers, ypač kol jūs tapsite nuolankesni. Leisk šiems žodžiams įsiskverbti į tavo būties gelmes, tai svarbu.

Myliu tave, Mano mažutėli, neužmiršk to.

Myliu tave“.

*Ačiū Tau, mano Dieve. Mano širdis rado ramybę. Jaučiuosi kupinas Meilės. Trokštu labiau paskęsti Tavo Meilės Jūroje. Prižiūrėkite mane, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia. Aš vienas nieko negaliu, esu tuo tikras. Man taip pat reikia Meilės ir Mamos Marijos bei Dangaus šventųjų apsaugos ir užtari-
mo, ypač mano Angelo Sargo, kuris man visada ištikimas, pagalbos. Jaučiuosi pripildytas ir visus jus myliu.*

Lapkričio 17 d., 5 val. 45 min.

8. – Ar sutinki būti Mano įrankiu?

Viešpatie Jėzau, trokštu Tau padėkoti už nuostabią vakarykštę dieną ir už tuos gautus ypatingus žodžius. Šį rytą teturiu vieną troškimą: augti tikėjime, atsiduoti Tavo ir Mamos Marijos Širdims. Aš nieko negaliu: pasitikiu vien Judviejų Širdimis, kad mane vestumėte ten, kur turiu eiti. Ačiū, kad girdite mano maldą. Myliu jus.

„Mano mažutėli, kaip Aš tave myliu. Jaučiu, jog tu tampi vis klusnesnis ir tai sušildo Mano Širdį. Jei žinotum, kaip Man reikia klusnių širdžių

šiais paskutiniaisiais laikais, kuriais gyvenate! Mano Širdis gausiai kraujuoja, matydama Mano mažutėlius, tokius kaip tu, galvojančius, kad yra didingi. Jie rūpinasi vieninteliu dalyku: savo asmenine garbe arba savo malonumais. Jie elgiasi tartum būtų sukurti gyventi vien žemėje, tartum jų žemiškasis gyvenimas būtų jų gyvenimo pabaiga, o tai juk tik gyvenimo pradžia, pasiruošimas amžinajam gyvenimui.

Mano mažutėli, gali Man padėti ne veikdamas, bet būdamas. Turi tapti tokiu, kuris spinduliuoja šventumu. Kai žmonės bus šalia tavęs, jie bus perkeičiami ne dėl to, ką tu jiems pasakysi, bet vien dėl to, kas tu esi. Ar sutinki būti tokiu įrankiu, kuris yra kaip strėlė, vien tik savo buvimu galinti perverti net labiausiai užkietėjusias širdis?

Laikas eina į pabaigą. Jei sutinki, veiksiu greitai, greičiau, nei gali įsivaizduoti. Atsakyk, nes, prieš kažką darant, Man visados reikia tavo sutikimo. Aš visiškai gerbiu tavo laisvę. Tu esi laisvas ir visuomet išliksi laisvas. Aš taip tave myliu! Mylėti tave Man visų pirma reiškia leisti tau būti laisvam. Aš atsiklausiu dėl visų dalykų, kad tavo laisvė nebūtų pažeista. Juk supranti, – jei nori būti Mano įrankiu, turi gerbti tą pačią laisvę kituose vyruose ir moteryse, kuriuos leidžiu tau sutikti kelyje. Myliu tave“.

Ačiū Tau, Jėzau. Mano širdis yra pripildyta Meilės Tau! Kaip man patinka Tavo švelnus būdas, Tavo nuolanki Meilė. Man dar reikia visko mokytis. Mano atsakymas į Tavo prašymą būti šia strėle, yra „taip“, didelis „TAIP“, visiškai ir be jokių sąlygų, kaip nori ir kada nori. Švelniai Tave myliu.

Lapkričio 18 d., 4 val. 55 min.

9. – Tu turi nuolat leisti Mano Meilės uždegamas, prieš Ją skleisdamas kitiems (malkų ir liepsnos pavyzdys).

Viešpatie Jėzau, noriu Tave šlovinti, garbinti ir Tau dėkoti už Tavo Buvimą mano širdyje. Tu esi Tas, kurio nematau, bet jaučiu per Meilę, kurią Tu jauti man. Kartoju Tau savąjį „taip“, kad pakeistum Mane pagal savo Širdį. Tu, kuris esi visa, padaryk iš manęs, kuris esu niekas, tai, ko Tu nori. Aš norėčiau, kad mano atsidavimas šią dieną ir šią savaitę būtų visiškai ir besąlygiškas. Iš anksto atiduodu Tau kiekvieną „taip“, kurio tikėtai iš manęs prašysi.

Žinodamas savo silpnumą, remiuosi vien tik Tavo malonėmis ir šven-

tujų bendryste, ypač Motinos Marijos, turinčios motinišką Širdį ir žinančios mūsų poreikius geriau nei mes patys. Pagaliau, pasitikiu šventųjų angelų, ypač mano Angelo Sargo, apsauga. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, be galo džiaugiuosi galėdamas priimti tavo maldą. Aš esu tavo Dievas. Myliu tave nuo amžių pradžios. Tau nieko nereikia bijoti, nes esu visuomet šalia tavęs, niekuomet tavęs neapleidžiu.

Šiandien noriu auginti tavo tikėjimą. Noriu tave paimti ant rankų, priglausti prie savo Širdies, kad galėtum jausti Mano Meilę ir taptum strėle, apie kurią tau kalbėjau. Tavo širdis suliepsnos Meile. Tavo širdies ugnis įžiebs kitas ugnis širdyse tų, kuriuos tu sutiksi. Skirk laiko, kad leistumeisi Mano mylimas, priimtum Mano Meilę. Kaip leidi medžiui įsidegti, prieš mėgaudamasis jo skleidžiama šiluma, taip tu turi nuolat leisti Mano Meilės uždegamas, kad ją galėtum dovanoti kitiems. Turi tapti „viena“ su Manimi, kaip Aš esu „viena“ su savo Tėvu tam, kad ugnis įsižiebtų širdyse. Širdys turi priklausyti Man – tai vienintelis būdas perkeisti pasaulį.

Tu jau seniai tai supratai, bet nuo dabar renkuosi tave būti Mano Armijos, kuri eina užkariauti kitų širdžių, dalimi. Tu Man esi naudingas tiek, kiek skiri laiko priimti, ragauti ir būti perkeičiamas Mano Meilės. Tu nesi ugnis, tu esi tik medis. Mediena negali nieko sušildyti, jei ji nedega. Taip pat ir tu negali atversti nė vieno žmogaus kitaip, kaip tik per Meilės Ugnį, kurią Aš uždegu tavyje. Kuo galingesnė Ugnis, tuo stipriau prie jos prisiartinę vyrai ir moterys bus sušildomi, tai pat uždegami tam, kad uždegtų kitas širdis. Šitaip Aš uždegsiu visą savo Bažnyčią. Tu matai, kaip svarbu, kad leistumeisi uždegamas Mano Meilės Ugnimi. Aš myliu tave“.

Ačiū, Jėzau, Tavo žodžiai tokie aiškūs ir paprasti, kad aš svarstau, kodėl pasauliui reikia tiek daug laiko, kad juos suprastų!

„Tai dėl nuodėmės atsiradęs aptemimas kliudo žmonėms matyti. Puikybė ima viršų. Daug dorų Mano žmonių, net ir pašvęstieji, leidžiasi supančiojami dėl noro būti ir medžiu, ir liepsna. Jiems nepasiseka, nes be to, kad jie sutinka būti medžiu, jie turi skirti laiko, kad užsiliepsnotų. Tai yra kasdienos užduotis, sakyčiau, užduotis kiekvienai akimircai. Kitaip, ugnis nebus pakankamai galinga, kad uždegtų kitų širdis.

Laikas, praleistas Mano akivaizdoje ir tavo būties gelmėje, yra pats brangiausias, nes čia ir vien tik čia tu gali tiesiogiai patirti Mano Ugnį. Būdamas arti kitų, tu gali priimti Mano Ugnį. Ji sklinda per tuos vyrus ir moteris, kurie liepsnoja, bet niekad os daugiau, nei jie patys leidžiasi uždegami. Ši Ugnis visuomet kyla tik iš Manęs, niekada iš jų. Leisk Man tave uždegti Meile. Myliu tave“.

Lapkričio 19 d., 6 val. 15 min.

10. – Tu privalai sutikti taip sumažėti, kad Aš užimčiau visą vietą tavyje.

Viešpatie Jėzau, esu Tavo mažutėlis, ateinąs tavęs klausytis. Noriu būti Tavo mylimas. Myliu Tave.

„Mano sūnau, atidžiai paklausk, ką tau pasakysiu. Laikyk savo širdį plačiai atvertą ir imlią Mano žodžiams. Tu turi visko mokytis. Aš išmokysiu tave visko, ką turi žinoti, kad būtum Mano apaštalas. Man reikia apaštalu pagal Mano Širdį, kurie leidžiasi Mano mokomi, išlaisvinami, vadovaujami ir mylimi. Vien tik Meile užkariausiu širdis.

Ar sutinki tapti tokia širdimi, kuri myli taip beprotiškai, kaip Aš mylėjau, myliu ir mylėsiu? Tai eina kartu su kančia, džiaugsmu, ramybe ir meile, kurias tu gali ne vien tik duoti, bet ir priimti.

Laukiu tavo atsakymo. Myliu tave“.

Mano atsakymas yra labai paprastas. Tai užtikrintas „taip“ ir aš norėčiau, kad šis „taip“ būtų sujungtas su Tavuoju, ištartu Alyvų sode, ir taip pat Motinos Marijos „taip“ angelui Gabrieliui, kad manasis „taip“ nesusvyruotų sunkiu metu, nes aš jaučiuosi labai silpnas. Remiuosi vien Tavo malone. Aš džiaugiuosi ir esu nuoširdus Tau tardamas savąjį „taip“. Be Tavo malonės aš būčiau kaip Petras, kuris Tavęs išsigynė tris kartus, arba kaip išsilakstę ir išsišlapstę apaštalai. Ateik padėti mano silpnumui, maldauju Tave. Dėkoju, kad išklausai mano prašymą. Myliu Tave.

„Nebijok, pažįstu tavo silpnumą. Taip pat matau ir tavo troškimą būti Man ištikimu. Mano malonė tave visuomet palaikys. Aš visada būsiu šalia tavęs, net jei tu Manęs nematysi, nejausi. Visuomet būsiu čia. Tatai Meilė,

kuria tave myliu, tave palaikys. Kuo mažesnis tapsi, tuo labiau Mano Meilė veiks kitus.

Privalai sutikti taip sumažėti, kad galėčiau užimti visą vietą tavyje. Nuolat pripažink širdyje savo negalią, net jei kartais darau per tave stebuklus. Tu esi ten tik dėl vienos priežasties – kad tartum Man „taip“. Dėl viso kito: veikiu Aš ir tik Aš. Kaip tu galėtum puikuotis? Ar gali plaktukas puikuotis rankos, kuri juo naudojasi, stiprumu? Plaktukas vienas pats neįkala nė vienos vinies. Tu esi kaip plaktukas, jei tavęs nenaudoju, negali nieko. Jei noriu tave naudoti, tai dėl per didelės Meilės, kuria myliu tave ir visus Mano vaikus žemėje. Beprotiškai myliu tave ir noriu tave apipilti palaiminimais. Myliu tave“.

Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčia, maldos vigilija. Lapkričio 20 d., 1 val. 30 min.

11. – Jei myli Bažnyčią, prisidedi prie jos gražinimo, jei kritikuoji, teisi, kaltini, nors ir kas tai būtų, tu prisidedi prie jos subjaurojimo.

Viešpatie Jėzau, Tu, kuris iš tiesų esi šioje Ostijoje ir Tu, Motina Marija, kuri mus aplankai ypatingu būdu Šerbruke, aš meldžiuosi už mūsų vyskupiją, mūsų arkivyskupą, kunigus, pasišventusius vienuolius ir vienuoles bei visus pakrikštytuosius, kad visi būtų uždegti Šventosios Dvasios Šviesa, skyrimo dovana, išmintimi, tikėjimu, tiesa, dosnumu, laisve ir Meile. Tik judviejų Širdys gali atstatyti Bažnyčią, suteikti jai naują alsavimą ir padaryti ją gražią, tyrą, be jokios raukšlės.

Pažvelk į savo tautą, kuri kenčia, kuri merdi dėl savo paklydimo ir žaizdų, kurias sukėlė jos nuodėmės ir meilės trūkumas. Jūs, dvi šventos Širdys, nuolat maitinamos Tėvo Meilės, uždegtos Šventosios Dvasios Liepsna, ateikite uždegti mūsų širdyse tą pačią Ugnį, kad būtų daug tų, kurie laukia Jėzaus Sugrįžimo Meilės Ugnimi nuskaistintomis širdimis.

Aš kartoju Tau savo „taip“, kad ši Ugnis įsižiebtų mano širdyje, ją nuskaistindama, perkeisdama ir padarydama panašią į Tavąją.

Ačiū, kad išklausai mano maldą. Myliu Tave. Tavo mažutėlis.

„Leandrai, mano mažutėli, atek į mano motinišką glėbį. Noriu tave priglausti prie savo Širdies, kad pajustum Meilę, kurią tau jaučiu. Priimu tavo maldą, kartu su Jėzumi ją perduodu Tėvui. Ir toliau melskis už Bažnyčią, aš apgaubiu ją savo šventu apsiaustu, kaip ir mano Sūnus Jėzus, noriu

jos visos gražios ir tyros. Per vargus, kuriuos išgyvena šiuo metu, ji tampa vis gražesnė. Būdamas šios Naujosios Bažnyčios statymo liudininku, drauge su manimi garbink Tėvą už malonių gausą, kurią Jis lieja ant jos. Ir toliau melskis Jam, kad širdys visiškai atsivertų ir priimtų Meilę. Nėra kito kelio jai susigražinti grožį kaip tik per Meilę.

Šis naujasis mūsų Bažnyčios grožis prasideda tavo širdyje. Tu gali prie to prisidėti, jei tik tavo širdis yra pripildyta Meilės. Mylėk mūsų Bažnyčią, mylėk kunigus, mylėk žmones, su kuriais susitinki. Jei tu myli, – prisidedi prie jos išgražinimo, jei kritikuoji, teisi, kaltini, nors ir kas tai būtų, – prisidedi prie jos subjaurojimo. Visuomet patikrink savo jausmus, nors ir kur būtum, tada suprasi, ar esi mano Sūnaus Bažnyčioje. Taip pat tu suprasi, ar esi mūsų šventųjų Širdžių paguoda, ar prisidedi prie kančių padidinimo.

Tapk Tėvo Meilės elgeta. Kontempliuok mano Sūnaus Jėzaus Meilę. Tavo širdis suliepsnos Meile ir tu būsi šios Naujosios Bažnyčios statytoju. Ne savo veikimu, bet vien per tavo širdies Meilę. Tu matai, kaip viskas yra paprasta, kai sutinki būti mažas.

Mano mažutėli, švelniai, beprotiškai tave myliu“.

Ačiū Tau, Meilės Motina Marija. Nežinodamas kaip Tau atsidėkoti, prieš sugrįždamas į lovą, kalbu rožinį. Myliu Tave. Tavo mažutėlis.

Lapkričio 23 d., 4 val. 40 min.

12. – Mokykis leisti Man veikti ir mažiausiose smulkmenose.

Viešpatie Jėzau, noriu būti labai mažas prieš Tave. Noriu visuomet Tavęs klausytis. Ateik ir vadovauk man. Be Tavęs aš esu niekas. Norėčiau, kad Tu manyje būtum Tas, kuris myli du mano anūkus, šiuo metu esančius mano namuose. Taip pat norėčiau, kad apglėbtum mano dukrą, jos du vaikus ir visus, kuriuos mes priimsime, ar su kuriais susitiksim šį savaitgalį. Kaip norėčiau, kad jie jaustųsi mylimi. Tu, kuris esi Meilė, ateik ir mylėk manyje ir per mane.

Ačiū Tau, kad išklausai mano malda. Aš myliu Jus, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia. Prašau ir Mamos Marijos, kad Ji per mane ir mus priimtų ir mylėtų visus savo vaikus. Ateikite pagelbėti mano ir mūsų silpnumui. Myliu Jus. Jūsų mažutėlis.

„Meilė, visada Meilė. Vien per ją galiu išgydyti visa, kas sužeista,

perkeisti, kas pernelyg žmogiška, ką norėčiau sudievinti. Jūs esate Mano išrinktieji, tu ir tavieji, jums nėra ko bijoti. Aš esu Visagalis. Išmok leisti Man veikti mažiausiuose dalykuose: tu būsi Mano liudytojas, mane kontempliuosi, šlovinsi, garbinsi ir stebėsi Mano darbais. Tavo širdis pradeda atsiverti Mano veikimui, Galybei ir ypač Mano Meilei.

Tik pažvelk, ką Aš tavyje dabar darau: dar prieš mėnesį tu nebūtum patikėjęs, kad tai įmanoma. Tu niekados neįsivaizdavai, kad galėčiau kalbėti štai taip, kaip tu dabar rašai; vis tik tai realu, tai ne sapnas ar tavo vaizduotės padarinys, ne iliuzija. Tai iš tiesų Aš, Jėzus, tave įkvepiu šią akimirką. Tau tereikia tikėti ir tapti vis mažesniu, kad galėčiau veikti tavyje ir per tave. Mes abu esame labai gražaus nuotykiu pradžioje. Tu dar nematei ir negirdėjai, ką esu tau paruošęs ateityje. Tai tarsi prisijaukinimo kelias. Laukinis gyvūnas pamažu supranta, kad žmogus nėra blogas, nes gali iš jo gauti gero maisto. Ir tu po truputėlį suvoki, kad esu Meilės Dievas: kad visa, ką tau duodu, yra ne tik gera, bet ir skanu, puiku, nuostabu, įspūdinga, ypatinga. Tau reikia tik leisti Man veikti ir šiuo atžvilgiu turi dar daug mokyti.

Aš noriu naudotis tavimi, kad mokytčiau kai kuriuos savo vaikus žemėje, kurie šiuo metu kenčia, suglemba po savo naštomis, nes galvoja, kad patys sugebės susikurti laimę. Ne, tai netiesa. Vieni patys jie yra per maži, per silpni. Jie nukrypsta į kančios, nuovargio, sunkumų kelią. Bet tai nėra gyvenimas. Tai nėra tai, ko trokštu. Aš noriu, kad jie būtų laimingi, jaustųsi patogiai savo pačių namuose, tačiau reikia, kad jie sutiktų būti mylimi, sakyčiau, leistųsi prijaukinami. Aš nenoriu jiems blogo, noriu juos paaimti ant savo rankų, aptvarsyti jų žaizdas, švelniai paglostyti, nuvalyti, jei būtina. Noriu juos padaryti labai švarius, gražius, patrauklius. Noriu jiems duoti paragauti savo Meilės. Su Manimi melsk Tėvą, kad jie atrastų, kas Aš Esu, ir jie atbėgs, puls Man į glėbį ir kiekvieną sykį tai bus šventė, didelė šventė Man ir jiems.

Tu žavėsi, šlovinsi ir garbinsi Mane. Tai tik maža dalelė grožybių, kurias turime kartu išgyventi. Jei tik tu išliksi Mano mažutėlis, Mano niekas. Kaip Aš tave myliu. Leiskis mylimas, susidraugauk su Mano Meile. Tu esi tam sukurtas; tai ir yra atsivertimas: tapti tokiu, koku buvai sukurtas.

Mano mažutėli, Aš tave myliu“.

Lapkričio 24 d., 5 val. 00 min.

13. – Labai greitai Mano Karalystė įsiviešpataus žemėje.

Viešpatie Jėzau, šiandien yra Tavo šventė – Kristaus Karaliaus. Tu esi tikras Dangaus ir žemės Karalius. Aš nekantrauju, kad Tavo Karalystė įsiveržtų į šią žemę. Žinau, kad ji prasideda žmonių širdyse. Noriu, kad ji užvaldytų mano širdį, net jei aš esu visiškai jos nevertas. Pasitikiu vien Tavo didžiu Gailestingumu. Atiduodu Tau savo didelį „TAIP“ drauge su visais mažais „taip“ menkiausiems dalykams. Meldžiu Tave, kad šiandien būtų įstarta daugybė „taip“ ir kitose širdyse ir kad Tu galėtum jose įkurti savo Karalystę amžiams. Myliu Tave. Tavo mažutėlis.

„Mano mažutėli, priimu tavo prašymą ir jį padarau Savu, kad jis taptu priimtinas mūsų Tėvo Širdžiai. Jau labai greitai Mano Karalystė įsiverš į šią žemę – ši valanda priklauso Mano Tėvui. Šiam didžiam įvykiui ruošiamasi – širdys apvalomos. Aš noriu, kad Mano išsirinktieji būtų visiškai tyri, o to jums neįmanoma pasiekti savo jėgomis. Jums sutikus, skaistinu Aš. Tai Mano darbas, o ne jūsų.

O jūs stebėkite, kaip veikiu. Pasilikite savo slaptajame kambarėlyje, ko jus prašo ir Mano Švenčiausioji Motina. Tapkite maldos, šlovinimo, padėkos, ypač Meilės būtybėmis. Tai, ko prašau iš jūsų šį rytą, yra taip paprasta. Kalbu taip, nes mąstau apie visus tavuosius ir tuos, pas kuriuos tave pasiūsiu. Šiuo metu priimk viską, ką tau leidžiu išgyventi dėl tavo paties nuskaistinimo, bet Aš veiksiu greitai. Laukiu, kol tu būsi pasiruošęs visa savo būtimi. Mano mažutėli, myliu tave“.

Ačiū, ačiū, ačiū. Daryk su manimi ką nori, kada nori, kaip nori. Suteik man malonę pažinti Tavo valią, būti palaikomam Tavo malonės, kad būčiau ir išlikčiau klusnus ir naudingas įrankis Tavo rankose. Myliu Tave.

Lapkričio 24 d., 1 val. 30 min.

14. – Šiandien turi sutikti, kad viskas yra numatyta Mano plane ir kad Aš rūpinuosi jo įgyvendinimu.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau atnešti sunkumus, patiriamus tvarkant verslo reikalus. Atnešu Tau savo nepajėgumą. Be Tavęs nieko negaliu. Aš noriu, bet

negaliu. O Tu gali, todėl prašau Tavęs veikti, kad šios sutartys būtų sėkmingos. Pirmiausia veik manyje, kad aš atrasčiau tai, ko Tu nori mane išmokyti. Įkvėpk kiekvieną mano mintį, kad išvengčiau bet kokio veiksmo, priešingo tam, ko iš manęs nori. Kad nebūčiau kliūtis Tavo planams ir mano šeimos gerovei.

Ačiū, kad girdi ir išklausai mano malda, be abejo, gerokai egoistišką. Jaučiuosi egoistu sugrįždamas prie savo rūpesčių, kai daugybė sielų eina pražūties keliu, ir visi mano prašymai turėtų būti skirti sielų išgelbėjimui, Tavo Garbei bei Sugrįžimui. Ačiū už tokį didelį gailėstingumą man, nusidėjėliui. Tu žinai, ko man reikia išmokti šią naktį. Gali neatsakyti į mano rūpesčius, jei Tu taip nuspręsi. Tu esi Mokytojas, o aš esu mažutėlis, turįs pasitaisyti, kad būtų toksai, kokio Tu trokšti. Visiškai pasitikiu Tavimi ir priimu savo nepajėgumą ir kryžius, kuriuos Tu nori man palikti. Tavo Akivaizdos aš trokštu labiau už viską. Nutylu, kad tik Tavęs klausyčiausi. Myliu Tave.

„Mano vaike, Mano mažutėli, jei tik žinotum, kaip svarbu, ką dabar išgyveni, Manęs nieko kito neprašytum. Aš visa žinau, ypač tai, ko tau reikia šiandien – rytoj bus kiti dalykai. Tam, kad galėčiau laisvai veikti tavyje, aplink tave ir per tave, reikia, kad būtum atviras ir klusnus, kad išliktum dėkingas tiek varguose, išbandymuose ir sunkumuose, tiek džiaugsmuose, sėkmėje ir garbės akimirkomis. Aš trokštu, kad būtum visiškai Mano.

Kaip gelė turi likti prisitvirtinusi prie šakos ar stiebo tam, kad išsiskleistų, taip ir tu turi pasilikti Manyje, savo Dieve, kad išsiskleistum ir taptum tuo, kas esi. Ar vėjas, ar lietus, ar saulė – gėlėi svarbiausia išlikti prisitvirtinusiai prie stiebo. Tu esi toji gėlė, išgyvenanti džiaugsmo, vargo, sunkumų akimirkas – svarbiausia, kad išliktum susivienijęs su Manimi. Aš esu viso, ko tau reikia, Šaltinis. Pasilik Manyje, kad priimtum uždavinį, kurį tau patikiu. Kontempliuok tai, ką Aš turėjau patirti Kalvarijos kelyje: svarbiausia Man buvo išlikti susijungus su Tėvu, kad įvykdyčiau savo užduotį taip, kaip Jis to norėjo, o ne kaip Aš, – vykdydamas Jo, o ne savo Valią.

Visuose dabarties išgyvenimuose kartok Man „taip“, kad įvyktų Mano, o ne tavo valia. Tu kenti dėl to, kad tau patinka planuoti ir rūpintis tų planų realizavimu. Šiandien reikia, kad sutiktum, jog viskas yra Mano planas, kurį noriu matyti įgyvendinamą. Kai suprasi ir priimsi, kad tai Mano planas, ir Aš rūpinuosi jo įgyvendinimu, visiems tavo veiksmams bus vadovaujama lygiai taip, kaip dabar rašai tai, ką noriu, kad parašytum. Prisi-

mink, ką mes ką tik išgyvenome. Norėjau tau duoti labai gražų paaiškinimą, pradėdamas nuo gėlės. O tu, nežinodamas kur tave vedu, dvejojai ar rašyti „kaip gėlė“. Anot tavęs, šie žodžiai neturėjo nieko bendro su tuo, ką norėjau tau pasakyti ir jau norėjai nutraukti rašymą. O tai buvo tik mokymo pradžia. Jei būtum buvęs neklusnus pasitikėdamas Manimi, nebūtum gavęs iš Manęs šių nurodymų. Ir taip yra su visais tavo gyvenimo reikalais. Pasitikėk Manimi, nenorėdamas matyti ir suprasti, kur tave vedu. Daugkart įrodžiau, kad noriu tau gero. Esi Mano išrinktasis, esu tavo vadovas – nebijok, esu čia. Aš tave myliu ir saugau. Ko nori daugiau? Atsakyk?

Mano Viešpatie ir mano Dieve! Koks esu nerangus suprasti ir ypač įgyvendinti tai, ko Tu mane mokai. Nenoriu nieko kito, tik Tavo Akivaizdos, Tavo Meilės ir ypač Tavo malonės gyventi tuo, ko mane mokai: vienas pats esu per mažas ir per silpnas. Kai pasilieku susivienijęs su Tavimi, nepaisant to, ką turiu išgyventi, man visa išeina į gera.

Žinau, jog viskas yra malonė. Neleisk man suklypti, nes be Tavo pagodos esu pernelyg silpnas, kad pasilikčiau Tavo Meilėje. Tai Tu kuri ryšį ir jį išlaikai. Pasitikiu Tavimi. Aš jaučiuosi silpnas, gležnas ir pažeidžiamas. Pasitikiu tik Tavimi ir Tave myliu.

Lapkričio 28 d., 4 val. 20 min.

15. – Naująją Bažnyčią pradėdu statyti nuo širdžių perkeitimo.

Viešpatie Jėzau, šį rytą noriu Tau padėkoti. Esu dėkingas už tai, kad buvau Tavo veikimo liudininku. Vakar, man atrodo, išgyvenau naują savo tikėjimo gelmę. Jaučiausi taip, lyg pradėčiau naują gyvenimą Tavo vadovaujamas ir Tavo veikiamas. Aš esu tik bejėgis stebėtojas, bet nustebęs, pripildytas ir pamalonintas to, ką Tu, Visagali, nuveiki mažiausiuose dalykuose.

Mano širdis kupina džiaugsmo, nebežinau, kaip Tau atsidėkoti. Prašau Tavęs malonės, kad galėčiau Tau užleisti visą erdvę. Leisk man būti mažutėliu, netrukdančiu Tau veikti, bet pasitraukiančiu tiek, kiek reikia, kad matyčiau Tave veikiantį ir stebėčiau tuo, ką Tu darai. Tau skirtas visas mano pasitikėjimas. Myliu Tave.

„Mano sūnau, Mano mažutėli, kaip Man patinka tave apipilti palai-

minimais! Jau seniai norėjau tai padaryti, bet dėl to, kad gerbiu tavo laisvę, laukiau, kol tu Man suteiksi laisvę. Aš visad esu čia, tavyje, pasiruošęs veikti visomis aplinkybėmis ir visuose įvykiuose, net mažiausiose smulkmenose.

Tau leidžiant ypač noriu Tave ištyrinti – padėti tau iki smulkmenų atrasti savo netobulumus. Noriu, kad tavo siela taptų balta kaip sniegas, visiškai nesutepta, o tavo mintys būtų vienybėje su Manosiomis visada ir visur.

Mes abu įeiname į Naująjį Pasaulį, į Naująją Bažnyčią ir noriu, kad ji visa būtų graži, tyra, be jokios dėmės.

Šią Naująją Bažnyčią statau pradėdamas nuo širdžių perkeitimo. Tam, kad ji būtų tyra, Man reikia tyrų širdžių, nes Bažnyčia negali būti gražesnė ir tyresnė, negu širdys, iš kurių ji susideda.

Tai skubu, Man reikia daugybės tyrų širdžių. Vien šito Man reikia ir nieko daugiau. Nepamirškite, kad tai Mano darbas, o ne jūsų.

Tai, ko prašau savo išrinktųjų, yra „taip“ ir dar kartą „taip“, visuomet „taip“. Tik šitaip galėsiu veikti. Dabar veikiu skubiai, nes laikas senka. Kuo labiau laikas spaudžia, tuo greičiau Aš veikiu. Tu turi save pristabdyti, netgi visai sustoti, kad leistum būti nuskaistintas ir pripildytas Mano malonių, kad jos gerai įsiskverbtų į tave.

Turi skirti laiko mus jungiančiam ryšiui nuausti. Šis ryšys – tai stiebas, laikąs gėlę ir jai leidžiąs atlaikyti vėjus, audras ir stiprias liūtis.

Mano mažyti, skirk laiko tam, kad leistumeisi pripildomas, tuomet stiebas taps tvirtas ir stiprus, gebantis atsilaikyti prieš baisiausias audras. Aš tavęs prašau labai nedaug, bet tai esminis dalykas. Leiskis mylimas, ragauk Mano Meilės, nebijok. Myliu tave, Mano mažutėli“.

Ačiū, Ačiū, Ačiū. Leidžiuosi mylimas. Noriu ragauti Tavo Meilės.

Lapkričio 29 d., 5 val. 30 min.

16. – Tikrasis turtas yra tavyje, ne kitur. Aš formuoju tave Meilės Ugnyje.

„Mano sūnau, nebijok, tu radai malonę Mano akyse. Visados esu su tavimi. Ar nori vis labiau tapti viena su Manimi? Sumažėk, nuženk į savo gilumą, ten Aš esu. Ten tu rasi savo bejėgiškumą, ribotumą. Ten gyvena nuolankumas ir visos dorybės, kurias sudėjau į tavo širdį per Krikštą.

Tai dorybės, turinčios vadovauti visiems tavo veiksams, tavo mąstymo būdui, tavo būčiai ir pagaliau veikimui.

Aš esu visad pasiruošęs veikti tavyje ir per tave. Tu turi leisti Man veikti: dėl to turi sumažėti. Jei nuolat būtum susijungęs su Manimi, visuomet galėčiau veikti per tave. Aš noriu, kad būtent toks ryšys su tavimi būtų vis tvirtesnis.

Nuolat galvok apie Mano Meilę. Ji padės sustiprinti mus jungiantį ryšį.

Kartok Man savuosius „taip“ visada: tiek tada, kai esi laimingas, tiek būdamas nelaimingas. Dėl tavojo „taip“ Aš galiu tave išlaikyti gerai nusiteikusį ir ramų, nors ir kažin kas dėtųsi.

Tikrasis turtas yra tavyje, ne kitur. Tiktai tuomet, kai leisi šiam tikrajam turtui išsiveržti iš tavo vidaus, tu tapsi tuo mažutėliu, kuriuo galėsiu naudotis. Kad kiti tavo akyse augs lėčiau, yra ne taip svarbu. Prieš galėdamas Tave naudoti kaip įrankį, turiu pabaigti tave formuoti, išsiugdyti.

Plaktukas ar auksas turi pereiti per ugnį, kad būtų suformuoti, o Aš tave formuoju savo Meilės Ugnyje, štai dabar tai ir darau. Nuolat tardamas Man savąjį „taip“, tu leidiesi formuojamas.

O, kaip Aš tave myliu, tave deginu savo Meilės Ugnyje ir tuo pat metu deginu visus tavuosius: Aš jau pasiekiu visus, kuriuos tau patikėjau. Ar pradedi suprasti, kaip vyksta Mano darbas tavyje ir per tave?

Tu, kuris esi įpratęs dėti tiek daug pastangų, kad galėtum tinkamai veikti, dabar norėtum sakyti: „aš sapnuoju, tai pernelyg lengva, kad būtų tiesa“, o iš tiesų šiuo metu tokia yra tiesa, tau ir visiems, kurie skaitys šias eilutes. Tai Mano darbas.

Kaip Aš tave myliu, Mano mažutėli“.

Lapkričio 30 d., 6 val. 20 min.

17. – Koks didelis džiaugsmas – šios mažos bendruomenės grupelės!

Viešpatie Jėzau, savo būties gilumoje aš galiu Tave pasiekti ir Tau melstis ypatingu būdu dėl šio vakaro susitikimo. Prašau Tavęs siųsti savo malones ir pripildyti savo išsirinktuosius Meilės Dvasios, kad kiekvienas galėtų jausti savo širdyje, jog yra Tavo mylimas.

Prašydamas Tavo Meilės, manau, jog paprasčiau visko, tai yra to, kas yra geriausia ir svarbiausia kiekvienam žmogui šį vakarą.

Myliu juos ir noriu, kad šį vakarą jie visi leistųsi mylimi labiau nei bet kada. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, Man patinka matyti tave, maldaujantį Mano Meilės. Tai prašymas, kurio Aš negaliu atmesti, nes Mano Širdis perpildyta Meilės visiems Mano vaikams žemėje. Koks didelis yra Mano džiaugsmas, kai matau šias mažas grupeles, sujungiančias Mano išrinktuosius, kurie sutinka būti mažutėliais, kurie tampa Mano Meilės prašytojais, sutinka grįžti į mokyklos suolus. Šį kartą tai yra Mano mokykla, Mano nuosava mokykla, kur jie mokosi Meilės: išmoksta leisti Man juos mylėti, ragauti Mano Meilės, leisti kitiems juos mylėti ir mylėti kitus tokius, kokie jie yra, jų neteisdami, nekritikuodami, nekaltindami. Svarbiausia, kad jie išmoktų mylėti save pačius tokius, kokie yra Mano ir jų Tėvo sukurti, tokius, kokių Jis jų norėjo.

Ir Aš, Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia, myliu juos tokius, kokie jie yra. Jei jie nemyli, nepriima vienas kito, tai ne dėl to, kad buvo padaryta klaida juos kuriant, bet dėl to, kad kūrimas dar nėra užbaigtas. Vien tik Meile būtybė gali būti ištobulinta. Tėvas jus taip myli, jog prašo jūsų „taip“, kad galėtų visiškai užbaigti savo darbą.

Jūsų dalyvavimas bendruomeninėse grupelėse yra jūsų „taip“. Jums reikia sakyti „taip“, kad leistumėtės apvalomi Mano Meilės Ugnimi savo žodžiuose ir veiksmuose, ypač savo mintyse, nes būtent čia prasideda Meilės statyba: gerai galvojant apie save pačius ir kitus. Leiskite Meilei jums pasirūpinti ir atiduokite Tėvo Gailestingumui visa, kas jums nepatinka jumyse pačiuose ar kituose.

Jūs esate per maži, kad patys pasikeistumėte ar pakeistumėte kitus. Bet Meilė nori visa pakeisti, visa nuskaistinti. Leiskitės būti mylimi, leiskitės būti pripildomi, laikas senka: kuo toliau, tuo labiau jūs privalote leistis pripildomi Mano Meilės.

Štai kas skubu: kad jūs būtumėte Mano Meilės perkeisti, nes tik tuomet jūs galėsite pradėti spręsti uždavinį, kurį jums skiriu. Kaipgi stalius galėtų dirbti su plaktuku ar pjūkle, kuris nėra tobulai pagamintas? Tad leiskite Meilės Ugniai jus ugdyti. Tai skubu, Man jūsų reikia, jums Aš remiuosi. Leiskitės būti mylimi, pameskite savo didybės idėjas, būkite Mano mažutėliais. Būkite pakankamai nusizeminę, kad savo širdžių gilumoje priimtumėte tai, ką baigdamas jums noriu pasakyti.

Myliu Jus. Be galo, beprotiškai jus myliu.

Aš jums atnešu Tėvo, Šventosios Dvasios ir Motinos Marijos Meilę“.

Gruodžio 2 d., 3 val. 40 min.

18. – Daugelis įkliuvo į priešų žabangus.

Viešpatie Jėzau, stoviu Tavo akivaizdoje, žinodamas, kad esu mažas ir bejėgis prieš didelę mūsų tautos kančią.

Tu esi Visagalis! Tu visa žinai! Tu gali viską pakeisti!

Aš noriu Tavo akivaizdon atnešti kančią, kurią išgyvena P. ir jos šeima. Sutinku būti Tavo mažu įrankiu, kad nueičiau jiems padėti. Tu turi viską paruošti ir duoti man Šviesos ir išlaisvinimo įrankius.

Aš maldauju Tavo Meilės jiems.

Tebūnie Tavo valia, o ne mano. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, išgirdau tavo maldą. Aš paverčiu ją savąja ir meldžiu savo Tėvą, tavo Tėvą, paliesti P., tam, kad ji atrastų Dievo dukros laisvę.

Dievo vaikai buvo sukurti laisvi ir noriu, kad jie tokie būtų. Nelaimėi, daugelis šiuo metu yra supančioti, įkliuvo į priešų žabangus, kurių šiais paskutiniaisiais laikais labai daug. Jau metas, kad jūs pakeltumėte galvas, nes greitai jis nebeturės jokios galios.

Ir toliau melskis už P. Po tavo maldų pradėjau atrišinėti ją supančiojusią virvę. Melskis ir sutik pasninkauti už ją. Laikui atėjus Aš pasakysiu, ką turi daryti – pasitikėk Manimi, Aš esu tavo Dievas. Iš anksto neapreiškiu savo plano, veikiu, kai tam ateina laikas. Žinau, kad tu norėtum, kad iš anksto pasakyčiau ką darysiu. Esu dabarties, praeities ir ateities Dievas. Vienintelis svarbus dalykas, kuriuo tu turi tikėti – kad Aš išgirdau tavo prašymą, ir, laikui atėjus, veiksiu. Aš įžiebsiu Šviesą su galia. Sunaikinsiu bet kokią sąmyšio dvasios veikimą.

Man reikia širdžių, kurios Mane myli, meldžiasi ir Manimi pasitiki. Aš kenčiu daugiau nei jūs, matydamas kenčiančius savo vaikus, kuriuos myliu. Labiau nei jūs Aš trokštu, kad jie atrastų tikrąją Dievo vaikų laisvę. Valanda dar neatėjo.

Šiuo metu kviečiu širdis vieną po kitos, taip pat ir P. širdį, bei širdis tų, kurie šiuo metu ją supa, P. išgyvenant šią kančią. Nieko nebijok. P. var-

du atiduok Man nuolatinį „taip“, apgaubk ją Mano palaimintosios Motinos apsiaustu. Šlovink Tėvą už Jo veikimą joje ir aplinkui ją. Jau labai greitai tu suprasi, tu būsi Mano veikimo liudininkas.

Ačiū tau, kad priimi tai, ko tave mokau, pripažįsti savo nepajėgumą ir su pasitikėjimu Man leidi veikti nežinodamas, kas nutiks šiandien ar rytoj.

Niekados neužmiršk, kad Mano malonė nuolat yra čia, kiekvieną akimirką atsiliepiama į konkretų tavo poreikį.

Jūs esate Mano išsirinktieji. Myliu jus ir apipilu savo malonėmis bei palaiminimais. Pasitikėkite Manimi – esu jūsų Dievas, kupinas Meilės jums.

Myliu jus. Myliu tave“.

Gruodžio 3 d., 5 val. 45 min.

19. – Aš didžiai kenčiu dėl to, kad tik nedaugelis žmonių sutinka būti Mano mylimi.

„Mano mažutėli, gerai paklausk, ką šįryt noriu tau pasakyti. Noriu jums šaukti apie savo Meilę. Pripažinkite, kad Aš jus myliu. Jūs nepažįstate Mano Meilės didybės, nei aukščio, nei pločio, nei gylio. Toji Meilė, kurią jaučiu kiekvienam šios žemės vaikui, yra be ribų. Aš sekioju paskui kiekvieną iš jų, kad jiems parodyčiau savo Meilę ir leisčiau jiems Jos paragauti.

Aš didžiai kenčiu dėl to, kad tik nedaugelis žmonių sutinka būti Mano mylimi, o dar mažiau leidžiasi Mano Meilės mokomi.

Jei tik žmonės žinotų, kad niekur kitur laimės nerას... Be Manęs jūs negalite nieko nuveikti. Aš esu Ramybės, Džiaugsmo ir Meilės Šaltinis.

Šiuo metu tavo gyvenimo tikslas yra leisti Man tave mylėti. Skirk laiko pajusti Mano Meilę, leisti Meilės perkeičiamam.

Man reikia tavęs, Man reikia pailsėti tavyje, noriu įkurti tavyje savo buveinę. Pasilik Mano akivaizdoje, kad priimtum Meilę, kurią lieju tau, ir tuo pat metu visiems taviškiams. Skirk laiko tam, kas yra esmė – visa kita yra antraeiliai dalykai. Leiskis būti mylimas. Aš myliu tave“.

20. –Aš laikiu jūsų su dideliu Džiaugsmu. Šventė jau prasidėjo, paskubėkite!

Viešpatie Jėzau, esu Tavo mažutėlis, norįs leistis Tavo vadovaujamas. Daryk su manimi, ką tik nori, kaip nori, kada nori. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, Man patinka tave matyti tokį mažą: tada galiu paimiti tave ant rankų ir priglausti prie Širdies. Kai tavo širdis yra prie Mano sios, galiu ją glostyti savo Meilės Ugnimi, tobulinti savo Meile.

Mano Meilė tau yra tokia didelė, kad negaliu nieko tau atsakyti. Dar prieš tau siunčiant prašymą Man, Aš jau išklausau tavo širdies troškimą. Aš jį padarau savu ir atnešu Tėvui, tavo Tėvui ir mūsų Tėvui, o Jis priima šį prašymą savo Meilėje.

Aš noriu būti su tavimi, kaip esu su savo Tėvu: tam, kad galėtum nuolat maitintis Mano Meile.

Gera suprask, ką tai reiškia: tu turi tartum pranykti, kad mes galėtume gyventi tavyje, aplink tave ir per tave.

Mūsų Meilė pasitiks širdis tų, kurie yra kelyje. Tu esi tik Mano veikimo liudininkas: tai nebe tu gyveni, bet Aš gyvenu tavyje. Tai mes vadovaujame tavo mintims: palydžiu kiekvieną tavo veiksmą. Bet aukščiau visko Aš myliu per tave ir tai visados yra perkeičianti Meilė.

Tu stebiesi ir stebėsisi, tu šlovinsi Mane, ir kuo daugiau šlovinsi, tuo daugiau būsi Mano veikimo ir Meilės liudininku. Visa tai pažadins tavyje dar didesnę pagarbą ir dar daugiau priežasčių stebėtis. Šitaip, dar gyvendamas šiame gyvenime, tu įeisi į Amžinąją laimę. Ją galėsi išgyventi, kad ir kas atsitiktų tavo gyvenime.

Ar jau pradedi suprasti, kodėl Mano palaimintoji Motina taip siekia, kad išrinktieji įeitų į savo vidinį kambarėlį?

Gyvenkite jau nuo dabar Džiaugsmu, – tai tikrasis šaltinis, galintis jus pamaitinti, suteikti jėgų, ramybėje išgyventi jau dabar prasidėjusias nelaimes.

Mano Meilė yra galingesnė už visas skaudžias patirtis, kurias jums gali tekti išgyventi. Skubėkite pilnai Ją patirti. Mano Širdis yra plačiai atverta, kad galėtų visus jus priimti. Aš tik laikiu jūsų „taip“.

Leiskitės pripildomi;

Leiskitės mylimi;

Leiskitės apdovanojami;

Leiskitės globojami;

Leiskitės sudeginami Mano Meilės Ugnyje.

Kaip Aš jus myliu, Mano Meilė neturi jokių ribų. Ateikite, ateikite vis arčiau prie Mano Širdies, čia Aš jūsų laikiu su dideliu Džiaugsmu. Šventė jau prasidėjo, paskubėkite ateiti. Tik sakykite „taip“ tam, ko iš jūsų prašau. Tai – tiesiausias kelias. Nešvaistykite laiko ieškodami kito.

Pasibaigė visas, kas sudėtinga: mes įeiname į didį paprastumą, čia esu Aš ir Mano Meilės pilna Širdis.

Aš jus myliu. Ateikite ir mėgaukitės Mano Meile “.

Gruodžio 6 d., 4 val. 40 min.

21. – Jei nesirenki Manęs pirmiau visko, kas tavo, nesi vertas Manęs.

Viešpatie Jėzau, aš noriu Tau padėkoti, Tave šlovinti ir garbinti už tai, ką Tu jau visą mėnesį leidi man išgyventi: kad vis labiau tampa viena su Tavimi, ir taip pat už visą Meilę, kurią Tu man parodei, apmąstant gyvenimo kelionę. Pagaliau ačiū už gautąsias pamokas.

Šiandien noriu gyventi tik dėl Tavo ir per Tave. Sakau Tau savo visišką ir besąlygišką „taip“. Noriu būti tuo mažu įrankiu Tavo rankose, bet labai paklusniu. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, Mano džiaugsmas yra didelis, kai matau tave klusnų ir pastebiu, jog tu gyveni vis labiau Mano Meilės vadovaujamas.

Tai vienintelis tavo laimės kelias. Tai, ką išgyveni šiuo metu, tėra tik pradžia. Šitai tėra tik mūsų bendrystės pradžia. Tu žinai, kad įveikus pradinį etapą, einama toliau. Juk būna sužadėtuovės ir pagaliau vestuvės, kai įsimylėjęliai visiškai atsiduoda vienas kitam.

Mano troškimas – tave vesti vis toliau į Meilę. Aš trokštu kuo labiau susivienyti su Tavimi, kad labiau patirtum Mano Meilės dydį, kurį paskyriau Tau, taviesiems ir visiems tiems, kuriuos noriu pasiekti per tave. Ypatingai galvoju apie tuos, kurie skaitys šias eilutes.

Tu esi visiškai laisvas sustoti arba žygiuoti pirmyn. Tu gali visiškai

užbaigti tai, kas prasidėjo tarp mudviejų: gali sustoti laikinai, gali atidėti ar kažkiek užtrukti.

Aš matau tavo didelį troškimą žengti toliau. Aš taip pat matau tavo dideles baimes: ypač, kas būtų, jei tatai išeitų į viešumą. Ką gi žmonės pasakytų apie Leandrą Lašansą? Ką žmonės kalbėtų apie tave ir tavo šeimą? Ir kaip tokias šnekas pakeltų tavo šeima?

Štai čia lavinama tavo pasirinkimo laisvė, taip pat čia yra išbandoma tavo meilė.

Ar pagerinsi savo įvaizdį, o gal pakenksi savo geram vardui?

Ar dėl to džiaugsis tavo šeima ir taviškiai?

Ar patenkinsi Mane ir Manuosius?

Tu žinai Mano pageidavimą... Jei nesirenki Manęs pirmiau visko, kas tavo, nesi vertas Manęs.

Bet dėl Manęs tu visiškai laisvai gali rinktis. Aš niekad nenustosiu tavęs mylėjęs. Tu gali tą Meilę priimti visiškai, Jos atsisakyti, ar priimti iš dalies?

Norėčiau, kad atsakytum. Aš tavęs klausiu to paties, ko klausiau Petro: „Leandrai, ar myli Mane?“

Mano Širdis perpildyta Meilės tau. Aš tave myliu“.

Mano atsakymas pasilieka visiškai, besąlygiškai „taip“. Vis dėl to jaučiu, kad šis „taip“ yra silpnas, trapus ir baikštus.

Aš remiuosi vien Tavo malone, kad jis taptų tvirtas ir stiprus. Maldauju malonės ištarti tokį „taip“, kokį tarė Marija ir tokį „taip“, kaip Tu tarei Agonijos metu.

Stojusi po didžiuoju Motinos Marijos apsiaustu, kad būčiau apsaugotas nuo piktojo atakų.

Išlieku Tavo mažutėlis. Man reikia Tavo galingos apsaugos. Myliu Tave.

Gruodžio 10 d., 5 val. 45 min.

22. – Noriu padaryti tave savo Bažnyčios ramsčiu.

Noriu Tau dėkoti, šlovinti Tave už tai, kad davei mums Mariją – Motiną ir Tarpininkę. Taip pat dėkoju už visas malones, kurias gavome šį savaitgalį. Iš tiesų žinau, kad Meilė mane myli. Aš sutinku tapti Meile.

Esu Tavo mažutėlis, bejėgis be Tavęs. Atidžiai Tavęs klausausi. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, kaip Man patinka tave matyti visiškai mažą ir Manęs besiklausantį. Tuomet Aš galiu tave apipilti savo malonėmis ir palaiminimais.

Ši akimirka yra tinkama, kad tavo širdis pasikeistų. Tai laikas, kai tu tampi Meile, kai Kristus gyvena tavyje ir leidžia tau būti Jo Bažnyčios ramsčiu.

Gerai klausykis, ką tau sakau: kai tu tampi Meile, Meilė ima vadovauti tavo būtybei, ir tada tu pradėsi išpildyti tikrąjį savo, Dievo vaiko, uždavinį. Štai kada tu tampi daugybės Mano avių ganytoju, tampi Meilės laidininku. Meilė teka per tave nematomu būdu, kad pasiektų sielas, kurios yra kelyje į pražūtį.

Ir toliau Man kartok „taip“ menkiausiose savo gyvenimo smulkmenose. Pripažink, kad pats vienas nieko negali. Tai Meilė gali viską, tai Meilė atvedė tave čia, kur dabar esi. Panašiai kaip Dovydą Ji padarė piemeniu, kad paskui padarytų karaliumi. Aš noriu iš tavęs padaryti ramstį savo Bažnyčiai.

Dėkok Meilei, nes Meilė tave myli ir tu tampi Meile.

Leiskis pripildomas – toks tu esi Man naudingiausias. Nesistenk suprasti – tikėk, vien tikėk ir leiskis mylimas.

Švelniai Tave mylintis“.

Gruodžio 14 d., 3 val. 35 min.

23. – Tėvas dega troškimu vis labiau apsireikšti tavyje ir visų savo vaikų širdyje. Aš visuomet laikiu tavo nuolatinio „taip“.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau padėkoti už tai, ką Tu padarei dėl P. sveikatos. Taip pat noriu padėkoti už visus šią savaitę įvykusius mano verslo pokyčius...

Jaučiuosi labai mažas, bet visiškai atsiduodu į Tavo rankas, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia, esu pasirengęs Jūsų klausytis.

„Mano mylimasis vaike, esu tavo Tėvas, Mano Meilė tau yra beribė. Man patinka susitikti su tavimi tavo sielos gelmėje. Tai vieta, kurią išsirinkau, kad susitikčiau su tavimi, tau kalbėčiau, tave mokyčiau, bet ypač, – kad tave mylėčiau.

Vien Mano Meilė gali tave apvalyti. Aš žinau apie visus tavo sunkumus – menkystę, kančias – atiduok viską Man, vos tik juos atpažįsti ir pajunti. Tai svarbiausia sąlyga tam, kad galėčiau veikti tavyje ir per tave. Tik Aš vienas, tavo Dievas, tavo Tėvas ir Kūrėjas, galiu tavyje išskleisti grožį, Meilės turtingumą, kurį į tave sudėjau.

Degu troškimu vis labiau apsireikšti tavyje ir visų savo vaikų širdyse. Laukiu, kol Man bus duota veikimo laisvė. Aš visuomet laikiu tavo nuolatinio, nesiliaujančio „taip“.

Mano Sūnus Jėzus jums parodė kelią, kaip ieškoti Mano valios.

Aš noriu tave suvienyti su Juo, kaip Jis yra vienybėje su Manimi – tai yra Mano Meilė, tekanti tavyje. Kuo smarkiau Mano Meilė teka per tave, tuo labiau tavo mintys tampa Mano mintimis, visiškai Mano įkvėptos.

Tavo mintys nukreipia tavuosius veiksmus ir valią, tada Aš veikiu tavyje ir per tave. Be Manęs tu negali nieko nuveikti, bet su Manimi tu gali atlikti didelius darbus.

Ar matai, kokia svarbi yra tavo širdies vienybė su Mano Sūnaus Širdimi? Aš laikau tavo širdį prie Savosios, kuri tuo pat metu yra šalia Jėzaus ir Marijos Širdžių, taip naujai išliedamas savo Meilę.

Leiskis mylimas, leiskis deginamas Mano Meilės Ugnyje. Būk „taip“ Mano Meilės Ugniai. Būk vienybėje su Manimi. Kaip Aš myliu tave, Mano mažutėli. Tavo Tėvas“.

Gruodžio 16 d., 7 val. 10 min.

24. – Jūs vis labiau būsite perkeičiančios vienybės liudininkai.

Viešpatie Jėzau, Tavęs klausydamasis noriu būti visiškai mažas.

„Mano mažutėli, kuo labiau tu sutinki būti mažu, tuo labiau Meilė

gali užpildyti tave. Meilė gali visa pakeisti ir perkeisti. Meilė – tai galingiausia jėga pasaulyje. Deja, mažai žmonių sutinka, kad Meilė jiems vadovautų.

Tik sutikus būti Jos valdomam, Ji gali veikti ir asmenį padaryti Meile.

Labai gražu matyti tokius žmones, kurie tampa Meile: Kristus iš tikrųjų gyvena juose. Kristus nori užimti jam priklausančią vietą tuose žmonėse, kurie sutinka išnykti, kad suteiktų Jam erdvę.

Meilė tave myli ir tu tampa Meile: ši perkeičianti vienybė viską pakeičia. Jau labai greitai jūs būsite šios perkeičiančios vienybės liudininkai.

Perkeitimas yra Mano darbas, o ne tavo. Tau tereikia visomis aplinkybėmis kartoti Man savo „taip“, pripažinti savo nepajėgumą ir ypač pasitikėti Mano Visagale Jėga net mažiausiose smulkmenose.

Aš noriu tave atvesti kuo arčiau savo Širdies tam, kad pripildyčiau tave savo Meile.

Leiskis mylimas. Švelniai myliu tave“.

Gruodžio 18 d., 5 val. 10 min.

25. – Aš tave myliu, – paimu tavo rūpesčių naštą.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau atnešti visa, kas man kliudo įžengti į savo būties gelmę. Mano mintys nuolat sukasi apie bylą, prie kurios dirbau vakar vakare, aš tebeieškau tinkamų sprendimų.

Gerai žinau, Viešpatie, kad pats vienas esu bejėgis, tad ateik ir veik manyje, kad būčiau visas Tavo. Aš žinau, kad tai yra svarbiausia. Kartoju Tau savo „taip“, man reikia Tavo pagalbos. Kai tik lieku vienas, didysis Leandras išskyla į paviršių ir nori pats viską planuoti, spręsti ir organizuoti.

Aš atiduodu Tau šią troškimo būti dideliu naštą. Noriu būti labai mažas Tavo akivaizdoje, kad Tu visiškai man vadovautum. Ačiū, kad giridi ir išklausai mano maldą.

„Mano sūnau, Mano mažutėli, skubu prie tavęs, kad tau padėčiau. Paimu tave į savo rankas – leisk sau pailsėti Mano Širdyje. Kalbėk Man apie savo meilę. Tavo giliausias poreikis – būti mylimu. Aš esu Meilės Šaltinis.

Aš myliu tave, paimu nuo tavo pečių rūpesčių naštą. Tu padarei, kas buvo tavo jėgoms. Leisk Man veikti per kitus, pasitikėk Manimi, užmiršk šią bylą. Aš įkvėpsiu tave tam skirtu laiku, jei tik turėsi veikti. O tuo tarpu

atostogauk, atsigauk nuo šios bylos, pasinaudok tuo, kad leistumeisi dar labiau suvienijamas su Manimi.

Švelniai myliu tave“.

Gruodžio 20 d., 4 val. 40 min.

26. – Pamažu mes kuriame ryšį, tampantį vis gražesniu ir tvirtesniu.

Viešpatie Jėzau, noriu Tavęs prašyti atleidimo už tai, kad vakar mažai laiko galvojau apie Tave. Atleisk, kad leidausi taip užvaldomas minčių apie darbą. Aukoju Tau savo nepajėgumą – neleisk, kad atitolčiau nuo Tavęs. Myliu Tave, noriu gyventi tik Tau. Tik Tu gali mane išlaikyti prie savęs. Teikis veikti mano širdyje, valdyk mane. Žinau, kad Tu mane myli ir kad aš esu sukurtas, idant tapčiau Meile.

Jaučiuosi esąs taip toli nuo to, kas turėčiau būti. Pasitikiu tik Tavimi, kartoju Tau savo visišką, besąlygišką „taip“. Mano „taip“ yra tos situacijos, kuriose aš dabar esu, taip pat priėmimas viso to, kas yra Tavo troškimas ir Tavo valia.

Aš atsiduodu Tau ir pavedu Tau visas bylas, prie kurių dirbu šiuo metu. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, eikš į Mano glėbį – tiktai čia tu gali susigrąžinti ramybę, Mano Ramybę. Kadangi tu ją patiri ar tik pradedi patirti, pasitaiko, kad įsitraukęs į savo reikalų pasaulį, tu mažiau jauti Mano buvimą, ir tai yra tavo kančia. Bet Aš esu visuomet čia, tavyje, tavo gilumoje.

Nebijok, kad tavo veikla yra mažareikšmė. Aš tavęs nenuvilsiu. Tavo „taip“, tavo kančios, atsitraukus nuo Manęs, Mane priverčia bėgti link tavęs ir tada mūsų džiaugsmas yra dar didesnis. Šitaip pamažu mes nuaudžiame ryšį, tampantį vis gražesniu ir tvirtesniu.

Aš vadovauju kiekvienam tavo žingsniui. Įkvepiu tave. Saugau. Mano palaimintoji Motina nuolat užtaria tave – nebijok būti mažu. Tik tuomet surasi Ramybę ir Džiaugsmą, kurių taip trokšti“.

Gruodžio 23 d., 1 val. 15 min.

27. – Norėčiau, kad daugiau laiko praleistum Mano akivaizdoje.

Viešpatie Jėzau, artinantis Kalėdoms noriu Tau paaukoti savo širdį ir visų žemėje gyvenančių Tavo vaikų širdis, kad ypatinga malonė būtų išlieta kiekvienam.

Vien tik Tu, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia, gali perkeisti širdis ir šitaip pakeisti žemės veidą.

Prašau Taveš šios malonės ypatingu būdu labiausiai kenčiančiųjų širdims, taip pat labiausiai Tau atsivėrusioms širdims.

Ačiū, kad girdi ir išklausai šią maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, girdėjau tavo maldą. Padarau ją sava Tėvui. Tu esi liudininkas, kad Aš veikiu greitai, nes laikas jau baigiasi. Labai greitai jūs būsite dar didesnių dalykų liudininkai. Tapkite maži, prašykite šios mažumo malonės. Mažutėliai yra labai arti Mano Širdies. Aš juos apipilu malonėmis. Aš juos priglaudžiu prie savo Širdies ir tada jų širdys yra perkeičiamos.

Norėčiau, kad daugiau laiko praleistum Mano akivaizdoje, kad leistumeisi labiau persmelkiamas Mano Akistatos, kad labiau pajustum Mano Meilę. Leiskis būti mano mylimas.

Aš myliu tave“.

Gruodžio 25 d., 6 val. 25 min.

28. – Sutikdamas gimti šiame pasaulyje, Aš taip pat sutikau ir mirti ant Kryžiaus, kad atpirkčiau pasaulio nuodėmes.

„Mano mažutėli, ši diena tau primena apie Mano gimimą. Aš noriu tau atskleisti, kokia didelė yra Mano Meilė visiems vyrams ir moterims žemėje. Sutikdamas gimti šiame pasaulyje, Aš taip pat sutikau ir mirti ant Kryžiaus, kad atpirkčiau pasaulio nuodėmes.

Aš kenčiu, nes Meilė yra nemylima. Meilė, kurią Aš atnešiau į šią žemę, nėra priimama.

Pasilik su Manimi, priimk Mano Meilę, atiduok Man savo džiaugsmus ir skausmus, Aš juos padarysiu savais.

Aš esu tavo Dievas. Aš tave myliu“.

29. – Yra svarbu ne „daryti“, o „būti“.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau padėkoti už tas gražias dienas, kurias Tu man leidi išgyventi, už sveikatą, kurią man duodi, ir ypač už Tavo ir Tavo šventųjų angelų, nuolat esančių su manimi, buvimą.

Aš Tau aukoju prasidedančią dieną: noriu, kad ji būtų nugalėjusi pagaliau Tavo troškimą. Padaryk mane klusnų Tavo valiai. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, leiskis mylimas. Skirk laiko pajusti Mano Meilę. Aš esu visuomet čia, tavyje. Čia yra tavo džiaugsmas, niekur kitur. Man patinka, kai tu sustoji, kad Mane pašlovintum, garbintum ir dėkotum. Kai leidi savo širdžiai šlovinti, Mano sužeistai Širdžiai teiki atgaivą. Štai kodėl ir tavo ji širdis perkeičiama ir tampa vis labiau Meile.

Aš myliu tave, myliu tave, myliu. Šie žodžiai turi įsirežti į tavo sielą, širdį ir protą, tai yra, į visą tavo esybę – sutik būti Mano, savo Dievo, mylimas.

Kuo labiau sutinki būti mylimas, tuo giliau Mano Meilė įsikuria tavyje ir kuo labiau tavyje apsigyvena Meilė, tuo labiau tu pats tampi Meile.

Tu dažnai svarstai, ką turėtum daryti, kad būtum Man priimtinesnis. Tai ne „daryti“, o „būti“ yra svarbu. Man reikia žmonių, kurie tampa Meile. Tapdamas Meile tu tampi tikru liudytoju, Mano Naujosios Bažnyčios kolona.

Didis Džiaugsmas yra tapti Meilės būtybėmis ir liudininkais to, ką vykdo Meilė tavyje, per tave ir aplink tave.

Šis džiūgavimas duodamas prieš didžiuosius suspaudimus tam, kad jūs galėtumėte išgyventi ateities įvykius visai kitokiu būdu, ir tuo pat metu būtumėte švyturiai tiems, kurie ieško Šviesos.

Kuo labiau tampi Meile, tuo tavo švyturys yra galingesnis. Kitais žodžiais tariant, kad būtum galingu švyturiu, turi tapti Meilės būtybe, o kad taptum Meilės būtybe, turi leistis būti mylimas.

Tai ne tavo, o Mano darbas, tačiau Man nuolat reikia tavo sutikimo, kad nusileisčiau vis giliau į tavo būties gelmes ir tave atversčiau arba grąžinčiau į sukūrimo, kuris įvyko vien tik iš Meilės, akimirką.

Šis laikas yra be galo svarbus, pasirinkau tave ir Man reikia tavęs,

kad taptume Meile daugybei tų, kuriuos tau pavedu tiek matomu, tiek nematomu būdu.

Išlik Meile;

Žvelk į Meilę;

Apmąstyk Meilę;

Melskis Meilei;

Šlovink Meilę;

Dėkok Meilei;

Būk Meile visados ir visur.

Ženkime kartu į didžiąsias nelaimes, nes Aš esu Meilė, tu esi Meilė, mes esame Meilė. Tai Mano užduotis, tavo uždavinys ir mūsų rūpestis. Dėl mūsų Tėvo garbės mes tampame viena Meilėje.

Tau skirta visa Mano Meilė“.

Gruodžio 31 d., 4 val. 40 min.

30. – Visi kartu įžengiame į Naująją Žemę, į Naująją Bažnyčią.

Baigiantis šiems metams aš noriu padėkoti Tau, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia, už visas malones, gautas 1996-aisiais, už Meilę, kurią atnešėte per mane supančius žmones, ypač per Mergelę Mariją ir jos brangias pamokas.

Žinodamas, kad nesu vertas visų palaiminimų, žinodamas, kad viskas yra malonė, niekad nesugebėsiu iki galo Tau atsidėkoti, Tave pagarbinti ir Tave pašlovinti.

Tau kartoju savo „taip“ už visa, ką leidai išgyventi per šiuos metus. Dar syk tariau Tau tvirtą, besąlygišką „taip“ ateinantiems metams. Noriu, kad kiekviena diena, valanda ir kiekviena akimirka būtų žingsnis arčiau Tavęs.

Sutinku būti šiuo mažutėliu, Meilės mylimu ir tampančiu Meile.

„Mano mažutėli, atėik ir įsitaisyk ant Mano rankų, kad Mano Širdis būtų prie tavo širdies ir tavo širdis plaktų tuo pačiu ritmu kaip Manoji, kad išmoktų mylėti ta pačia Meile, kuria Mano Širdis myli.

Tuo pat metu, kai apimu tavo širdį, Aš apsupu visų tavo artimųjų širdis. Tavieji yra Manieji, neužmiršk, kad turiu paruošęs daugybę malonių kiekvienam. Aš jas išdalinsiu ypatingu būdu per šiuos Naujuosius metus.

Tau nereikia niekuo rūpintis, Aš viską paruošiau ir viskuo pasirūpin-
siu: tik dažnai dėkok, dėžiūgaut, stebėk Mano veiklą.

Mes visi kartu įžengiame į Naująją Žemę, Naująją Bažnyčią su nau-
jais žmonėmis, turinčiais naujas širdis, nuolat Meilės atnaujinamas.

Tavo ir tavųjų širdys šiandien yra pajėgesnės labiau mylėti nei vakar: rytoj
jos galės mylėti dar daugiau nei šiandien, nes tai Aš jas gaivinu kiekvieną akimir-
ką.

Tu negali remtis tuo, kuo tavieji buvo vakar, kad žinotum, kas jie bus
rytoj, nes šiandien Aš jiems duodu naujas širdis. Kiekvieną dieną jie tampa
naujais žmonėmis. Tau telieka tik stebėtis tuo, ką darau tavėje ir tavo bran-
gijoje žmonoje Elžbijoje, kuri yra tokia brangi Man.

Jūs esate Mano išrinktieji, neužmirškite to. Jūs būsite pirmieji,
regėsiantys Naująją Bažnyčią Naujoje Žemėje.

Kartokite Man savo „taip“ visada ir visur, nebijokite. Aš jums
rūpinuosi.

Aš taip tave myliu, myliu tave ir tavuosius. Jūs tampate Meile“.

*Ačiū, Viešpatie Jėzau! Tu esi Meilės Dievas! Kaip Tau atsidėkoti už
tiek daug malonių? Ar šie paskutiniai puslapiai yra vien tik man ir Elžbietai,
ar jais turiu pasidalinti su visa šeima?*

„Aš jums duodu ypatingą dovaną, pavedu jums vieną iš Mano myli-
mųjų sūnų. Aš jį pasirinkau, kad įvestų jus į šiuos Naujuosius metus, kurie
yra labai svarbūs. Daryk tai, ką jis tau lieps, pasitikėk juo, dalinkis su juo
viskuo, ką išgyveni su Manimi. Nebijok, jis taip pat yra vienas iš Mano
išrinktųjų.

Dalinkis viskuo su tėvu Dovydu, kunigu pagal Mano Širdį. Tai nėra
atsitiktinumai, kad jis yra tavo kelyje.

Pasakyk jam, kad jį myliu ir Man jo reikia. Jis Man labai, labai, labai
svarbus. Pasitikėk juo. Aš myliu jį, myliu tave. Aš esu su jumis“.

1997

Sausio 1 d., 10 val. 30 min.

31. – Aš myliu jus tokius, kokie esate. Ar jūs galite tą patį pasakyti apie save?

Viešpatie Jėzau, dėkoju Tau už ramybę, kurią įdedi į mano širdį šią akimirką, visiškai atiduodu save Tau, taip pat vyrus ir moteris, kuriuos nešioju širdyje. Pavedu Tau šiuos prasidedančius metus.

Prašau, atsiųsk savo Šventąją Dvasią į mūsų šeimų susitikimą. Ypačingai prašyčiau palaiminti kiekvieną asmenį, ypač tėvą Dovydą, kuri mums atsiuntei kaip dovaną tiesiai iš Dangaus. Dėkoju ir šlovinu Tave, Viešpatie Jėzau! Myliu Tave.

„Mano mažutėli, šiandien pradedame metus, kurie yra labai svarbūs tau ir taviesiems. Jie svarbūs ne dėl to, kas vyks aplinkui, net jei kartais tai atrodytų svarbu, bet dėl to, kas dėsies kiekvieno jūsų viduje.

Šiais paskutiniaisiais laikais Man skubiai reikia širdžių, kurios sutiktų Man tarti visišką ir besąlygišką „taip“, ir nuolat pakartotų šį „taip“, kad galėčiau veikti, o veiksiu Aš greitai, nes šie laikai eina į pabaigą.

Man reikia širdžių, kurios sutiktų būti Mano mylimos. Kai Mano Meilė persmelkia širdį, ši būna perkeičiama ir pradeda degti Mano Meile, nes prisijungia prie Mano Širdies, kuri yra sujungta su Tėvo Širdimi pačiu Meilės Šaltiniu.

Laimingas esi tu, tavo žmona Elžbieta ir visi jūsiškiai, nes esate išrinkti šiai gražiai užduočiai: skleisti Mano Meilę visam pasauliui tiek nematomu, tiek ir matomu, nors labiau nematomu būdu.

Aš trokštu, kad pilnai išgyventumėte šią Meilę tarpusavyje, – tai bus liudijimas tiems vyrams ir moterims, kurie matys, kaip jūs gyvenate. Aš jums primenu, kad tai Mano, o ne jūsų darbas.

Aš prašau tik vieno dalyko: jūsų visiško „taip“, tariamo visada, net mažiausiose smulkmenose: jūsų džiaugsmuose ir skausmuose, sėkmėje ir nesėkmėje. Mokykitės pasitikėti Manimi, leiskitės būti mylimi. Aš jus myliu tokius, kokie esate. Ar jūs galite tą patį pasakyti apie save?

Šias didžias permainas norėčiau atlikti jumyse per 1997 metus.

Iš vienos pusės, kad jaustumėte, jog jus myliu, iš kitos pusės, kad mylėtumėte save tokius, kokie esate.

Mano Širdis yra perpildyta Meilės jums visiems. Kaip jus myliu!“

Sausio 3 d., 2 val. 40 min.

32. – Man reikia jūsų, kad išgelbėčiau daugybę sielų, kurios yra pražūties kelyje.

Dėkoju Tau, Viešpatie Jėzau, už visas malones, kurių negailėjai mūsų šeimai pirmąją Naujųjų metų dieną. Ir toliau mus nuolatos laimink ir saugok.

„Mano mažutėli, Mano Širdis visada yra perpildyta Meilės žemės žmonėms. Man reikia leidimo veikti, kad Mano Meilė prasiveržtų.

Tavieji „taip“, kuriuos nuolat Man dovanoji ir tavo užtarimo maldos, ypač tos, kurios ateina per Mano palaimintąją Motiną, yra daug svarbesnės nei manai.

Jei melsdamasis Man turėtum stipresnį tikėjimą, Aš galėčiau padaryti dar daugiau. Šiais laikais – pabaigos laikais – Man skubiai reikia žmonių, kurie sutiktų atsižadėti savo asmeninių troškimų, savo gerovės ir patogumų, net savo poreikių, kad maldoje susijungtų su Manimi, su Mano palaimintąja Motina, su šventaisiais ir angelais. Man reikia visų, nes šiuo metu vyksta didelė kova.

Tu žinai, kad Mano palaimintoji Motina sutraiškys gyvatės galvą, taigi mes esame laimėtojų pusėje. Dėl to nėra jokių abejonių. Tačiau nenorėčiau prarasti nė vieno savo vaiko, todėl Man reikia besimeldžiančių, visiškai man pasišventusių sielų, kurios visiškai Man priklausytų. Galėdamas jomis pilnai pasinaudoti ten, kur Man reikia, nematomu būdu išgelbėčiau daug sielų, kurios yra kelyje į pražūtį. Jei tu žinotum, kaip tai yra skubu, ir ką galiu padaryti dėl paprasto „taip“..., norėtum kartoti Man „taip“ dieną ir naktį, dėl savęs paties ir dėl visų žūstančių sielų.

Ar supranti, kodėl Mano Motina ir Aš nesiliaujame prašyti jūsų „taip“? „Taip“ yra greičiausias būdas atverti duris daugybei malonių, kurios yra išliejamos net į labiausiai užkietėjusias širdis.

Tu esi vertingas Mano akyse, Man tavęs reikia. Būk nuolankus, sutik taip elgtis, kad galėčiau sėkmingai veikti tavyje, per tave ir su tavimi. Tai visada yra Mano darbas. Man reikia tavęs šiam darbui, o kai tu nori Mane panaudoti savo darbui, tai tik sulėtina ir pavėlina, ką skubu padaryti dabar, ypač nematomu būdu.

Neieškok sudėtingų kelių, rinkis paprastus, nes juose esu Aš. Mokykis neteisti pagal tai, kas vyksta išorėje, nes tai mažai svarbu. Svarbu tai, kas dedasi viduje. Šiuo metu kovojama tikroji kova ir Aš atstatysiu tai, ką priešas sugriovė, ar ką mano, kad yra sugriovęs.

Skirk laiko, kad galėtum įsisavinti šią žinią. Ji yra nuostabių malonių šaltinis tau ir visiems, kurie ją skaitys.

Nebijok, visada esu su tavimi ir vadovauju kiekvienam tavo žingsniui. Ir toliau leisk Man veikti. Aš esu Visagalis, o tu radai malonę Mano akyse. Aš tave myliu“.

Ačiū, ačiū, ačiū, Viešpatie Jėzau. Paruošk mane taip, kad galėčiau kaip vaikas prasmingai gyventi šiais brangiais patarimais. Aš kartoju savąjį „taip“ ir per Motinos Marijos rankas atsiduodu Tau, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia. Tavo mažutėlis.

P. S. Širdyje jaučiu stiprų troškimą pasidalinti šiomis pamokomis su tėvu Dovydu.

Sausio 5 d. 14 val. 15 min.

33. – Šį vakarą būsiu su jumis per jūsų bendruomeninį pasidalijimą.

„Mano mažutėli, klausykis Manęs, tai pats vertingiausias tavo laikas. Daug ko turiu tave išmokyti, net jei dažnai kartoju dalykus, kuriuos tu jau žinai. Noriu, kad šios mintys nuskaidrintų tavo protą ir užpildytų visą tavo būtį. Ypač noriu, kad žinotum, jog visada esu šalia tavęs, nuolat įkvepiu ir tau vadovauju. Neturi dėl nieko jaudintis, nebent jei kiltų noras duoti įsakymus.

Dažnai prašyk Manęs malonės likti mažu ir leistis mano vadovauja-

mu. Kai tau vadovauju, tą patį darau tavo mylimai žmonai Elžbietai, jūsų vaikams, jų antrosioms pusėms, anūkams, visiems jūsiškiams, kurie yra sujungti su jūsų širdimis nematomu būdu, ir kurie dėl jūsų „taip“ ir jūsų klusnumo yra pasiekiami nematomu būdu.

Šį vakarą būsiu su jumis per jūsų bendruomeninį pasidalijimą. Norėčiau, kad kiekvienas iš jūsų savo širdies gilumoje priimtų, kad yra asmeniškai Mano mylimas, išrinktas ypatingam uždaviniui ir Man labai reikalingas. Norėdamas būti Man naudingas, susirinkimo dalyvis turi jausti Mano Meilę, mylėti ir priimti save tokį, kokį jį Mano Tėvas sukūrė, Man tarti savo besąlygišką „taip“, būti nuolankus. Privalo norėti ir leisti, kad Aš jį vesčiau be ginčų, be svarstymų ir dažnai nesuprasdamas mano planų. Jis turi Manęs klausytis.

Pasakyk, kad šie žodžiai skirti jiems, taip pat kaip ir tau šią akimirką. Jie turi suprasti, kokiais būdais Aš noriu juos panaudoti. Šie būdai gali būti panašūs į tuos, kuriais vadovauju tau, bet jie gali būti visai skirtingi.

Pasakyk jiems, kad juos be galo myliu. Priimdami Mano Meilę, jie galės mylėti save tokius, kokie jie yra, nenorėdami savęs pakeisti. Galiausiai jie taps Meile ir gyvens be nusiskundimų ir kritikos, sugebėdami mylėti tuos, kurie yra gyvenimo sužeisti, visus, kuriuos jiems pavesiu.

Tapdami Meile, jie gydys sutiktų žmonių širdžių žaizdas vien į juos pažvelgdami, netardami nė žodžio.

Jūs esate Naujojoje Bažnyčioje. Tapkite Meile. Tai skubu, nuo to daug kas priklauso. Tai ne jūsų, bet Mano darbas. Man reikia jūsų „taip“ tiek jums kenčiant, tiek džiaugiantis.

Aš esu Meilė. Jus išsirinkau, kad jūs būtumėte pirmieji, tapę Meile, Mano Naujojoje Bažnyčioje. Per jus, tapusius Meile, patrauksiu daugybę tų, kurie savo širdyse bus pasiruošę priimti Meilę. Aš jums nuolat Ją dalinu, vis daugiau ir daugiau dovanoju, lygiai kaip ir šį vakarą.

Nebijokite, – Aš jus labai myliu!“

Sausio 6 d., 5 val. 50 min.

34. – Penkiolika veiklos patarimų.

Viešpatie Jėzau, Tu matai, kad šiandien turiu grįžti į darbą. Turiu kelias bylas, kurias turėsiu peržiūrėti. Aš labai bijau, kad vėl imsiu viską kontroliuoti užuot leidęs veikti Tau, mano Viešpatie ir mano Dieve!

Iš kitos pusės, noriu gerai atlikti tą darbo dalį, kurią man įkvėpsi atlikti. Jau du mėnesius Tu mane mokai per šiuos raštus, kad klausyčiausi Tavęs. Ar gali ši rytą mane išmokyti atskirti, kas šiame darbe ateina iš Tavęs, o kas iš manęs?

Aš taip norėčiau neabejoti, kad darau Tavo darbą, o ne savo, kad mano veiksmai neprieštarauja Tavo valiai. Jaučiuosi toks silpnas, ypač grįždamas į darbą. Man reikia Tavo pagalbos, ateik man padėti. Šaukiuosi Tavęs, atsakyk man. Dėkoju, kad išklausai mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, kaip galiu neišklausti to, kurį myliu, kai jis Manęs šaukiasi?

Aš tau jau sakiau ir pakartuju: dėl nieko nepergyvenk. Aš visada esu su tavimi ir rūpinuosi mažiausiomis smulkmenomis tiek tavo darbe, tiek ir visur kitur.

Prieš ką nors nusprendamas, kreipkis į Mane, pavesk viską Man. Paprašyk, kad tave įkvėpčiau, ir Aš tai padarysiu. Tuomet veik taip, kaip lieps širdis. Turi pasitikėti Manimi, kaip rašydamas tai darei iki šiol. Dabar tu žinai kelią, kurį Aš tau paskyriau: tai širdies kelias. Tau reikia veikti pasitikint Manimi ir kiekvieną kartą, kai tavo kelyje atsiranda naujas takelis, pakartoti Man savo prašymus. Aš tave įkvėpsiu pasirinkti teisingai. Kai tu pasirinksi, atsiradusios kliūtys ir aplinkkeliai nereikš, kad tu esi blogame kelyje.

Ir toliau tikėk, kad tau vadovausiu ir tau padėsiu. Per sunkumus, kurie atsiras tavo kelyje, galėsiu padaryti, kad Mano Visagalė Jėga prasiveržtų tavo nuostabai ir susivienijimui su Manimi, tavo Dievu.

Taip pat prisimink šiuos dalykus:

1. Visad pradėk darbą pirma Manęs paprašęs palaiminimo.
2. Tegul tavo širdis būna pasiruošusi priimti atsakymą tokį, kokį tau įkvėpsiu.
3. Priimk kliūtis ir sunkumus, žinodamas, jog Aš esu su tavimi, idant padėčiau tau juos išspręsti.
4. Pakartok Man savo prašymus prieš kiekvieną naują darbą.
5. Pasitikėk Manimi net mažiausiose smulkmenose.
6. Viską daryk tikėdamas, kad esu su tavimi.
7. Pripažink, kad be Manęs esi bejėgis.

8. Dėkok Man už visas sėkmes ir už visas akivaizdžias nesėkmes.
9. Niekada neprarask vilties.
10. Niekada neužmiršk, kad esu neįmanomų dalykų Dievas.
11. Veik su meile, supratimu, gerumu ir teisingumu žmonėms, kurie dalyvauja tavo reikaluose.
12. Visada būk atsargus, susidūręs su nauja užduotimi, patikrink, ar tai nėra priešų sąjūdas. Prašyk Manęs Šviesos ir ji tau bus suteikta.
13. Neužmiršk, kad bendradarbiaudamas su Manimi, esi laimėtojų pusėje, net jei iš šalies ir kitaip viskas atrodytų.
14. Būk didžiai nuolankus. Niekada nebūk arogantiškas.
15. Perskaityk tai, ko tave mokau, ir toliau klausykis Manęs.

Visa kita tau bus duota laikui atėjus. Nebijok, pasitikėk Manimi. Kur beatsidurtum, žinok, kad Aš čia, tavo sielos gelmėse. Tikėk Mano Sandora. Aš niekada nenuviliu savo draugų.

Aš tave myliu“.

Sausio 7 d., 4 val. 20 min.

35. – Jau greitai šioje žemėje liks tik tyros širdys. Visa bus atstatyta Mano Švenčiausiojo Kūno ir Kraujo galia.

„Mažutėli, Mano Meilė tau yra be ribų, Ji viršija visa, ką tik tu gali įsivaizduoti ar suvokti. Jei išliečiau tau visą savo Meilės pilnatvę, tu nepajėgtum nei priimti, nei išlaikyti – tavo širdis plyštų.

Noriu, kad tu ir kiti Mano vaikai žemėje žinotų, kad Mano meilės šaltinis yra neišsenkantis: tarsi daugybė gražių dovanų, kurių jūs niekada nebaigsite išvynioti. Kaskart jūs būsite nustebinti. Tai bus jums šventė, ir nuolat vis nuostabesnė.

Tėvo Meilė yra didžiulė, Jis nori, jog Dangui skirta Meilė pripildytų žemę, ir tai bus netrukus. Jau dabar Jo išrinktieji tai gali patirti, o tu esi vienas iš jų.

Ši Meilė yra tokia nuostabi ir tyra, kad Ji negali sutarti su jokių blogiu. Ji pasirinko apsigyventi tyrose ir tiesiose širdyse, kurios sutinka Ją priimti.

Kiekvienas žmogus turi duoti savo sutikimą. Kai tu tari savąjį „taip“, viena tavo širdies dalelytė yra išgryninama ir tu tampi dar pajėgesnis priimti Meilę.

Jau greitai šioje žemėje liks tik tyros širdys. Jos tokiomis taps per jų ištartus didžiuosius „taip“ kartu su mažesniais „taip“ arba per didelius vargus, ištiksiančius žemę, kad ji būtų išvalyta.

Ar matai, kokie svarbūs tavieji „taip“ maldai, tarnystei, nematomam pasiaukojimui, garbinimui, sakramentams ir sakramentalijoms, ypač Eucharistijai, nes tai yra Mano Kūnas, kuris už jus atiduodamas (nėra nieko labiau perkeičiančio širdis šiame pasaulyje). Visa bus atstatyta Mano Kūno ir Kraujo galia.

Tu, kuris visada mėgsti daryti viską tikslingai, žinai, koks yra Tėvo tikslas: šioje žemėje turėti skaisčias širdis, galinčias priimti Jo Meilės pilnatvę, kurią Jis nori išlieti. Mūsų Tėvas įgyvendina savo tikslus.

Mano kraujas nebuvo išlietas tuščiai, kaip ir daugybės kankinių per du tūkstančius metų. Mūsų Tėvo tikslas greitai bus pasiektas. Išganymo būdai:

- Pats svarbiausiasis – Mano Atėjimas prieš du tūkstančius metų skelbti Evangelijos ir įkurti Bažnyčią.
- Ypatinga mano palaimintosios Motinos užtarimo svarba.
- Bendrystė su Dangaus šventaisiais, į kurią jūs, kaip Tėvo išrinktieji, esate pašaukti šiame paskutiniųjų laikų tarpsnyje.

Visus besipriešinančius ištiks negandos, kad pasibaigtų širdžių nuskaisinimas, kuris vyksta jau du tūkstančius metų. Laimingi jūs, nes esate šių paskutiniųjų laikų išrinktieji. Daugybė kančių per jus gali būti panaikintos.

Prašykite Mano palaimintosios Motinos, kad išlaikytų jus klusnius Tėvui. Jūs esate apsaugoti po Jos didžiuoju apsiaustu, galinčiu apglėbti visą žemę ir priversti priešą, kuris yra visų kentėjimų priežastis, pabėgti amžiams.

Klausykis Manęs. Šie patarimai duodami tau ir daugeliui kitų, kuriuos pasieksiu tinkamu metu.

Būk mažas. Taip esi Man naudingiausias ir gali lengviausiai priimti Meilę. Myliu tave“.

Sausio 8 d., 5 val. 45 min.

36. – Jūs turėsite patirti sunkius išmėginimus, kad būtumėte visiškai atskirti nuo šio pasaulio.

„Mano mažutėli, skirk laiko, kad galėtum Manęs klausyti. Turiu daug ko tave išmokyti. Šiais paskutiniaisiais laikais įvyks didžiulis širdžių

perkeitimas, kuris jau prasidėjo. Labai mažai žmonių, net tarp išrinktųjų, savo širdyse yra pasirengę išgyventi tai, kas atsitiks.

Man reikia tokių žmonių kaip tu, kuriuos myliu, saugau, globoju, ruošiu ir mokau, kad jie, savo ruožtu, mokytų kitus, ruoštų jų širdis skelbti Gerąją Naujieną. Taip, tai yra Geroji Naujiena, net jei jums teks ištvirti išmėginimus prieš patiriant šiuos pokyčius.

Kaip Mano išrinktoji tauta prieš įeidama į Pažadėtąją Žemę turėjo pereiti dykumą, taip ir jūs turėsite patirti įvairius išmėginimus, kad įeitumėte į šią Naująją Žemę, kur pilnai viešpataus Meilė ir blogiui nebus vietos.

Nebijokite – kiekvieną dieną, valandą, kiekvieną akimirką Mano malonė jus palaikys.

Jūs liūdėsite, bet niekada nepalūšite. Vargsite, bet nebūsite pargriauti. Jums kenks, bet nesunaikins. Net jei kai kurie Mano išrinktieji turės atiduoti savo gyvybę, juos lydės galingos malonės, ir jie bus laimingi mirdami bei greičiau susijungdami su Meile.

Danguje jie gyvens šia Meile, kurią jums skelbiu, bet didžiuma Ją patirs dar šioje žemėje.

Šiandien paaukok visą dieną maldai ir pasninkui už daugybę tų, kuriuos Aš kviečiu, kad jų širdys galėtų išgirsti Mano kvietimą ir atvertų Man duris. Aš degu troškimu įeiti į jų širdis ir įkurti jose savo namus. Aš juos myliu, norėčiau išgelbėti juos visus, bet Man reikia jų sutikimo.

Visą dieną kartok, kad myli Mane. Tai bus kaip balzamas Mano Širdžiai, kuri kenčia matydama Mano mylimus vyrus ir moteris, atmetančius Mano Meilę ir nugręžiančius savo apkurtusias ausis nuo Mano nuolatinių kvietimų.

Tokie yra paskutiniai Mano Širdies atodūšiai, kad juos suvienyčiau su savimi. Kitu atveju, jie patirs didžiules negandas. Juk tu matei potvynio nešamus namus. Kaip jau tau sakiau vakar, Tėvas pasieks savo tikslą: Jo Meilė tekės žemėje, kaip ir Danguje.

Viskas priklausys nuo to, kiek širdžių atsivers. Šiandien, trečiądienį, daug širdžių atsivers dėka Mano išrinktųjų, kurie pašventė Man šią dieną.

Dėkok Tėvui, kad Jis savo vaikams žemėje nori duoti tiek daug Meilės. Tu esi laimingas. Aš tave myliu“.

37. – Arba Išminčiai pasiseks apvalyti širdis, arba įvairiais būdais tai padarys kančia.

Dėkoju Tau, Viešpatie Jėzau, už Meilę, kurią vakar išliejai, kurią jaučiau šiąnakt. Manyje vyksta tikra permaina. Man atrodo, kad jau įeinu į šią Pažadėtąją Žemę, apie kurią šio ryto skaitiniuose kalba pranašas Izaijas.

Žinau, Viešpatie, kad Tu myli mane; Meilė mane myli ir aš tampa Meile. Man atrodo, kad aš galėčiau praleisti dienas ir naktis besimelsdamas ir Tave begarbindamas... Paprasčiausiai leisdamas Meilei mane mylėti ir per mane išsilieti visoje žemėje.

Jaučiuosi toks apdovanotas, norėčiau nuolat, kiekvieną akimirką kartoti savąjį „taip“, kad neprarasčiau Tavo malonių ir Meilės, kurią lieji į mano širdį.

Dėkoju Tau už tokią Meilę. Kaip aš Tave myliu!

„Mano mažutėli, eikš į Mano glėbį ir toliau leiskis mylimas. Šiuo metu tai yra tau geriausia. Taip tu pasirenki geriausiąją dalį.

Šiandien noriu tau kalbėti iš Širdies į širdį, nes tavo širdis vis labiau tampa Mano Širdimi, kuri tuo pat metu yra ir Mano palaimintosios Motinos Širdis.

Meilė, kurią jauti, yra Tėvo Meilė, laisvai srovenanti per Mano Širdį, taip pat per Mano Motinos ir visų tų, kurie įsileidžia Mane. Mano Širdyje yra tiek vietos, kad sutilptų visos šioje žemėje esančios širdys. Mano Bažnyčioje per ilgai buvo tikima, kad Meilės pilnatvė yra skirta tik kelioms rinktinėms sieloms. Tai netiesa. Trokštu skelbti visam pasauliui – kiekvienam asmeniškai ir visiems kartu – kad dieną ir naktį Mano Širdyje, taip pat ir Mano Tėvo Širdyje, yra vietos visiems be jokių išimčių!

Ateikite! Ateikite! Ateikite visi! Leiskitės mylimi! Šis laikas skirtas tam, kad leistumėtės nuskaistinami Mano Meilės Ugnyje, kitaip jūs būsite apvalomi negandų ugnyje.

Aš jus myliu. Atidaviau savo Gyvybę už jus. Nenoriu matyti jūsų kenčiančių, noriu, kad visi būtumėte laimingi. Nešu savyje Tėvo Meilės perteklių, o Jo sprendimas yra neatšaukiamas: Jo Meilė liesis kaip Danguje, taip ir žemėje.

Prieš du tūkstančius metų išmokiau savo apaštalus to, ką tikintieji turi kartoti Tėvui: „Teateinie Tavo Karalystė, Teesie tavo valia, kaip Danguje, taip ir žemėje“. Ta valanda jau atėjo! Laimingi esate jūs, žemės vaikai, įeidami į Naująją Žemę šiuo metu.

Supraskite, niekas, kas yra netyra, negali ten patekti. Nuskaistinimas jau prasidėjo ir bus įvykdytas: arba per Meilę, besiliejančią per širdis, kurios taria „taip“, arba per visokeriopas kančias.

Aš tau tvirtai pasakiau per vieną mažutėlį: „Ko Išminčiai nepasiseka manęs išmokyti, tuo pasirūpina kančia“. Tai, kas visuomet buvo tikrovė kai kurių žmonių gyvenime, greitai taps visos jūsų planetos tikrove. Arba Išminčiai pasiseks apvalyti širdis, arba tai įvairiais būdais padarys kančia. Laiko liko labai nedaug, rytoj jau gali būti per vėlu.

Tai labai svarbi žinia, kurią norėčiau matyti skleidžiamą ir tam tave ruošiu. Ir toliau klausykis Manęs, kartok Man savąjį „taip“.

Tai yra Mano, ne tavo darbas. Tu esi įrankis, kurį noriu naudoti, kad perduočiau šią žinią. Aš tau pasakysiu kur, kada ir kam. O kol kas priimk Mano Meilę, taip būsi Man naudingiausias. Aš noriu, kad Mano strėlės būtų tobulos ir galėtų perverti tas širdis, kurios yra prieš apakintos ir užkietėjusios nuo pasaulio beprotybės. Pasilik Mano Meilėje. Mano mažutėli, myliu tave“.

Labai stipriai jaučiu širdyje, – turiu kuo greičiau pasidalinti šia žinia su tėvu Dovydu ir kitais kunigais.

Sausio 14 d., 5 val. 10 min.

38. – Tavo vienintelis ir tikras saugumas yra Manyje. Medžiaginiai dalykai – klaidingai suvoktas saugumas.

Viešpatie Jėzau, dėkoju Tau už šį gražų savaitgalį, išgyventą tikėjimo malonėje. Paimk mane už rankos ir vesk. Aš kartoju Tau savo besąlygišką „taip“. Žinau, kad Meilė mane myli ir aš tampu Meile.

„Mano mažutėli, tu tampi Meile, taigi tu neturi nieko bijoti, tavo saugumas yra Manyje, Mano palaimintosios Motinos apsaugoje, vienybėje su Tėvo Širdimi, Šventojoje Dvasioje.

Tai yra vienintelis tavo saugumas ir tau reikia didžių širdies pokyčių,

nes daugel metų tu kaupei turtus ir ieškojai saugumo draudimuose ir pensijų kaupimo planuose. Visa tai, kas pracityje buvo laikoma patikimais dalykais, greitai nebeturės jokios vertės. Todėl tau reikia atiduoti Man visą savo pasitikėjimą, viltį ir saugumą, nes esu visada su tavimi ir tavyje, tavo gelmėse.

Tai yra skubu. Kuo greičiau tu pasikeisi, tai yra, paliksi pasaulio saugumą, o priimsi tą, kurį Aš tau siūlau, tuo greičiau įeisi į Šventumą ir tapsi Meile.

Aš tau nesakau, kad turi nustoti dirbti darbus, kurie turi būti atlikti, – tiesiog tavo prieraišumai turi būti visiškai nutraukti. Noriu, kad žinotum, jog išorinis saugumas yra netikras, o medžiaginiai dalykai neturi jokios vertės, jie neužtikrina jokio saugumo. Yra tik vienas tikrasis saugumas – tas, kurį Aš tau siūlau.

Viską atiduok į Mano rankas, paaukok tai Man ir būsi visiškai patrauktas ir išlaisvintas nuo medžiaginių dalykų, kad galėtum pamatyti tikrąją jų vertę, tai yra, kad suprastum, jog jie ničnieko neverti. Vienintelis iš tiesų vertingas dalykas tau šiuo metu yra tai, kad Meilė tave myli ir tu tampi Meile.

Nuolat kartok šiuos žodžius su užsidegimu. Kartok juos tiems, kuriuos myli, tiems, kuriuos susitinki, ir tiems, kuriuos nelabai myli; kartok juos kunigams ir vyskupams, kartok visiems. Neabejodamas gali sakyti Šventajam Tėvui Jonui Pauliui II: Meilė tave myli, tu tapai Meile. Tai tavo tikrasis saugumas, tavo draudimo sutartis be jokių išlygų, kurią Aš tau duodu: Meilė myli tave, todėl tu tampi Meile. Aš prašau tavęs Man aukoti visą pasaulį. Aš tave myliu, tu tampi Meile“.

Sausio 15 d., 6 val. 10 min.

39. – Ateik ir semkis Mano Meilės. Tai suteiks tau ramybę ir džiaugsmą, tai tikrasis tavo saugumas.

Viešpatie Jėzau, ši rytą norėčiau Tau paminėti sunkumą, kurį išgyvenu bandydamas išsilaisvinti iš saugumo ieškojimo medžiaginiuose dalykuose. Aš dirbau visą savo gyvenimą, kad tai užtikrinčiau sau ir savo žmonai, vildamas, kad liks ir vaikams.

O pranašystė mums sako, kad viskas gali būti iš mūsų atimta, net saugūs, net patys saugiausi dalykai.

Žinau, kad turtas neturi jokios vertės, lyginant su Dangaus vertybėmis, bet net paprasčiausia mintis, kad galiu likti be pastogės, be rūbų ar maisto, man kelia paniką. Tai sukelia manyje tokias mintis, kad noriu dar labiau prisirišti prie minimalių susikurtų gyvenimo sąlygų.

Tau, Jėzau, atiduodu savo nepajėgumą nutraukti šiuos prierašumus. Aš sakau Tau „taip“, kad Tu padarytum tai už mane. Taip pat pavedu Tau savo baimes. Kartoju Tėvui Tavo maldą: „Jei įmanoma, teaplenkia mane ši taurė, bet tegul bus ne taip, kaip aš, bet taip, kaip Tu nori“.

Viešpatie, išgirsk mano maldą. Iš anksto dėkoju, kad mane perkeiti. Tu tai gali padaryti, aš to noriu, bet nesugebu. Prašau, iš savo gerumo veik manyje. Taip norėčiau būti tokiu, kokį Tu nori mane matyti.

Žinau, kad Meilė mane myli ir viliuosi tapti Meile. Aš Tave myliu.

„Vargšas mažutėli, ateik į Mano glėbį, prisiglausk prie Manęs. Noriu laikyti tave prie savo Širdies. Noriu lieti Meilės srovę į Tave. Tik per Meilę galiu ištirpdyti tavo baimes ir nutraukti prierašumus. Kiekvieną kartą, kai išgyveni baimę, žvelk į savo vidų, nusileisk į savo gelmes, kad ten sutiktum Mane.

Per šiuos susitikimus tu pasisemsi Mano Meilės, suteikiančios ramybę ir džiaugsmą. Tai yra tikrasis saugumas. Visą savo gyvenimą tikėjai, kad pasaulio gėrybės gali suteikti saugumą, vidinę ramybę bei džiaugsmą, bet Aš tau sakau, kad tai netiesa: tereikia apsižvalgyti aplink, kad tuo įsitikintum.

Ramybę, kurios ieškai, gali rasti tik savo viduje, niekada jos nerasi išorėje. Tai didelis širdies pokytis, kurio iš tavęs prašau.

Nebijok, tu radai malonę Mano akyse, kaip ir visi tie, kurie skaitys šias eilutes.

Aš laikau tave už rankos, kaip laikiau Petrą, kai iš baimės ėmė skęsti jūroje. Aš tau pažadu, kad kiekvienąsyk, kai tave apims baimė ir šauksiesi Manęs, apsaugosiu, paėmęs tave už rankos,.

Man patinka ateiti tau padėti, kaip ir tau patinka eiti į pagalbą savo anūkui, paėmus jį į glėbį sakyti: „Nebijok, senelis myli tave. Aš esu čia ir saugau tave“. Kaip Aš tave myliu, Mano mažutėli, tu tampi Meile“.

Baigiant rašyti mane pripildė nuostabi ramybė ir didžiulis džiaugsmas. Nerimas išgaravo. Aš jutau tikrą šventę širdyje.

40. – Dabar yra didžioji širdžių permainos valanda. Mes esame gražiausių pasaulio istorijos įvykių aušroje.

Dėkoju Tau, Viešpatie Jėzau, už tai, kad leidai išgyventi vakarykštės dienos giedrumą ir džiaugsmą. Duok ir šiandien tą pačią savo Buvimo manyje dovaną. Patikiu Tau šią dieną. Prašau apšviesti mus visus, kad viskas vyktų pagal Tavo norą, Tavo garbei. Aš džiaugčiausi, jei man pasakytum, ko iš manęs nori dėl sesers C. prašymo. Ačiū Tau. Kadangi Tu mane myli, aš tampu Meile.

„Mano mažutėli, Meilė, Ramybė ir Džiaugsmas, kuriuos jautei vakar, tėra mažytė dalelė to, ką dar tau esu paruošęs.

Jei žmonės pamatytų Mano Meilę ir Mano troškimą Ją duoti kiekvienam savo vaikui žemėje, jie negalėtų patikėti savo akimis.

Melskis Tėvui kartu su Manimi ir Mano palaimintąja Motina, kad Meilė greičiau užvaldytų žemę, nes laikas spiria. Taurė jau perpildyta, tai didžioji širdžių perkeitimo valanda. Štai kur esmė: jau greitai širdys galės gyventi nuolatiniame ryšyje su Manimi.

Esi palaimintas, galėdamas dar prieš laiką patirti dalelę to, kas bus amžinybėje, ir jau dabar prasideda žemėje.

Skirk laiko pajusti Mano Meilę ir po truputėlį tai taps nuolatiniu intymumu su Manimi, nepaisant to, ką veiksi išorėje. Tu visada jausiesi pripildytas ir dalyvausi Šventėje.

Eik pirmyn šiuo keliu, kurį nutiesiau vien tik tau. Aš esu paruošęs tau daug staigmenų ir įveikdamas mažus kelio atstumus tu labai greitai įeisi į didžiąją Šventę. Vis atidžiau stebėk, kaip tave vedu.

Kiekvieną kartą, kai randi naują kelią, klausk Manęs, ar jis skirtas tau: šitaip tave vesiu. Judėk į priekį tikėdamas, kad Aš esu tavo vedlys ir kad mes iš lėto judame į Pažadėtąją Žemę. Kuo arčiau vienas kito einame, tuo didesnis tavo džiaugsmas. Išbandymai yra visai menki, palyginus su džiaugsmu, kuris mūsų laukia.

Dėl to, ko ši rytą prašei, elkis taip, kaip jauti savo širdyje – viskas tau bus įkvėpta laikui atėjus.

Tu ir Aš, tu su Manimi, mes esame gražiausių pasaulio istorijos įvykių aušroje. Pasilik Manyje, kaip Aš visą laiką pasilieku su tavimi.

Sustok ir pasvarstyk, kaip labai Meilė tave myli ir kaip dėl to tu tampi Meile. Beprotiškai tave myliu“.

Sausio 17 d., 6 val. 15 min.

41. – Bet kuriuo metu, dieną ar naktį, nesvarbu kokiomis aplinkybėmis, tu gali būti su Manimi.

„Mano brangus mažutėli, pati gražiausia dovana, kokią galiu padovanooti tau gimimo dienos proga, tai dar kartą tau pasakyti, kad radai malonę Mano akyse. Tai gražiausia dovana, nes Aš visada esu su tavimi: bet kuriuo metu, dieną ar naktį, nesvarbu kokiomis aplinkybėmis, tu gali būti su Manimi. Gali semtis Mano Ramybės, Mano Džiaugsmo, Mano Meilės. Tai tu paskiri susitikimo laiką, Aš visuomet esu čia, ištiestomis rankomis, pasiruošęs tave priimti, nesvarbu, kokie tavo jausmai, kokia tavo sielos ir dvasios būseną. Ateik į Mano glėbį ir būsi paguostas, pažadu tau.

Dar daugiau – pažadu, kad šių metų pradžioje sustiprinsiu tavo tikėjimą ir pagausinsiu charizmas. Kai padarysiu tave Meile, tu suprasi, kokia tai brangi dovana. Jos vertę suprasi ją naudodamas, būdamas Mano aki-vaizdoje ar, kitais žodžiais tariant, skirdamas Man laiką ir dažnai Manęs šaukdamasis.

Aš tau užtikrinu savo Meilę ir ištikimybę. Tai priimdamas tu tampi labiausiai pripildytu žmogumi žemėje. Mano Meilėje yra viskas, ko tau reikia. Nėra nieko daugiau, ko galėtum norėti.

Argi tai nėra pats tikriausias saugumas? Kam dar jo ieškoti kitur? Jis visada čia, tavyje, tavo gelmėje. O kelias platėja kaskart, kai juo eini tolyn at-rasdamas vis gausnius ir gražesnius lobius. Aš irgi džiaugiuosi, kai tu juos randi. Jie čia skirti tau vienam ir jie yra neišsemiami.

Šią akimirką Mano džiaugsmas yra didis. Noriu priglausti tavo širdį prie Savosios ir su ašaromis akyse tau pasakyti: kaip Aš tave myliu, Mano mažutėli! Kaip didžiuojuosi tavimi, matydamas tave tampant Meile. Taip, taip, tu tampi Meile: juk tu tampi Manimi, o Aš tampu tavimi.

Pasilikime šioje Meilėje. Myliu tave“.

Ačiū, ačiū, ačiū už šią Meilę, kurią jaučiau rašydamas – tai tikrai pa-

ti nuostabiausia dovana. Žinau, kad niekada to nenusipelnysiu, niekada nebūsiu to vertas, bet visa savo būtimi, kiek pajėgiu, priimu šią akimirką. Noriu tapti Meile. Aš Tave myliu.

Sausio 18 d., 5 val. 10 min.

42. – Gailestingumas ir atleidimas suteikiami visiems, kurie pripažįsta esą nusidėjėliai.

„Mano mažutėli, Aš visuomet nudžiungu, kai šaukiesi Manęs. Gera matyti tave, Manęs besiklausantį. Ir toliau melksis Tėvui kartu su Manimi ir Mano palaimintąja Motina, kad širdys atsivertų ir pradėtų Manęs klausyti. Daugelis ieško žinojimo ar savų būdų, kaip pagerinti pasaulio padėtį. Jiems nesiseka, taip jie stumia pasaulį į susinaikinimą.

Jei žmonės pripažintų savo bejėgiškumą ir atsigręžtų į Mane, savo Gelbėtoją, atbėgčiau prie kiekvieno ir labai greitai visa žemė būtų perkeista. Žmonija išvengtų daugybės kančių.

Kaip liūdna, kai matau klaidžiojančią avį, kurią taip myliu, ar net pasiklydusius ganytojus! Teisingumo valanda atėjo, Tėvo Meilės pilnatvė reikalauja bei įsako: gailestingumas ir atleidimas suteikiamas visiems, kurie pripažįsta esą nusidėjėliai. Tai žingsnis, kurį reikia žengti, kad patirtumėte Gailestingumą.

Ir toliau nematomu būdu kviesk širdis atsiverti Tėvo Gailestingumui, kad žmonės pripažintų, jog yra nusidėjėliai ir apgailėtų savo kaltes.

Jų visų laukiu išskėstomis rankomis. Kaip juos myliu ir norėčiau matyti Manęs besiklausančius taip, kaip tu šią akimirką! Aš turiu jiems daug ką pasakyti, kad jie taptų imlūs Mano Meilei.

Drauge kartokime šį maldavimą, kad jis skambėtų širdyse: Meilė myli jus, todėl jūs tampate Meile. Meilė myli jus, todėl jūs tampate Meile. Meilė myli jus, todėl jūs tampate Meile.

Mano mažutėli, Meilė myli tave, todėl tu tampi Meile. Kaip tave myliu“.

Sausio 19 d., 6 val. 40 min.

43. – Didžioji kova prasidėjo... Blogis išnyks, Dievo Karalystė bus įkurta šioje žemėje.

„Mano mažutėli, nebijok, ir toliau keliauk prie Manęs, leiskis vedamas. Aš esu tavo Mokytojas, vedu tave net mažiausiuose reikaluose. Ir toliau duok Man savo sutikimą. Man patinka matyti tave klusnų ir priimantį tai, ką duodu. Taip tu tampi Meile.

Tapdamas Meile, tu tampi labai galingu ginklu, strėle, pajėgiančia pasiekti taikinį, kuris atrodo nepasiekiamas tokiame dideliame mūšyje, kuris šiuo metu vyksta – tai mūšių mūšis. Tą akimirką, kai žmonėms atrodo, jog priešas jau pastatė savo sostą ir užvaldė žemę, jis bus išmestas lauk. Blogis išnyks ir Dievo Karalystė bus įkurta žemėje.

Mano palaimintosios Motinos vadovaujama Armija, kurioje esi ir tu, yra labai galinga, bet neregima, mat ji yra stiprinama Dangaus šventųjų ir angelų.

Taigi tau nėra ko bijotis, tu esi Nugalėtojų pusėje, pergalė yra užtikrinta. Iki galo pasinaudok ypatingomis malonėmis, kurios tau teikiamos šiuo metu, kad prisidėtum prie nematomos kovos ir taptum švyturiu tiems, kurie ieško Šviesos.

Mes einame į Šviesos pasaulį, todėl mums reikia daug švyturių, vedančių vyrus ir moteris, norinčius ten patekti.

Neužmiršk, kad kuo artimesnis tavo ryšys su Manimi, tuo tavo švyturyš šviesesnis. Ryšys su Manimi kuriamas vien per Meilę, kurią tu Man leidi lieti į tave. Leiskis būti mylimas – taip tu esi Man naudingiausias, nes tu tampi Meile.

Aš tave myliu“.

Sausio 20 d., 3 val. 00 min.

44. – Ar suvoki maldos ir pasninko už Mano kunigus svarbą?

„Mano mažutėli, atėik arčiau Manęs. Aš noriu tavo širdies buvimo šalia Savosios, kad numalšinčiau troškulį. Aš trokštu šios intymios vienybės su savo mylimais vaikais, šiuo metu gyvenančiais žemėje.

Kaip norėčiau matyti juos puolant į Mano glėbį, užuot ieškojus laimės

medžiaginiuose dalykuose ar netikruose visokių rūšių dievuose. Siaubingai kenčiu dėl savo tautos paklydimo, ypač dėl kai kurių Mano išrinktųjų sūnų. Man labai skaudu, kai Man pašvęsta siela tampa papiktinimo priežastimi ir nusitempia su savimi daugybę sielų. Kai kunigas išgelbsti savo sielą, su juo būna išgelbėjama daugybė, tačiau, kai jis pražudo savo sielą, tai taip pat su gausiu sielų būriu.

Kunigas niekada nelieka vienas – ar išsigelbėdamas, ar pražūdamas. Ar dabar supranti, kaip yra svarbu melstis ir pasninkauti už kunigus? Kiekvieną kartą, kai kunigas eina į Dangų, jį palydi gausus būrys.

Daug kunigų kenčia dėl vienatvės, nesupratimo ir meilės stokos. Priešas tuo pasinaudoja, kad paspęstų įvairius spąstus. Melskis už juos, apgaubk juos Mano palaimintosios Motinos apsiaustu. Mylėk juos. Kiekvieną kartą, kai galvosi apie juos, ar vieną iš jų, savo širdyje sakyk: „Meilė myli tave, todėl tu tampi Meile“. Duok jiems nedidelį patarimą:

Liaukis žiūrėti į save;
Atgręžk savo žvilgsnį į Dievą;
Žvelk į Jo Meilę;
Žvelk į Jo Gailestingumą;
Žvelk į Jo Atleidimą;
Niekada nebūsi to vertas;
Niekada neužsitarnausi;

Priimk Jo Meilę, Jo Gailestingumą, Jo Atleidimą, nes Dievas, tavo Tėvas, nori, kad taip būtų. Laiko liko mažai, šios maldos yra trumpos kelio atkarpos. Kai meldžiatės už kunigus, jūs meldžiatės už daugelį sielų.

Norėčiau, kad jūsų maldos dienos būtų labiau skirtos užtarti kunigus. Į kiekvieno jūsų grupės nario širdį Aš įdėsiu Meilės versmę kunigams. Būkite dėmesingi ir pamatysite, kaip jūsų maldomis perkeisiu kunigų širdis.

Nebijok paskaityti šio pranešimo saviesiems, kad jie atsilieptų į Mano prašymą, kuris yra labai svarbus, svarbiausias iš visų iki šiol buvusių!

Jei Aš jus to prašau, taip yra todėl, kad jūsų grupė ir kiekvienas iš jūsų Man yra labai brangus. Man labai patinka, kai šie suaugę žmonės, turintys vaikų širdis, Man paskiria vieną dieną per savaitę. Kaip Aš juos myliu! Jie visi tampa Meile.

Kai kurie iš jų nežino, kaip smarkiai juos myliu ir ką jų maldos reiškia

Tėvo Širdžiai. Tai dėl šios įtakos Tėvo Širdžiai prašau daug melstis už Mano kunigus.

Kiekvieno iš jūsų dėka ši maldos grupė tapo labai svarbia Mano Bažnyčios atrama. Aš noriu kreiptis į kiekvieną asmeniškai ir jam pasakyti: Aš tave myliu, Man reikia tavęs, tu esi labai vertingas Mano akyse ir tu tampi Meile.

Švelniai jus visus myliu. Švelniai myliu tave“.

Nuoširdžiai dėkoju Tau, Viešpatie Jėzau, už tiek daug Meilės, išlietos man. Prašau Tavęs, paruošk širdis priimti šią žinią, kad ji duotų šimteriopą derlių. Noriu būti paklusnus. Aš Tave myliu.

Sausio 21 d., 4 val. 55 min.

45. – Mudu su Motina tiesiame naujus kelius, kad pasiektume visas širdis pasaulyje.

„Mažutėli, ženk giliau į Mano Meilę, Aš visada laikiu plačiai išskėtomis rankomis, kad paėmęs tave į savo glėbį, prispausčiau tavo širdį prie Savosios. Vieną dieną, jau labai greitai, nebebus skirtumo tarp mudviejų, tavoji širdis bus kaip ir Mano – deganti Meile.

Leiskis būti mylimas. Aš taip džiaugiuosi, kai randu širdį, kuri leidžiasi būti mylima. Aš nuolat pripildau ją Meilės. Skirk laiko Ją priimti ir pajusti. Priimdamas Meilę gali išgelbėti daugybę sielų pasaulyje.

Ką dabar tavyje ir per tave darau, tą patį nuveiksiu ir su tais, kurie skaitys šias eilutes ir duos savo sutikimą. Pažadų kiekvienam išlieti tą pačią Meilę, kurią tu gauni šią akimirką.

Laiko mažą. Mano Motina ir Aš, palydimi angelų bei Dangaus šventųjų, per Šventąją Dvasią, Tėvui vadovaujant, tiksliau, reikalaujant, tiesiame naujus kelius, kuriais galėtume pasiekti visas širdis žemėje. Mes tapome maldautojais, prašančiais, kad kiti priimtų Mūsų Meilę. Mes kaip įmanydami labiau naudojame kaip įrankius tuos, kurie leidžiasi Meilės valdomi.

Greitai būsi liudininkas įvykių, kurie padės tau suprasti, kodėl mes taip veikiame, ir kodėl taip skubiai. Mes regime jus ant bedugnės krašto ir norime panaudoti visas įmanomas priemones, kad jus išgelbėtume.

Mums leista naudotis visomis įmanomomis priemonėmis, išskyrus veiklą be jūsų sutikimo. Štai kodėl tokie svarbūs yra jūsų „taip“, visada ir

įvairiomis progomis aukojami tam, kad būtų nutrauktos prisirišimo grandinės į kurias priešas įpainiojo, idant nusitemptų jus į bedugnę.

Mums reikia jūsų sutikimo, kad galėtume nutraukti visus prieraišumus, o jų yra daugybė. Taip pat reikia jūsų sutikimo, kad apsaugotume jus mūsų dviejose šventose Širdyse.

Priešas veikia atvirksčiai, – nuolat stengiasi jus įveikti prievarta. Tuo tarpu Mes visada kliaujamės laisve. Širdis, būdama mūsų dviejose Širdyse, visada gali laisvai pasitraukti. Ji pasilieka tik dėl to, kad to nori.

Kova yra nuožmi, labai nuožmi: vyksta įnirtingas mūšis, tik ginklai, kuriuos naudojame, yra labai skirtingi. Jie atrodo nereikšmingi, palyginus su tais, kuriuos naudoja priešas, bet jie atneš mums Pergalę.

Prisimink, kokių menku ginklu pasinaudojo Dovydas. Be to, jo išvaizda buvo kaip vaiko, o jis turėjo stoti į kovą su milžinu Galijotu, ir laimėjo kovą.

Mes laimėsime, bet išgelbėtųjų skaičius priklauso nuo vyrų ir moterų, kurie dabar yra Šviesoje, sutikimų ar pasipriešinimų.

Dėkoju už tavo visišką atsidavimą bet kokiomis aplinkybėmis. Ačiū, kad esi pakankamai mažas, kad galėtum gyventi tikėjimu.

Priimdamas Mano Meilę tu tampi Meile.

Kaip Aš tave myliu, Mano mažutėli! Švelniai tave myliu“.

Sausio 22 d., 4 val. 55 min.

46. – Dievo Karalystė bus įkurta šioje žemėje. „Taip“, kuriuos jūs turite ištarti.

Viešpatie Jėzau, šį rytą jaučiu poreikį pakartoti Tau savo visišką ir besąlygišką „taip“, ypač prašydamas, kad Tu nutrauktum mano prisirišimą prie verslo, pasaulio reikalų ir visko, kas susiję su turtu, kad būčiau visiškai laisvas ir galėčiau Tavęs klausytis. Dėkoju, kad išklausai mano maldą. Tikiu Tavo Meile ir esu tikras, kad vieną dieną aš tapsiu Meile. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, padariau tavo maldą Savąja ir Tėvas ją jau išklausė.

Norėčiau išmokyti tave dirbti gerai atliekant savo užduotis, tačiau kartu išliekant visiškai laisvu, be jokio prisirišimo prie medžiaginių dalykų. Noriu, kad tu nuolat bendrautum su Manimi ir visada jaustum Mano Bu-

vimą taip, kaip jauti šią akimirką. Kiekvieną valandėlę tavo dvasia tebūna pakelta į Mane, tavo širdis tejaucia Mano Buvimą savo esybės gelmėje. Norėčiau, kad suprastum, jog kiekvieną kartą tau įkvėpus, Aš kvėpuoju tavyje ir alsuoju tavimi.

Mano Karalystė bus įkurta tavyje ir tu tapsi Meile. Tu esi vienas iš pirmųjų Mano išrinktųjų, kuriuose noriu įkurti savo Karalystę. Aš noriu ją įkurti kiekvienoje širdyje, kad kiekvienas asmuo taptų Meile. Dievo Karalystė ateis į šią žemę. Tėvo valia bus taip įvykdyta žemėje, kaip ir Danguje.

Laimingi ir laimingos esate jūs, gyvendami šiais paskutiniais laikais, galėdami įeiti į Tėvo Meilės pilnatvę. Tai vyksta jums dar būnant žemėje ir dalyvaujant veikloje, dėl kurios atėjau į žemę, ir dėl kurios daugelis vyrų ir moterų paaukojo savo gyvybę.

Jau dabar šlovinkit, džiūgaukit, garbinkit, žavėkitės ir dėkokite už tai, kaip jums skirta gyventi šiuo metu.

Aš iš tiesų sakau, šiuo metu – ne rytoj, ne po šešių mėnesių, ne po metų, bet šiandien, dabar – dangus yra atvertas, daugybė angelų ir šventųjų yra tarp jūsų, kad jus vestų, ir padėtų įvykdyti didįjį pokytį – Meilės pilnatvę.

Reikia tik vieno dalyko – jūsų sutikimo ir jo pakartojimo, kai reikės nutraukti prisirišimus, kad galėtumėte išstarti „taip“ priimdami Meilę. Jūs sėdite prie dangiškosios puotos stalo, angelai ir šventieji laukia jūsų sutikimo, kad galėtų jums patarnauti. Jūs netgi galite pasirinkti šventąjį, kuris jums patarnaus, jus palydėdamas, padėdamas sužinoti, koks yra valgiaraštis, nuo ko pradėti, idant galėtumėte kuo greičiau numalšinti Meilės alkį ir troškulį, kuri yra giliai jumyse nuo pat jūsų sukūrimo akimirkos. Į šventę pakviesti visi, nepaisant socialinės padėties, išvaizdos ar nuodėmių svorio.

Pirmąjį „taip“ turi tarti Dievui, kad priimtum asmenišką Dievo Meilę.

Antrąjį „taip“, kad priimtum ir mylėtum save tokį, koks esi, nes Dievas tave tokį sukūrė.

Ir daugybę „taip“ sutikdamas, kad būtų nutraukti prisirišimai, kuriuos priešas sukūrė. Taip galėsi įžengti dar giliau į Dievo Širdį.

Meilės kelias yra lengvas ir paprastas kiekvienam, kuris jam visiškai atsiduoda. Nors kartais gali atrodyti sunku visiškai įsipareigoti, nes reikia palikti pasaulio kelią.

Dabar Dangus atvertas, o kančios, atsiradusios kelyje, daugeliui padeda priimti malonę, leidžiančią suprasti, jog pasaulio kelias veda į akli-gatvį, bet yra galimybė pasirinkti kitokią gyvenimo kryptį – būtent Meilės kelią.

Kartu melskimės šia malda, kad ji skambėtų kiekvienoje širdyje: „Meilė myli tave ir tu tampi Meile“. Aš dar turiu daug ką tau pasakyti, bet šį rytą pakaks.

Koks Aš esu laimingas matydamas tave tampantį Meile! Švelniai tave myliu“.

Sausio 23 d., 4 val. 25 min.

47. – Ar pranašautos didžiosios nelaimės gali būti sumažintos ar panaikintos?

Viešpatie Jėzau, su tikėjimu pateikiu Tau D. prašymą dėl fizinio išgydymo. Man atrodo, kad staigus pagijimas jam būtų kaip patvirtinimas, bet, žinoma, tebus taip, kaip nori Tu. Žinau, kad, jei nori, galėtum jį pagydyti. Tebūna Tavo, ne mano valia. Aš esu tik mažas netašytas įrankis, drįstantis prašyti, nes tikiu Tavąja galia.

Skaitant brevijorių mane sužavėjo tai, kad, Mozei pasimeldus, Viešpats atsisakė minties sunaikinti savo tautą, kuri nuklydo Mozei būnant ant šventojo kalno.

Šiandien mūsų žmonija pasiklydo, bet yra daug šventųjų, gyvenančių žemėje. Pavyzdžiui, mūsų Šventasis Tėvas Jonas Paulius II, Bažnyčios galva. Dangus yra atvertas, šventieji su didele mūsų Motinos Marijos galia yra tarp mūsų. Mums priklauso visi nuopelnai, duoti per šventą, ant Kryžiaus pralietą, mūsų Dievo Kraują ir galinga angelų tarnystė.

Pagal visas pranašystes mes turėtume patirti didelių nelaimių, nemaža žmonijos bus sunaikinta arba apvalyta prieš įeinant į Pažadėtąją Žemę.

Sutinku, kad esu per mažas, jog visa tai suprasčiau, o juo labiau, kad ką nors nuspręščiau.

Šį rytą jaučiuosi labai drąsus, nors esu labai mažas ir netobulas prieš Dievą, kuris toks galingas, geras ir gailestingas.

Prašau man atleisti, įdėmiai Tavęs klausausi.

„Mano mažutėli, nebijok, Aš esu Meilės Dievas, tau nereikia atsiprašinėti, jei kažko paklausi, nors tai būtų labai sudėtingas klausimas.

Atsakymas į klausimą yra Tėvo rankose. Jis vienintelis turi galią nuspręsti, ar pranašautos nelaimės žemės nuskaistinimui bus sumažintos ar panaikintos, ir tik Jis žino tikslią Mano Sugrįžimo valandą. Tačiau viena yra aišku – Mano sugrįžimas jau arti, o pasaulis dėl savo nuodėmių nusipelnė pranašautų bausmių, nes turi būti apvalytas.

Jei šią akimirką yra toks artimas ryšys tarp Dangaus ir žemės – Dangus yra atviras vien todėl, kad, jei įmanoma, šios bausmės būtų sumažintos ar panaikintos.

Tėvo sprendimas yra tvirtas – Meilė turi tekėti žemėje, kaip ir Danguje.

Meilė negali laisvai tekėti, jei susiduria su blogiu. Blogis turi išnykti, deja, jis apsigyveno vyrų ir moterų širdyse, tad jos turi būti apvalytos.

Tėvas visada labai gerbia laisvę, kurią davė savo vaikams žemėje. Niekada negalima širdies priversti, ji nebent gali būti suviliota.

Užuot rūpinęsis tuo, ką Tėvas darys ar nedarys, geriau pažvelk į save. Ar tavo širdis jau visiškai atsižadėjo blogio? Ar ji jau išgryninta? Ar ji užmezgė artimą ryšį su Dievu? Ar ji visada taria visišką „taip“? Ar atsisako savo valios, kad sektų Tėvo valia? Ar ji jau tapo Meile?

Duodamas savo sutikimą, tu tampi Meile, o tapdamas ja, taip pat tampi Mano Motinos Armijos kariu. Kuo ši Armija bus stipresnė, tuo greičiau blogis išnyks, ir tuo mažesnės bausmės bus reikalingos.

Kuo labiau tampi Meile, kuo labiau tavo žvilgsnis nukreiptas į Meilę, tuo dažniau esi Meilės darbų liudininkas: to, ką Ji pirmiausia įvykdo širdyse, o tada ir visur kitur. Taip tu įžengi į didį Džiaugsmą, Viltį, Šventimą.

Tapdamas Meile, tu nuolat meldiesi Tėvui kartu su Manimi ir Mano palaimintąja Motina: tuomet daug širdžių atsiveria Meilei.

Kai Meilė daro savo darbą, bausmės nebetenka prasmės, jų nebėra. Ar matai, koks esi svarbus? Kaip ir tavo malda už D., ji tampa Mano malda, Aš ją pateikiu Tėvui ir D. jau dabar yra aplankomas visoje savo esybėje, tu būsi to liudininkas. Tik vienas dalykas yra svarbus, vienas vienintelis: Meilė myli tave ir tu tampi Meile. Mano Meile“.

48. – Jei jaudiniesi, ką žmonės pagalvos ar pasakys, tu negali būti Man visiškai ištikimas.

Viešpatie Jėzau, Tu perkeitei Sauliaus širdį ir padarei jį šv. Pauliumi, laisvu nuo visų pasaulio minčių, Ugnimi liepsnojančiu apaštalu, turinčiu vienintelį troškimą – būti Tau ištikimam visur ir visada. Aš Tavęs prašau ateiti ir išnaikinti visus mano prisirišimus pasauliui ir turtui, kad galėčiau būti visiškai laisvas ir trokščiau tik vieno – būti Tau naudingas visur ir visada. Aš taip pat maldauju šios malonės visiems vyrams ir moterims, už kuriuos meldžiuosi, kuriuos nematomu būdu Tu įdėjai man į širdį, ir taip pat tiems ir toms, kurie skaitys šias eilutes. Dėkoju, kad mane išklausei ir atsakysi į šią maldą. Myliu Tave ir noriu būti Tau ištikimas, kad ir kas benutiktų.

„Mano brangus mažutėli, girdėjau tavo maldą. Paverčiu ją savo malda Tėvui ir ji jau yra išklaudyta.

Sutraukau visus priešų pančius, kuriuos jis suraizgė apie tave, nes davėi Man leidimą. Tu tampi visiškai laisva būtybe, patiri tokią Dievo vaiko laisvę, kokios Tėvas tau norėjo tave kurdamas.

Asmuo, tapdamas Meile, turi iš naujo patirti savo pirmąją laisvę. Ši laisvė yra būtina visiems, o ypatingai tau, dėl tau patikėtos misijos. Tu negali būti visiškai Man ištikimas, jei kaskart, kai tavęs paprašau žengti žingsnį, jaudiniesi, ką žmonės pagalvos ar pasakys. Šis dalykas turi visiškai išnykti iš tavo galvos ir užleisti vietą vieninteliam rūpesčiui: būti Man ištikimam net mažiausiose smulkmenose.

Galbūt tau tai atrodo sunku: jei tai būtų palikta vykdyti tau vienam – tada taip, tai būtų labai sunku. Bet kai tai yra Mano, o ne tavo darbas, tai tampa lengva. Aš esu tas, kuris tau sutikus sunaikinu visus tavo prierašumus, ir, dar daugiau, – siunčiu tau įkvėpimą net mažiausiose smulkmenose.

Jau tau sakiau, kad noriu tapti viena su tavimi, kaip esu viena su Tėvu. Tada jau nebe tu gyvensi, bet Aš gyvensiu tavyje.

Pažvelgęs į Mano gyvenimą žemėje, pastebėsi, jog pasaulio mintys Man niekada nedarė įtakos, – Aš visada žvelgiau į Tėvą ir meldžiausi, kad pasaulis gautų reikalingų malonių ir galėtų sugrįžti pas Jį.

Reikiamu metu tau bus duotos malonės, kad atliktum tam tikrus darbus ir iki galo įvykdytum Tėvo valią. Tu žinai kokia yra Tėvo valia – kad Jo vaikai žemėje gyventų Jo Meilės pilnatvėje. Tapdamas Meile tu išpildai Jo valią. Tampi Meilės Ugnimi, uždegančia širdis tų vyrų ir moterų, kuriuos Tėvas tau patikėjo.

Išlik Mano mažutėliu – taip esi Man naudingiausias ir tampi Man dar brangesnis. Labai džiaugiuosi, kai matau tave tampantį Meile. Priglaudžiu tave prie savo Širdies, pakartodamas tai, ką girdėsi savo širdies gelmėje, žinodamas, jog šie žodžiai ateina iš Manęs.

Aš tave myliu. Aš tave myliu. Aš tave myliu“.

Klevų giraitė, sausio 25 d., 12 val. 30 min.

49. – Tu net negali įsivaizduoti, kaip didinga ir svarbu tai, ką mudu dabar išgyvename.

„Mano mažutėli, noriu pasinaudoti šia tyła, kurioje tu šiuo metu esi su Manimi, kad dar kartą kalbėčiau tau į širdį. Tavo klusnumas ir tavo kartojamas „taip“ Man leido ir tebeleidžia daryti svarbius dalykus.

Iš tiesų tu patiri pokyčius, vykstančius tavyje, – vis labiau jauti Mano Meilę, tačiau negali net įsivaizduoti didybės ir svarbos to, ką mudu dabar išgyvename. Tavo širdis yra perkeičiama. Prisirišimai, trukdantys atgauti pirmąją širdies grožį, naikinami vienas po kito. Kokia ji tampa graži, ji įžengia į didį tyrumą. Taip pat ir tavo brangiosios žmonos Elžbietos širdis patiria tą pačią permainą.

Judviejų širdys yra suvienijamos Mano palaimintosios Motinos ir Mano Širdyse. Mes įžengiame į didžiojo Džiūgavimo, Ramybės ir Meilės pasaulį. Toks pat perkeitimas vyksta ir tuose, kurie yra arti jūsų: tiek jūsų šeimoje, tiek maldos grupėje.

Tai yra tik pradžia. Danguje šiuo metu labai džiaugiamasi ne dėl to, ką jūs padarote, bet vien dėl to, kuo jūs tampate. Jūs negalite tuo didžiuotis, nes tai yra Mano darbas, kurį galiu laisvai daryti tik dėl jūsų besąlygiško sutikimo ir klusnumo, kuomet leidžiate jus perkeisti.

Mano atlygis už jūsų „taip“ yra ne vien tik jūsų perkeitimas, bet ir džiaugsmas matyti šalia jūsų esančių širdžių pasikeitimą. Kartais jus panaudoju, kad perkeisčiau širdis per jus, tam, kad jūsų džiūgavimas būtų

dar didesnis ir nesiliautų. Jūs esate liudininkai tik mažos dalies širdžių perkeitimų, galimų tik per jūsų klusnumą ir išstartuosius „taip“.

Kuo labiau judu su Elžbieta tarpusavyje dalijatės tuo, ką išgyvenate, tuo didesnis būna jūsų džiaugsmas ir tuo greičiau jūs esate perkeičiami. Nedvejokite, kai reikia palikti kažką, kas yra priešinga Meilei.

Priimkite visa, ką mūsų dvi Širdys jums duoda, o Meilė padarys visa kita. Taip pat nesistenkite suprasti to, ką dabar išgyvenate, tiesiog priimkite tai. Jūs jaučiatės pripildyti, priimkite tai ir mėgaukitės, nes Tėvas savo Meilės plane šiuo metu jums tai numatė.

Kuo labiau priimsite tai, ką turite išgyventi šiandien, tuo labiau tapsite pajėgūs pasinaudoti malonėmis, kurias Tėvas jums skiria šiandien. Ir šitaip bus diena po dienos. Jūs vis labiau tapsite Meile.

Dar kartą pasakyk Elžbietai, kad Aš ją myliu, kad tu ją myli: jūs abu tampate Meile.

Švelniai jus myliu, beprotiškai jus myliu“.

Sausio 27 d., 6 val. 30 min.

50. – Mokykis labiau pasitikėti Manimi ir veik Mano įkvėptas.

„Mano mažutėli, prisimink, kad visada esu su tavimi ir tavyje. Tai yra tikroji tavo paguoda: neieškok pastiprinimo kitur.

Noriu, kad rūpintumeisi savo šeima, tavo supančiais žmonėmis, savo verslo reikalais ir t. t., bet nenoriu, kad būtum dėl kažko susikrimtęs. Kai viską pavedi Man, Aš viskuo pasirūpinu, net mažiausiomis smulkmenomis, ir deramu metu tu tampi to liudininkas.

Mokykis vis labiau pasitikėti Manimi ir visuomet veik Mano įkvėptas. Sutik būti mažutėliu, kuris leidžiasi vadovaujamas ir kuris niekadosis nestengia būti dėmesio centre, netrokšta pagyrimų ar pirmosios vietos: visad pasitenkink paskutiniąja. Priimk viską, tarsi tai ateitų iš Manęs. Priimk pažeminimus kaip pagyrimus, nesėkmes kaip laimėjimus, sielvartus kaip džiaugsmus, skurdą kaip klestėjimą, neapykantos ir keršto jausmus, kuriuos žmonės gali tau parodyti, kaip ramybės ir meilės jausmus.

Tik viską priimdamas tapsi nuolankus. Kai pripažinsi savo bejėgiškumą, silpnumą ir trūkumus, tik tą akimirką Mano Visagalė Jėga ir Šlovė prasi-verš ir galėsiu tave užtvindyti Džiaugsmo, Ramybės ir Meilės malonėmis.

Tu patiri, kad Meilė tave myli, ir tu tampi Meile. Pasidaryk mažas, nes kuo esi mažesnis, tuo labiau tave myliu ir tuo labiau tu tampi Meile. Mano mažutėli, myliu tave“.

Sausio 29 d., 4 val. 15 min.

51. – Šiuo metu tavo uždavinys yra nematomas.

Viešpatie Jėzau, ateik, prašau, sunaikink visus prieraišumus, kurie man trukdo būti visiškai Tavo. Pažvelk į mano bejėgiškumą ir netobulumą. Įkvėpk mane ir visus, susijusius su mano reikalais.

Neleisk man išklysti iš kelio, kurį man nutiesei. Kaip norėčiau būti visiškai atsidavęs Tavo tarnystei! Vien tik Tu gali mane išlaisvinti. Aš pasitikiu vien Tavimi ir dėkoju už viltį, kurią matau ryškėjant.

Atiduodu Tau save ir visus savo reikalus. Žinau, jie nėra svarbūs. Esmė yra tapti Meile. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, žinau, ko tau reikia. Žvelgiu į tavo esybę. Kadangi davei Man leidimą, ją ugdu ir keičiu. Noriu, kad ji taptų labai graži, tyra, balta kaip sniegas.

Aš jau mąstau apie džiaugsmą, kurį, laikui atėjus, patirsiu parodydamas tave Tėvui. O tuo tarpu naudoju visa, kas yra aplink, kad nusiskaistinęs taptum tu, kuo noriu, kad būtum.

Tavo susitikimai su žmonėmis, net jei tai tik darbo reikalai, Man nėra nenaudingi. Aš pasinaudoju tavimi tau to net nesuprantant, kad paliesčiau širdis. Vakar aiškiai tai parodžiau, kai vienas žmogus tau pasakė: „Nežinau kodėl, bet Man patinka jus matyti ir jūsų klausytis.“ Jis atpažino Mane tavyje pats to nesuprasdamas, tai pripildė jo širdį ir pakvietė prisiartinti prie Manęs.

Šiuo metu tavo užduotis yra nematoma. Kadangi tu visiškai atsiduodi Man, tau nežinant Aš tave naudoju, kad pasiekčiau širdis, kur tu beiešcotum, ką bedarytum.

Svarbu yra tai, kas tu esi, ir ką leidi Man tavyje, per tave ir aplink tave įgyvendinti.

Kadangi tave myliu ir tu leidiesi mylimas, tu tampi Meile.

Aš tave myliu“.

Ačiū už šią didžią ramybę, kurią man teiki šiuo metu. Aš noriu ja mėgautis, būdamas tyloje ir poilsyje. Dėkoju Tau, Jėzau.

Sausio 30 d., 3 val. 00 min.

52. – Noriu tave išmokyti atskirti darbą nuo rūpesčių.

„Mano mažutėli, sugrįžk pas Mane, atgręžk savo žvilgsnį į Mane.

Tu lengvai leidiesi išblaškomas savo verslo rūpesčių. Tu jais rūpiniesi taip, tarsi viskas priklausytų nuo tavęs, tuo tarpu viskas priklauso nuo Manęs, tavo Dievo.

Prisimink, ką tau sakiau: rūpinuosi net mažiausiomis smulkmenomis, prisiimu atsakomybę už tave. Tu radai malonę Mano akyse: esi Mano išrinktasis, Mano mažutėlis, kurį myliu ir branginu.

Ateik ir pailsėk prie Mano Širdies, atiduok Man savo naštas. Tu pajusi, kad Mano jungas yra lengvas.

Tau leidžiant, sunaikinu tavo prierašumus vieną po kito, kad padaryčiau tave visiškai laisvą. Tu manai, kad pardavęs firmą tapsi laisvas... Bet juk laisvė glūdi tavo širdyje.

Noriu išlaisvinti tavo širdį, kad ji visa būtų Mano. Tu sutikai Man skirti pirmąją vietą savo užsiėmimuose, ir tai Mane džiugina. Vis dėlto, noriu dar labiau pripildyti tavo širdį.

Kai visiškai būsi Mano, tai, kas dėsies apie tave, taps nereikšminga. Tu turėsi tik vieną rūpestį – išlikti visiškai Mano ir leisti Mano mylimam. Tokiu būdu tu tapsi Meile.

Tapti Meile – tai išlaikyti nuolatinį artimą ryšį su Manimi, palikti pasaulio rūpesčius. Aš teisingai pasakiau: pasaulio rūpesčius. Aš nesakiau tau, kad tu neturi dirbuotis pasaulyje. Noriu tave išmokyti, kaip atskirti darbą nuo rūpesčių.

Darbas yra tavo veikla, bet jis dažnai užvaldo tavo širdį. Aš noriu, kad tavo širdis priklausytų tik Man.

Būdamas pats vienas, gerai žinau, nepajėgsi to įvykdyti: tai ne tavo, o Mano darbas. Vis dėlto, Man reikia tavo sutikimo, ir noriu, kad tu aiškiai žinotum, iš ko susideda tavasis „taip“.

Aš girdėjau tavo atsakymą ir sunaikinu kitus prierašumus, ilgainiui tu pastebėsi pasikeitimus. Darbas jau pradėtas.

Kadangi Meilė tave myli, Ji tave padaro laisvą ir tu tampi Meile. Kitaip tariant, kadangi tu tampi laisvas, tu tampi Meile ir, kadangi tu tampi Meile, tu tampi laisvas. Kiekvieną sykį, kai turi rūpesčių, užuot pats ieškojęs sprendimo būdų, skubėk juos atiduoti Man. Aš pažadu tau, kad jie pasidarys Mano, o Aš veikiu greitai.

Taigi dabar Aš prisiimu tavo rūpestį dėl pardavimo sandėrio, kuriuo esi užsiėmęs, ir labai greitai jis bus užbaigtas.

Tegul tavo širdis pasilieka atsigręžusi į Mane, kad galėtum pajusti Mano Meilę.

Aš tave myliu, tu tampi Meile. Švelniai myliu tave“.

Aš atiduodu Tau visus savo rūpesčius. Dėkoju Tau, kad padarai juos savais. Jaučiu didelę ramybę, ir nežinau, kaip Tau atsidėkoti.

Suprantu, kad man reikia besąlygiškai, iš esmės, pakeisti požiūrį tvarkant visus reikalus. Privalau visada prašyti Dievo, kad mane apšviestų, užuot pats vienas ieškojęs išeities. Visada turiu pradėti atiduodamas rūpestį Dievui ir melsti šviesos, kad suvokčiau, kaip tai išspręsti.

Einant į septintos valandos šv. Mišias man iškilo labai aiškus galimo sprendimo suvokimas. Aš tiksliai supratau, kaip turiu pasielgti, ir dar daugiau: dieną per derybas kalbėjau su trimis asmenimis – jie visi pasakė, kad sutinką su manimi. Vienas iš jų man prisipažino padaręs lygiai tokią pat išvadą, kaip ir aš.

Aš Tave myliu.

Vasario 2 d., 6 val. 15 min.

53. – Malda ir pasninkas yra būtini, kad įvyktų atsivertimas, kartu su „taip“, tariamais Meilei visomis aplinkybėmis.

Mama Marija, širdies ir dvasios vienybėje noriu susijungti su tais vyrais ir moterimis, kurie šiuo metu Tau meldžiasi visame pasaulyje. Norėčiau paprašyti Tavęs apgaubti žemę savo didžiuoju apsiaustu, kad priešas būtų priverstas bėgti, o širdys visiškai apvalytos ir pajėgios priimti Tavo Sūnų Jėzų Jo Didžiojo Sugrįžimo metu.

Dėkoju Tau už visus Tavo apsireiškimus, pranešimus ir pamokas.

Aš myliu Tave, brangioji Motina.

„Mano brangusis sūnau, priimu tavo malda, ją padarau sava ir, per mano Sūnaus Jėzaus rankas, ją nešu Tėvui. Tik Jis vienas turi galią keisti ateitį. Meilė liesis visoje žemėje.

Taip, aš džiūgauju matydamas artėjant tą Dieną, kuri yra taip seniai laukiama šioje žemėje, bet mano Širdis kraujuoja, matydama, kad tiek mažai yra širdžių, šiuo metu gebančių priimti absoliučią Meilę Jos pilnatvėje.

Kariuomenė, mano Kariuomenė, kuriai ir tu priklausai, užkariauja didelius plotus nematomu būdu, bet darbas, kurį reikia atlikti, yra didžiulis. Malda ir pasninkas yra visad būtini širdžių atsivertimui, kartu su „taip“, kurie tariami Meilei visomis aplinkybėmis.

Meilė myli tave, todėl tu tampi Meile. Nebijok, tu ir visi tavieji esate po mano apsiaustu ir aš kasdien laimiu daug sielų. Tvirtai tikėk ir ištikimai melskis. Jau labai greitai būsi svarbių permainų liudininku. Aš esu su tavimi ir tave myliu“.

Vasario 3 d., 5 val. 25 min.

54. – Neužmiršk, kas svarbu: ryšys su Manimi, o ne žmonių reakcijos, elgesys ar temperamentas.

Viešpatie Jėzau, atiduodu Tau visus savo rūpesčius dėl dviejų šiandienos susitikimų Monrealyje.

Eik priekyje manęs su savo angelais, kad sukurtum širdžių ir minčių vienybę. Aš žinau, kad be Tavęs esu niekas. Atiduodu Tau visą savo pasitikėjimą. Iš anksto Tau dėkoju ir teikiu Tau garbę.

Saugok mane savo nuolankume ir Meilėje. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, nebijok, tu radai malonę Mano akyse – esu su tavimi. Laikyk savo širdį atgręžtą į Mane ir atrasi Ramybę, Džiaugsmą, Meilę, nepaisant visko, kas tau nutiks.

Neužmiršk to, kas yra svarbu: santykis su Manimi, o ne žmonių reakcijos, elgesys ar temperamentas.

Kai ši tikrovė persmelkia tave, tu gali priimti viską, tik ne arogantiškai, bet nuolankiai, romiai, su meile, švelnumu, gerumu ir tvirtumu.

Kai žinai, jog visos situacijos yra Mano rankose, kaip gali dėl jų nerimauti? Aš juk įkvepiu tau tai, ką tu turi sakyti, taip pat įkvepiu ir kitus.

Šiandien būsi ne vien tik Mano, bet ir Mano galios liudininkas. Dėkok, šlovink, būk pasiruošęs širdimi priimti ir žavėtis tuo, ką Aš padarysiu tavyje, aplink tave ir per tave.

Nebijok, pasilik Mano Ramybėje – Aš esu su tavimi. Įsisąmonink, kad per Mano Meilę tu tampi Meile. Aš tau suteikiu ypatingą palaiminimą šią dieną ir visą savaitę.

Leiskis mylimas, Mano mažutėli, myliu tave“.

Vasario 6 d., 4 val. 05 min.

55. – Aš dovanuju tau stipresnį tikėjimą.

„Mano mažutėli, ir toliau klusnus atėik pas Mane. Žinau, kad norėtum ir toliau skaityti ankstesnius pranešimus, bet noriu, kad rašytum.

Man patinka matyti tave paklūstantį Man. Atsidėkodamas už tavo klusnumą, Aš priglaudžiu tavo širdį prie Savosios ir prie Mano Motinos Širdies. Aš paimu tavo nuovargį ir tavo nerimą dėl įvykių, kurie šiuo metu vyksta tavo aplinkoje.

Argi tau nesakiau, kad netrukus veiksiu. Atiduok Man visus savo rūpesčius, Aš juos padarysiu savais, kad tavo širdis būtų visiškai Mano. Tu esi Mano mokykloje. Tu turi visko mokytis, klausytis Manęs, mąstyti apie Meilę, kuria tave myliu. Išlik mažutėliu žvelgdamas į Mane, leiskis mylimas. Tavo mažume slypi Mano poilsis ir Mano Meilė.

Aš tau dovanuju stipresnį tikėjimą. Priimk jį ne dėl savo nuopelnų, bet dėl Mano malonės ir Meilės tau. Aš tau suteikiu savo Ramybę. Esu pavydus Dievas, noriu viso tavęs sau.

Tu dar ne visai supratai, kad vienintelis svarbus dalykas yra mus jungiantis Meilės ryšys, kuris turi nuolat augti tam, kad galėtum jį jausti net išorinio sąmyšio valandomis.

Kai pasikeičia situacija, pavesk tai Man, kad tavo širdis galėtų laisvai atsigręžti į Mane. Mes esame Meilėje. Aš veikiu sparčiai, kad atitolinčiau tave nuo verslo reikalų ir tu stebėtumeisi, matydamas kaip Aš veikiu. Išlaikyk savo žvilgsnį nukreiptą į Mane, priimk Mano Meilę, kad tarp mūsų nuolat augtų Meilės ryšys.

Kadangi Aš tave myliu ir tu leidiesi mylimas, tu tampi Meile. Žvelk į Mane, nes Aš esu visuomet su tavimi, Mano Meile. Švelniai tave myliu“.

Vasario 10 d., 5 val. 20 min.

56. – Kiekvieną kartą, kai patiri sunkumus, atsigręžk į Mane. Nesielk, kaip pasaulio žmogus, besistengiąs pats vienas išsisukti iš bėdų.

Viešpatie Jėzau, Tu davei benediktinei šv. Scholastikai tvirtą tikėjimą, sustiprink ir manąjį. Aš žinau, kad dar daug kas turi pasikeisti. Duok man tikėjimą, kad būčiau perkeistas pagal Tavo norą. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, ateik, prisiglausk prie Manęs, šitaip būsi Man naudingiausias. Kiekvieną kartą, kai esi Mano glėbyje, Aš esu tavyje. Tu gauni daug Mano Meilės ir taip pamažu tampi Meile.

Mano džiaugsmas visada yra labai didelis, kai prispaudžiu tave prie savo Širdies. Aš paimu iš tavęs visa, kas tau per sunku: tavo nuovargį, rūpesčius, nerimą, išgyvenimus ir praeities klaidas. Išlaisvinu tave nuo visų našių, kurios trukdo tau būti visiškai Mano. Tavyje esančią tuštumą pripildau savo Meile, Džiaugsmu ir Ramybe.

Aš tau sakiau, kad vaikščiosiu su tavimi tyloje ir kalbėsiu tavo širdyje. Būtent tai darau šią akimirką. Aš turiu daug ką tau pasakyti ir daug ką tavyje nuveikti.

Šią akimirką svarbiausia, kad būtum Man paklusnus, dėmesingas viskam, kai noriu tave mokyti – net mažiausiose smulkmenose. Kiekvieną kartą, kai patiri sunkumus, atsigręžk į Mane. Nebeveik kaip pasaulio žmogus, kuris visas problemas trokšta išspręsti pats vienas, pasitikėdamas tik savimi. Tu žinai, kad Aš esu su tavimi ir kad visi sprendimai turi ateiti iš Manęs. Kai šaukiesi Manęs, tau reikia būti dėmesingu Man, nes tik taip tapsi Mano veiksmų liudininku.

Norėčiau, kad prisimintum, kaip elgeisi vakar ieškodamas dokumentų... Ar elgeisi kaip tikėjimo žmogus, ar kaip pasaulio? Aš noriu tave padaryti tobulą, todėl turi kreiptis į Mane net dėl mažiausios smulkmenos, stebėti Mano veiklą ir Man dėkoti.

Šių smulkmenų dėka mūsų Meilės ryšys sustiprėja. Noriu, kad per mažus dalykus tu labiau pajautum Mano Buvimą, išmoktum Manimi pasitikėti ir leistum Man veikti, atsisakydamas savų norų, savo valios, sektum Manaisiais.

Šį rytą buvai įsitikinęs, kad tau bus reikalingi tie dokumentai, bet ar pagalvojai paklausti Manęs, ką Aš apie tai galvoju? Pakelk žvilgsnį į Mane ir įvykiai tau įgis kitą prasmę. Užuot nutolinę nuo Manęs, dar labiau mus suvienys. Tu labiau jausi Mano Meilę ir pats greičiau tapsi Meile.

Nesijausk kaltas dėl šių mažų klaidų, tu turi teisę klysti, nes esi Mano mokykloje, Meilės mokykloje, kurioje tavo akys ir širdis atsiveria, kad galėtum atpažinti viską, kas trukdo tau išlikti nuolatiniam Meilės ryšyje su Manimi.

Šiam rytui mokslų užteks. Atmink jog tai, ką šiandien išgyvensi, yra nelabai svarbu, Aš esu su tavimi ir rūpinuosi visomis smulkmenomis, – pasitikėk Manimi.

Pasilik Mano Meilėje. Būk ramybėje, Mano mažutėli. Švelniai tave myliu“.

Vasario 11 d., 5 val. 10 min.

**57. – Matau Meilės sroves, tekančias iš mano Sūnaus Širdies į tavąją.
(Švč. Mergelės Marijos žinia)**

Lurdo Dievo Motinos šventė. Motina Marija, atei padėti man silpnam, nesugebančiam atsidėkoti Švč. Trejybei už vakarykštę dieną. Aš buvau Dievo veikimo liudininkas, kai buvo iš naujo susitarta darbe. Užtark mane, kad galėčiau negalvoti apie šio sandėrio trūkumus, kuriuos dar reikia sutvarkyti. Atiduodu save į Tavo motiniškas rankas, priimk mano maldą ir atiduok ją Tėvui per savo Sūnaus Jėzaus rankas. Dėkoju Tau. Aš Tave myliu, malonioji Motina.

„Mano vaike, mano mažutėli, atei pailsėti prie savo Motinos Širdies. Aš priimu tavo prašymą. Per mano Sūnų Jėzų jis aukojamas Tėvui, kuris tuo pačiu sunaikina prisirišimus, trukdančius būti visiškai laisvu. Aš matau Meilės sroves, plūstančias iš mano Sūnaus Širdies į tavąją. Taip pat matau tavo širdį, vis labiau atsiveriančią, kad galėtų priimti Meilę, kurią Tėvas nori išlieti tau iš mudviejų Širdžių. Dar matau Jėzų, pasilenkiantį prie tavęs, tarsi būtum kūdikis, ir šnibždantį tau į ausį: „Pažvelk į Mane, tu rasi saugumą Manyje, o ne medžiaginiuose dalykuose. Manyje rasi Džiaugsmą, Ramybę ir visą Meilės pilnatvę“.

Aš, tavo Motina, paimu tavo nuovargį ir rūpesčius. Tu man atidavei savąjį „taip“ ir nuolat jį pakartoji, todėl tavo rūpesčiai tampa manaisiais. Leiskis būti mylimu ir pripildomu Meilės. Jau dabar ilsėkis savo širdyje. Kokia aš esu laiminga, matydama tave labai mažą ir paklusnų priimant mano dieviškojo Sūnaus Meilę.

Ilsėdamasis leiskis būti mylimas. Aš, tavo Motina, tave sūpuoju ir beprotiškai myliu.

Visa mano Meilė priklauso tau“.

Vasario 12 d., 2 val. 10 min.

58. – Šią akimirką visa žmonija yra kviečiama pradėti atlikti savo tikrąją pareigą – tapti Meile.

„Mano mažutėli, pažvelk į savo gelmę, kur esu Aš. Atiduok Man visus savo reikalus ir rūpesčius. Atiduoti Man jie tampa Mano, o Aš pasi-naudoju proga, kad sunaikinčiau kitus prisirišimus. Taip tavo širdis tampa laisva.

Ši vidinė laisvė tau leidžia būti susietam su Manimi, patirti, kaip labai tave myliu, priimti Mano Meilę ir tapti Meile. Tavo tikrasis uždavinys, kuriam buvai sukurtas: tapti tokiam kaip Aš, – tapti Meile.

Esi laimingas, galėdamas pradėti vykdyti savo tikrąją misiją dar gyvendamas žemėje. Anksčiau ši dovana buvo skirta tik nedidelei žmonių grupei.

Jūs, paskutiniųjų laikų išrinktieji, tarp kurių esi ir tu, žengdami savo tikruoju keliu, tampate įrankiais Tavo Tėvo rankose. Visa žemė yra pakviesta į šį kilnumą – tapti Meile. Toks bus didžiojo apvalymo, kuris jau prasidėjo, galutinis vaisius“.

Aš stabtelėjau, kad medituočiau ir apmąstyčiau tai, ką užrašiau. Tada užmigau ir nebaigiau pranešimo iki galo.

59. – Jūs esate pirmieji, įžengiantys į Naująją Bažnyčią ir į Naująjį Pasaulį.

Noriu Tau padėkoti, Viešpatie Jėzau, kad mane atvedei į šią nuostabią vietą ir už ypatingą poilsio, ypač maldos, apmąstymų, pokalbio su Elžbieta laiką. Džiaugiamės abudu kartu, jaučiame Tavo Buvimą. Atidžiai Tavęs klausomės.

„Mano mažutėli, noriu, kad tu iki galo pasinaudotum šia išimtimi, kurią tau teikiu šiuo metu. Tu sutikai būti Meilės valdomas. Tu tarei „taip“ visiems Mano prašymams. Dabar yra didžiojo perkeitimo valanda tau ir tavo mylimajai žmonai Elžbietai. Nežinodami, kur jus vedu, jaučiate savyje vykstančią permainą, – Jūs tampate Meile.

Dėl jūsų apsisprendimo danguje švenčiama didžiulė šventė, bet tai tik pradžia. Leiskitės perkeičiami. Prisirišimai prie žemės dalykų yra sunaikinami vienas po kito. Jūs įeinate į Dievo vaikų laisvę, jums nieko nebereikia bijoti.

Mano palaimintoji Motina apgaubia jus savo didžiuoju apsiaustu, o Tėvas atsiunčia angelų armiją, kad jus lydėtų šiame perkeitime.

Tapdami Meilės būtybėmis jūs įeinate į Naująją Bažnyčią ir Naująjį Pasaulį. Jūs jau dabar esate Naujojoje Žemėje. Kadangi esate pirmieji, būsite kitų žmonių vedliais. Nematomu būdu kviesite širdis sakyti „taip“ ir išgyventi tą patį pasikeitimą, kurį jūs išgyvenate. Palydėsite tuos, kurie jau tarė „taip“. Jūs būsite ganytojai tų, kuriuos jums patikėjo Tėvas.

Džiaukitės, linksminkitės, švęskite šį nepaprastą malonės laiką. Pati gražiausia ir pati didžiausia dovana, kurios niekada nepajėgsite suvokti, yra tapti Meile, tapti įrankiu Tėvo rankose, kuris padeda kitiems tapti Meile. Bet daug didesnė dovana, duodanti dar daugiau džiaugsmo, linksmybės ir šventumo.

Taigi naudokitės šiuo ypatingu laiku, kad priimtumėte džiaugsmą, ramybę, gerumą, švelnumą, išmintį, įžvalgą, pasitikėjimą, pakantumą, susivaldymą ir visas dorybes, kurias lydi Meilė. Švelnumas jums duotas pilnatvėje, taip kaip ir gailestingumas bei atleidimas. Laimingi esate, galėdami priimti malones, džiūgaukite! Aš esu su jumis amžiams ir labai greitai jūs Mane pamatysite.

Aš jus myliu, Mano mylimieji“.

Pompano Beach, vasario 19 d., 4 val. 55 min.

60. – Meilė tau grąžina prigimtinę laisvę, kurią nuodėmė iš tavęs atėmė.

Šį rytą šaukiuosi didžio Tėvo Gailestingumo dėl per didelio susirūpinimo pasaulio reikalais. Aš taip norėčiau būti visiškai atsidavęs Tėvo reikalams.

Viešpatie Jėzau, išgirsk mano maldą ir sunaikink prisirišimus, kurie laiko mane prirakintą prie pasaulio menkniekių. Ačiū, Jėzau, kad atsiliepi į mano maldą.

„Mano mažutėli, ir toliau atiduok Man savo sunkumus. Jie bus iš tavęs paimti. Tu jų nebejausi, būsi visiškai laisvas, mat tapsi Meile. Meilė tau sugrąžina pradinę laisvę, kurią nuodėmė iš tavęs atėmė. Esi palaimintas, būdamas Mano Motinos Širdies mokykloje, kurioje mokaisi patirti Meilės poveikį.

Laikas verčia rinktis trumpiausią kelią, kad greičiau taptum Meile. Paklausyk kelių patarimų:

Venk žiūrėti į save.

Žvelk į Tėvą.

Žvelk į Jo Meilę.

Žvelk į Jo Atleidimą.

Žvelk į Jo Gailestingumą.

Niekada nebūsi to vertas.

Niekada to neužsitarnausi.

Priimk Jo Meilę, Jo Atleidimą, Jo Gailestingumą, nes Jis nori, kad taip būtų.

Meilė myli tave, tu tampi Meile.

Švelniai tave myliu“.

Pompano Beach, vasario 21 d., 4 val. 30 min.

61. – Atėjo metas tau nuolat gyventi Mano akivaizdoje.

„Mano mažutėli, atėik ir įsitaisyk Mano glėbyje, visada šalia Manęs ir Manyje galėsi atrasti Ramybę, Džiaugsmą, Giedrumą ir Laimę. Kiekvieną kartą, kai tavo mintys atitolsta nuo Manęs, susirūpini, o kartais net sielvartauji. Kadangi Mano Meilė tau neturi ribų, noriu, kad būtum visiškai laimingas, o toks gali būti tik Mano akivaizdoje, žvelgdamas į Mane, ypač tada, kai ateini su Manimi susitikti savo esybės gelmėse.

Atėjo laikas nuolat gyventi Mano akivaizdoje. Kur bebūtum, ką bedarytum, tu dabar esi Meilės mokykloje ir joje mokaisi. Skonio pajutimas sustiprėja ir tu nori dar daugiau.

Suprask, kad šią akimirką ne rašymas tave pripildo Džiaugsmo, Ramybės ir Meilės, bet Mano Buvimas. Aš noriu, kad šiuo ypatingu metu, kai jūs su Elžbieta esate toli nuo kasdinių rūpesčių, galėtumėte labiau patirti tai, ką duoda Mano Buvimas jумыse ir išmoktumėte visados kreipti savo žvilgsnius į Mane, atiduoti Man visas smulkmenas, visiškai pasitikėdami, kad veiksiu jūsų labai tinkamu laiku. Stebėdamiesi, džiūgaudami ir švęsdami Jūs tampate Mano veiklos liudininkais.

Tokia būseną leidžia jums dar intymiau pajusti buvimą su Manimi, nuolat pasilikti Mano akivaizdoje. Taip tarp mūsų kuriamas tikras Meilės santykis, nenustosiantis augti, skleistis, plėtotis ir tobulėti.

Mano naujojoje Bažnyčioje jūs esate pirmieji, užmezgę šį tobulą ir stiprų Meilės ryšį su Manimi. Netrukus Aš sukursiu tokį ryšį su daugybe širdžių, su visais Mano vaikais, gyvenančiais žemėje.

Jūs negalite suprasti, kaip svarbu jums ir visiems žmonėms leisti mylimiems ir pripildomiems. Laikas tirpsta. Jeigu Mano išrinktieji nesileidžia būti mylimi ir pripildomi, Tėvo sumanymas nevykdomas, o priešas laimi. Neužmirškite, kad šiuo metu yra tik nedidelė išrinktųjų grupė. Kuo greičiau jie bus uždegti Tėvo Meile, tuo greičiau jie šią Ugnį paskleis nematomu ir matomu būdu.

Kad būtumėte uždegti Mano Meile, judu su Elžbieta kuo tobuliau pasinaudokite šiuo ypatingu laiku. Leiskite būti mylimi ir pripildomi jos, tokie jūs būsite Man naudingiausi. Niekuo nesirūpinkite, bet žvelkite vien į Mane. Drąsiai skonėkitės Mano Meile.

Beprotiškai jus myliu. Aš jus myliu, Mano mylimieji!“

Pompano Beach, vasario 22 d., 4 val. 45 min.

62. – Turi pasikeisti tiek pasaulio, tiek šeimos, tiek ir Bažnyčios žmonių mintys ir veikla.

„Mano mažutėli, pasidaryk mažas ir tu visados būsi Mano akivaizdoje. Kai tampi toks – paimu tavo rūpesčius, džiaugsmus ir skausmus, kad juos nuneščiau Tėvui, o Jis dėl savo didžio Gailestingumo ir Meilės, savo

kuriamąja galia sunaikina prisirišimus, trukdančius būti laisvu. Jis atsiunčia savo angelus, kad sušvelnintų tavo naštas ir skausmus, kad paruoštų tavo ir su tavimi susijusių žmonių širdis. Tada šiuos rūpesčius lengviau pašalinti.

Jei šiuo metu Tėvas tave dar palieka atsakingą už verslo reikalus, taip yra todėl, kad tavęs ten reikia. Jis nori tave išmokyti kitaip vertinti sunkumus ir juos įveikti. Į viską žvelk tikėjimo akimis, viską atiduok į Dievo rankas. Žavėkis, šlovink ir švėšk – tu būsi Jo veiklos liudininkas.

Tada tu galėsi kitus mokyti to, ką pats išgyvenai ir tai taps tau nauju veikimo, mąstymo būdu šioje Naujojoje Žemėje. Kad Tėvo Karalystė ateitų ir Jo valia išsipildytų žemėje, turi pasikeisti tiek pasaulio, tiek šeimos, tiek ir Bažnyčios žmonių mintys bei visa veikla. Yra svarbu, kad visuose visuomenės sluoksniuose būtų perkeistų žmonių, galinčių daryti Viešpaties darbus.

Ar sutinki būti vienu mano išrinktųjų, kad priimtum šią naują patirtį ir skubiai taptum Tėvo veiklos liudininku tiek pasaulyje, tiek Mano Naujojoje Bažnyčioje? Atsakyk Man!“

Be jokių sąlygų remdamasis vien malone aš tariau visišką „taip“. Aš noriu vykdyti Tėvo valią. Manau, jog turiu atsitraukti nuo pasaulio reikalų, kad būčiau visiškai atsidavęs Tėvo reikalams, tačiau, jei Jo valia kitokia, tebūna taip, kaip Jis nori.

Aš atiduodu Tau savo bejėgiškumą. Vien nuo minties apie milžinišką verslo pasaulio perkeitimą aš drebu ir noriu pasislėpti. Norėčiau pasislėpti Tavo ir Tavo Motinos Marijos Širdyse, Viešpatie Jėzau, kad manasis „taip“ nesvyruotų bet kokiomis sąlygomis, kad būčiau tinkamas įrankis Tėvo rankose. Būdamas vienas jaučiuosi visiškai nesugebąs ką nors padaryti. Esu niekas. Visiškai pasitikiu Tavimi, Tėve, Sūnau ir Šv. Dvasia, šalia Motinos Marijos. Aš jaučiuosi kaip niekada mažas, atsiduodu Jums ir Jus myliu.

„Nebijok, Aš esu su tavimi. Kai Tėvas patiki uždavinį, Jis duoda reikalingų priemonių jam įvykdyti. Tu patirsi, kaip lengva kitaip, naujai, gyventi verslo pasaulyje. Tavo baimė kyla iš praeities patirčių ir iš to, kokį pažįsti pasaulį. Bet tu išgyvensi begalinį džiaugsmą dėl to, kas bus ateityje ir kas jau dabar vyksta. Neužmiršk, kad tai Mano, o ne tavo nuopelnas. Tau svarbiausia Manęs klausytis ir leistis būti mylimam. Aš tave myliu.“

63. – Kaip kitaip Dievo Karalystė įsikurs žemėje, jei ne per Jo šventą Valią, pasireiškiančią per kiekvieną Jo vaiką.

„Mano mažutėli, atgręžk savo žvilgsnį į Mane, tavo Dievą. Tegul tavo akys visados būna nukreiptos į Mane. Kur bebūtum ir ką beveiktum – kreipk savo žvilgsnį į Mane. Aš pasirūpinsiu tavo mintimis ir tavąja veikla.

Mano Motinos Širdies mokykloje tu mokaisi tapti Meile. Tai vyksta tau nuolat būnant su Ja. Tam, kad nuolat bendradarbiautum su Meile – reikia nuolat į Ją žvelgti, o kad galėtum į Ją žvelgti – reikia būti laisvu nuo visų rūpesčių ir reikalų. Kai jie atiduodami Meilei, visi rūpesčiai tampa Jos. Ji įkvepia tave ir kitus, ką reikiamą akimirką turi sakyti ir daryti. Meilė įkvėps ir kitus žmones, susijusius su šiais reikalais, kad ir jie taptų Viešpaties įrankiais, padedančiais įvykdyti Dievo Meilės sumanymą.

Suprantu, kad visa tai nutiks, tau nežinant kada ir kaip, todėl mąstytk, šlovink, džiūgauk ir švęsk. Šitaip įvykiams susiklosčius, pamatysi, jog tai, kas atrodė neįmanoma, tau išėjo į gera. Ar dabar supranti, kodėl vakar sakiau, kad turi dar nemesti verslo? Aš noriu, kad savo širdyje patirtum, kaip turi elgtis Meilės būtybė tokioje aplinkoje kaip tavo.

Praeityje tikėjimas nebūdavo siejamas su darbu, net ir tų žmonių, kurie buvo sąmoningai praktikuojantys. Naujajame Pasaulyje, į kurią mes einame, Meilė visada turi būti centre, kad visus įkvėptų ir visi Ja kvėpuotų. Išlaikydamas savo žvilgsnį, nukreiptą į Meilę, net būdamas darbe, tu būsi Jos pakerėtas.

Tu ir kiti, kuriuos Tėvas išsirinko tvarkyti šių reikalų, bus Meilės įkvėpti, ir per juos Meilė viskuo pasirūpins taip, kad viskas išeitų į gera. Kaip kitaip Dievo Karalystė įsikurs žemėje, jei ne per Jo Šventąją Valią, pasireiškiančią per kiekvieną Jo vaiką.

Tapdami Meile, esate pirmieji tarp išrinktųjų, leidžiantys pasireikšti Tėvo valiai jumyse. Taip esate pripildomi Ramybės, Džiaugsmo, Laimės ir vedami į didžiąją Šventę. Laimingas esi tu ir visi jūs, išrinktieji, nes tampate Meile. Jūs jau dabar esate šios didžiosios Šventės akistatoje. Drąsiai skonėkitės Mano Meile. Aš jus myliu. Myliu tave“.

Pompano Beach, vasario 24 d., 6 val. 00 min.

64. – Meilei reikia, kad Ji būtų mylima. Kai Ji randa mylinčią širdį, toje širdyje apsigyvena.

„Mano mažutėli, skirk laiko, kad priimtum Meilę. Tai pats brangiausias tavo laikas. Tu tampi Meile, Ji gyvena tavyje, keičia tave ir, kai perkeis, išplis į daugybę širdžių. Leisk Meilei veikti tavyje, tada Ji veiks aplink tave ir per tave. Taip kuriama Naujoji Bažnyčia ir Naujoji Žemė. Meilei reikia, kad Ji būtų mylima. Kai Ji randa Ją mylinčią širdį, Ji ten apsigyvena.

Jau nebe tu gyveni, bet Meilė.

Jau nebe tu galvoji, bet Meilė.

Jau nebe tu apsisprendi, bet Meilė.

Jau nebe tu kalbi, bet Meilė.

Jau nebe tu vadovauji, bet Meilė.

Jau nebe tu dirbi, bet Meilė.

Jau nebe tu myli, bet Meilė.

Galėtume dar ilgai vardinti, ką Meilė tavyje ir per tave daro, kai Ji išties visiškai tavyje apsigyvena. Tai – naujas gyvenimas, dabar esąs tavyje. Tad jį reikia asmeniškai išgyventi šeimoje, bendruomenėje, socialinėje ar darbo srityje. Per savo asmeninę patirtį tu turi suprasti skirtumą tarp naujojo gyvenimo ir ankstesniojo, kai Meilė apsigyvena tavyje, kad galėtum džiūgauti ir vis labiau tapti Meile.

Švelniai tave myliu“.

Pompano Beach, vasario 25 d., 5 val. 50 min.

**65. – „Kadangi Meilė myli mane, aš tampu Meile“.
Šiuo Mano Motinos išmokytu keliu, kur tampama Meile,
jau eina visa tauta.**

„Mano mažutėli, ir toliau leiskis mylimas ir Meilės vadovaujamas. Nebijok, tu esi gerame kelyje, jį tau parinko Tėvas. Kiekvienąkart, kai sakai: „Kadangi Meilė myli mane, aš tampu Meile“, žengi dar vieną žingsnį. Iš aukštojo Dangaus matau tave einantį pirmyn. Ypatingai tada, kai tai sakai kitiems, ir jie atranda šį kelią. Šiuo Mano Motinos išmokytu keliu, kur tampama Meile, jau eina visa tauta, atrasdama vis naujas kelio kryptis. Šios

tautos neištiks didelės nelaimės, – ji bus nuo jų apsaugota, kad tiesiai įeitų į Naująją Žemę. Ir toliau keliauk šiuo nuostabiu keliu.

Tu tampi Meile. Aš tave myliu“.

Pompano Beach, vasario 26 d., 5 val. 00 min.

**66. – Mums reikia atvirų širdžių, kurios leidžia,
kad Meilė joms vadovautų.**

Dėkoju Tau, Viešpatie Jėzau, už vakarykštę dieną, kai leidai būti Tavo veiklos liudininku. Tu veiki nematomu būdu ir kalbi širdims. Dėkoju, kad leidi mums tapti Meile. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, tai, ką dabar išgyveni, yra tik pradžia to, ką patirsi ateityje. Mes tik pradedame rengti širdis, kad jos priimtų mūsų Meilę. Jums bus rūpestingai vadovaujama ir būsite mokomi to, ką Meilė gali padaryti jūmyse. Ko mums reikia?

Reikia atvirų širdžių, kurios leidžia, kad Meilė joms vadovautų. Jūs vis aiškiau matysite, kaip Aš veikiu, ir būsite Mano liudininkai. Man reikia jūsų, bet be Manęs jūs nieko negalite nuveikti. Leiskite, kad jums vadovaučiau ir Manęs klausykite. Dar turiu išmokyti jus daugelio dalykų, kol jūs išties tapsite Meile. Kasdien jus vedu po vieną žingsnelį, bet juos žengdami, vieną dieną pamatysite, kad nuėjote ilgą kelią.

Jūs esate Mano išrinktieji, pašaukti eiti pirmose dangiškos eisenos gretose. Jūsų klusnumo dėka daugelis tų, kurie tapo Meile, žygiuos toje eisenoje. Jau dabar skonėkitės Meile ir Džiaugsmu, kad esate šioje eisenoje, kokios dar niekada nebuvo ir kitos tokios nebebus. Jos tikslas – susitikimas su Tuo, kuris ateina kaip pažadėtasis žmonijos Gelbėtojas, sugrįžtantis savo Meilės ir Garbės Visagalybėje.

Laimingi ir laimingos esate! Jau dabar švęskite šią šventę. Aš jus myliu. Švelniai mylintis tave“.

Pompano Beach, vasario 27 d., 5 val. 45 min.

67. – Šiandien dar kartą būsi Mano veiklos liudininkas.

Viešpatie Jėzau, Tu manęs prašei atiduoti savo rūpesčius ir reikalus. Taigi atiduodu Tau savo susirūpinimą ir bejėgiškumą dirbant su projektu, apie kurį žinai. Tik Tu gali išspręsti šį uždavinį. Prašau malonės visiškai Tau tai atiduoti ir stebėti, ką darysi. Dėkoju, kad išgirdai mano maldą.

„Mano mažutėli, kaip Man patinka matyti tave mažą, pavedantį Man savo rūpesčius, kai tik jie atsiranda. Dabar Aš padarau juos savais: stebėk, kaip tai bus išspręsta, kad tavo širdis būtų visiškai atsigręžusi į Mane. Šiandien dar kartą būsi Mano veiklos liudininkas. Plačiau atverk savo širdį, kad priimtum viską, ką gero ir gražaus esu tau parengęs. Džiaukis ir Šlovink. Tu tampi Meile, ko gi daugiau gali norėti? Dabar laikas tau būti pripildytam. Priimk Meilę. Aš jus visus myliu. Švelniai myliu tave“.

Pompano Beach, vasario 28 d., 5 val. 05 min.

68. – Gėlei reikia lietaus, tamsos, saulės, kaitros ir vėjo, kad išsiskleistų ir taptų graži.

„Mano mažutėli, neleisk, kad baimė suklysti sukaustytų tavo širdį, atgręžk savo žvilgsnį į Mane.

Žiūrėk, kaip myliu tave ir tavuosius.

Žiūrėk, ką padariau tavyje ir aplink tave.

Žiūrėk, ką jau pradėdau daryti per tave.

Net jei jau daug padariau per tave, vis tiek sakau, kad dar tik pradėdau, nes dar daug ką turėsiu nuveikti ateityje. Būk mažas, pripažink savo bejėgiškumą.

Paruošk savo širdį, kai melsies ir atsižadėsi savęs, kad galėtum dar geriau Mane girdėti, ne tik per Mano Žodį ir įkvėpimus, bet taip pat smulkmenose, patiriant sėkmę ir nesėkmes. Jei leidžiu, kad tai išgyventum – tos patirtys yra pamoka tau, kurią turi priimti, kaip ir gėlė geria lietu, tamsą, saulės kaitrą ir vėją, kad išsiskleistų ir taptų graži. Tau reikia priimti visokius gyvenimo išbandymus, kad išsiskleistum ir taptum gražus Mano akyse. Ypač tau reikia priimti Mano Meilę, žinoti, kad esi Mano mylimas, kad Aš prižiūriu, saugau

ir vedu tave net mažiausiose smulkmenose. Kai tu Manęs prašai, įkvėpiu tave pasirinkti geriausią sprendimą. Labiau pasitikėk Manimi, leiskis mylimas. Tai yra tikrasis tavo laimės šaltinis. Aš tave myliu“.

Pompano Beach, kovo 1 d., 5 val. 15 min.

69. – Leisk Man tau padėti, kad būtų išspręsti tavieji uždaviniai.

„Mano mažutėli, šįryt noriu kalbėti tavo širdyje. Aš priimu tavuosius „taip“, jų dėka galiu nutraukti tuos proto saitus, kurie trukdo gyventi širdimi.

Ir toliau atiduok Man visus savo rūpesčius, kai tik jie atsiranda. Tau nereikia pačiam ieškoti išeities, reikia tik laukti, kol Aš tau ją įkvėpsiu. Toks bus tavo pasikeitimas, nes didžiumą savo gyvenimo pats ieškodavai būdų, kaip išspręsti uždavinius ir, dar daugiau, – manei, jog esi pajėgus tai padaryti.

Privalai atsisakyti šio mąstymo ir veikimo būdo, kad sulauktum Mano įkvėptų sprendimų, kurie tau bus duoti deramu metu. Pasitikėk Manimi – Aš tau duodu žodį.

Kaip tu galėtum atlikti Mano darbus, jei tavęs neįkvėpčiau? O jei Aš esu Tas, kuris tave paraginu, ar duodu mintį kam nors kitam, kad pasiūlytų tau sprendimą, tai kam dar tau laužyti galvą ieškant išeities, jei vis tiek ji ateis ne iš tavęs, bet iš Manęs.

Tapdamas Meile, turi leisti Meilei pasirūpinti tavimi, kad Ji pasiūlytų tau išeitį. Jau nebe tu veiki, bet Meilė veikia tavyje ir per tave. Kai pats savo jėgomis bandai rasti sprendimus – gaišini Meilę, Jai kliudai.

Sutik taip sumažėti, kad Meilė apsireikštų su visa savo Galia. Priimk Mano Meilę, nes beprotiškai tave myliu. Leisk Man tave nešti“.

Pompano Beach, kovo 3 d., 4 val. 35 min.

70. – Svarbiausia – ne „daryti“, o „būti“, ir nuolat vienyti su Dievu.

Viešpatie Jėzau, šį rytą noriu padėkoti už brangias pamokas apie Naująją Visuomenę. Suprantu, kad ji privalės būti visiškai Tėvo vadovaujama, jos nariai turės atiduoti Jam visus rūpesčius. Tegul prieš veikdami jie laukia Jo įkvėpimo, visada Juo pasitiki, klausosi Jo žodžių, stebi Jo veikimą tam, kad sugebėtų įsisavinti tuos punktus, kurie man buvo išdėstyti sausio pradžioje.

Svarbiausia, kad mūsų širdys taptų Meile. Ar yra dar kas nors, ką turiu suprasti? Atidžiai Tavęs klausau. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, Naujosios Visuomenės nariams (žmonėms) nebus taip svarbu kaip, kur, kada, per ką veikti. Svarbus taps tik vienintelis dalykas – „būti“. Asmuo, kuris tampa Meile, yra nuolat susijungęs su Dievu, Jo įkvepiamas ir vedamas. Blogis išnyks, baigsis ir kova, šiuo metu vykstanti kiekvieno žmogaus širdyje. Meilė viskuo pasirūpins.

Tu esi vienas išrinktųjų, turįs pereiti į kitą stovyklą pirmiau nei kiti. Kai būsi kitame krante, galėsi padėti daugybei žmonių, besirengiančių šiam perėjimui. Taip tu vadovausi daugeliui.

O tuo tarpu kalbėkime apie tavo esybės perkeitimą: tu nieko negali padaryti pasikliaudamas vien savo jėgomis. Tik Tas, kuris sukūrė tavo esybę, ją gali perkeisti – tau tereikia duoti sutikimą.

Kai tavyje vyksta pasikeitimas, tu mokaisi, kaip gyventi šia nauja būtimi, kuri yra visiškai vedama Meilės, nes pati būtis yra Meilė. Sutikdamas būti perkeistas, taip pat sutinki prarasti senąjį žmogų, jo mąstymo, buvimo ir veikimo būdą. Kuo greičiau prarandi save senąjį, tuo greičiau tampi Nauju Žmogumi – Meilės būtybe, apie kurią svajoto Tėvas sukūrimo akimirką. Toks asmuo yra visiškai Tėvo vedamas, viskas jam tampa lengva.

Aš noriu, kad patirtum šią laisvę savo aplinkoje. Nuo šiol nebe tu esi tas, kuris veiki, tai Meilė veikia tavyje, nes tu tampi Meile. Būk dėkingas ir džiūgauk. Tu tampi Meile, Aš tave myliu“.

Pompano Beach, kovo 4 d., 2 val. 15 min.

71. – Tu gali patirti nuostabią Dievo Meilę tik tada, kai leidiesi mylimas.

„Mano mažutėli, leiskis vedamas tikėjimo keliu. Tu dar turi patirti tiek daug dalykų, bet svarbiausias jų – kaip stipriai Dievas tave myli. Kokia yra Jo Galybė ir Gailestingumas!

Tu gali patirti nuostabią Dievo meilę tik tada, kai leidiesi mylimas. Gali patirti didį Dievo Gailestingumą tik sutikęs, kad tau būtų visiškai atleista, net mažiausiuose sklupimuose.

Tu gali patirti Dievo Jėgą tik kai leidi Jai tave pakeisti. Ši Jėga teka per

tave, jei tu tampi Meile, jei būni nuolankus, jei sutinki sumažėti, jei pripažįsti savo bejėgiškumą ir leidi, kad Ji tau vadovautų. Ši Galia plūs per tave, jei nuolatos tarsi Jai savąjį „taip“, jei tavo atsidavimas bus visiškas, jei garbinsi Ją, vien tik Ją, už visas sėkmes.

Neužmiršk, kad Tėvas tave išsirinko. Jis pasirinko tave ne dėl tavo nuopelnų ar talentų, ne dėl tavo pamaldumo ar gebėjimų, kuriuos mėgini priskirti sau. Šį pasirinkimą nulėmė vien tik Meilė. Tai Jo Meilės mostas, o ne tavo nuopelnai. Visa, ko tau reikia – tai priimti ją taip, kaip mažas vaikas priima savo tėvų meilę ir dėkoti, kaip tai daro visi Dangaus šventieji ir angelai.

Kartu su tavimi noriu garbinti Tėvą šiais žodžiais:

„Tėve, garbinu Tave už malones, kurias šiuo metu dalini savo išrinktiesiems.

Tėve, garbinu Tave už tai, kad užbaigi savo išrinktųjų kūrimą.

Tėve, garbinu Tave, nes Tu darai juos Meilės būtybėmis, kurios yra suvienytos su Mano ir Mano Motinos Širdimis.

Tėve, garbinu Tave už tai, kad per juos pasieksi daugybę širdžių.

Tėve, garbinu Tave už Naująją Bažnyčią, kurią Tu šiuo metu atstatai.

Tėve, garbinu Tave už Naująją Visuomenę, kurią Tu atkuri per savo išrinktuosius.

Tėve, garbinu Tave, nes Tavo Gailestingumas, Tavo Meilė ir Tavo Visagalė Jėga liejasi juose, aplink juos ir per juos.

Dėkoju Tau, Tėve, už tokią didžiulę Meilę, už Meilės Ugnį, kuri šiuo metu liepsnoja Tavo išrinktųjų širdyse.

Aš prašau, kad ši Meilės Ugnis suliepsnotų visose širdyse.

Dėkoju Tau, Tėve, kad išklausai Mano maldą.

Dar kartą apdovanok savo išrinktuosius Meile. Ypatingu būdu pripildyk savo vaiką, kuris rašo šias eilutes, taip pat visus vyrus ir moteris, kurie yra jo širdyje, ir tuos, kuriuos turime širdyje.

Jis ir visi, jam brangūs, tebus pripildyti Trejybės Meile. Amen“.

Pompano Beach, kovo 5 d., 42 val. 30 min.

72. – Tėvo Karalystė turi ateiti ir į verslo pasaulį.

Viešpatie Jėzau, dėkoju Tau už nuostabų laiką, kurį mums padovanojai per šias atostogas. Mes iš tiesų buvome pripildyti ir visokeriopai globojami.

Taip pat norėčiau Tau priminti apie savo patiriamą nesaugumą verslo pasaulyje. Aš kartoju „taip“ Tavo valiai. Ateik ir pasirūpink mano silpnumu, sunaikink prisirišimus ir pasirūpink mano nesaugumo jausmu, kuris neabejotinai yra mano menko tikėjimo vaisius.

Dėkoju Tau, kad išklausai mano maldą. Patikiu Tau mūsų kelionę namo ir visa, kas mūsų laukia Kanadoje. Man Tave reikia, jaučiuosi toks silpnas ir mažas. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Mano brangus mažutėli, ateik ir pulk į Mano glėbį. Priglusk prie Mano Širdies, čia rasi saugumą, kurio ieškai.

Aš sunaikinu tavo poreikį ieškoti saugumo medžiaginiuose dalykuose, rūpestį kaip išsaugoti savo gerą vardą ar nepriekaištingą reputaciją.

Tu tampi Meile, o tapdamas Meile privalai būti išlaisvintas nuo visų laikinų poreikių. Vienintelis gražus ir tvirtas ryšys, kuris turi likti, yra dvasinis. Tai ryšys, jungiantis tave su Tėvu, per Mano ir Mano palaimintosios Motinos Širdį. Jį sukuria Šventoji Dvasia.

Koks esu laimingas, kai tu Man atiduoti savo sunkumus ir nesaugumą. Jie kaskart parodomi Tėvui, o Jis Kūrėjo pirštu juos pašalina, taip pamažu tave ugdo, sugrąžina tau pirminį grožį. Tai dar vienas žingsnis, vedantis tave į Meilę.

Priimk malonių ir Meilės sroves, kurias Tėvas lieja į tavo širdį šią akimirką. Priimk jas drąsiai, kad rastum visą saugumą, kurio ieškai. Kad ir ko Tėvas iš tavęs paprašys, tu tame atrasi Džiaugsmą, Ramybę ir daug Meilės.

Tai yra didysis pasikeitimas – palikti pasaulio saugumą ir priimti tą, kuris ateina iš Tėvo Meilės. Tu norėtum visiškai atsitraukti nuo verslo reikalų, kad išvengtum pavojų ir galėtum atsiduoti tiems dalykams kurių Tėvas prašo, tačiau Jis nusprendė kitaip. Tėvas nori palikti tave šioje aplinkoje, kurioje esi dėl dviejų priežasčių:

Pirma, kad kuo daugiau patirtum Jo valią ten, kur esi, kai leidi Jam laisvai veikti ir Juo pasitiki.

Antra, kad per tave, matomu ir nematomu būdu, o ypač nematomu, būtų ištarta daugybė „taip“ ateinančiai Jo Karalystei. Taip Jo valia bus įvykdyta verslo reikaluose, kaip ir visur kitur. Palaimintas tu, nes esi išrinktas ir atlieki šią gražią misiją. Priimk ją su pasitikėjimu ir meile. Esi teisus, kai

jautiesi nesugebąs ją įvykdyti, priimk savo nesugebėjimą, nes tai ne tavo, bet Tėvo darbas.

Nebijok, Mano mažutėli, Dangus yra atvertas ir tu sulauksi reikalingos pagalbos. Pasilik Tėvo Meilėje ir veik pagal Jo įkvėpimus. Atiduok Jam savo žemiškus rūpesčius, kai tik jie tau išskyla, ir nuolat klausk, ko Jis iš tavęs nori. Su tikėjimu judėk į priekį. Tėvas yra su tavimi, aplink tave ir tavyje. Aš esu šalia tavęs su savo palaimintąja Motina, kuri apgaubia tave savo didžiuoju apsiaustu, kad būtum apsaugotas. Angelų armija tave lydi. Tu esi švelniai mylimas, Aš tave myliu“.

Kovo 1 d., 1 val. 55 min.

73. – Šiandien noriu tavo paklusnumo.

Viešpatie Jėzau, aš nežinau, kaip Tau padėkoti už šį ypatingą laiką, per kurį mums suteikei visas šias malones. Aš Tavęs prašau man vadovauti, kai grįšiu į darbą, kad visada būčiau Tavo vedamas.

Aš tariau Tau visišką „taip“, kad veikčiau taip, kaip Tu nori – kur, kada ir koku būdu nori Tu. Todėl prašau Tavęs vesti mane kiekvieną kartą apsisprendžiant, kad daryčiau nei mažiau, nei daugiau – tik tai, ko nori Tu. Jaučiuosi mažas ir silpnas, man reikia Tavo pagalbos, kad išlikčiau teisingame kelyje.

Dėkoju, kad išklausei mano prašymą. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, iš naujo perskaityk tai, ko tave mokiau sausio 6 d., kad šis pranešimas gerai išsisklaidytų tavyje. Šiandien noriu tavo paklusnumo. Tau nereikia bijoti, tu būsi įkvėptas kiekvieną kartą, kai tau reikės priimti sprendimą. Išlik atviras. Aš esu su tavimi, todėl nieko nebijok.

Aš tave myliu, Mano mažutėli“.

Kovo 12 d., 5 val. 15 min.

74. – Venk lyginti save su kitais: tavo kelias yra unikalus, kaip ir tu esi unikalus.

„Mano mažutėli, eik į priekį pasitikėdamas ir nesistenk suprasti, kur tave vedu. Tik vienas dalykas tau svarbus – leisk, kad Meilė tave vestų ir pamokytų. Klausykis tiek tų žmonių, kuriuos tau pasiunčiu, tiek Mano įkvėpimų.

Dabar išgyveni labai gražų, tik ką prasidėjusį malonių metą. Tu dar tik pradedi matyti, ką Meilė tavyje, tavo aplinkoje ir, tuo pat metu, per tave daro. Ir toliau atiduok Tėvui savo rūpesčius, vos tik jie atsiranda. Laikyk savo širdį atgręžtą į Meilę.

Kiekvienos dienos vakare apžvelk, kaip tau vadovavau, ir kaip tavo suiktieji žmonės buvo įkvepiami, kad Tėvo planas būtų kuo kruopščiau įvykdytas. Stebėkis, šlovink, dėkok už tavyje vykstantį perversmą. Tėvas leidžia tau išgyventi įvairių dalykų, ir jie turi tik vieną tikslą – perkeisti tavo vidų. Kelias, kuriuo esi Jo vedamas, skiriasi nuo kelių, kuriais Jis veda kitus. Venk save lyginti su kitais. Tai visiškai nenaudinga ir dažnai trukdo rasti kelią, kuris skirtas tik tau, kaip ir tu pats esi unikalus. Ateik pas Mane kaip mažas vaikas, leiskis mylimas, vedamas, papildomas ir lepinamas. Tai Meilės kelias, kuriuo eidamas tu gali išgirsti Jo balsą ir matyti Jo darbą. Kaip Aš tave myliu. Mano Širdis dega Meile tau. Tu esi Mano draugas. Aš tave myliu“.

Kovo 14 d., 5 val. 05 min.

75. – Aš imu į savo rankas visus tavo darbus ir rūpesčius. Aš esu tavo saugumas, kurio ieškai.

„Mano mažutėli, leiskis mylimas, nieko neturi bijoti. Tu radai malonę Mano akyse.

Aš imu į savo rankas visus tavo darbus ir rūpesčius. Jie tampa Mano, nes tu juos Man atidavei ir išreiškei Man savo pasitikėjimą.

Niekada neužmiršk, kad Aš esu neįmanomų dalykų Dievas. Jei išrinkau tau kitokį kelią nei kitiems, tai nereiškia, kad tave vedu neteisingu keliu. Taip yra paprasčiausiai todėl, kad tavo užduotis kitokia.

Taręs Man „taip“ ir nuolat jį kartodamas, tu tampi Meile ne dėl Man pašvęsto laiko, bet ypač todėl, kad Meilė tave myli, todėl, kad Aš tave myliu.

Šį rytą noriu tau duoti ypatingų malonių, kad galėtum visiškai pasitikėti Mano Meile. Priimk jas. Priimdamas Mano Meilę tu tampi Meile. Čia yra visas saugumas, kurio ieškai, o ne kitur. Nebijok tapti Meile. Mano Širdis yra šalia tavosios.

Aš degu Meilės Ugnimi.

Aš tave myliu.

Švelniai tave myliu“.

Kovo 17 d., 3 val. 40 min.

76. – Kad ir ką bedarytum, Mano Meilę jausi visada ir visur.

„Mano mažutėli, jeigu pažintum Meilę, kuria tave myliu ir kuri yra Danguje, tu nieko kito neprašytum, kaip tik tapti Meile. Kai tu tampi Meile, Ji gali pilnai tekėti tavyje ir per tave. Tu vis labiau ir labiau jauti Mano Buvimą, bet tai yra tiktai pradžių pradžia. Kad ir ką bedarytum, tu jausi Mano Meilę visada ir visur. Tu gyvensi Meilėje, o Ji gyvens tavyje, kaip Tėvas gyvena Manyje, o Aš gyvenu savo Tėve.

Nesistenk to suprasti, tiesiog priimk tai su tikėjimu, nes Aš taip sakau. Tu tari savąjį „taip“ ir kilniai sutinki pasilikti Mano akivaizdoje. Visa kita tau bus duota veltui, be tavo pastangų.

Pasilik Mano Meilėje, tu tampi Meile.
Švelniai tave myliu“.

Kovo 19 d., 5 val. 05 min.

77. – Permainos vyksta pamažu, dažnai per sunkumus ir kančias.

„Mano mažutėli, tu tampi Meile. Niekas šioje žemėje negali tau trukdyti tapti tuo, kam esi sukurtas, nebent tu kitam duotum galią ir klausytum jo, o ne Manęs.

Kad taptum Mano Meile, turi išgyventi ir džiugių, ir skausmingų akimirkų. Tai nereiškia, kad Meilė nurodo sąlygas, bet tai yra būtina, nes tu dar esi neišbaigta būtis, dar nesi tapęs tuo, kuo pamažu tampi. Šiuo metu tavyje vyksta didžiulis perversmas. Tu turi išmokti gyventi su tuo, kuo naujai tampi. Mokymasis vyksta pamažėle, dažnai per sunkumus ir kančias. Norėdamas jas sumažinti, turi liautis žiūrėti tik į save ir atgręžti savo žvilgsnį į Meilę.

Nebijok, visa, kas susiję su tavimi, tavo būtimi, aplinkiniais žmonėmis, medžiaginėmis gėrybėmis ir darbu, yra Tėvo rankose.

Deramu metu viskas bus surikiuota į savo vietas. Būk dėmesingas, stebėk kaip Tėvas veikia. Tu būsi nustebintas, sužavėtas, dėkosi ir švęsi.

Tau ir toliau reikia būti klusniam bei leisti, kad Meilė vadovautų. Kasdien tu esi Jos veiklos liudininkas. Leiskis mylimas. Tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Kovo 19 d., 21 val. 20 min.

78. – Leisk, kad Meilė tau vadovautų, įkvėptų ir mokytų.

„Mano mažutėli, visada Meilė, ir tik Meilė, gali viską sustatyti į vietas. Leisk, kad Ji vadovautų, įkvėptų ir mokytų. Aš esu Meilė, tu tampi Meile. Aš tave myliu“.

Kovo 20 d., 4 val. 25 min.

79. – Kodėl ant savo pečių krauni Mano rūpestį?

Viešpatie Jėzau, štai visi mano sunkumai, kuriuos vakar išgyvenau. Atverk mano širdį ir protą, kad suprasčiau, ko Tu nori mane išmokyti per šias akimirkas, kurias Tu žinai.

Aš jungiu savo kančias su Tavomis, kad per Tavo Meilės stebuklą jos virstų malonėmis ir palaiminimais tiems, kurie jas man sukėlė. Tu gali mane pakeisti. Aš pats to nesugebėsiu, nors ir kaip norėčiau.

Aš ne tik tariau Tau savo visišką ir besąlygišką „taip“, bet ir maldauju mane perkeisti, kad tapčiau Meile. Ateik, sunaikink visus prisirišimus, trukdančius būti tuo, kuo turiu būti – Meile.

Ačiū, kad išklausai mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, Aš glaudžiu tavo širdį prie savosios ir lieju į ją Meilės versmės. Tą patį darau tiems, kuriuos Man patikėjai. Aš dar kartą sunaikinu tavo saitus. Nebijok, tavo prašymas tapo Manuoju, ir jau šiandien būsi Mano veikimo liudininku. Tu Man viską atidavei, tad kodėl krauni ant savo pečių Mano rūpestį. Tau tereikia pastebėti bėdą, ją priimti, atiduoti Man ir laukti Manojų įkvėpimo. Tada tu pamatysi išeitį, kurią Aš tau atsiūsiu.

Per audrą atrodė, kad Aš miegu valtyje. Apaštalams, kaip ir tau dabar, buvo sunku Manimi pasitikėti. Priimk Mano Meilę, pasitikėk, ir būsi Mano Visagalybės liudininku.

Aš tave apsupu savo Meile. Aš tave myliu“.

80. – Tavo rūpesčiai ištirps kaip sniegas saulėje.

„Mano mažutėli, Mano Meilė tau yra be ribų. Reikia Ją tik priimti. Ji tau dovanojama be saiko. Tik Ji gali ir galės visiškai perkeisti tavo širdį. Dabar patiriamas sunkumas, kad nesugebi būti savo viduje ir nesirūpinti išoriniais dalykais, išnyks prieš Mano Meilę, kaip ištirpsta sniegas, pasirodžius pavasario saulei. Apmąstyk šį vaizdinį – žemė yra bejėgė ištirpdyti ją užklojusį sniegą, tik saulė ir šiluma gali tai padaryti. Kai saulė pradeda šildyti, sniegas greitai išnyksta. Tu esi kaip žemė, tavo rūpesčiai – kaip sniegas, o Meilė – kaip saulė, tik skirtumas tas, kad tu privalai duoti sutikimą Meilei, kad Ji veiktų. Tarsi žemė turėtų duoti sutikimą saulei, kad ši galėtų ją šildyti.

Tu manai, kai išsilaisvinsi nuo išorinių dalykų (turiu galvoje tavo firmos pardavimą), rūpesčiai išnyks ir tavo širdis galės gyventi paskendusio Meilėje. O tikrovė visiškai kitokia... Kai tavo širdis bus atsidavusi Meilei, tau bus suteikta malonė, kad išnyks išoriniai rūpesčiai.

Priimk ir pripažink, kad esi niekas ir Meilė galės išsiskleisti su visa savo galybe. Nebijok, į tavo gyvenimą ateina pavasaris. Meilė jau tampa veikli, ir tavo rūpesčiai tirpsta kaip sniegas saulėje. Kiekvieną kartą, kai esi susirūpinęs, užuot ieškojęs sprendimo, įeik į savo širdies gemas, pažvelk į savo bejėgiškumą, mažumą, ir Meilė veiks greitai: arba per žmones, kurie yra šalia, arba per aiškų ir nedviprasmišką įkvėpimą su galia.

Visa, ką turi daryti – dėkoti Tėvui. Turi išmokti ne pats veikti, bet visada leisti, kad Meilė tave vestų. Nuolat klausk Tėvą, ko Jis iš tavęs nori. Ateik pas Tėvą kaip mažas vaikas, nesugebąs pasirūpinti savimi, ir kuriam reikia, kad suaugęs jį vestų. Tu turi būti Tėvo nuolat vedamas, kad visiškai taptum Meile. Man patinka tave mokyti, nes tu viską mielai, be ginčų priimi nediskutuodamas ir taip tampi Meile.

Kai tu tampi Meile, Meilė ima viskuo rūpintis, o tu tuo tarpu gali ilsėtis Mano Širdyje ir vis labiau tapti Meile. Švelniai ir nuoširdžiai tave myliu“.

Balandžio 2 d., 4 val. 00 min.

81. – Ir sėkmę, ir nesėkmes reikia priimti, išgyventi ir atiduoti į Tėvo rankas, – tada tai duos vaisių.

„Mano mažutėli, atėik ir prisiglausk prie Manęs. Priimk tai, ką išgyveni – sėkmes ir nesėkmes – atiduok tai Man. Įvykiai visada yra reikšmingi tau arba tiems, kurie yra tavo širdyje. Tik tai priėmęs, gali atiduoti Man, o Aš juos atiduodu Tėvui.

Kaip lyjantis lietus, atlikęs savo darbą žemėje, grįžta į debesis, taip ir patirti įvykiai, atlikę savo darbą tavyje ir kituose, turi grįžti pas Tėvą. Kai jie priimami ir paaukojami Tėvui – tai tarsi lietus, kuris krinta į gerą žemę, o jei ne – į akmenuotą ir nederlingą. Taip yra ir su įvykiais: jie duoda vaisių, kai yra priimami ir atiduodami į Tėvo rankas. Kaip žemei reikia lietaus, kad duotų gerą derlių, taip ir tau reikia išgyventi ir sėkmę, ir nesėkmes, idant visiškai taptum Meile.

Apmąstytk tai, ką dabar išgyveni, kad galėtum pripažinti, jog Meilė tave myli ir tu tampi Meile. Švelniai tave mylintis“.

Balandžio 5 d., 5 val. 10 min.

82. – Visa, kuo esi apdovanojamas, yra dėl kitų gėrio. Kuo daugiau atiduodi kitiems, tuo daugiau gauni pats.

„Mano mažutėli, priimk gausias malones, kurias Tėvas tau šią akimirką siunčia. Tavyje vyksta didžiulis perkeitimas, tau to nė nežinant. Tai yra didysis perėjimas, vedantis į Meilę.

Aš mokiau tave, kad galėtum išgyventi šį perėjimą. Šiuos pamokymus turi skaityti iš naujo, kad jie įsitvirtintų tavyje. Kiekvieną kartą, kai skaitai ir mąstai, Tėvas naikina tavo prisirišimus, kurie trukdo gyventi vidinį gyvenimą. Tu patiri didžiulę laisvę, kurią turi Dievo vaikai. Tėvas atbaigia savo, kaip Kūrėjo, darbą tavyje ir šią malonę teiks visiems, kurie skaitys šiuos raštus, su viena sąlyga – kad jie su tuo sutiks.

Nedvejok, duodamas šiuos raštus tiems, kuriems Aš įkvėpsiu duoti. Tu būsi didžiulių permainų, kuriuos Tėvas padarys tų žmonių širdyse, liudininkas. Nereikia slėpti žiburio po indu, bet taip pat nereikia barstyti savo perlų kiaulėms. Būtina pasinaudoti skyrimo dovana, bet svarbiausia remtis

Tėvo įkvėpimais, nes Jis vienintelis žino tiesą. Tai skirta tiems vyrams bei moterims, kuriems Jis norės duoti šias dovanas.

Tu esi paklusnus, kai rašai, bet taip pat privalai būti klusnus, kai ateina laikas leisti kitiems skaityti šiuos užrašus. Niekada neužmiršk, kad tau suteiktos dovanos nėra duotos tik dėl tavęs paties, bet visada dėl kitų, net jei tu gauni iš to naudos. Visa, kuo esi apdovanojamas, yra dėl kitų gėrio. Kuo daugiau atiduodi kitiems, tuo daugiau gauni pats.

Gaunamos pastabos, blogos ar geros, tau nepriklauso – viską turi atiduoti Tėvui. Vienas dalykas yra svarbus – būti paklusniu įrankiu Tėvo rankose. Tai yra esminis veiksmas, o visa kita mažai svarbu.

Greitai suprasi: tai, ko tave mokau, iš tikrųjų įmanoma patirti. Nebijok, Meilė tave veda ir tu tampi Meile. Spaudžiu tavo širdį prie Savosios ir Mano palaimintosios Motinos Širdies. Uždegu ją savo Meilės Ugnimi. Laimingas esi, nes per tavo širdį daugybė širdžių bus uždegtos Meile.

Aš šoku iš džiaugsmo, Mano meile. Beprotiškai ir švelniai tave myliu“.

Balandžio 6 d., 21 val. 55 min.

83. – Mano planas paašškės jums žengiant pirmyn.

Mudu su Elžbieta širdyse puoselėjom mintį įsigyti turto, kad galėtume įgyvendinti vieną sumanymą. Noriu Tavęs paklausti, Viešpatie Jėzau, ar mes turime ką nors daryti dėl šio reikalo? Dėkoju, kad išklausei mano maldą ir atsiliepi. Esu Tavo įrankis, norėčiau žinoti Tavo valią. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, Meilė, kuria jus myliu, yra be ribų. Tokia pat Meilė skirta visiems, kurie darbuojasi dėl Mano reikalų. Pirmiausia norėčiau pripildyti jūsų širdis. Jūs esate liudininkai, kad Aš visus pripildau sklidinai.

Jei klausite dėl fizinių reikmių, tai Aš rūpinuosi net mažiausiomis smulkmenomis. Neturite dėl nieko jaudintis. Reikiamu laiku Aš atsiunčiu žmones jums padėti. Šiandien į tavo ir Elžbietos širdis įdėjau troškimą ieškoti šio pastato. Ačiū, kad veikiate pagal Mano įkvėpimą. Ir toliau leiskite, kad jums vadovaučiau, veikite pagal įkvėpimus, kuriuos siųsiu į jūsų širdis ir stebėkite, kokie bus vaisiai. Mano sumanymas bus atskleistas jums, kai eisite į priekį.

Džiūgaukite, šlovinkite Tėvą už šį nuostabų sklypą, kurį Jis pasirinko, ir tam reikalui panaudojo jus. Esate Jo išrinktieji, kasdien Jis jus pripildo.

Leiskitės pripildomi ir dėmesingai Jo klausykite. Veikite pasitikėdami, nesi-
stengdami sužinoti pasekmių. Jei atskleisčiau įvykių baigtį iš anksto, negalė-
tumėte eiti pirmyn vedami tikėjimo, o Aš šią akimirką to trokštu. Pripildau
jus savo Meile, jūs Ja tampate. Švelniai jus myliu“.

Balandžio 9 d., 5 val. 07 min.

84. – Pasitikėk, jog Meilė gali viską perkeisti, pakeisti ir išvalyti.

„Mano mažutėli, Meilė, kuri yra tavyje, yra pati brangiausia. Tikėk,
kad Meilė gali viską perkeisti, pakeisti ir ištyrinti. Tapdamas Meile, tu tampi
nauju asmeniu. Leiskis perkeičiamas, kad taptum tu, kuo Meilė nori, kad
būtum. Leiskis mylimas, pripildomas, pradžiuginamas ir ištyrinamas.

Švelniai tave myliu“.

Balandžio 10 d., 3 val. 40 min.

85. – Prisirišimai yra tarsi sutrūnijusios virvės, kurios suyra ir nukrinta.

*Viešpatie Jėzau, kaip norėčiau jau būti tapęs Meile, kad būčiau šventas
ne dėl savo nuopelnų, bet dėl to, kad mūsų Tėvas yra šventas. Aš noriu, bet
negaliu. O Tu gali veikti manyje. Atiduodu Tau savo bejėgiškumą. Dėkoju,
kad išklausei mano maldą. Aš Tave myliu.*

„Mano mažutėli, kiekvienąsyk, kai šaukiesi Manęs, atbėgęs vėl paimu
tave ant rankų. Kaip Man patinka prispausti tavo širdį prie Savosios. Kiekvieną
kartą ji vis labiau tampa Meile. Neteisingi, pasaulio dvasios įkvėpti, prisirišimai –
tarsi sutrūnijusios virvės, kurios suyra, nukrinta ir nebeturi jokios galios.

Perėjimas, kurį dabar išgyveni, negali įvykti greičiau. Taip, kaip kū-
dikiui reikia laiko tapti vaiku, o vaikui – tapti suaugusiu, taip ir tau reikia
laiko, kad įveiktum šį didįjį perėjimą, vedantį į Meilę, ir dar daugiau laiko
– kad visiškai taptum Meile.

Svarbiausia eiti teisingu keliu, t. y., tokiu, kuris veda į Meilę. Tu jau
esi šiame kelyje ir eini į priekį taip greitai, kaip tik gali. Tu negali net įsivaiz-
duoti šio didžiojo perėjimo svarbos, nei grožio, kuris tavęs laukia, nei didžios
privilegijos būti pirmuoju išrinktuoju, išgyvenančiu šią Meilę žemėje, kai
anksčiau tai buvo įmanoma tik Danguje.

Neskubėk, leiskis vedamas, esi teisingame kelyje. Mano palaimintoji Motina išmokys tave kaip sutrumpinti kelią. Tai padės dar greičiau eiti pirmyn. Aš lydėsiu tave kiekviename žingsnyje. Taigi gali eiti pirmyn be baimės. Tu esi Meilės kelyje. Meilė tave veda. Tu tampi Meile. Aš tave myliu“.

Balandžio 11 d., 4 val. 45 min.

86. – Vienintelis būdas išsklaidyti tamsą – uždegti šviesą, panaikinti blogį ir atnešti Meilę. „Taip“, kuriuos reikia ištarti Tėvui, sąrašas.

„Mano mažutėli, prašau tavęs rašyti dėl besiliejančios Meilės. Atėjo valanda, kai Meilė, kurios kupini Dangaus šventieji, išsilieja žemėje. Blogis turi išnykti. Vienintelis būdas išsklaidyti tamsą – uždegti šviesą, atnešti Meilę, kuri sunaikina blogį.

Meilė nėra kažkas, ką galėtum iš kažkur paimti ir atiduoti. Jeigu Ji tavęs neperkeitė ir tu dar netapai Meile, negali Jos ir duoti. Gali tarti daug gražių žodžių, net gali teigti, kad kažką myli, tačiau tikrąjį poveikį padaro ne tai, ką sakai, bet tai, kuo esi. Būdamas Meile, tu ir kitam duodi Meilę. Taigi labai svarbu tapti Meile, bet to tu negali padaryti būdamas pats vienas. Tavo galia yra tik didžiulė laisvė, kurią tau davė Tėvas – laisvė pasakyti „taip“ arba „ne“. Tam, kad taptum Meile, turi sakyti „taip“:

Sakyti „taip“ Meilei – sakyti „taip“ Tėvui priimant tai, kad Jis tave tokį sukūrė.

Sakyti „taip“ Meilei – sakyti „taip“ Tėvui priimant kitus tokius, kokius Jis juos sukūrė.

Sakyti „taip“ Meilei, vadinasi, sakyti „taip“ Tėvui priimant visus dabarties įvykius, džiugius ir skaudžius.

Sakyti „taip“ Meilei – sakyti „taip“ Tėvui priimant savo bejėgiškumą.

Sakyti „taip“ Meilei – sakyti „taip“ Tėvui, leidžiant Jam tave keisti.

Sakyti „taip“ Meilei – reiškia sakyti „taip“ Tėvui, kad Jis tave išlaisvintų iš viso tavo sukaupto turto: intelektualinio, medžiaginio, taip pat pažinimo, įtakų, iliuzijų, gero vardo išsaugojimo ir net draugiškų santykių.

Ir, galų gale, ištarti Meilei „taip“ pripažįstant, kad tik vienas dalykas yra svarbus – Tėvo valia, o visa kita – nesvarbu, nesvarbu, nesvarbu. Jei

tau atrodo, kad tardamas „taip“ prisiimi per daug atsakomybės, gali sakyti „ne“ – esi visiškai laisvas, tačiau svarbu, kad pažintum tiesą ir tavo širdis galėtų visiškai atsiduoti.

Esi palaimintas, kai tari savąjį „taip“, kai priimi Meilę, kai tampi Meile. Beprotiškai tave myliu“.

Balandžio 12 d., Aval. 30 min.

87. – Mano žmonės vis labiau grimzta į pražūtį ir kančias.

„Mano mažutėli, tik Meilė yra išeitis iš visų sunkumų, kurie šiuo metu patiriami žemėje. Mano tauta labai nutolo nuo Manęs ir Manojo Tėvo, todėl pasiklydo. Ji leido, kad priešas ją apgautų, norėjo pati susikurti laimę savo išmintimi ir valdžia ar pasinerdama į visokius malonumus. Ji yra įvairiausių kančių kelyje: smurtas, karai, susiskaldymai, persekiojimai, ligos atsirado dėl netinkamo žmonių elgesio. Didžiausia kančia yra, kai serga meilės stokojanti siela.

Mano, kaip ir Mano Tėvo bei Mano palaimintosios Motinos, Širdis kenčia matydama mano mažųjų vaikų, kuriuos myliu, klaidas. Jie vis giliau ir giliau grimzta į pražūtį ir skausmą. Jie yra tokioje niūrioje tamsoje, kad bijo Šviesos. Kai jie pažvelgia į Ją, jų akys to nepakelia, tad jie vėl grįžta į savo tamsą. Jei jie sužinotų, kaip labai yra mylimi, atbėgtų ir pultų į mūsų glėbį vienas po kito ir tą pačią akimirką būtų perkeisti. Jie suprastų, kad jiems yra atleista, jie yra mylimi, nuskaistinti ir kad Meilė viskuo rūpinasi.

Taip, Mano paskutiniųjų laikų išrinktieji, skaitantys šias eilutes, jūs esate tie, kuriuos Tėvas pasirinko, kad skleistų savo Meilės perteklių. Galbūt jūs būsite gundomi išeiti į kryžiaus žygį dėl šios puikios misijos, tačiau, jei tai darysite tuoj pat, suklysite, nes tai nėra Tėvo sumanymas. Jis trokšta, kad pirmiau taptumėte Meile, tardami visišką, besąlygišką „taip“ jūsų perkeitimui ir tuojau pat dalyvautumėte misijoje nematomu būdu: malda, Švč. Sakramento garbinimu, sakramentų šventimu ir pasninku.

Šioje nematomoje misijoje jūs pamažu tampate Meile. Meilės Ugnis uždega jus, o jūs uždegate tuos vyrus ir moteris, kuriuos Tėvas jums atsiunčia. Esate laimingi, esate Jo išrinkti šiai gražiai ir didžiai misijai, – tai išlaisvina, gydo, perkeičia kančią į Meilę. Meilė gimdo Meilę. Meilė myli

tave, todėl Ja tampa, o kadangi tampa Meile, tu Ją gimdai. Švelniai ir beprotiškai tave myliu“.

Balandžio 20 d., 4 val. 20 min.

88. – Kančia ir nesaugumas, šiuo metu patiriami žemėje, padeda atsiverti daugybei užsidariusių širdžių.

„Mano mažutėli, judėk į priekį, nors ir nežinai, kur tave vedu. Aš esu tavo Vadovas, tu esi Mano mokinys, kurį Aš mokau, lavinu, ugdu, bet svarbiausia – tu esi tas, kurį Aš beprotiškai myliu.

Tik priimdamas Mano Meilę, tu gali priimti Mane. Kai vis labiau suvoki, kiek nuostabių dalykų esi gavęs, norėtum pats tapti jų vertas, bet negali to padaryti. Priimk tiesą, kad niekada nebūsi vertas to, ką tau duodu. Per tai, ką išgyveni dabar, patiri Mano Meilės galią. Ką darau tavyje ir per tave, galiu padaryti visoms širdims pasaulyje. Viena ir vienintelė būtina sąlyga – ištartas „taip“ Mano veiklai.

Melskis kartu su Manimi Tėvui, kad širdys atsivertų ir galėtų ištarti visišką, besąlygišką „taip“. Tai skubu, neleisk priešui tavęs sustabdyti ar to vilkinti, nes jis visada ateina, kad pasėtų abejonių ir įtikintų, dar prieš pradėdant maldą ar ką nors pasakant, kad kitas nepriims to, ką jam ruošiesi pasakyti. Tai vienas iš priešų metodų, kuris turi būti atskleistas, nes jei jam pasiseka tave įtikinti, kad nieko nelaimėsi, tada tau atrodo, kad malda ar pokalbis yra beverčiai. Patikėjęs priešu, imi teisintis, kodėl nieko neverta daryti.

Jei tu, kurį Tėvas išsirinko prabilti į kitų širdis, nesimelsi ir nekalbėsi tiems, kuriuos Tėvas tau atsiunčia, manydamas, kad jie vis tiek neklausys, tai leisi priešui laimėti ir Tėvo planas bus pristabdytas.

Tu neturi teisės spręsti apie kitą žmogų – jo širdis tikriausiai jau yra daug atviresnė, nei tu manai. Mokykis pasitikėti Tėvu, kuris yra neįmanomų dalykų Dievas. Nesiremk savo praeities patirtimi, spėliodamas kas nutiks. Dangus šiuo metu yra atvertas. Kančios ir nesaugumas, kuriuos žmonės dabar patiria žemėje, padeda atsiverti daugybei uždarytų širdžių.

Pasitikėk. Veik kaip tikėjimo žmogus ir atiduok viską į Tėvo rankas. Nesirūpink, sutik būti mylimas, taip tapsi Meile. Švelniai tave myliu“.

Balandžio 20 d., 16 val. 50 min.

89. – Jūs visi turite patirti, kas nutinka, kai leidžiate Meilei veikti.

„Mano mažutėli, noriu, kad skleistum šią žinią savo bendruomenės pasidalijimo grupės nariams. Jūs esate tie, kuriuos pasirinkau, kad pirmieji išgyventumėte didįjį perėjimą, tai yra, kiekvieno jūsų širdies perkeitimą. Jūs visi turite išmėginti ir patirti, kas nutinka, kai leidžiate Meilei veikti. Aš noriu, kad kiekvienas iš grupės narių paklaustų 1997 m. balandžio 10 d. pranešimo ne šiaip sau, bet kaip skirto asmeniškai jam, nes Aš įkvėpiau šį pranešimą tau mąstydamas apie kiekvieną iš jūsų.

Atidžiai įsiklausykite, kad suvoktumėte to prasmę, bet ypač, kad būtumėte Meilės kupini. Mano Širdis dega Meile kiekvienam ir kiekvienai iš jūsų.

Jūs tampate Meile, kaip Aš jus myliu“.

Balandžio 23 d., 6 val. 15 min.

90. – Kiekvienąsyk, kai jaudiniesi dėl išorinių dalykų, tave apima nerimas ir rūpesčiai.

Viešpatie, dėkoju už šiuos keturiasdešimt ketverius gyvenimo metus, praleistus draudimo kampanijoje. Mane džiuginai gražia karjera, tad šloviniu Tave už tai. Atiduodu Tau visus savo rūpesčius.

Vien tik Tu gali sunaikinti visus prisirišimus ir padaryti iš manęs tikrą Dievo vaiką, besimėgaujantį didele savo vaikams teikiama laisve. Ačiū, kad išklausai mano maldą. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, atėik ir įsikurk Mano glėbyje. Tiktai čia gali patirti didesnę Dievo vaiko laisvę.

Suprask, kad kiekvieną sykį, kai jaudiniesi dėl išorinių dalykų, tave apima nerimas ir rūpesčiai, o kai sugrįžti pas Mane, randi ramybę ir džiaugsmą.

Tu turi kreipti savo žvilgsnį iš išorės į vidų, kad suvoktum šį esminį skirtumą. Turi pakentėti, būdamas pasaulyje, kad trokštum gyventi vien savo širdies gelmėje, tai yra, Mano Meilėje.

Kai didysis perėjimas, apie kurį tau kalbėjau, pasibaigs, tada nuolat būsi Mano Meilėje. Išorės dalykai tau nebedarys ankstesnio poveikio. Lai-

mingas esi, būdamas išrinktas išgyventi šį kančios perėjimą: laikiną atsiskyrimą nuo Mano Meilės tam, kad dar daugiau galėtum skonėtis Jos ramybe ir džiaugsmu, kurie tau bus duoti pilnatvėje.

Priimk Mano Meilę. Skirk laiko tam, kad suprastum, kaip esi mylimas. Rūpesčių ir nerimo valandomis prisimink ir kartok: „Kadangi Meilė myli mane, aš tampu Meile“. Švelniai ir nuoširdžiai myliu tave“.

Balandžio 26 d., 4 val. 07 min.

91. – Neturėtum būkštauti ar nerimauti, juk žinai, kad beprotiškai tave mylintis Tėvas, rūpinasi net menkiausiomis smulkmenomis.

„Mano mažutėli, atidžiai stebėk, kokias vertybes pasirenki, kas vyksta tavo vidiniame gyvenime. Šitaip pastebėsi, kad jau nebe tu veiki, tau telieka būti Dievo tos veiklos liudininku, kaip jau buvo kelias pastarąsias dienas. Tik pamąstyk apie savo pokalbius su J., P., M., R., J. Tai jie rado išeitį tomis progomis, kurios galėjo sukelti daug sunkumų. Tau reikėjo tik priimti jų pasiūlymus.

Aš tau sakiau, kad viskas yra Tėvo rankose, tau nėra ko bijoti. Tu neturėtum rūpintis ar nerimauti, nes žinai, kad tavo Tėvas, kuris tave beprotiškai myli, pasirūpina net menkiausiomis smulkmenomis.

Norėdamas tuo įsitikinti, apmąstyk savo pastarojo meto išgyvenimus. Kuo labiau stiprėja tavo tikėjimas, kuo labiau tu atsiduodi, tuo labiau Jis, Tėvas, gali veikti, kad tave išlaisvintų ir pripildytų.

Tu esi palaimintas, atradęs malonę nuolat kartoti savąjį „taip“, leisdamas, jog Meilė tave vestų ir taptum Meile. Aš noriu, kad būtum Meilės ir Tėvo veiklos liudininkas. Tavo rūpesčiai pavirs šlovinimu ir padėka. Su tavimi šlovinu Tėvą už beribę Meilę. Švelniai tave myliu“.

Balandžio 29 d., 5 val. 05 min.

92. – Būk Man atidus, esi Man reikalingas, išsirinkau tave didžiajam uždaviniui.

„Mano mažutėli, būk atidus. Esi Man reikalingas, išsirinkau tave didžiajam uždaviniui. Šiuo metu tu negali nei jo suprasti, nei pajauti, nebent labai mažą dalelę grožio, nuostabos to, koks šis uždavinys svarbus.

Ne tavo misija šį uždavinį suprasti, čia nėra nieko, ką reikėtų suprasti. Tai, ko tau reikia, bus duota per malonę. Turi būti mažas, duoti sutikimą, prašyti nuolankumo bei klusnumo, kad galėtum veikti su tikėjimu. Neturi nieko bijoti, nes Meilė tavimi rūpinasi taip, kad tu taptum Meile. Tuo pat metu, kai pasikeitimas vyksta tavyje, misiją atlieki pirmiausia nematomu būdu, bet taip pat ir matomu.

Kiekvieną kartą, radęs minutėlę, klausk Tėvo, ko Jis iš tavęs norėtų. Tada veik su įkvėpimu ir tikėjimu. Dažnai prašyk Išminties, kad atskirtum iš kur kyla patarimai, kurie tau duodami: kai kurie ateina iš Šventosios Dvasios, o kai kurie iš priešo, besistengiančio trukdyti, kad savo uždavinio neatliktum.

Suprantu, kad šiuo metu tau atrodo neįmanoma aiškiai skirti šiuos du balsus, Tėvo ir priešo, ir tu esi teisus, tau pačiam tai yra neįmanoma. Tačiau, jei nuolat melsiesi Tėvui, tau bus duota malonė atskirti iš kur kyla kiekvienas patarimas.

Veik tikėdamas: jei manai, kad padarei klaidą, atiduok ją Tėvui. Jis žinos, kaip tinkamu būdu iš jos išsisukti. Nesistenk atlikti kuo daugiau darbų, tačiau sutik veikti pagal įkvėpimus, kaip darai šiuo metu, kiekvieną akimirką išlikdamas laisvas sustoti, jei Tėvas to tavęs paprašytų. Sutik būti nieku daugiau, kaip tik mažu tarnu, kurį Tėvas gali naudoti, kai nori, ir sustabdyti, kai Jam to reikia.

Tėra tik vienas tikslas: Jo garbė...

Tu sutinki veikti ar būti sustabdytas dėl Jo garbės.

Tu sutinki būti mokomas Meilės dėl Jo garbės.

Sutinki tapti Meile dėl Jo garbės.

Sutinki viską išverti ir viską darysi dėl Jo garbės.

Pats vienas esi niekas.

Iš Dievo malonės tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Balandžio 30 d., 4 val. 00 min.

93. – Pamiršk, kas dedasi aplink tave, gyvenk vien savo vidinį gyvenimą, vien Manyje.

Viešpatie Jėzau, atiduodu Tau šį rūpestį, kuris šiuo metu vargina ir apie kurį Tu žinai. Aukoju Tau savo bejėgiškumą ir nesugebėjimą gyventi taip, kaip mane mokai, – tai yra, leisti Tau veikti ir paprasčiausiai būti Tavo vei-

kimo liudininku. Pažvelk į mano silpnumą! Ateik man padėti. Dėkoju Tau, kad išklausai mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, atskubu pas tave. Paėmęs tave ant rankų, tuo pačiu apglėbiu visus tavo rūpesčius, – jie tampa Manaisiais. Nieko nebijok, pailsėk Mano Širdyje, leiskis mylimas, pamiršk, kas dedasi aplink tave, gyvenk vien savo viduje, su Manimi ir Manyje.

Kai mažuoju keleliu nukeliauji į savo vidų, ten surandi jaukią, mielą ir šiltą buveinę, kuri tave saugo nuo išorinio pasaulio atšiaurumo. Tu jautiesi šioje buveinėje taip gerai, kad norėtum pasilikti joje visam laikui. Tai įmanoma, nes ji skirta vien tik tau ir yra visuomet tau prieinama bet kuriuo paros laiku. Kuo ilgiau ten pasiliksi, tuo labiau būsi perkeistas ir tuo labiau tapsi Meile.

Kuo labiau tampi Meile, tuo labiau susivieniji su Manimi.

Kuo labiau susivieniji su Manimi, tuo geriau išpildai Tėvo valią.

Kuo geriau išpildai Tėvo valią, tuo labiau Jis veikia tavyje ir apie tave.

Kuo labiau Jis pakeičia tavo troškimus į savo veiksmus, tuo labiau išnyksta tavo rūpesčiai.

Kuo dažniau tu būni jo veikimo liudininkas, tuo labiau tampi garbinančia esybe... tuo labiau tampi Meile. Tėra vienintelis kelias tapti Meile tau, visiems vyrams bei moterims – toks, kokio Aš mokau per šiuos raštus, kito būdo nėra. Žvelk į išorinius įvykius kaip į priežastis, verčiančias įžengti į savo vidų, kad ten patirtum ramybę, džiaugsmą ir meilę.

Esi laimingas, nes atradai šį kelią. Laimingi visi vyrai ir moterys, jį suradę. O dar laimingesni tie, kurie eina šiuo keliu ir padaro savo vidų tikraisiais savo namais.

Pajusk Meilę ir ramybę, kurios yra tavyje šiuo metu. Leiskis Meilės mylimas. Tu tampi Meile.

Beprotiškai tave myliu“.

Gegužės 7 d., 3 val. 25 min.

94. – Vien Meilė turi galią išgydyti, nuraminti, atnaujinti ir atkurti tas žmogaus esybės vietas, kurios buvo sužeistos arba suardytos.

Noriu Tau dėkoti, Tave garbinti ir šlovinti, kad vakar leidai sudaryti prekybos sandėrį ir pagaliau buvo susitarta dėl kainos.

Aš prašau Tavęs kartu su Motinos Marijos rožiniu paimti visus „nė“, kuriuos aš ar kiti žmonės sakė Meilei dėl šio reikalo, taip pat prašau atiduoti juos Gailestingajam Tėvui, kad perkeistų tai į nuolatinius „taip“ Meilei. Atgailaudamas norėčiau kiekvienam asmeniui, kuris susijęs su šiuo reikalu, tarti: „Kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile.“

Dėkoju Tau už šią datą, – mano tėvų Santuokos sakramento priėmimo dieną. Dėkoju Tau už tą nuostabią vietą, kurią jiems skyrei šalia Savęs.

Aukoju Tau savo nuovargį, visus rūpesčius, kurie kamuoja, ir tikėjimo stoką, kurią vis dar išgyvenu po šitiek Tavo duotų malonių. Myliu Tave.

„Mano mažuti, turi visada ateiti ir ilsėtis prie Mano Širdies. Ateik ir įsitaisyk Mano glėbyje, skirk laiko, kad priimtum Mano Meilę. Žvelgiant pasaulio akimis gali atrodyti, jog yra dalykų, kurie labai svarbūs, tačiau iš tiesų visi išoriniai reikalai nėra svarbūs, palyginus su tuo, ką išgyveni savo viduje. Šie išoriniai dalykai reikšmingi tik tiek, kiek jie padeda augti tavo vidiniam gyvenimui. Jie svarbūs tik tada, kai yra priimami, išgyvenami ir atiduodami Tėvui. Viskas iš Jo ateina ir viskas privalo būti Jam sugrąžinta.

Melskis Tėvui kartu su Manimi dėl to, ką tu išgyveni šiuo metu, taip pat ir dėl to, ką patiria kiti.

Tegul visa, ką patiri, – trukdžiai ar net gniuždymas, – būna paaukota už tuos, kurie dažnai yra sužeidžiami dėl nesutarimų verslo pasaulyje ar kitur. Tegul šios širdys atsiveria, kad priimtų Tėvo Meilę, kurią Jis nori joms duoti.

Vien Meilė turi galią išgydyti, nuraminti, atnaujinti ir atkurti tuos žmogaus esybės bruožus, kurie buvo sužeisti arba suardyti. Laimingas esi atradęs, kokias gelmes pasiekia Meilė. Judėk į priekį visa tai atrasdamas. Čia, ir vien čia, rasi tai, ko ieškojai ir siekei visą savo gyvenimą, galbūt to net nesuprasdamas. Kadangi Meilė myli tave, tu tampi Meile ir pamažu patiri, kokias gelmes pasiekia Meilė. Dar kartą Aš išlieju beribę Meilę į tavo širdį. Švelniai tave myliu“.

Gegužės 11 d., 4 val. 45 min.

95. – Sunkus išmėginimas visada yra malonių ir palaimos šaltinis tiems, kurie jį priima.

Viešpatie Jėzau, visiškai Tau atsiduodu. Pavedu Tau visus savo rūpesčius, ypač dėl įstaigos pardavimo ir galimos žmonių nuomonės apie tai. Atiduodu Tau savo bejėgiškumą. Tikiu Tavo Meile. Noriu priimti Tavo Meilę. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, ir toliau leisk, kad tave perkeisčiau: pamažu tu tampa Meile. Tapdamas Meile tu iš naujo suvoki tai, ką patiri ir tai, kas dedasi aplink tave.

Tu pradedi matyti anapus įvykių ir to, kaip viskas atrodo išorėje. Tai, kas atrodo kaip sunkus išmėginimas, visados yra malonių ir palaimos šaltinis tiems, kurie jį priima, sutikdami jį išgyventi ir visiškai atsiduoti Tėvui. Esi palaimintas, priimdamas šią žinią. Leisk, kad tave perkeisčiau. Tu tampa Meile. Švelniai tave myliu“.

Gegužės 12 d., 4 val. 05 min.

96. – Tavo patiriamos kančios ir sunkumai yra tik trumpos akimirkos, kurių metu tu esi apvalomas ir pašvenčiamas.

„Mano mažuti, noriu, kad būtum laimingas su Manimi amžinybėje. Patirtos kančios ir sunkumai yra tik trumpos akimirkos, kurių metu esi apvalomas ir pašvenčiamas. Jie yra būtini, kaip ir lietus yra būtinas augalams. Kaip Man patinka, kai tu klusniai priimi kančias, jas išgyveni ir paaukoji Tėvui. Ir toliau būk atgręžęs žvilgsnį į Tėvą.

Žvelk į Jo Meilę. Žvelk į Jo Gerumą.

Žvelk į Jo didį Gailestingumą. Žvelk į Jo Visagalybę.

Žvelk į Jo Švelnumą. Žvelk į Jo Išmintį.

Žvelk į tą darbą, kurį Jis daro tavyje, – perkeičia tave į Meilę.

Tu išgyveni didįjį pokytį, vedantį į šventumą. Privalai patirti daug išlaisvinimų. Kaskart, kai Tėvas Kūrėjo pirštu nutraukia tavo prisirišimus, tu patiri nuovargį, tam tikrą mirtį, bet tai leidžia tau judėti pirmyn keliu, vedančiu į laisvę.

Kuo greičiau tai priimsi, tuo greičiau būsi išlaisvintas ir patirsi didelį džiaugsmą, kurį Tėvas duoda kiekvienam, Jam atsiliepiančiam. Nebijok, Jis

viskam vadovauja. Tu esi tame kelyje, kuris tau skirtas. Leisk Jam tave išlaisvinti, išgryninti, pašventinti, perkeisti, mylėti ir pripildyti. Kartu su Manimi dėkok Tėvui, kad viskas taip yra. Tu tampi Meile. Aš duodu tau savo Meilę. Kaip Aš tave myliu...“

Gegužės 13 d., 3 val. 30 min.

97. – Esi saugus Mano Meilės kelyje.

Viešpatie Jėzau, noriu atnešti nesugebėjimą pavesti savo darbo bylą Tau, kurios šiuo metu man labai rūpi, taip pat nesaugumą, kurį nūnai išgyvenu. Aš labai norėčiau atsiduoti Tau, kad galėčiau leistis vedamas kaip mažas vaikas. Ačiū, kad išklausai mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, nebijok, juk radai malonę Mano akyse. Esi saugus Mano Meilės kelyje.

Norėdamas išgyventi naują saugumo patirtį, kuri yra kuriama tavyje, turi palikti kitas paties sukurtas tariamai saugias vietas. Tai didi kova, kurią šiuo metu išgyveni. Uoliai eik savo mažuoju vidiniu keliu, atiduodamas Man savo bejėgiškumą. Labai greitai patirsi didžiulį saugumą, kuris įsikurs tavo viduje ir kurio pagrindas bus MEILĖ. Priimk tai, kad esi savo Dievo mylimas. Tavo tikrasis saugumas kyla iš Jo, ne iš kur kitur. Aš tave myliu ir tu tampi Meile“.

Gegužės 14 d., 4 val. 30 min.

98. – Išverk sunkumus, priimk džiaugsmingas akimirkas, paaukodamas tai Tėvui.

„Mano mažutėli, leiskis mylimas, skirk laiko priimti Meilę, kurią Aš tau duodu.

Ši Meilė tave veda į naują gyvenimą. Tau reikia ir toliau būti klusniam, leistis vedamam ir visus dalykus priimti kaip kylančius iš Tėvo. Išverk sunkumus, priimk džiaugsmingas akimirkas, paaukodamas tai Tėvui. Jis žino, ką tau reikia išgyventi, kad įveiktum didįjį perėjimą, tave vedantį į Meilės pilnatvę.

Leiskis, kad tave vestų kaip mažą avinėlį. Taip atrasi viską, ko ieško tavo širdis. Esi palaimintas, tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Gegužės 15 d., 4 val. 25 min.

99. – Aš dabar myliu ir per tave atleidžiu.

Viešpatie Jėzau, Tu įkvėpei mano širdyje troškimą melstis dėl M. ateities kelio ir gyvenamosios vietos. Aš mielai sutinku būti Tavo įrankiu tam, kad jai perduočiau, ką Tu nori jai pasakyti. Žinoma, jei Tu taip nuspręsi, mielai priimsiu, jei Tu tai darysi tiesiogiai ar per kitus.

Aš žinau, kad Tu ypatingai ją myli ir skiri jai labai gražią užduotį. Ji nori būti visiškai Tau atsidavusi ir laikas, kai ji turi suvokti, ko Tu iš jos nori, jau prisiartino.

Ačiū, kad girdi mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, Aš su džiaugsmu priimu tavo maldą už Mano mylimąją M. Mano Širdis sklidina Meilės jai. Man ji yra brangus perlas. Aš ja pavydžiai rūpinuosi. Jau seniai Aš ją ruošiu gražiai misijai, kurią jai paskyriau. Išskaistinta ugnies žaizdre per kančią, ji yra labai Man brangi, joje Aš pasidariau savo buveinę. Ji Mane pasirinko kaip Sužadėtinį.

Noriu, kad M. žinotų, jog labai džiūgaudamas sutikau būti jos Sužadėtiniumi, ir prašau ją būti Mano mylima sužadėtine, su kuria noriu dalytis Savąja Meile.

Mes jau seniai dalijamės vienas kito kančiomis, ir Aš noriu jai štai ką pasakyti:

„Mažoji Mano Širdies M., atėik prisiglausti į Mano glėbį. Aš glaudžiu tavo širdį prie Savosios. Tavo širdis yra visiškai sudeginta Mano Meilės, kuri yra Ugnis, Liepsna. Tai jau nebe tavo širdis plaka krūtinėje, bet Mano. Tai Aš dabar myliu ir per tave atleidžiu.

M., tu esi Mano Tėvo džiaugsmas Danguje ir Mano palaimintoji Motina tave gaubia savo didžiuoju apsaugos apsiaustu. Tuo pat metu ji apgaubia ir visus tavuosius. Tau nėra ko bijoti. Atėjo valanda. Tu būsi Mano veikimo liudininkė, nes visi tavieji, be išimties, yra paženklinti Mano Patepimu.

Tavo pagrindinė buveinė yra toji, kurioje mes esame kartu, – Aš tavėje ir tu Manyje.

Šiuo metu pasirūpink surasti vietą savo daiktams. Aš kviečiu tave ir tavęs noriu visiškai laisvos, neprisirišusios prie medžiaginių gėrybių. Pasiti-

kėk Manimi. Prisimink, kad esu tavo mylimasis Sužadėtinis ir visada tavimi rūpinuosi. Tu esi Mano Meilė ir tampi Meile“.

Dabar kreipiuosi į tave, Leandrai.

Žinau, tau tai atrodo sunku ir tu bijai prastai pasitarnauti, nes, manai, kad turėtum surasti M. naują gyvenamąją vietą. Tu esi man kaip įrankis, kad kalbėčiau savo mylimajai, bet tau trūksta pasitikėjimo Manimi. Atiduok Man šį sunkumą, kad galėčiau ateiti ir pasirūpinti tavo tikėjimo trūkumu. Ačiū už tavo paklusnumą. Šitaip tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Gegužės 7 d., 4 val. 10 min.

100. – Dangus yra atvertas, naujasis gyvenimas prasideda žemėje.

„Mano mažuti, pasidaryk mažas, kad galėtum priimti Meilę, kuria noriu tave apdovanoti. Kiekvieną kartą, kai būdamas mažas priimi Mano Meilę, viena tavo širdies dalis yra perkeičiama ir tampa Meile. Tam tu ir esi sukurtas. Kokia didžiulė malonė išgyventi šį perkeitimą! Anksčiau tokia malonė būdavo suteikiama tik Danguje, bet dabar Dangus atviras, ir žemėje prasideda naujasis gyvenimas.

Jonas Krikštytojas dar anksčiau už kitus patyrė malones, kurios buvo paruoštos Mano pirmajam Atėjimui, kad galėtų paskelbti, jog Kristus tikrai atėjo į žemę. Lygiai taip dabar jums suteikiamos malonės, kad patys tuo tikėdami skelbtumėte Mano Sugrįžimą, ypač tam, kad širdys būtų apvalytos nuo visų nešvarumų ir galėtų Mane pasitikti. Švelniai tave myliu“.

Gegužės 23 d., 5 val. 10 min.

101. – Tu išgyveni ir liūdnas, ir džiaugsmingas akimirkas. Turi priimti viską.

Viešpatie Jėzau, ateik man padėti. Atrodo, kad tolstu nuo Tavęs. Suteik skyrimo malonę, kad galėčiau pažinti priešą ir leisčiau Meilei mane valdyti. Ačiū, kad išklausiai mano maldą. Aš myliu Tave.

„Mano mažuti, dar kartą bėgu prie tavęs, kad paėmęs tave ant rankų, priglausčiau prie Savo Širdies ir tau pasakyčiau: leiskis mylimas. Tu išgyveni ir liūdnas, ir džiaugsmingas akimirkas – priimk viską, nes šiuo metu tau tai

reikalinga: išgyvenk ir paaukok viską Man. Kartok sau: „Meilė myli mane, aš tampu Meile“. Švelniai tave myliu“.

Gegužės 8 d., 5 val. 30 min.

102. – Mano Širdis sužeista, – Mano mylima tauta nutolo nuo Manęs.

Viešpatie Jėzau, šį rytą atiduodu Tau savo nesugebėjimą priimti Tavo Meilę. Esu vis dar susirūpinęs vakar ruoštos sutarties reikalais. Ateik man padėti. Aš myliu Tave.

„Mano mažuti, nebijok. Tu radai malonę Mano akyse. Šiuo metu, kai tau sunku surikiuoti savo mintis, nes esi susirūpinęs išoriniais dalykais, tu pajunti savo ribotumą, savo bejėgiškumą. Be Manęs negali padaryti nieko, netgi melstis, viskas yra malonė.

Laimingas esi išgyvendamas, priimdamas ir Man paaukodamas šį bejėgiškumą. Šiuo metu yra svarbu, kad jį pripažintum ir viską aukotum Man, idant Aš galėčiau tave vis labiau ir labiau pripildyti. Aš visada esu šalia tavęs, kad pripildyčiau tave savo Meile. Priimk Mano Meilę, ji yra stipresnė negu mintys, kurios tau trukdo susivienyti su Manimi. Dėl tavo visiško silpnumo ir mažumo mes galime užmegzti Meilės ryšį, jis tave pripildys ir bus balzamas Mano Širdžiai, sužeistai dėl Mano tautos paklydimo, kurią Aš myliu ir matau kenčiančią. Žmonija vis giliau žengia į kančią, atsisakydama sugrįžti pas Mane. Man yra didžiulė paguoda, kai vienas iš Mano mažutėlių ateina pas Mane, kad būtų perkeistas, taip kaip tu dabar. Tu tampi Meile. Aš tave myliu“.

Gegužės 29 d., 4 val. 35 min.

103. – Tu nesi žmonių, kuriuos nešioji savo širdyje, gelbėtojas. Jų Gelbėtojas esu Aš.

Viešpatie, turiu paprašyti Tavęs daugelio dalykų. Žinau, kad Tau visi jie jau žinomi. Jei Tu to nori, prašau, kad man kalbėtum apie vieną žmogų, kurį nešioju savo širdyje. Aš Tavęs atidžiai klausausi. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, nėra svarbu, ko kitiems ar tau pačiam reikia, daug svarbiau pasilikti prie esminių dalykų, o visų svarbiausia yra tavo ir Mano

Meilės ryšys. Tavo širdis yra pasiruošusi Mane priimti, o Aš pasilenkiu prie tavęs taip, kaip mama pasilenkia prie savo vaikelio lopšio, apsupdama jį savo rūpesčiu.

Tu nesi žmonių, kuriuos nešioji savo širdyje, gelbėtojas. Jų Gelbėtojas esu Aš. Tau tereikia patikėti juos Man. Aš jau pasilenkiau prie jų taip, kaip prie tavęs. Tu gali būti tas, kuriam Aš patikiu savo įsakymus, bet lygiai taip pat tai galėtų būti kas nors kitas. Įdėmiai Manęs klausykis, būk paklusnus. Reikiamu laiku, reikiamoje vietoje tu būsi įkvėptas, o vaisiai bus puikūs ir gausūs.

Tu tampi Meile, Meilė veikia per tave. Kaip Aš tave myliu!“

Gegužės 30 d., 5 val. 20 min.

104. – O kad suprastum, kokie nereikšmingi yra pinigai ir kiti medžiaginiai dalykai!

Viešpatie Jėzau, visiškai atiduodu į Tavo rankas šį verslo sandėrį tokį, koks jis šiuo metu yra. Apšviesk mane, kad būčiau teisingas ir bešališkas, bet ne naivus. Norėčiau tikrai tos dalies, kuri man priklauso, ir nieko daugiau. Žinau, kad pinigai nėra svarbūs, tačiau man vis tiek reikia Tavo Šviesos. Aš myliu Tave.

„Mano mažuti, o kad suprastum, kokie nereikšmingi yra pinigai ir kiti medžiaginiai dalykai. Iš kitos pusės, tavo susirūpinimas dėl teisingumo yra svarbus.

Tai, ką tu šįkart turi pasiekti, kyla iš Mano įkvėpimo. Taigi, kodėl tau neatidavus didžiosios darbo dalies Man? Juk tai yra Mano darbas. Aš įkvėpsiu tavo patarėjus, kad būtų pagerbtas teisingumas ir Mano darbas nešėtų naudą. Aš viskuo pasirūpinsiu, būk ramus ir veik Mano įkvėptas. Klausk Manęs, ką turi daryti, taip būsi Mano veiklos liudininkas.

Kad ir ką bedarytum, Aš esu šalia tavęs. Aš vedu tave tiek, kiek nusižemini, kiek leidi, kad vesčiau ir prašai Mano pagalbos prieš priimdamas sprendimus. Aš esu tavo geriausias patarėjas, gėrėkis matydamas Mano veikimą. Priimk Mano pagalbą, bet ypač priimk Mano Meilę. Tai Meilė tave perkeičia ir daro iš tavęs Meilę. Švelniai myliu tave“.

105. – Nėra kelių tiesų, yra tik viena Tiesa ir ji visiems ta pati.

Viešpatie Jėzau, nuo praėjusio trečiadienio trokštu atidengti melo dvasią, kuri verčia mus nukrypti, kai kalbame apie tiesą. Aš prašau sau ir mūsų maldos grupei patarimo šia tema. Ačiū, kad atsakai į mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, su džiaugsmu tau atsakau. Tiesa dažnai yra iškreipiama, nes kiekvienas stengiasi parodyti „savo tiesą“. Nėra kelių tiesų, yra tik viena Tiesa ir ji ta pati visiems.

Kad galėtum priimti Tiesą, pirmiausia turi to prašyti atvira širdimi. Turi būti pasirengęs atsisakyti savo asmeninių nuostatų, senojo požiūrio ir gyvenimo būdo. Dievo dvasia tavyje aiškins gyvenimo įvykius tikėjimo šviesoje, pagal Mano Žodį ir Mano Bažnyčios mokymą.

Greitai, labai greitai ateis laikas, kai priešas nebegalės sėti raugių ten, kur pasėta gera sėkla. Štai kaip jūs galite atpažinti rauges (klaidas), įsimačiusias į Tiesą:

Jos visiškai neatitinka Dievo Žodžio.

Nepadeda augti Meilei, priešingai, sukelia susiskaldymą.

Nekviečia įveikti save ir būti dosniu.

Negerbia pamatinių vertybių, tokių kaip asmuo, santuoka, šeima, ir t. t.

Leidžia asmeniui save išreikšti negatyviai ir įžūliai.

Pritaria egoizmui ir puikybei.

Nėra atsidavusios Meilei.

Tai yra esminės nuorodos, kurios leis pamatyti vieną ar kelias tokios rūšies neteisybes. Melskite Šventąją Dvasią, kad duotų skyrimo malonę, nes yra labai lengva „savo tiesą“ palaikyti Tiesa, o priešas visada ieško progos, kad galėtų suskaldyti, kai yra priešingų nuomonių. Tad svarbu nesuteikti priešui jokios progos. Kai esama skirtingų nuomonių, melskitės, kad atpažintumėte Tiesą, neskubėkite prieštarauti, savo nuomonę išsakykite su meile. Dažnai geriau praleisti progą pasakyti tiesą, negu sakyti ją be meilės ar pagilinti kito asmens žaizdą, kuri paskatintų jį dar labiau užsiverti.

Malda ir neregima tarnystė nesukelia skausmo, tuo tarpu žodžiai gali

tai padaryti. Tai yra rizikinga, nes kitas asmuo, prieš padedamas, gali aiškinti tuos žodžius savaip. Jei nori skleisti tiesą kitiems, pats turi būti tikras, jog esi tiesos būtybė, o jei nori būti tiesos būtybe, privalai būti Meilės būtybė. Meilė apšviečia tiesą, o ne atvirksčiai. Autentiška tiesa ar, galima sakyti, didžiausia tiesa yra ta, kad Meilė tave myli ir Ji ateina, kad tave padarytų Meile. Tapdamas Meile, tu tampi tiesa. Švelniai tave myliu“.

Birželio 9 d., 3 val. 20 min.

106. – Reikalingos dvi sąlygos, kad Kristus gyventų ir apsieiktų tavyje.

„Mano mažuti, priimk Mano Meilę. Leiskis būti mylimas, nesistenk suprasti, ką Meilė daro tavyje. Tu negali pastebėti širdies perkeitimo, vykstančio tavyje, bet gali pamatyti, ką darau per tave. Tereikia mažytės tavo pastangos ir didžiulis pokytis įvyksta kitame žmoguje. Tu gali būti liudininku, kad tai ne tavo nuopelnas, bet Kristaus, kuris gyvena tavyje ir apsieiškia per tave, kitame ar kituose.

Tam, kad taip būtų, reikia dviejų pagrindinių sąlygų:

- ✓ Pirmoji – mažumas arba nuolankumas, nes jei tik mes leidžiame, puišybė mumyse užima vietą, kuri priklauso Kristui, tada Jam vietos nebelieka.
- ✓ Antroji – santykis su Manimi. Kuo daugiau laiko praleidi su Manimi, kad priimtum Mano Meilę, tuo labiau Aš galiu pasinaudoti tavimi, kad pasiekčiau kitus savo vaikus, kuriuos taip giliai myliu. Tavęs jiems reikia kaip trečiojo asmens, kad galėtų išgirsti savo ausimis tai, ką jau girdėjo savo širdyse, kad sutiktų, jog Meilė juos perkeistų. Tai Mano šauksmas Mano mylimiems vaikams žemėje, tai daugiau negu šauksmas – tai aliarmas, įjungtas juos perspėti, kad ateinantys laikai jų nenustebintų. Tau tai nebus netikėta, nes tapdamas Meile tu pasilieki Tėvo slėpinių buveinėje. Švelniai tave myliu“.

Birželio 10 d., 4 val. 45 min.

107. – Ar visiškai priimi dabar tavyje vykstantį pokytį?

„Mano mažuti, ar visiškai priimi pokytį, vykstantį tavyje šiuo metu?“

Taip, be jokios abejonės, ir aš net sutinku nesuprasti to, kas šiuo metu vyksta, prašau tik vieno – leisk priimti Tavo malonę ir Tavo Šviesą, kad būčiau toks įrankis, kokį Tu nori turėti.

„Mano brangusis mažuti, kai tik tu priimi, malonės tau gausiai duodamos, Šviesa ir skyrimo dovana yra tam, kad išvengtum klaidingų žingsnių“.

Aš jaučiuosi toks trapus ir pažeidžiamas, be Tavo malonės esu niekas. Ateik man padėti.

„Nieko nebijok. Tau nieko nereikia bijoti. Ilsėkis Mano Širdyje ir ant Mano Mamos kelių. Kai ilsiesi, tavyje vyksta perkeitimas, ir tu tampi Meile. Kaip Aš tave myliu!“

Birželio 12 d., 4 val. 10 min.

108. – Tu eini teisingu keliu ir pradedi patirti tai, ką Meilė duoda.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau dėkoti, Tave šlovinti už tai, ką vakar leidai išgyventi būnant su tėvais pranciškonais. Tu padarei, kad sugriūtų Jericho siena, o mums leidai būti to liudininkais. Tu davei mums gyvenamąsias patalpas bei pasirūpinai finansais.

Dėl Tavo Meilės ir veikimo aš pravirkau iš džiaugsmo. Nežinau, kaip Tau dėkoti už tokią gražią malonę, kad leidai man čia dalyvauti ir matyti Tavo veiklą.

Aš Tau tariau visišką „taip“ viskam, ko Tu iš manęs lauki ateityje. Mano širdis plyšta iš džiaugsmo. Aš švenčiu. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, kaip Man gera matyti tave džiūgaujantį. Tai, ką dabar išgyveni, tėra maža dalelė Mano Meilės, kuri skirta tau ir visiems Mano vaikams žemėje. Jei tik jūs žinotumėte, o taip, jei pasaulis žinotų kokia Meilė, Džiaugsmas ir Ramybė laukia tų, kurie ieško Dangaus lobių!.. Visa žemiška veikla būtų nukreipta siekti šių Dangaus lobių, o ne pasaulio, kuris yra paviršutiniškas ir laikinas.

Tu eini teisingu keliu ir dar būdamas žemėje pradedi patirti tai, kas

kyla iš Meilės. Tu pradedi regėti, koks būsi tapęs Meile ir kokia bus žmonija, tampanti Meile. Laimingas esi tu, matydamas ir suprasedamas, ką Meilė nuveikia, ir būdamas tarp pirmųjų, kuriuos Meilė perkeičia.

Skirk laiko skonėtis Meile, kad galėtum viską sugerti. Taip tu tampi Meile. Leiskis Meilės mylimas, nes beprotiškai tave myliu“.

Birželio 14 d., 4 val. 50 min.

109. – Dėl vyrų ir moterų, gyvenančių kartu be santuokos, Komunijos priėmimo atsiranda daug klausimų.

„Mano mažutėli, Aš tau sakiau ir vėl pakartoju, kad Meilė, kylanti iš Tėvo, Jo vaikams žemėje yra be ribų. Aš tau taip pat kartoju, kad Jis davė laisvą pasirinkimą kiekvienam žmogui, kuris per Krikštą tapo Dievo tautos nariu. Tiems, kurie ir toliau nori vykdyti Jo valią, Jis leido, kad Mano Kūnas ir Kraujas taptų jų dvasiniu maistu. Galų gale tam, kad kiekvienas tyra širdimi priimtų šį sielos maistą, Jis leido Man įsteigti Susitaikinimo sakramentą, naikinantį kiekvieną kaltę tų žmonių, kurie gailisi ir yra tvirtai apsisprendę jų nebekartoti.

Klausimas, ar be santuokos kartu gyvenantys vyras ir moteris gali eiti Komunijos, sukelia daug sumaišties Mano Bažnyčioje ir net tarp Mano kunigų. Taip yra todėl, kad ne taip keliamas klausimas. Svarbiausia ne tai, ar asmuo, kuris yra teisiškai susituokęs antrą kartą, gali eiti Komunijos, bet ar jis apsisprendžia vykdyti Tėvo valią, ar savo valią? Ar apsisprendžia daryti gera, ar nori veikti siekdamas tik savo malonumų? Ar yra pasiruošęs atiduoti savo gyvenimą į Dievo rankas, ar nori pats tvarkyti gyvenimą pagal savo planą?

Tikrasis klausimas, kurį dvasios vadovas turi užduoti, yra toks: ar asmuo sako „taip“ Dievui, ar tik savo norams? Jei jis sako „taip“ Dievui, kunigas patars likti ištikimam Dievo valiai, ar bent jau tam, ką jis turėtų daryti. Sunkumų dažnai atsiranda dėl to, kad asmuo apsisprendžia veikti pagal savo valią. Dažniausiai taip elgiamasi dėl to, kad taip daro kiti, arba nepažįstant Dievo įsakymo, arba dėl šių abiejų priežasčių. Tada asmuo taria kunigui: „Aš noriu ir toliau veikti pagal savo valią ir tenkinti savo aistras... Ar aš galiu eiti Komunijos?“ Tokiu atveju atsakymas yra „ne“.

Kita vertus, atsakymas yra „taip“, jei asmuo pripažįsta savo klaidą, prašo atleidimo ir sutinka išpildyti reikiamas sąlygas, kad gyventų pagal

Dievo planą. Taip toks žmogus patvirtina, kad pasirenka Dievą, kuris ateis jam padėti jo silpnume. Jis peržvelgia savo gyvenimo įvykius, kad galėtų gyventi darnoje su Dievu.

Taip apsisprendžiant reikia labai tikėti, ypač jei seniai buvo išsukta iš gero kelio. Daug tikėjimo reikia ir dvasios vadovui. Melskitės, kad tikėjimas sugrįžtų, o tada bus viskas gerai. Niekada neteiskite, – nežinote, kas dedasi žmogaus širdyje. Gal jis pripažįsta savo kaltę ir apsisprendžia gyventi pagal Dievo norą, nors tuo tarpu išoriškai gali atrodyti kitaip. Tam žmogui jūsų teismo nereikia, bet jam labai reikia jūsų maldos ir Meilės, kad jis pats galėtų tapti Meile. Švelniai tave myliu“.

Birželio 20 d., 4 val. 55 min.

110. – Per sunkumus keliauji į kitą krantą.

Viešpatie Jėzau, ateik man padėti, esu susikrimtęs dėl sandėrių.

Ko turiu išmokti? Ką turiu pakeisti? Atiduodu Tau šį keblumą ir savo negalią. Ačiū, kad išgirdai mano prašymą. Myliu Tave.

„Mano mažuti, ateik pasislėpti Mano glėbyje. Tau bus daug geriau. Aš esu čia ir niekada tavęs neapleidžiu. Pasitikėk Manimi ir pamatysi, kad tavo tikėjimas yra trapus, silpnas ir nepastovus. Per šiuos sunkumus tu artėji prie kito kranto. Nesistenk visko suprasti. Priimk Mano Meilę. Švelniai tave myliu“.

Birželio 24 d., 4 val. 35 min.

111. – Esi liudininkas dviejų dalykų – savo bejėgiškumo ir Mano Visagalės Meilės.

„Mano mažutėli, nebijok. Meilė yra už viską stipresnė. Stipresnė už sunkumus ir pasipriešinimus, kuriuos tu patiri savo kelyje. Ji yra daug galingesnė už tuos, kurie mano esą galingi. Šalia Visagalės Meilės tu esi niekas. Įsisąmonink šią tikrovę dar kartą ir nuolankiai ją priimk.

Šįkart dėl pastato, kuriame bus įgyvendinti Mano darbai, tu esi dviejų dalykų liudininkas: savo nepajėgumo ir Mano Visagalės Meilės. Ši tiesa yra visur ta pati. Dėl dokumentų, už kuriuos tu esi atsakingas, reikėtų, kad

ji galėtų laisvai reikštis. Norint, kad taip būtų, reikia, kad tu taptum mažas kaip Jonas Krikštytojas ir įsimylėtum pačią Meilę.

Pirmasis žingsnis – visada leisti, kad Meilė tau vadovautų, pripažinti savo bejėgiškumą, priimti, kad Meilė tave myli ir tu tampi Meile. Tu vis labiau būsi Meilės galios liudininkas. Nėra kito tokio skubaus dalyko, kaip priimti, kad Meilė tave myli ir tu tampi Meile. Švelniai ir beprotiškai tave myliu“.

Birželio 24 d., 11 val. 40 min.

112. – Aš esu jos Dievas ir jai nieko netrūks.

Viešpatie Jėzau, Tu girdėjai mano pokalbį su M. Prašau, vesk mane. Ar dar įmanoma ką nors padaryti, ar ne? Ačiū, kad išklausai mano prašymą. Aš myliu Tave.

„Mano mažuti, paklausyk. Aš neapleidžiu tų, kurie Manimi pasitiki, kurių sielose nėra nerimo. Aš esu čia ir žinau M. padėtį. Aš esu jos Dievas, ir jai nieko netrūks. Šiuo metu ruošiu kitą širdis, kad ją priimtų. Aš noriu, kad ji visiškai priklausytų Man ir būtų labai arti Mano Širdies. Aš ją išsirinkau kaip savo nuotaką ir visa, ką tu darai ar darysi jai, darai Man.

Nedvejok pasiūlyti jai savo pagalbą. Jei tai bus Mano planas, durys atsivers, o jei ne – užsidarys. Noriu, kad tu trokštum jai padėti, o visa kita priklauso Man.

Nebijok, ji greitai bus pripildyta sklidinai. Aš esu labai geras Sutuoktinis.

Ačiū, kad būni tuo netobulu įrankiu Mano rankose. Būdamas atviras ir paklusnus, Man duodi savo rankas, kad galėčiau ateiti padėti tiems, kuriuos myliu, o tu tampi Meile. Būk pasiruošęs ir leiskis mylimas.

Švelniai tave myliu“.

Birželio 25 d., 6 val. 10 min.

113. – Aš pasirūpinsiu net mažiausiomis smulkmenomis.

Viešpatie Jėzau, ką turiu daryti su M. ir L.? Ačiū, kad išklausai mano prašymą. Noriu Tavęs klausytis. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, judėk į priekį, tada kliūtys viena po kitos išnyks. Neleisk, kad tave išblaškytų. Mokykis pasitikėti Manimi. Aš visada esu su tavimi.

Nors šie medžiaginiai dalykai nėra svarbūs, bet Aš esu su tavimi ir rūpinuosi net mažiausiomis smulkmenomis. Man tavęs reikia viso. Ir toliau būk Man dėmesingas. Aš vedu tave, kaip motina veda savo vaikelį. Tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Birželio 28 d., 4 val. 50 min.

114. – Tave mokau eiti dviem keliais – Meilės ir mažumo – kur tikrai Mane sutiksi.

„Mano mažuti, taip, tu esi mažas ir tampi vis mažesnis. Prašyk nuolankumo malonės. Tu negali tapti Meile, jei nesi mažas. Kuo labiau tu tampi toks, tuo labiau tampi Meile. Ir atvirkščiai kuo labiau tampi Meile, tuo tampi mažesnis. Kai stovi Mano akivaizdoje (nesvarbu, kur bebūtum) ir nori išgyventi ypatingą Mano artumą, Tau duodu du kelius – Meilės ir mažumo – kur tikrai gali Mane sutikti. Reikia susikaupti ir priimti Mano Meilę arba susikaupti ir priimti savo mažumą. Šie du keliai yra tarsi geležinkelio bėgiai, kuriais Aš nuolat keliauju.

Tau pažadu, kad sutiksi Mane šiame dviejų bėgių kelyje, kuriuo eiti tave mokau. Visi, kas skaitys šias eilutes, gaus tą patį pažadą. Malonės, kurios tau duodamos rašant, bus suteiktos ir tiems, kurie skaitys šiuos raštus, tačiau su sąlyga, kad jie ištars Man savąjį „taip“.

Trys esminiai „taip“, kuriuos reikia tarti:

- „TAIP“ Mažumui;
- „TAIP“ Meilei;
- „TAIP“ Malonėms.

Žinoma, yra daug kitų „taip“, kuriuos reikia ištarti, bet šie trys yra svarbiausi ir tarpusavyje susiję. Jie yra tarsi durys, pro kurias galima įeiti į vidų ir gyventi ypatingame artume su Manimi.

Kad ir kiek nutolęs nuo Manęs būtum, kad ir ką veiktum, tau ir visiems, kurie dabar skaitote ar girdite, sakau, kad tereikia ištarti:

- „Taip, aš esu visiškai mažas“.
- „Taip, žinau, kad Tu mane myli“.

- „Taip, aš priimu Tavo malones“.

Jūs jausite Mano Buvimą savyje. Kuo dažniau sakysite šiuos tris „taip“, tuo labiau patirsite, kad tampate Meile. Ačiū, kad esi Mano mažas įrankis, per kurį Mano Meilės Srovės ir daugybė malonių išliejamos tiems, kurie tau patikėti neregimu būdu. Eikš į Mano glėbį, kad kartu, širdis prie Širdies, mes leistume tekėti Meilei. Mano mažutėli, myliu tave ir pripildau malonių“.

Ačiū, Jėzau, už tiek daug Meilės. Taip, aš esu mažutėlis. Taip, žinau, kad Tu mane myli. Taip, priimu Tavo malones. Taip, leidžiu, kad mylėtum ir pripildytum. Aš myliu Tave.

Birželio 30 d., 4 val. 10 min.

115. – Savo kančias paslėpk Mano Širdyje, kad jos įgytų atperkamąją vertę.

„Mano mažuti, visada labai džiaugiuosi galėdamas būti vienybėje su tavo širdimi ir dvasia.

Šis susivienijimas yra tarsi balzamas Mano sužeistai Širdžiai. Tu patiri mažytes kančias dėl kai kurių žmonių elgesio ar dėl to, kad jauti, jog su tavimi neteisingai pasielgė. Aš kenčiu dideles kančias dėl visos Mano tautos paklydimo. Jos yra dar didesnės, kai kenčiu dėl savo išrinktųjų sūnų. Taigi paaukok savo kančias Mano Širdžiai, kad jos įgytų atperkamąją vertę tiems, kurie verčia tave kentėti, tiems, kuriuos nešioji savo širdyje, ir taip pat tiems, kurie yra patikėti tau nematomu būdu.

Galop, kad niekas nepražūtų, patikėk Mano širdžiai viską: kančias, skausmus, džiaugsmus, rūpesčius ar nesėkmes... Viską, absoliučiai viską. Dar gali pridėti poilsį, nuovargį, alkį ir troškulį, patogumus ir skurdą... Galų gale – viską, kas tik gali ateityje tau nutikti. Jei visa yra patikėta Mano Širdžiai, priimta ir išgyventa iš meilės Man ir su Manimi, tai tampa labai svarbu – tarsi balzamas Mano sužeistai Širdžiai. Meilė, per auką Tėvui, pasiekia daugybę širdžių ir sielų, kurios tampa Meile.

Visa yra sukurta iš Meilės. Kai tai yra išgyvenama su Meile ir Jai paaukojama, tai tampa Meile. Štai kokia graži užduotis, kurią Tėvas patiki kiekvienam iš Jo mažutėlių, kai jie pripažįsta savo mažumą.

Švelniai tave myliu“.

Liepos 7 d., 3 val. 07 min.

116. – Mano kariuomenė kovos paskutinį mūšį ir kova jau įsibėgėjo.

„Mano mažuti, nors ir kur būtum, kad ir ką veiktum, Aš visada su tavimi. Taigi tau nieko nereikia bijoti. Aš apsiaučiu tave savo apsiaustu. Kad apsaugočiau tave nuo šėtono jėgos, tuo pat metu apgaubiu taviškius bei tuos, kurie tau patikėti.

Ir toliau leiski, kad Mano Meilė tave mokytų. Meilei reikia tavęs ir kitų žmonių, kurie leidžiasi Jos lavinami. Yra daug protingų ir gudrių žmonių, kurie vadovaujasi savo išmintimi, ar bent jau tiki, kad taip yra, o iš tikrųjų, nesąmoningai veikia šėtono įkvėpti.

Šiais paskutiniaisiais laikais Mano Tėvui reikia didžiulės kariuomenės Meilės įkvepiamų, vedamų ir lavinamų asmenų. Šią Armiją, kuriai tu priklausai, veda ir saugo Mano palaimintoji Motina. Tai nematoma Armija, ir ji yra nepaprastai galinga ir stipri. Ji kovos galutinį mūšį. Ji ateis Manęs pasitikti per Mano Didįjį Sugrįžimą.

Žinoma, kad armijos kovotojų jėga priklauso nuo kiekvieno kareivio jėgos. Šioje Armijoje kareivis stiprus tiek, kiek jis leidžia Meilei vadovauti ir kiek pats tampa Meile. Šis pajėgumas įgyjamas tariant „taip“, leidžiant būti Meilės lavinamam ir galiausiai Ja tampant. Meilė yra pati didžiausia jėga pasaulyje, todėl ši kariuomenė ir yra pati galingiausia.

Kova jau yra įsibėgėjusi. Matysite tolesnę jos eigą. Pergalė bus iškovota tada, kai priešas patikės, kad jau laimėjo mūšį. Laimingas esi tu, priklausydamas šiai Armijai ir tapdamas Meile. Beprotiškai tave myliu“.

Liepos 8 d., 4 val. 00 min.

117. – Atsiverk Tėvo Gailestingumui per Sutaikinimo sakramentą.

„Mano mažutėli, Meilė, kuria Aš myliu tave, viršija tavo netobulumus, trūkumus ir klaidas.

Nebijok ateiti ir pulti į Mano glėbį, kad ir kokią klaidą būtum ką tik padaręs. Mano Tėvo gailestingumas yra beribis. Pažvelk, ką Aš iškentėjau Kalvarijos kelyje, kad atpirkčiau jūsų kaltes, pažvelk į sūnaus palaidūno tėvą, pažvelk, kaip Aš elgiausi su samariete, su svetimautoja, Zachiejumi, Marija

Magdalietai ir daugeliu kitų. Atsiverk Tėvo Gailestingumui per Sutaikinimo sakramentą. Kuo labiau eini į priekį, tuo labiau eini į Šviesą ir geriau matai savo trūkumus. Tada tavo siela yra ištyrinama, nes kenčia dėl žmogiškų silpnybių. Silpnybės atskleidžia tavo pažeidžiamumą, silpnumą, trapumą ir mažumą. Tu žinai, kad Aš visada keliauju mažumo keliu, taigi dabar tu gali pasinaudoti savo mažumu, kad susitiktum su Manimi, kad priimtum Mano Gailestingumą ir Meilę. Aš esu Dievas, kupinas Gailestingumo ir Meilės. Aš jus mokau, kad ne savo gerai darbai tapsite Meile, bet tik todėl, kad Meilė jus myli. Tai du skirtingi dalykai. Kaip Aš tave myliu!“

Liepos 9 d., 5 val. 05 min.

118. – Kai tavo širdis atsiveria tardama „taip“, Meilė į ją ateina ir joje apsigyvena.

„Mano mažuti, Aš matau, kad tu su džiaugsmu žvelgi į savo silpnybes, trūkumus ir savo trapumą: tai tau kaip ženklas, kad tu vis labiau ir labiau eini į Šviesą. Būdamas Šviesoje tu suvoksi, kad paliktas vienas esi niekas, ir be Manęs tu nieko negali padaryti. Kai suvoki šią tiesą, tavo širdis dar labiau atsiveria, kad priimtų Mano Buvimą, Mano Meilę ir malones. Kai nejauti Mano Artumo, tai ne dėl to, kad nutolau, – Aš visada esu čia. Svarbiausia likti atviram.

Širdis kaip rožė, – ji turi pati išsiskleisti. Pagunda ją išsiskleisti jėga – tai išniekinti, lygiai kaip rožę. Tik tinkamos sąlygos – saulė, vanduo ir šiluma – leidžia rožei išsiskleisti. Taip yra ir su tavo širdimi. Visos gyvenimo aplinkybės yra tam, kad tavo širdis iki galo atsivertų. Tačiau tai neduoda vaisių tada, kai jų nesutinkama priimti. Neigdamas įvairių aplinkybių svarbą savo gyvenime sakai Meilei „ne“, tuo tarpu jas priimdamas, sakai Meilei „taip“, – tada atsiveria tavo širdis. O kai ji atvira, Meilė čia ateina ir apsigyvena, tavo širdis tada tampa Meile ir Aš tave vis labiau myliu. Mėgaukis Mano Meile“.

Liepos 14 d., 5 val. 15 min.

119. – Turi viską palikti, kad rastum Mano Meilę.

„Mano mažuti, nors ir kur būtum, ką darytum, priimk tai, kad Aš nuolat esu su tavimi.

Atiduok Man savo džiaugsmus ir skausmus, darbus ir rūpesčius,

sėkmes ir nesėkmes. Viską patikėk Mano Širdžiai. Turi viską palikti, kad atsiduotum Mano Meilei.

Mano Meilė yra viskas ir nori užimti visą erdvę tavyje. Leiskis būti mylimas“.

Liepos 16 d., 2 val. 07 min.

120. – Man reikia vyrų ir moterų, kurie sutiktų būti formuojami ir perkeičiami į Meilės būtybes.

„Mano mažutėli, Mano džiaugsmas bus begalinis, kai Meilė karaliaus visoje žemėje. Man reikia vyrų ir moterų, kurie sutiktų būti formuojami ir perkeičiami į Meilės būtybes.

Ar žinai, kas yra Meilės būtybė? Prieš tapdamas Meilės būtybe, asmuo pajunta Meilės kvietimą savo širdyje ir turi Jai duoti visišką, besąlygišką sutikimą. Jis turi nuolat kartoti „taip“ skirtingais savo perkeitimo tarpsniais. Asmuo turi pripažinti savo bejėgiškumą, mažumą, tai leis Meilei jame pilnai apsigyventi. Asmuo turi sutikti, kad Meilė jį mylėtų. Tai apima visą Evangeliją ir Bažnyčios mokymą: leisti mylimam. Dievas yra Meilė, svarbu priimti Jo gailestingumą, priimti Jėzų kaip Gelbėtoją, Mariją kaip tarpininkę, priimti šventųjų bendravimą ir šventuosius angelus.

Meilės būtybė – tai asmuo, susivienijęs su Manimi taip, kaip Aš esu susivienijęs su Tėvu. Meilės būtybė tampa paklusniu įrankiu Dievo rankose. Tu tampi šia Meilės būtybe. Aš myliu tave“.

Liepos 24 d., 4 val. 15 min.

121. – Šis išbandymas padeda tau greičiau tapti Meile.

Viešpatie Jėzau, aš priimu savo mažumą ir sutinku, kad mane mylėtum. Leidžiu Tau mane pripildyti. Taip, aš priimu visas malones, kurias Tu man duodi, žinodamas, kad nenusipelniau nė vienos iš jų.

Aš prašau Tave paimti R. pas save, ypatingu būdu pripildyti J., ir taip pat padėti G. ir L. jų išbandymuose. Ačiū, kad išklausai ir atsakai į mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti! Taip, Aš girdėjau tavo maldą, ji tampa Mano ir Aš ją atiduodu Tėvui, kad būtų išklaudyta. Laimingas esi tu ir laimingi esate jūs,

būdami taip arti prie Mano Širdies, būdami vienybėje vieni su kitais, ir ypač būdami širdies ir dvasios bendrystėje su Dangaus šventaisiais bei nuolatos lydimi savo šventųjų angelų.

R. tampa dar viena šventąja, kuri bus vienybėje su jumis ir ypatingu būdu – su J., kad padėtų jam priimti bei išgyventi šį didžiulį gyvenimo pokytį. Tuo pačiu tai jam yra ir gausių malonių metas. Savo širdyje jis jaučia to svarbą, šis išbandymas padeda jam greičiau tapti Meile.

Kiekvienam vyrui ir moteriai, kurie pasitiki Dievu, nėra didelių išbandymų, o vien galimybės greičiau tapti Meile. Tai svarbiausioji priežastis, kodėl kiekviena žmogiška būtis buvo sukurta.

Taip reikia žvelgti į visus įvykius, vykstančius su jumis arba aplink jus. Galutinis tikslas – tapti Meile, o gyvenimo įvykiai padeda jums greičiau pasiekti šį tikslą. Tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Liepos 28 d., 2 val. 10 min.

122. – Kiekvieną kartą, kai žengi vieną žingsnį link Manęs, Aš žengiu dešimt, kad susitikčiau su tavimi.

Viešpatie Jėzau, aukoju Tau savo išsiblaškymą ir rūpesčius. Atiduodu viską, kas kliudo man laisvai priimti Tavo Meilę. Klausausi Tavęs. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, nebijok, ateik, prisiglausk Mano glėbyje. Kiekvieną kartą, kai žengi vieną žingsnį link Manęs, Aš žengiu dešimt, kad susitikčiau su tavimi. Turiu tik vieną troškimą – būti arčiau tavęs.

Aš tave myliu“.

Liepos 29 d., 5 val. 10 min.

123. – Yra tik vienas vaistas nuo kančios – Meilė.

Viešpatie Jėzau, atiduodu Tau savo bejėgiškumą – M. ir G. Ateik man į pagalbą, jei man yra pavesta jiems padėti. Noriu Tavęs klausyti. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, Man patinka, kai pripažįsti savo bejėgiškumą, nes tik tada gali būti Man naudingas. Aš jau sakiau, kad M. yra Man brangi, ir kad

Aš nuolat ją globoju. Aš nuveikiu daugiausia tada, kai jums atrodo, kad viskas stovi vietoje,

Jūs turite susitikti su M. drauge su Elžbieta. Jums bus duota suprasti, ką turite padaryti. Ženk žingsnį pirmyn ir tikėk tuo, kas bus duota tą akimirką. Ne jums, bet M. reikia tai žinoti. Jei Aš noriu jus naudoti kaip įrankius, tai tik dėl to, kad augtų jūsų tikėjimas.

Dėl G. – susitik su juo ir paruošk savo širdį priimti ir išklaudyti jį su Meile, skirdamas tam daug laiko.

Kai tau reikės su juo kalbėti, Aš įkvėpsiu tave, kad pasakytum vien tai, ką jis turi išgirsti, jog pasijaustų mylimas. Yra tik vienas vaistas nuo kančios. Tai – Meilė. Visada Meilė, tik Meilė, niekas kitas kaip tik Meilė. Duodamas Meilę, tu gauni Meilę ir tampi Meile.

Ačiū, kad esi Mano mokykloje, Meilės mokykloje. Švelniai tave myliu“.

Rugpjūčio 7 d., 2 val. 40 min.

124. – Kai atsižadi savo valios ir priimi Manąją, tu tikrai keliauji šalia Manęs.

„Mano mažuti, nebijok, ir toliau eik ten, kur tave vedu. Neužmiršk to, kas tau yra svarbiausia. Juk medžiaginės gėrybės ar naujas automobilis, kurį dabar perki, nėra svarbiausia.

Yra vienintelis svarbus dalykas: mūsų meilingas bendravimas – tu Manyje ir Aš tavyje. Šis santykis tampa įmanomas tada, kai tu nuolat sakai „taip“, ir tai užima pirmąją vietą tavo gyvenime. Mūsų bendravimo gylys priklauso nuo to, ar kartosi „taip“ nuolat, ar stengsiesi būti paklusnus Mano valiai. Ne tai, ko tu nori, bet tai, ko Aš noriu (kaip Aš sakiau Tėvui alyvų sode: „Ne Mano, bet Tavo valia“).

Aš tau sakiau, kad visada gali Mane sutikti dviejų bėgių kelyje: kai pripažįsti savo mažumą arba kai priimi Mano Meilę.

Dabar tau sakau, patikėk, kad visada eini šalia Manęs, kai atsižadi savo asmeninės valios ir renkiesi Manąją. Kiekvieną kartą, kai sutinki atsižadėti savo valios, Manoji užima vis daugiau vietos tavo širdyje ir taip po truputį Mano valia vis labiau išreiškiama per tave. Tada tu tikrai žinai, kad mūsų ryšys vis labiau stiprėja. Taip tu vis labiau pasinaudoji Mano Meile ir vis labiau pats tampi Meile.

Taip, tu esi Mano Meilė. Kaip Aš tave myliu!“

Rugpjūčio 12 d., 4 val. 55 min.

125. – Mūsų Tėvas yra Kūrėjas, Jis nuolat kuria bei atkuria iš Meilės.

Atsiprašau, kad esu visai mažas, silpnas ir bejėgis be Tavo Buvimo, Viešpatie Jėzau. Aš priimu Tavo Meilę ir žinau, kad ji yra beribė, daug didesnė negu mano išsiblaškytas ir trūkumai. Aš priimu Tavo Meilę ir leidžiu Jai mane tyrinti. Įdėmiai Tavęs klausausi. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, šį rytą noriu tau nuoširdžiai ir švelniai pasakyti, kaip stipriai tu esi mylimas.

Net jei bandytum įsivaizduoti Mano Meilę, kurią Dievas, Mano ir tavo Tėvas, mūsų Tėvas, jaučia tau ir visiems savo vaikams šioje žemėje, nepajęgtum to suvokti.

Jo Širdis yra Meilės Ugnis, nuolatinė Ugnis, kuri vis atsinaujina ir niekada neišsenka. Kiekvieną kartą, kai tu sakai „taip“ ir leidiesi mylimas, visos tavo silpnybės, išsiblaškytas, tavo puikybės, trūkumai ir visa, kas tavyje netyra, būna visiškai užmiršta ir Meilė tavyje įsitvirtina. Ji užima tavyje visą erdvę ir atnaujina kiekvieną, net pačią mažiausią tavo esybės dalį, kad atskleistų tavo pirminį grožį.

Mūsų Tėvas yra Kūrėjas ir Jis nuolat kuria bei atkuria iš Meilės. Kiekvieną kartą vis naujai ir vis gražiau.

Laimingas esi tu ir laimingi esate jūs, kad esate išrinkti išgyventi Meilę anksčiau negu daugelis kitų, ir būti liudininkais to, ką Meilė įgyvendina jummyse, aplink jus ir per jus. Taip jūs tampate Meile.

Kad tu žinotum, kaip stipriai esi Tėvo mylimas ir kaip Aš tave myliu!“

Rugpjūčio 16 d., 5 val. 10 min.

126. – Aš, susivienijęs su Tėvo Širdimi, rūpestingai tave vedu.

„Mano mažuti, prieik arčiau Manęs ir dar kartą patikėk savo mintis, planus, idėjas ir rūpesčius Mano Širdžiai.

Tu pats matai, kad vienas esi pernelyg menkas, silpnas ir pažeidžiamas, jog pasirinktum teisingą kelią. Tai Aš, susivienijęs su Tėvo Širdimi, rūpestingai tave vedu. Skirk laiko sustoti ir pasižiūrėti atgal į praeitį, kad

pamatytum, kaip buvai vedamas. Išlik paklusnus. Visada tik gavęs tavo širdies leidimą galiu tave vesti. Kuo labiau leidiesi vedamas, tuo greičiau tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Rugpjūčio 24 d., 4 val. 20 min.

127. – Nesistenk pats vienas imti ant savo pečių to, ką mes turime nešti kartu.

Mano brangusis Jėzau, kaip norėčiau būti Tau ištikimas visur ir visada. Tau tariau savo „taip“, bet bijau, kad mano elgesys neatitinka manojo „taip“. Galbūt kai kada turėčiau kitiems pasakyti „ne“, kad Tau ištarčiau „taip“.

Meldžiu, ateik ir pamokyk mane. Man reikia Tavo pagalbos. Ačiū, kad atsiliepi į mano prašymą. Tave myliu.

„Mano mažuti, nebijok, esu su tavimi. Išgirdau tavo prašymą ir dar daugiau – matau tavo širdies troškimą ištikimais laikytis savo „taip“, kurį Man ištarei ir vis kartoji.

Argi nematai, kad Aš veikiu: tvarkau tavo reikalus leisdamas perduoti turimų daiktų perteklių? Argi nematai, kad siunčiu žmones tavo kelyje, kurių tau reikia, kad galėtum geriau planuoti savo dienotvarkę ir lengviau spręsti tą uždavinį, kurį tau patikėjau?

Prašau tavęs labiau pasitikėti Manimi. Pasitikėdamas atrasi laiko, kad palaikytum ryšį su Manimi ir darytum tai, ko Aš prašau. Tau nebereikia skubėti. Ieškok Mano artumo. Visada Man atiduok savo rūpesčius ir sunkumus (galėčiau pasakyti, kad labai dažnai tai, ką tu laikai bėda, yra tik sprendimo, kurį Aš esu paruošęs, pradžia).

Leiskis vedamas, leiskis mylimas. Kuo lankstesnis esi, tuo labiau tampi įrankiu, kurį galiu naudoti. Be to, patirsi džiaugsmą būdamas ištikimas saviesiems „taip“, nors tuo pačiu metu tau paliekama laisvė ir pasakyti „ne“.

Nesistenk pats vienas imti ant savo pečių to, ką mes turime nešti kartu. Nesistenk spręsti uždavinių pats, kai mes turime tai daryti kartu, ir ypač nesistenk veikti vienas, kai tai turime daryti kartu. Nuolat šaukis Manęs. Esu visada šalia tavęs ir tavyje.

Aš trokštu keliauti su tavimi ir nuolat su tavimi kalbėtis bei įkvėpti tave. Trokštu būti Tas, kuris gyvena tavyje. Sutik duoti Man visą erdvę ir būti Mano veikimo liudininkas. Taip tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Rugsėjo 2 d., 5 val. 50 min.

128. – Tu gali išgyventi Meilės ryšį su kitais, bet negali jiems duoti daugiau, nei pasisėmei iš Manojų Šaltinio.

„Mano mažutėli, Meilė, kuria tave myliu, yra daug didesnė, nei gali įsivaizduoti. O kad žinotum, kaip esi mylimas! Tu turi pažinti ir patirti mano Meilę, ir gali tai padaryti tik leisdamasis mylimas. Kiekvieną kartą, kai skiri laiko priimti Meilei ir leidiesi Mano mylimas, tavo širdis vis labiau atsiveria Mano Meilei. Čia yra tikroji Meilės mokykla: tu su Manimi ir Aš su tavimi, tu Manyje ir Aš tavyje. Tada gali pajusti Meilės ryšį su kitais, bet negali duoti jiems daugiau, nei Jos pasisėmei iš Manojų Šaltinio.

Tu niekada nesi šaltinis. Tu esi tik estafetės stotelė, kurioje Meilė gali stabtelėti, kad būtų perduota kitiems. Tapti Meile – tai leisti, kad Mano Meilė visiškai tavyje apsigyventų. Esi palaimintas, eidamas keliu, vedančiu į Meilę. Šiuo metu tau nėra nieko svarbiau. Leiskis mylimas, tai vienintelis kelias, kuriame tampi Meile. Švelniai tave mylintis“.

Rugsėjo 3 d., 3 val. 30 min.

129. – Visada keliauju tavo mažumo keliu.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už M., kuri mums pranešė, jog ruošiasi įžengti į maldos namus. Ačiū, kad atsakei į jos ir mūsų maldas. Ačiū, kad leidai jai rasti vietą, kur nori, kad ji būtų. Ačiū, kad pašalinai visas kliūtis, trukdančias jai pamatyti Tavo nubrėžtąjį kelią. Ačiū, kad patvirtinai visų pranešimų, kuriuos man perdavei dėl jos poveikių, tikrumą. Ačiū už pamokas, kurias man suteikė per šį laiką.

Prašau padėk, kad mano tikėjimas augtų, idant galėčiau būti tokiu įrankiu, koks Tau labiausiai patinka. Ačiū, kad pasirūpini mano silpnumu ir tikėjimo trūkumu. Pasitikiu vien Tavimi. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, kaip Man patinka matyti tave jaučiantį savo mažumą, savo bejėgiškumą. Tik tokiomis akimirkomis tu tampi įrankiu, kurį galiu naudoti kaip tinkamas.

Kaip tau sakiau, Aš dažnai keliauju šiuo mažumo keliu, todėl tvirtai tikėk, kad Mane ten sutiksi. Apmąstyk toliau šv. Grigaliaus Didžiojo (kurio šventė šiandien) pamokslą apie pranašą Ezechielį. Ten rasi tai, ko tau reikia šią akimirką. Esi laimingas šį rytą, dar labiau suvokdamas savo mažumą ir priimdamas Mano Meilę. Taip tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Rugsėjo 7 d., 4 val. 15 min.

130. – Puolu ant kelių prieš kiekvieną, meldamas besąlygiško ir laisvo jūsų „taip“.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau dėkoti ir Tave šlovinti už visas gausias malones, išlietas vakar mūsų bendruomenės grupelės susitikimo metu, ir už Meilę, kurią leidai pajusti kiekvienam nariui.

Aš prašau ypatingų malonių C., gulinčiai ligoninėje, ir J., jos vyrui. Ačiū, kad girdi mano balsą. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, tai, ką patyrei vakar, buvo tik nedidelė dalelė to, ką kviečiu tave pajusti. Tai tik mažos liepsnelės, kurias uždegu. Šios mažos Mano Meilės liepsnelės uždegs visą pasaulį, jei jūs, tarsi malkos, leisite kad ta Ugnis jus kaitintų.

Perkeitimas ir veikimas (ugnies karštis ir laikas, kurio reikia įsidegti), priklauso nuo to, kiek jūs trokštate, kad Mano Meilės Ugnis jus uždegtų, idant taptumėte Meile. Ši Meilės Ugnis ne tik dega, bet ir uždega tuos, kuriuos Tėvas kviečia į jūsų kelią.

Ar sutinkate sakyti „taip“ šiai naikinančiai Ugniai, kuri nori kiekviename iš jūsų sunaikinti „aš, mano ir man“, kuri nuolat trokšta užimti visą erdvę jumyse, kad ją užpildytų du dalykai:

1. Mano Meilės priėmimas.
 2. Mano Meilės perdavimas savo grupelės nariams, o vėliau ir kitiems žmonėms, dieną ir naktį, kiaurus metus, matomu ir nematomu būdu.
- Štai jūsų tikroji paskirtis, dėl kurios buvote sukurti ir išrinkti kaip

paskutiniųjų laikų apaštalai ar mokiniai. Aš noriu, kad šį pranešimą lyg atspaudą perduotum kiekvienam jūsų grupelės nariui, kad ateidami pas Mane jie galėtų priimti, apmąstyti, melstis ir laisvai Man ištartų savąjį „taip“.

„Taip“ visada yra būtinas, kad būtų galima keliauti toliau, nes Tėvas visada gerbia laisvę, kurią davė kiekvienam savo vaikui. Netgi tada, kai Jis sulaukia tariamo „ne“, nors prašo kartoti „taip“, Jis neatšaukia savo Meilės. Asmuo pats užsiveria ar vilkina ėjimą į priekį, taip pat trukdo vykdyti Meilės planą, kurį Tėvas paruošė visai žemei.

Laimingi jūs, nes esate išrinkti gražiai ir didžiai misijai, tai yra, misijų misijai. Todėl atėjau į žemę, miriau ant Kryžiaus ir prisikėliau iš numirusių, kad žmonija būtų išvaduota iš blogio jėgų ir visa savo esybe patirtų, koks yra Tėvo Meilės planas.

Aš puolu ant kelių prieš kiekvieną iš jūsų, maldauju, kad tartumėt savo tvirtą „taip“ be jokių apribojimų ir išlygų. Jus myliu ir degu troškimu pamatyti, kaip tampate Meile. Švelniai myliu jus visus“.

St-Benoit-du-Lac, rugsėjo 11 d., 6 val. 50 min.

131. – Kai atsižadi savęs ir skiri laiko Man, patvirtini savo „taip“.

„Mano mažutėli, laikas, kurį aukoji artėdamas prie Manęs, susivienydamas su Manimi ir leisdamas Man tave perkeisti, yra pats brangiausias tavo laikas.

Meilės santykis kuriamas aukojant laiką. Tai nėra vien mūsų meilingo bendravimo kūrimas, tai tavo perkeitimas, kurį stiprina mūsų Meilės ryšys. Meilės santykio pagrindas – nuolatiniai „taip“ ir skiriamas laikas. Šis paskiriamas laikas ir savęs atsižadėjimas patvirtina tavo kartojamą „taip“, tavo troškimą būti perkeistam, kad taptum Meile.

Esi laimingas, paaukodamas savo laisvę, kad pasiruoštum šiam gražiam uždaviniui. Tiktai vėliau suprasi, koks svarbus Man pašvęstas laikas. Dabar mano malonių lietus krinta ant tavęs ir tų, kuriuos patikėjai Man. Tu tampi tuo, kuo buvai sukurtas – Meile. Švelniai tave myliu“.

Apsilankymas pas draugą Hulyje, rugsėjo 14 d., 5 val. 20 min.

132. – Aš prašau tavęs atsisakyti savo senųjų veiklos, mąstymo ir elgesio įpročių. Nebebijok, kad kam nors sutrukdysi ar tau bus sutrukdyta.

„Mano mažuti, tai Aš jus atvedžiau čia. Ačiū, kad tai leidote. Man patinka jūsų paklusnumas. Čia jūs patirsite ramybę, todėl galiu kalbėti jūsų širdims. Labai noriu kalbėti Mano mylimo sūnaus C. širdžiai.

Noriu jus pamokyti to, ką Mano Meilė nuveikia, kai kiekvienas Mano vaikas ją priima.

Aš prašau jūsų atsisakyti savo senųjų veiklos, mąstymo, elgesio įpročių, ir nebebijoti sutrukdyti kitiems ar, kad jums bus sutrukdyta. Noriu būti jūsų visų trijų centras. Noriu būti jūsų Šeimininkas. Jūs esate čia, Mano Namuose, Aš jus priimu. Aš jus išsirinkau ir noriu, kad praleistumėme šį laiką kartu.

Noriu, kad kartu patirtumėte Meilės veikimą. Esate ypatingoje mažytėje pasidalijimo grupelėje. Ji suburta tam, kad galėtumėte panirti į savo širdžių gelmę ir statytumėte savo dvasios namus ant tvirtos uolos.

Prieš pradėdamas veikti visada turiu gauti jūsų sutikimą. Pirmojo jūsų trijų susitikimo Mano akivaizdoje metu norėčiau, kad praneštum tai, ką šiuo metu kalbu tavo širdžiai, ir labai dėmesingai, su meile klausytumėsi, kaip byloju kitų širdyse.

Kiekvienas tegu garsiai pasako ar pritaria, ar susilaiko dėl to, kas buvo išsakyta. Jei priimsite savo širdžių gilumoje, kad Aš esu jūsų Šeimininkas, jūsų Tarnas ir tuo pat metu jūsų Mokytojas, tada galėsite patirti, ką Meilė nuveikia ir ką reiškia žodžiai „kadangi Meilė myli mane, aš tampu Meile“.

Jauskitės čia kaip namie. Aš esu labai laimingas priimdamas jus visus tris savo Namuose.

Leiskitės Mano mylimi. Dalinkitės šia Meile tarpusavyje.

Tapkite Meilės būtybėmis, leiskitės deginami Mano Meilės Ugnyje. Nebijokite, Aš esu su kiekvienu iš jūsų. Švelniai jus myliu“.

Hull, rugsėjo 15 d., 2 val. 45 min.

133. – Jus raginu apmąstyti rąsto ir krislo palyginimą.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau papasakoti apie mūsų bejėgiškumą, sunkumus ir ribotumą, kai bandome iš tiesų gyventi Meilėje. Mes esame tik trise, jau

seniai vienas kitą pažįstame ir mylime. Visi trys esame pamaldūs, kiekvienas kartoja Tau „taip“, dalijamės tuo pačiu tikėjimu ir turime bendrą troškimą iš tiesų gyventi Meilėje.

Mūsų vakarykštė diena buvo pilna ne tik meilės, bet ir sunkumų. Kodėl taip yra? Atverk mūsų akis, atverk mūsų ausis, ypač mūsų širdis ir protus, kad galėtume atrasti kelią, kuriuo eidami galėsime tapti tikromis Meilės būtybėmis. Trokštu būti ypatingai dėmesingas Tau. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, suvieniję savo širdis su Manąja visada rasite atsakymą. Aš jus raginu apmąstyti rąsto ir krislo palyginimą. Jūs išgyvenote rytą, kupiną Meilės, nes visų trijų širdys buvo susivienijusios ir dėmesingos Man. Dabar prisiminkite tą akimirką, kai padėtis ėmė blogėti: taip atsitiko, kai norėjote padėti vienas kitam pataisydami klaidas, pastebėję tam tikrus trūkumus, nors to daryti niekas neprašė.

Pastebėti kito žmogaus trūkumus nėra blogai. Noras padėti gali būti net naudingas, bet tik tuo atveju, jei žmogus pats žino apie savo silpnybę ir prašo pagalbos. Kitaip jis pasijus užgautas, o kartais ir atstumtas.

Kad taptumėte Meilės būtybėmis, jums visiems reikia jausti, kad esate priimami, pripažįstami ir mylimi tokie, kokie esate, be jokių išlygų, kitas negali jūsų pakeisti ar pataisyti.

Kai pastebite kokią kito asmens silpnybę, jums tereikia apie ją užsiminti Tėvui. Tinkamu metu ji bus atskleista tam žmogui, o jei tau bus patikėta konkreti misija, jo širdis bus atverta, kad priimtų pamokymą. Jūs esate Mano mokykloje ir turite teisę klysti. Nesijauskite kalti, tokias nesėkmes visada atiduokite Man.

Atiduokite Man savo bejėgiškumą, o Aš leisiu pasireikšti savo Visagalybei.

Atiduokite Man savo „ne“ išstartus Meilei, o Aš leisiu Jai suspindėti. Atiduokite Man savo rūpesčius, o Aš leisiu išsilieti savo Ramybei. Tai Mano, ne jūsų darbas. Pasilikite Mano Meilėje. Švelniai jus myliu. Ragaukite Mano Meilės. Aš myliu tave, C., tave, Elžbieta, ir tave, Leandroi“.

134. – Negaišk laiko žiūrėdamas į tai, kas esi ar buvai, ką darai, darei ar darysi. Stebėk, kuo tampi: įsikūnijusia Meile.

„Mano mažuti, ši rytą noriu perduoti patarimą Mano brangiam sūnui C., gražiam Mano išsirinktajam Širdies avinėliui.

C., Aš nuo amžių pradžios tave mylėjau ypatinga Meile, atidžiai klausyk, ką noriu tau pasakyti.

Kodėl tu vis dar abejoji Mano Meile? Pagalvok apie gražias mūsų drauge išgyventas akimirkas. Pamąstyk, kiek kartų tave apsaugojau. Prisimink visus kelius ir posūkius, kuriuos turėjau paruošti, kad tave patraukčiau prie savęs. Įvertink tai, ką nuveikiau tavyje, aplink tave ir per tave.

Be jokių išlygų priimk Tėvo Meilės planą, kurį Jis tau parengė dar prieš tavo pradėjimą.

Priimk tai, kad kelias, kurį Jis tau nutiesė, yra pats gražiausias ir geriausias, ir atvedė tave ten, kur esi dabar. Sutik, kad tai pati geriausia tau skirta vieta šią valandą. Aš degu troškimu pripildyti tavo širdį Meilės.

Tai, ką gavai iki šios dienos, tėra tik maža dalelė to, ką esu tau parengęs. Man reikia, kad tu sutiktum būti beprotiškai mylimas ir priimtum visišką atleidimą, idant galėčiau uždegti tave savo Meilės Ugnimi ir tu liepsnotum Ja.

Tu, C., jau nebebūsi toks, kokį save įsivaizduoji esant, kokį save teisi ir kaltini. Šitas C. nebebus tau svarbus. Aš, Kristus, užimsiu visą erdvę tavyje ir tu, kaip šv. Paulius, galėsi sakyti: „Jau nebe aš gyvenu, bet Kristus gyvena manyje“. Tu būsi įsikūnijusi Meilė, štai kas svarbu.

Visiškai nesvarbu yra tai, kuo buvai ir ką darei – gera ar bloga. Vienintelis svarbus dalykas yra tai, kuo tampi, o tu pasirinkai tapti Meile. Ar gali trokšti ko nors daugiau, nei tapti įsikūnijusia Meile?

Negaišk laiko žiūrėdamas į tai, kas esi ar buvai, ką darai, darei ar darysi. Stebėk, kuo tampi: įsikūnijusia Meile. Tai tikrasis tavo uždavinys. Man tavęs reikia. Esi man daugiau nei mažas avinėlis, tu esi retas ir vertingas perlas.

Spaudžiu tavo širdį prie Savo ir Mano Motinos Širdies, kad tavoji su liepsnotų Mano Meilės Ugnimi. Esi palaimintas, brangus Mano Širdžiai, C., Tu tampi Meile. Švelniai tave myliu. Beprotiškai tave myliu“.

135. – Atiduok Man visus savo rūpesčius: asmeninius, šeimyninius, visuomeninius, kultūrinius, politinius ir religinius.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau atiduoti G. ir jo šeimą. Ypač norėčiau papasakoti apie visus tuos darbus, kuriuos jis daro dėl savo šeimos ir iš pagarbos gyvybei.

Aš atiduodu Tau savo nesugebėjimą jam padėti, net kai reikėjo paaiškinti apie dokumentus, kuriuos jis man davė.

Trokštu įdėmiai Tavęs klausytis. Aš Tave myliu. Aš pripažįstu savo mažumą ir priimu Tavo Meilę.

„Mano mažuti, ateik ir pasisemk iš paties Meilės Šaltinio. Tu visada čia rasi Ramybę ir Džiaugsmą, taip pat atsakymą, kurį tau reikia žinoti. Svarbiausia yra ne tai, ką tu žinai, bet tai, kas tu esi.

Lygiai taip ir G. svarbiausia yra ne tai, ką jis daro, bet tai, kas jis yra. Man yra labai svarbus jo didelis troškimas susivienyti su Manimi, sutikimas, kad jį perkeisčiau ir padaryčiau Mano misionieriumi. Norėčiau, kad jam perduotum štai ką:

Mano mylimasis sūnau G., ateik ir įsitaisyk Mano glėbyje. Atiduok Man visus savo rūpesčius: asmeninius, šeimyninius, visuomeninius, kultūrinius, politinius ir religinius.

Atiduok Man savo naštą ir pamatysi, kad Mano jungas yra lengvas. Jei tik žinotum, kokia Meile tave myliu, mylėtum save tokį, kokį Tave Mano Tėvas sukūrė. G., tu esi Man brangus. Man Tu esi lobis. Trokštu, kad leistumeisi mylimas, kad priimtum Mano Meilę. Trokštu kalbėti tavo širdžiai. Būk Man dėmesingas. Man reikia tavęs. Aš matau tavo didelį troškimą tarnauti Man.

Sutik būti įrankiu, kurį pasirinkau. Kartok Man savąjį „taip“ visame, kas vyksta. Viską priimk iš Meilės Man: tiek sėkmę, tiek nelaimes. Tu žinai, ką turi daryti: ženk tuos žingsnius, kuriuos Aš tau nurodžiau sausio 6-ąją dieną.

G., tau nėra ko bijoti. Aš saugau tave. Leiskis mylimas, savo mažume, savo širdyje tu gali Mane sutikti. Tau leidus, Aš uždegu tavo širdį savosios Širdies Ugnimi, kad tavo valia ir tavo veiksmai taptų Manaisiais. Švelniai tave myliu“.

136. – Jūs – pirmieji, pašaukti į šią Naująją Bažnyčią, visuomenę, šią Naująją Žemę, kurią Aš įkvėpsiu, vesiu ir jai vadovausiu.

„Mano mažuti, tai Aš, Jėzus, esu Tas, kuris vedu ir įkvepiu tave rašyti. Tau nereikia iš anksto žinoti, ką turėsi parašyti, nenorėk pakeisti to, ką tave įkvepiu užrašyti.

Būk paklusnus, nenorėk visko kontroliuoti, antraip nebe Aš kalbėsiu, bet tu. Aš pasirinkau tokį būdą tave mokyti, per įkvėpimus ir patirtį, Man veikiant per tave.

Tau leidžiant, atsižvelgiant į gausius tavo „taip“, kuriuos Man ištarei ir tai, kad Man tavęs reikia, dabar esi mokomas ir jau labai greitai nebe tu, o Aš gyvensiu tavyje.

Dėka to, kuo tu tampi ir ką rašai, galėsiu gyventi daugelio žmonių širdyse, kurie tai skaitys ir ištars Man savo besąlygišką „taip“.

Jūs esate pirmieji, pašaukti į Naująją Bažnyčią, visuomenę, Naująją žemę, kurią Aš įkvėpsiu, vesiu ir jai vadovausiu.

Taip turi būti, kad Mano Tėvo Karalystė ateitų ir Jo valia būtų įvykdyta žemėje taip, kaip ir Danguje.

Tėvas gyvena Manyje, o Aš gyvenu jumyse. Taip išsipildys Mano malda: „tebūsiu Aš viena su jais, kaip esu viena su Tavimi, Tėve“.

Aš švenčiu šią Šventę, leisdamas tau ir daugeliui dalyvauti joje, taip pat tiems, kurie skaitys šias eilutes.

Mes jau esame šioje Bažnyčioje ir šioje Naujojoje Žemėje, įkvėpti ir vedami vien tik Tėvo Meilės. Laimingas esi tu, laimingi ir palaiminti esate jūs, pirmieji išgyvendami šią Meilę. Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile. Beprotiškai jus myliu ir beprotiškai myliu tave“.

137. – Yra daug žmonių, kuriuos šėtonas supančiojo.

„Mano mažuti, džiūgaudamas einu susitikti su tavimi šį rytą, kad pripildyčiau tave Savo Meile.

Susitikdamas su tavimi, susitinku su tavaisiais ir tais, kuriuos tu Man

pavedi. Esu tikrasis Gelbėtojas, nėra kito. Man reikia širdžių, kurios Mane priimtų tardamos „taip“, leistųsi perkeičiamos ir išlaisvinamos.

Man reikia misionieriškų širdžių, nešančių Gerąją Naujieną, kad per jas Aš išlaisvinčiau prislėgtuosius. Yra daug žmonių, kuriuos šėtonas supančiojo. Atvesk juos Man. Aš juos išlaisvinsiu ir padarysiu liudininkais to, kaip Meilė juos perkeis. Meilė viską perkeičia, kai jai leidžiama veikti.

Laimingas esi tu, nes tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Spalio 6 d., 5 val. 30 min.

138. – Kūdikio bejėgiškumas leidžia jam būti pripildytam meilės.

„Mažuti, atiek arčiau Manęs. Toliau keliauk tvirtai tikėdamas, leiskis vedamas ir nesistenk protu to paaiškinti. Esi per mažas, kad bandytum suprasti tai, ką išgyveni, ar kaip tave panaudoju šią akimirką.

Norėdamas geriau priimti ir atsiliepti į mano prašymus, stebėk mažą kūdikį: jis pats nieko negali, net pasiimti valgyti ar gerti. Jis visiškai priklauso nuo savo mamos. Gaudamas tai, ko reikia kūnui, jis gauna ir tai, ko reikia jo širdžiai, sielai ir protui – meilę. Jo bejėgiškumas leidžia jam priimti meilę, kuri yra gyvybiškai svarbi visos jo asmenybės augimui.

Taip yra ir su tavimi bei visais, kurie skaitys šias eilutes. Tai dėl savo bejėgiškumo prieš Visagalį Dievą turite visko laukti ir tikėtis vien iš Jo. Pripažindami savo bejėgiškumą ir sutikdami visko laukti iš Jo, gaunate pačią gražiausią, didžiausią, svarbiausią dovaną, neturinčią ribų – Meilę.

Galingiesiems Tėvas leidžia veikti patiems. Jis ateina į pagalbą tiems, kurie pripažįsta savo bejėgiškumą. Jis pasotina alkstančius, o turtuolius išsiunčia tuščiomis rankomis.

Laimingas esi tu, laimingi ir laimingos esate jūs, pripažindami savo bejėgiškumą, visko laukdami iš Tėvo ir būdami pripildyti Jo Meilės. Tu ir visi jūs tampate Meile. Manasis ir Manieji mažutėliai, leiskitės Mano Motinos sūpuojami Mano Meilėje, kuri yra Mano Tėvo, jūsų Tėvo ir mūsų Tėvo.

Švelniai jus myliu. Švelniai tave myliu“.

139. – Noriu, kad šauktumeisi Manęs nuolat, net dėl mažiausių smulkmenų.

Nuoširdžiai dėkoju, Jėzau, už tai, ką vakar leidai išgyventi. Visų pirma, už tai, kad nuo šiol nebedirbsiu draudimo kampanijos pardavimų skyriuje Monrealyje, kur aš turėjau vadovauti nuo praėjusio sausio ir buvau atsakingas už pardavimus.

Antra, kad atsiuntei man tris angelus tą akimirką, kai aš buvau spaudžiamas priimti nesąžiningą sprendimą, kuris galėjo padaryti žalos grupei dėl neteisingos sandorio interpretacijos.

Būtent tą akimirką, kai pastebėjau klaidą, trys akcininkai atėjo į įstaigą, nors buvo iš anksto nesusitarę. Aš nedelsiant paprašiau jų pagalbos ir paaiškinau jiems šią subtilią padėtį. Įkvėptas ir toliau veikti šia kryptimi, aš juos palikau kartu su pirkėju patiemis ieškoti sprendimo. Per trumpą laiką, be jokio mano įsikišimo, keblumas buvo sąžiningai išspręstas.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, kad atėjai man į pagalbą pačią tinkamiausią akimirką atsiuntęs tris angelus akcininkų asmenyse. Dėkoju Tau, kad leidai man dar kartą būti Tavo veikimo ir Tavo Visagalės Jėgos liudininku tą akimirką, kai jaučiausi bejėgis. Dėkoju Tau, kad išklausei mano vakarykštę maldą, kai prašiau atsiųsti savo šventuosius angelus, kad šių susitikimų metu būtų sukurta vienybė. Ačiū Tau už visus šiuos stebuklus. Pasirengęs dėmesingai klausytis tavęs. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, taip, Aš esu tavo Dievas ir rūpinuosi mažiausiomis smulkmenomis, net jei jos tau neatrodo svarbios. Darau tai, nes myliu tave ir trokštu susivienyti su tavo širdimi. Darau tai, nes tu ištarei Man savąjį „taip“ ir nuolat jį kartojai, ne tik žodžiais, bet savo troškimu vykdyti Tėvo valią. Tu ištarei Man savąjį „taip“ ir klusniai atsiliepei į mano prašymus: kartais tiesiogiai, kartais per kitus žmones, kartais per įvykius. Noriu, kad šauktumeisi Manęs nuolat, net dėl mažiausių smulkmenų.

Tik tau pripažįstant savo bejėgiškumą, klaidas, silpnybes, savo mažumą, Aš galiu leisti pasireikšti savo Visagalybei. Laimingas esi, nes tavo akys pakankamai plačiai atvertos, kad matytų Mano veikimą žmonių širdyse.

Ateik, tegu tavo širdis atsigauna šalia Mano ir Mano palaimintosios

Motinos širdies. Tavo akys dar labiau teatsiveria tam, kad visada ir visur kreiptum savo žvilgsnį į Tėvo Meilę ir Gailestingumą. Šitaip Tu artėji prie savo tikrojo tikslo, kuriam buvai sukurtas: tapti Meile. Švelniai tave myliu“.

Spalio 12 d., 1 val. 40 min.

140. – Atiduočiau savo gyvybę vien tik už tave.

Viešpatie Jėzau, Tau pavedu savo nesugebėjimą sutelkti dėmesį į Tave, nes mano galva pilna sumanymų ir rūpesčių. Jeigu neateisi man padėti, negalėsiu melstis taip, kaip turėčiau. Aš esu per mažas, per silpnas, per daug išsiblaškęs. Esu visiškai bejėgis. Ateik man padėti savo Visagalybe. Aš priimu Tavo Meilę.

Šią valandą meldžiuosi už C., už P. ir jų dukrą M. Taip pat meldžiuosi už visas susiskaldžiusias ir išsiskyrusias šeimas. Tu žinai, kokia didžiulė šių žmonių ir jų vaikų kančia. Aš išdėstau Tau C. prašymą ir klausausi Tavęs. Ačiū, kad išklausai mano ir jo maldą. Aš Tave myliu.

„Mažuti, Mano Širdis kenčia, matydama Mano mylimus mažutėlius kenčiančius. Jei jie pripažintų savo bejėgiškumą ir priimtų Mano Meilę, tardami besąlygišką „taip“ Manajai ir Mano Tėvo valiai, jie pirmiausia pastebėtų savo širdžių ir visos būties perkeitimą. Tada taptų Mano veikimo liudininkais.

Aš noriu pasakyti C.: taip, Aš išgirdau tavo maldą. Padarau ją sava ir perduodu Tėvui. Aš priimu tavo kančią. Sujungiu ją su savo Kančia ir kaip rožių puokštę atnešu savo Tėvui. Priimk tai, ką išgyveni dabar, kaip geriausią dalyką, kuris tau nutiko, net jei to ir nesupranti. Tau ir nereikia suprasti, bet nepaisant to, turi ištarti savo besąlygišką „taip“ ir priimti tiesą, kad beprotiškai tave myliu. Tu esi Man brangus. Aš atiduočiau savo gyvybę vien tik už tave. Aš laikau tave savo rankose. Glaudžiu tavo širdį prie Manosios ir Mano palaimintosios Motinos, kad ji liepsnotų Mano Meilės Ugnyje.

Negaišk laiko žiūrėdamas į save ir savo sunkumus. Žvelk į Mano Meilę, žvelk į Mano ir tavo Motinos Meilę, žvelk į Mano ir tavo Tėvo Meilę. Tau nėra ko bijoti. Tėvas žvelgia į tave, tu radai malonę Jo akyse. Tada, kai Jis įvykdys jau pradėtą perkeitimą tavyje, būsi liudininkas to perkeitimo, kurį Tėvas vykdys tavo, ypač P., aplinkoje.

Mažąją M. tu patikėjai Man. Nebijok, per kančią, kurią ji dabar iš-

gyvena, Aš atveriu jos širdį, kad ji taptų būtybe, kupina Meilės, pagal Mano Širdį. Tau nereikia jos nešti, bet tu turi ją palydėti, švelniai ją mylėti ir pasakyti jai, kad ją myli. Meilė, ir tik ji, yra išeitis iš visų bėdų.

Laimingas esi tu, C., kad per kančią tampi Meilės kupina būtybe.

Laimingi yra tie, kurie yra šalia tavęs. Per tave jie bus Mano Meilės perkeisti. Priimk Mano valią ir nesistenk jos suprasti – Tai Mano žodis, o ne tavo. Pripažink savo bejėgiškumą ir leiskis mylimas, nuolat kartok „taip“. Atverk savo širdį Meilės srovėms, kurias dabar lieju. Švelniai tave myliu“.

Spalio 16 d., 4 val. 05 min.

141. – Protas ir gebėjimai turi būti pavaldūs tavo širdžiai, o ne atvirksčiai.

„Mano mažuti, leisk savo širdžiai vis labiau vadovauti. Atidžiau klausykis savo širdies, kad taptum Meile. Tavo protas ir gebėjimai turi būti pavaldūs tavo širdžiai, o ne atvirksčiai. Širdyje susitinku su tavimi, bet niekada prote ar gebėjimuose. Kiekvieną sykį, kai tu leidi Man ten užeiti, įeinu ir užimu vis daugiau erdvės. Kiekvieną kartą tavo širdis prasiplečia (juk treniruojamas raumuo pasikeičia). Šis perkeitimas dar tik prasidėjo. Yra dar daug erdvės tolesniam pokyčiui. Tai, ką išgyveni šiomis ypatingomis akimirkomis, ypač naktį, vis plėsis ir gilės, kol taps tavo nuolatine būseną. Patirsi tai 24 valandas per parą. Tuomet, kai tapsi Meile, tu galėsi pasakyti: „Nebe aš gyvenu, bet Kristus gyvena manyje“.

Aš trokštu artumo su visais žmonėmis, gyvenančiais šioje žemėje. Su teiksiu ypatingų malonių tiems, kurie skaitys šiuos žodžius, su sąlyga, kad jie ištars savąjį „taip“ besąlygiškai, o jų veiksmai atitiks jų įsipareigojimą, kitaip tariant, – Aš būsiu pirmoje vietoje jų gyvenimuose.

Tebūna jie pasiruošę viską palikti, kad sektų paskui Mane. Tebūna pasirengę atsižadėti savo senosios pasaulėžiūros, mąstymo, elgesio. Tebūna sutelkę savo žvilgsnius į Tėvą ir tegu apsisprendžia:

- Visko tikėtis iš Jo.
- Visko iš Jo prašyti.
- Viską priimti.
- Priimti visa, kas vyksta, gera ar bloga, džiaugsmą, ramybę, meilę ar sielvartą ir kančią – „kaip ateinančius iš Jo“.

- Viską atiduoti Jam, kad širdis būtų laisva, leistūsi perkeičiama ir taptų Meile.

Tu jau pradedi suprasti savo užduoties, kuri tuo pačiu yra ir visos žmonijos uždavins, svarbą – leistis perkeičiamam, kad ir kiti būtų perkeisti; gyventi širdimi, kad ir kiti gyventų savo širdimi; tapti Meile, kad ir kiti taptų Meile.

Laimingi jūs, išrinkti gyventi šiuo ypatingu metu, kai malonės liejamos be saiko. Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile. Švelniai tavo mylintis“.

Spalio 19 d., 4 val. 50 min.

142. – Tiktai Aš galiu suvienyti jūsų širdis, jei netrukdysite ir leisite Man veikti.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau papasakoti apie (...) bendruomenę. Tau žinomas jų troškimas gyventi Tavo Meilėje. Tu taip pat žinai apie kančią, kurią jie patiria. Aš neklausiu, kas yra teisingas, o kas klaidingas. Tik norėčiau, kad jie suvoktų tai, ko Tu nori juos išmokyti šia kančia.

Jeigu man skirta pasitarnauti dėl šio reikalo, aš tai priimu, bet labiau norėčiau, kad tiesiogiai kalbėtum jų širdims arba per kurį nors kitą asmenį. Klausau Tavęs. Ačiū, kad atsakai į mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, priimk šią žinią kaip nepriklausančią tau, net jei Aš tavimi naudojausi, kad perduočiau kai kuriuos nurodymus. Pasiuntiniui nepriklauso džiaugsmas ar kančia, kurią sukelia jo perduota žinia. Nepaisant to, gerai, kad meldiesi už šias moteris, myli jas ir trokšti, jog ši maža bendruomenė klestėtų Mano Meilėje. Kiekviena iš jų dar turi patirti didžius dalykus, kad visiškai taptų Meile. Kartu su tavimi Aš meldžiu Tėvą, kad jų širdys visiškai atsivertų ir priimtų šią kančią, ypač perkeitimą, kurį Tėvas nori įvykdyti per dabartinę padėtį.

Norint tapti Meilės būtybėmis, būtina patirti daugelį mirčių, savęs atsižadėjimų, apleidimų ir gyvenimo iššūkių. Reikia pamiršti įprastus principus, taisykles, būdus, kaip galvoti ir veikti: tada jų vietą užims daug svarbesni, geresni ir esmingesni dalykai.

Esminis dalykas yra Meilė, išreiškiamą priimant kitą tokį, koks jis yra, nenorint jo pakeisti ar pataisyti, tai yra, gerbti jį kaip laisvą Dievo vaiką.

Žmogus nuolat abejoja savimi, kai suvokia, kad jo minčių, reakcijų, žodžių ir darbų šaltinis nėra Dievo Meilė. Kiekvienai šios bendruomenės narei Aš lieju savo Meilės ir malonių sroves, kad savo širdyse patirtų, jog yra giliai mylimos, ir suvoktų, jog per Mano valią ši būseną veda jas toliau į Mano Meilės gelmę.

Man reikia jų kartojamo „taip“ Mano valiai ir „ne“ jų pačių valiai. Tėpripažįsta savo mažumą ir bejėgiškumą, kad galėčiau leisti savo Visagalybės Jėgai pasireikšti ne tik per savo Meilės Ugnį, kurią trokštu uždegti jose, bet ir per liepsnas, kurias jų dėka noriu uždegti daugybėje širdžių.

Tėvas visada veikia tokiu pačiu būdu. Jis pirmiausia uždega vieną širdį, kuria pasinaudoja, kad uždegtų kitas. Tą patį Jis daro ir šioje mažytėje bendruomenėje. Kai Meilės Ugnis įsiliepsnos, Ji uždegs daugybę kitų. Aš labai myliu šią mažytę bendruomenę. Daug kartų jiems parodžiau savo Meilę ir noriu jiems pasakyti:

„Mano Širdis dega Meile. Ši mažytė bendruomenė yra Mano, o ne jūsų darbas. Tik Aš galiu suvienyti širdis, jei jūs netrukdysite ir leisite Man veikti. Dar labiau pasitikėkite Manimi, kad galėčiau jus vesti vis gilyn į Meilę. Tai, ką jūs dabar išgyvenate, yra ne išbandymas, o proga augti Mano Meilėje. O, kad žinotumėte, kaip Aš jus myliu! Man jūsų reikia. Man esate brangiausi perlai. Švelniai jus myliu.

Švelniai tave myliu“.

Spalio 21 d., 4 val. 10 min.

143. – Nesėkmės yra būtinos dėl daugelio priežasčių.

Viešpatie Jėzau, norėčiau užsiminti apie tai, kas atsitiko vakar. Aš esu nelaimingas dėl to, kad parodžiau savo nepasitenkinimą tada, kai buvau nusprendęs nutylėti. Aš tikėjau, kad tai nebus žalinga ateities santykiams, kuriuos noriu matyti atnaujintus Meilėje, kur Meilė būtų aukščiau už viską, kad ir kokias pinigų sumas reikėtų sumokėti. Atiduodu Tau šį rūpestį ir savo bejėgiškumą. Esu Tau atidus. Pamokyk mane. O jei ne, tikiu, kad įkvėpsi man tinkamą mintį ir padėsi suvaldyti mano nepaklusnų charakterį, krečiantį bjaurius pokštus.

Atiduodu Tau savo bejėgiškumą. Pasitikiu vien Tavimi. Ateik man padėti. Ačiū, kad išklausi ir atsakai į mano maldą. Aš Tave myliu, vien tik per Tavo malonę galiu tapti Meilės būtybe.

„Mano mažuti, nebijok. Išgirdau tavo maldą. Šie įvykiai, kuriuos tu vadini nesėkmėmis, yra reikalingi dėl kelių priežasčių:

- Kad įsisaugotum savo trapumą, pažeidžiamumą ir bejėgiškumą;
- Kad išryškėtų tiesa, jog tu negali jaustis tvirtai „įsivaizduodamas, kad...“, „bandydamas kitus įtikinti, kad...“, jei, iš tikrųjų, pats tuo negyveni;
- Kad leistum Tėvui veikti per tave, nes pats vienas negali kurti meilės ryšių;
- Kad išliktum mažas ir mokytumeisi pastebėti savo mažumą;
- Kad išmoktum išgyventi ir priimti tiek liūdnas, tiek džiugias gyvenimo akimirkas;
- Kad išmoktum atiduoti Man visas aplinkybes ir visko tikėtis iš Manęs, iš Tėvo ir Šventosios Dvasios;
- Kad būtum Mano Visagalybės ir Meilės, kuria tave myliu, liudininkas.

Dabar gali pailsėti. Viskas yra Mano rankose. Svarbiausia, ką privalejai padaryti, tu ką tik padarei. Dabar belieka atsiduoti Dievui, Jam dėkoti ir Jį šlovinti, bei su džiaugsmu laukti, kada ateis laikas būti Mano veiklos liudininku.

Taip tu pamažu įsisaugotum, kad Meilė tave myli ir tu tampi Meile. Aš tave apgaubiu savo Meilės apsiaustu. Švelniai tave myliu“.

Spalio 22 d., 4 val. 50 min.

144. – Dabar tavo širdis priima tiek malonių ir Meilės, kiek tik gali sutalpinti.

„Mano mažuti, išgirdęs tavo maldą, rengiu tavo širdį tam, ką turėsi išgyventi artimiausiu metu. Tu – Mano išrinktasis. Man patinka tavo klusnumas ir didelis troškimas vykdyti vien Mano valią.

Aš iš naujo tave patepu ypatingu būdu. Šis Patepimas leis tau vis geriau atpažinti tai, kas ateina iš Manęs ir atmesti viską, kas gali tave parklupdyti, atitolinti nuo Manęs, sutrukdyti būti apaštalu pagal Mano valią.

Šiuo metu tavo širdis priima daugybę malonių ir tiek Meilės, kiek gali sutalpinti. Buvimas mano akivaizdoje, malda, Susitaikinimo ir Eucharistijos sakramentai atveria tavo širdį ir ji gali priimti dar daugiau. Šitaip išsipildo žodžiai: „Kuo daugiau turi, tuo daugiau gauni“.

Taip darai kiekvienąsyk, kai sakai „kadangi Meilė myli mane, aš tampa Meile“ arba kai laisva valia sutinki rašyti tai, ką Aš tau įkvepiu. Taip bus kiekvienam, kuris skaitys šias įkvėptas eilutes ir iš visos širdies duos Man savo besąlygišką ir neatšaukiamą sutikimą.

Liepsnoju Meilės Ugnimi vien pagalvojęs, kad vieną dieną tavo širdis bus iki galo atverta: tada galėsiu leisti tekėti visai Meilei, kurią tau jaučiu ir kurią dabar sulaikau, mat tu dar nesi pajėgus priimti daugiau. Kartu būsime viena, kaip Aš esu viena su Tėvu. Taip, taip, taip, Meilė myli tave, tu tampi Meile.

Mano mažutėli, švelniai ir beprotiškai tave myliu“.

Spalio 25 d., 4 val. 45 min.

145. – Jei rašau knygą, ar ne Aš pats turėčiau ją pavadinti?

Viešpatie Jėzau, nežinau, koks turėtų būti tikslus šių užrašų pavadinimas. Noriu paprašyti aiškiai jį nurodyti, kad nekeltų painiavos ir išreikštų svarbiausią Tavo mintį.

Ačiū, kad išklausai mano prašymą. Įdėmiai Tavęs klausausi. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, Aš visada esu su tavimi. Girdėjau tavo prašymą. Džiaugiuosi matydamas tave tokį nusižeminusį, visko besitikintį tik iš Manęs ir dėkojantį Man už viską, ką turi, ką patiri ir ką gauni. Tik per tavo mažumą Aš galiu veikti ir tu esi Man tikrai naudingas.

Visų svarbiausia yra šių pranešimų turinys ir malonės, kurias išlieju tau kiekvieną kartą, kai rašai, bei tos malonės, kurias gausiai išliesiu visiems, kurie skaitys šias mintis. Šios malonės priklausys nuo jų nusiteikimo, širdžių atvirumo ir sutikimo. Pavadinimas yra tik įžanga, bet Aš esu svarbiausias Autorius, gal turėtume taip pavadinti: „Mano išrinktieji, – jūsų laimei, – Jėzus!“.

Tu buvai pasirinkęs: „Tavo išrinktųjų laimei. Jėzus“, nes galvojai, kad rašai Man. Bet kaip yra iš tikrųjų? Ar tu rašai Man, ar Aš rašau per tave?

Jei Aš rašau, tai ar ne Aš turiu išrinkti pavadinimą? Daug svarbiau už pavadinimą – tai, ką tu išgyveni savo viduje. Ar tavo „taip“ reiškia, kad

užimi tam tikrą erdvės dalį ar kad išnyksti, jog atiduotum Man visą erdvę? Ačiū už tai, kad trokšti atiduoti Man visą savo širdį. Glaudžiu tavo širdį prie Mano ir Mano Motinos širdies, kad ji dar labiau atsivertų ir taptų pajėgi priimti Meilę, kurią noriu išlieti ateinančiomis dienomis. Nieko neklausinėk, leiskis mylimas ir taip tapsi Meile.

Mano mažutėli, kaip Aš tave myliu“.

Lapkričio 4 d., 6 val. 10 min.

146. – Tikėjimas ir Meilė yra neatskiriami.

„Mano mažutėli, nors ir kur būtum, kad ir ką darytum, klausykis Manęs. Aš tau kalbu ir tave vedu. Mokykis išlikti ramus, nors ir ką apie tave kalbėtų. Nebijok, kad ir kas tau benutiktų. Mokykis ramiai priimti visus įvykius tam, kad taptum Mano veiklos ir Visagalybės liudininku. Jau dabar dėkok ir šlovink Mane už tai, ką Aš per šias nesėkmes įgyvendinsiu. Prisimink tai, ką padariau savo draugui Lozoriui: prikėliau jo beyrantį kūną, nors Marija ir Morta norėjo, kad jam padėčiau daug anksčiau. Jis ir jo seserys labai norėjo, kad pagydyčiau jį sergantį. Jei taip būtų atsitikę, Visagalybė, kurią Tėvas Man suteikė, nebūtų galėjusi taip suspindėti, kad atvertų širdis. Kiek daug širdžių jau atsigręžė ir vis dar gręžiasi į Mane dėl šio stebuklingo įvykio. Stebėdamas Mano veikimą kitų žmonių gyvenimuose, tu išmoksi pasitikėti Manimi beviltiškomis akimirkomis.

Šįryt Aš išlieju daugiau tikėjimo malonės tavo artimiesiems, ypač tau ir tiems, kurie skaitys šias eilutes. Atiduok Man savo mažąjį tikėjimą, o Aš jį pakeisiu apaštalų ir pranašų tikėjimu.

TIKĖJIMAS ir MEILĖ yra neatskiriami. Tapdami TIKĖJIMO būtybėmis, tampate MEILĖS būtybėmis. Tapdami MEILĖS būtybėmis, tampate TIKĖJIMO būtybėmis. Laimingi esate jūs, tapdami MEILE ir TIKĖJIMU, TIKĖJIMU ir MEILE. Švelniai myliu jus. Švelniai myliu tave“.

Lapkričio 5 d., 5 val. 50 min.

147. – Tu gali vis labiau Manimi pasitikėti ir pavesti Man visus savo rūpesčius.

Viešpatie Jėzau, turiu kelis prašymus. Tu juos visus žinai, todėl, prašau, mokyk mane. Palieku laisvę mane mokyti. Man labai reikia mokytis, noriu būti toks, kokį Tu mane nori matyti. Įdėmiai Tave klausausi ir atveriu savo širdį, kad ji galėtų priimti Tavo brangias pamokas. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, pažvelk, kaip Aš tau visada vadovavau. Apmąstyk pernykščius metus, – pradėk nuo tos dienos, kai pakludamas Mano įkvėpimui pradėjai rašyti. Kuo atidžiau išsižiūri į praeitį, tuo geriau gali pastebėti Mano dabartinius darbus, o tai įvertinęs, gali labiau pasitikėti Mano veikla ateityje.

Tu gali vis labiau Manimi pasitikėti ir pavesti Man visus savo rūpesčius, džiaugsmus, skausmus, kančias, sėkmes. Priimk tiesą, kad pats vienas nieko negali, jei Aš neveikiu tavyje, tavo aplinkoje ir per tave. Manyje, su Manimi ir per Mane tampa Meile ir nuolat tai jauti savo širdyje.

Aš tave myliu. Aš tave myliu. Aš tave myliu“.

Lapkričio 10 d., 6 val. 30 min.

148. – Ar esi pasirinktasis įrankis perduoti Jo Meilę kitiems, gali atpažinti pagal septynis požymius.

„Mano mažuti, vien tik Meilė gali išspręsti visus rūpesčius, su kuriais tu ir visi Mano vaikai susiduriate žemėje. Tu labai dažnai galvoji, kad gali išspręsti sunkumus savaip, remdamasis savo protu, gebėjimais, žinojimu, psichologine nuovoka.

Tačiau, kai susiduri su asmeniu, kuriam reikia Meilės, atstumtu, kenčiančiu dėl atmetimo, turinčiu savyje daugybę žaizdų (ne tiek svarbu, kaip jos atsirado – dėl jo gyvenimo būdo, dėl jo tėvų ar protėvių), svarbu žinoti, kad jei jam rengiesi pagelbėti savais būdais, gali žaizdą sušvelninti ar paslėpti, bet gali ją ir pagilinti. Tik Meilė, kylanti iš mylinčio Tėvo Širdies, gali visiškai išgydyti. Tėvas gali išgydyti tiesiogiai, bet kartais Jis tai daro per

tarpininkus, tokius kaip tu. Ar esi Tėvo pasirinktasis įrankis perduoti kitiems Jo Meilę, gali atpažinti pagal septynis požymius:

1. Meilė, kurią jauti, yra tyra ir tikra.
2. Tu nejauti jokių negatyvių jausmų kito asmens atžvilgiu.
3. Nežvelgi kritiškai į tą asmeniui.
4. Jauti jam gilią užuojautą.
5. Neieškai sau jokios naudos.
6. Vienintelis tavo troškimas yra padėti tam žmogui.
7. Tavo Meilė jam yra tokia stipri, kad esi pasirengęs kentėti, kad tik jis būtų išgydytas.

Pagal čia išvardintus požymius galima atpažinti, ar Tėvo Meilė per tave yra dovanojama kitiems. Kiti jausmai, kuriuos gali išgyventi, visada turi derėti su šiais išvardintais Meilės bruožais. O visa, kas neįkvėpta Tėvo Meilės, negali išlaisvinti ir išgydyti. Tik Tėvo Meilė išgydo žaizdas.

Meilė, kuri per tave liejama kitiems žmonėms, išgydo tavo paties žaizdas ir padeda tau suvokti, koks esi Jam svarbus. Jis tave myli, todėl leidžia savo Meilei sklįsti per tave. Leisdamas Jo Meilei lieti per tave, tu tampa Meile, taip pat ir visi, kurie ją priima, tampa Meile. Aš tave naudoju kaip laidininką, kad padėčiau tiems, kurie skaitys šias eilutes, jas pritaikyti savo gyvenime. Švelniai tave myliu“.

Lapkričio 11 d., 3 val. 15 min.

149. – Jūsų kančia vaisinga tiek, kiek esti priimta.

Viešpatie Jėzau, Tau aukoju savo kančią, kurią dabar išgyvenu. Aš ją jungiu su Tavo šventomis Žaizdomis. Atiduodu Tau savo bejėgiškumą, kad Tavo Visagalybė galėtų suspindėti. Valdyk mane Savo Meile. Švelniai Tave myliu.

„Mano mažuti, ateik ir prisiglausk prie Manęs. Ateikite visi į Mano glėbį. Mano Širdyje jūs visada rasite paguodą, džiaugsmą ir ramybę, kuri padės keliauti toliau.

Kiekviena būsima kančia yra vertinga. Nesvarbu, kokią kančią išgyvenate – didelę ar mažą, lengvą ar gilią, trumpą ar ilgą – ji yra labai reikšminga. Kentėjimai yra būtini, kad asmenybė išsiskleistų ir augtų taip, kaip gėlei yra būtinas lietus. Augalo vešlumas priklauso nuo jo pajėgumo priimti

ir įsisavinti krintantį lietaus vandenį. Taip pat yra ir su jumis. Norėdami, kad jūsų kančia būtų vaisinga, turite ją priimti. Trokšdami tapti Meile, kančios akivaizdoje jūs turite elgtis taip, kaip džiaugsmo ar laimės.

Patys to padaryti nesugebėsite, nes tai yra įmanoma tik tada, kai Tėvo Meilė yra įsikūnijusi jumoje. Jūs, kurie pasakėte „taip“ kančiai, Jobo knygoje galite persiskaityti: „Jei iš Dievo priimame gera, tai kodėl nenorime priimti bloga?“ Medituodami kančias, kurias patyriau Aš, Mano Motina ir šventieji, galite pasisemti reikalingų jėgų tam, kad išstartumėte tvirtą „taip“.

Laimingi esate jūs, galėdami kartu su Manimi kentėti dėl žmonijos atpirkimo. Jūsų „taip“, didžiulė ramybė ir džiaugsmas jumoje yra daug stipresni už kančią, kurią išgyvenate. Priimta ir išgyventa kančia jums padeda greičiau tapti Meile. Jūs esate tikrai mylimi. Tikėkite, kad ši Meilė yra stipresnė ir galingesnė už viską. Taip, taip, taip, Aš jus myliu. Aš tave myliu“.

Lapkričio 12 d., 5 val. 33 min.

150. – Jūsų širdžių vienybė palenkia Tėvo Širdį. Jūs net negalite įsivaizduoti, kokios svarbios yra „maldos dienos“.

Viešpatie Jėzau, kadangi šiandien aš turiu vadovauti maldos dienai, padėk man suvokti, ką svarbaus turime apmąstyti bendruomenėje. Ačiū, kad išklausai mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, ši maldos grupė yra tarsi balzamas Mano Širdžiai, kuri kenčia dėl Mano žmonių nutolimo ir Mano Bažnyčios nuosmukio. Trokštu, kad jūs suvoktumėte, kokia svarbi yra jūsų malda. Labai dažnai jūs meldžiatės tik už savo aplinkos ir parapijos žmones. Iš tikrųjų, kai meldžiatės, visa žemė ir skaiestykla patiria jūsų maldos galią... vyrai, moterys, vaikai ir visos gyvos būtybės.

Malda tampa galinga, kai Dangaus šventieji ir angelai susivienija su besimeldžiančiais bei adoruojančiais žemeje. Ne maldų gausa duoda daug vaisių, o jūsų pasiaukojimas širdyse, troškimas visa savo būtimi garbinti, dėkoti, aukoti, atleisti ir prašyti Dievo atleidimo.

Svarbiausia yra širdžių vienybė. Daug svarbiau yra vienytis su kitu žmogumi maldoje nei galvoti, ką pats nori pasakyti. Jei svarbu tai, kad kiekvienas išstartų maldavimą, turėtumėte daryti trumpas pauzes po kiekvienos maldos.

Aš noriu pakartoti, kad jūsų širdžių vienybė palenkia Tėvo Širdį ir yra daug reikšmingesnė nei paskubomis sukalbėtų maldų skaičius.

Jūsų buvimas, dalyvavimas, pasiaukojimas maldos dienų metu duos gausių vaisių. Jūs net neįsivaizduojate šių dienų svarbos. Tėvas kiekvienam iš jūsų lieja savo malones. Savo Meile Jis perkeičia jus į Meilės būtybes tik tada, kai jūs leidžiate ir atsiduodate Jo valiai. Tėvas beprotiškai jus myli. Švelniai myliu jus. Švelniai myliu tave“.

Lapkričio 15 d., 2 val. 55 min.

151. – Mes gyvename visuomenėje, kur žmonės vis dažniau savižudybę.

Viešpatie Jėzau, mes gyvename visuomenėje, kur žmonės vis dažniau renkasi savižudybę. Tu girdėjai T. prašymą, susijusį su šiuo klausimu. Aš Tau jį pateikiu kaip savo. Norėčiau išgirsti Tavo žodį šia tema, jei manai, kad verta apie tai kalbėti. Tu esi Meilės Dievas. Aš Tave myliu. Tavo mažutėlis.

„Mano mažuti, Aš labai kenčiu matydamas Mano tautos nutolimą. Sunku, kai matau, kad jie pasirenka kelius, vedančius į dar didesnę kančią. Kartais ji tampa žmonėms nepakeliama, tada tuo pasinaudoja piktoji dvasia, pakviesdama juos save sunaikinti. Didžiuma šių žmonių nesuvokia savo poelgio reikšmės. Jei jie suvoktų, ką daro, tai pasibaisėtų šiuo savęs sunaikinimo nusikaltimu. Tai pati didžiausia nepagarba tam, ką Mano, jų ir mūsų Tėvas davė iš begalinės Meilės.

Taip, kiekviena žmogiška būtybė yra sukurta iš Tėvo Meilės, idant taptų Meile, tardama „taip“ atsiduotų Jai. Labai gaila, bet visuomenė, kurioje gyvenate, šito nemoko. Priešingai, susikuriama daugybė netikrų dievų. Iš pradžių atrodo, kad šie stabai suteiks laimę, bet galų gale tai veda į kančią, kol pasiekia tokį tašką, kai žmogus nebegali to išverti.

Laimei, dangiškasis Tėvas yra be galo gailėstingas. Jis suteikia kiekvienam asmeniui daugybę galimybių laisvai pasirinkti ir būti laimingam su Juo Amžinybėje. Šis pasirinkimas trunka visą gyvenimą žemėje, mirties valandą ir net po mirties, kai suteikiama paskutinė galimybė visiems. Ja daugiausia pasinaudoja tie, kurie užmiega nepažinę Dievo Meilės. Jums suteikta privilegija pažinti, mylėti ir priimti Dievo Meilę jau dabar. Ga-

lite padėti daugybei sielų savo malda, dalyvavimu Eucharistijoje, visomis įmanomomis aukos formomis. Aukok ir toliau savo kvėpavimą, kaip paskutiniu metu tave įkvėpiau daryti, už sielas skaistykloje, už asmenis, kurie gundomi nusižudyti.²

Laimingi esate pažindami, priimdami Tėvo Meilę ir Gailestingumą. Esate palaiminti, būdami įrankiais Jo rankose, per kuriuos daugybė sielų pažins džiaugsmą ir gerumą, kylančius iš Tėvo Meilės ir Gailestingumo. Džiaugsmas – leistis perkeičiamam iš Meilės. Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile. Mano Širdis dega Meile. Kaip Aš jus myliu. Kaip Aš tave myliu, Mano mažutėli!“

Lapkričio 16 d., 1 val. 45 min.

152. – Tėvui skubiai reikia mažutėlių, kad atgaivintų savo griauenamą Bažnyčią.

„Mano mažuti, pažvelgiau į tave ir išsirinkau dar prieš tavo sukūrimą. Aš ypatingu būdu paruošiau tavo širdį, kad priimtum tai, ką patiri dabar ir patirsi ateityje.

Tu buvai sukurtas tam, kad taptum Meilės būtybe. Per tavo Man ištartus dažnus, besąlygiškus ir neatšaukiamus „taip“ Aš atbaigiu savo kūrimą.

Net gerai to nesuvokdamas tu tampi šedevru – tokiu, kokio noriu. Šią naktį Aš, tavo Tėvas, noriu tau kalbėti per tai, ką tu rašai, kad suprastum, koks esi Man svarbus. Mano Širdis perpildyta Meilės tau. Noriu, kad Mano Meilė per tave pasiektų daugybę Mano vaikų, kurie Manęs nepažįsta

² Jau kokias dvi savaites meldamasis prašiau Jėzų, kad pamokytų mane koku būdu galėčiau išlaikyti nuolatinį ryšį su Juo (pastebėjau, kad ne maldos metu jaučiuosi nutolęs nuo Jo) ir štai kokį įkvėpimą gavau: „Manyje nėra pastovesnio dalyko už kvėpavimą. Jei aš su Juo sudaryčiau tokią sutartį, sąmoningai ar ne, kiekvieną kartą, kai įkvepiu, aš Jam sakau: „Jėzau, priimu Tave; Tavo Meilę; Tavo Džiaugsmą; Tavo Ramybę ir t. t. Aš priimu Tėvą, Šventąją Dvasią, Motiną Mariją, visų šventųjų ir angelų bendrystę. Kai iškvėpiu, aš jam sakau: aukuju Tau save ir visa, kas man priklauso: savo valią, mintis, norus, džiaugsmus, skausmus, rūpesčius, visa, ką turiu, tuos žmones, kurie yra šalia manęs, ir tuos, kurie mano širdyje. Kiekvieno įkvėpimo svarbiausioji mintis: Tave priimu, Viešpatie Jėzau, save aukuju Tau.

Kaip oras duoda deguonies mano kūnui, taip Jėzaus Meilė duoda deguonies mano sielai ir mano dvasiai. Jei tai praktikuosiu, paskutinis mano įkvėpimas reikš: Viešpatie Jėzau, Tau save atiduodu. Kvėpuojant būna kontempliacijos ir adoracijos akimirų, kartais jaučiu poreikį pailsėti per kvėpavimą. Aš priimu Jėzų ir save aukuju Jam. Kai noriu melstis už ką nors, aš aukuju savo įkvėpimus už tą asmenį, kad jis priimtų Jėzų ir Jam save paaukotų.

ar mažai pažįsta, taip pat ir tuos, kurie yra nutolę nuo Manęs, suklaidinti to, kuris sėja klaidą po klaidos, norėdamas tapti dievu: jis Mano vaikams siūlo nesuskaičiuojamai daug netikrų dievų.

Jis atrodo galingesnis nei anksčiau, jam pasisekė įsiskverbti net į Mano Bažnyčią, bet jam liko mažai laiko, – Mano mylima Nekaltoji Dukrelė jam sutraiškys galvą. Jis yra stipriai surakinamas šv. Rožiniu ir šv. arkangelo Mykolo vedamas į Mano teismą, kad būtų nuteistas, pasmerktas ir pasiūstas į pragarą amžiams. Man skubiai reikia mažutėlių, tokių kaip tu, kurie taria savo visiškai besąlygišką, neatšaukiamą „taip“, kad atgaivintų Bažnyčią, kuri yra griauinama, ir eitų pasitikti Mano Sūnaus, Jo Sugrįžimo garbėje.

Šiuo metu ruošiu didžiulę Kariuomenę. Aš išsirinkau tave, kad būtum joje, taip pat visus tavuosius, tuos, kuriuos tu Man pavedi, taip pat šios knygos „Mano išrinktieji, – jūsų laimei, – Jėzus!“ skaitytojus.

Jūsų užduotis yra labai paprasta, net per daug paprasta šio pasaulio didžiūnų akimis, nes reikia priimti Mano Meilę, leisti jos perkeičiamais, tapti kanalais, kuriais Meilė galėtų tekėti laisvai ir gausiai, kad pasiektų daugybę jums patikėtų asmenų matomu ar nematomu būdu. Nesistenkite patys savo jėgomis tapti tobulais kanalais, nes taip nieko nepavyks. Pamatę savo netobulumus, kliūtis, kurios trukdo Meilei laisvai tekėti, tuoj pat Man juos atiduokite, o Aš juos sunaikinsiu.

Jums patikėta misija labai atsakinga, bet tuo pačiu – be galo paprasta. Per dažnai galvojate, kad jūsų darbai gali padaryti jus vertingais. Aš jus mokau ir siūlau tapti vertingomis būtybėmis, – leisti Mano malonėms laisvai lietis per jus, o tai gali įgyvendinti tik Meilė.

Dėkoju už jūsų klusnumą, kai leidžiate Meilei jus perkeisti. Dėkoju, kad priimate Mano beribę Meilę ir leidžiate jai laisvai per jus tekėti. Priimkite Mano Tėvišką pabučiavimą, kuris jus perkeičia į Meilę. Su Meile, jūsų Tėvas, tavo Tėvas“.

Lapkričio 17 d., 4 val. 40 min.

153. – Dieną ir naktį atveskite sielas pas Dievą.

„Mano mažuti, priimk tai, ką išgyveni šią valandą, kaip didžiulį Dievo palaiminimą. Ištverk ir nenorėk žinoti, kur tai veda. Svarbiausia yra tai, kad tu lėtai, bet užtikrintai vykdy didžiąją misiją, kurią Tėvas tau patikėjo. Tavo bū-

tis tuo pat metu yra perkeičiama taip, kad galėtum šį uždavinį įvykdyti. Kaip geras medis negali duoti blogų vaisių, o blogas gerų, taip tavo būtis turi tapti tyra ir balta kaip sniegas, tai yra, trokštanti vykdyti tik Tėvo valią.

Vienintelė mintis, turinti visada gyventi tavyje, yra Meilė. Šią nuostatą tu priimi iš Tėvo ir perduodi kitiems matomu ar nematomu būdu. Ji ateina iš Tėvo ir pas Jį sugrįžta. Tada tavyje nebus minčių priešingų Meilei, nuostatų ir žodžių: pagyrų, puikybės, kritikos, niekinimo, teisimo, melo ir t. t. Tu nebeturėsi negatyvių minčių apie kitus. Tavo nuostatos bus: užuojauta, supratimas, atleidimas, gailestingumas, priėmimas ir meilė. Tavo troškimai – būti toje vietoje, kurioje Tėvas nori, kad būtum, ir daryti tai, ką Tėvas nori, kad darytum – padėti nelaimingiems, kenčiantiems ir vesti sielas pas Dievą naktį ir dieną, matomu ar nematomu būdu. Tu žinai kelią, kuris veda sielas pas Dievą. Tai yra priėmimo, atleidimo, gailestingumo ir meilės kelias.

Nuolat turi keliauti šiuo keliu, pirmiausia dėl savęs, o tada dėl visų kitų. Atiduok Tėvui visas kliūtis šiame kelyje ir galėsi laisvai juo eiti. Tėvas pašalins tas kliūtis ir padarys, kad tuo keliu bus lengva ir malonu keliauti. Laimingi jūs, kurie esate Meilės kelyje. Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Lapkričio 20 d., 5 val. 12 min.

154. – Viskas, viskas, viskas turi būti išgryninta sieloje.

„Mano mažutėli, esi laimingas, kad radai malonę Mano akyse. Aš išsirinkau tave tam, kad dovanuočiau tau savo beribę Meilę. Tu žinai, kad taip yra ne dėl tavo nuopelnų, bet vien iš Meilės. Tavo vienintelis nuopelnas yra tavo pritarimas, nes Aš negaliu veikti širdyse, kurios nėra laisvos. Tada Aš galiu tik vilioti širdį, kad ji ištartų „taip“ artimesniam bendravimui su Manimi. Tik tada galiu prašyti besąlygiško, neatsaukiamo „taip“, kad leistų būti valdoma Mano Meilės. Šis pritarimas visada buvo labai svarbus, bet ypač dabar, kad iš šiuolaikinio puolusio pasaulio galima sukurti Naują.

Viskas, viskas, viskas turi būti ištyrinta. Visa, kas netyra, negali įeiti į Dangaus Karalystę, lygiai taip negalės įeiti ir į Naująjį Pasaulį. Po Mano Didžiojo Sugrįžimo visa, kas netyra, negalės būti Mano akivaizdoje. Visa, be išimties, turi būti išgryninta.

Mano Motina visame pasaulyje prašo maldos, pasninko, sakramentų priėmimo ir ypač visiško besąlygiško, neatšaukiamo sutikimo. Išgryninimas vyksta per išmėginimus, kurie pamažu prasideda tam, kad daugeliui sielų padėtų atsigręžti į Dievą.

Pripažinę, jog esate nusidėjėliai, kurių Tėvas pasigailėjo, tapsite gailestingi. Pripažinę savo bejėgiškumą, tapsite Tėvo Visagalybės liudytojai, kad patirtumėte Tėvo Meilę, ją skleistumėte matomu ir nematomu būdu, ir taip taptumėte pajėgūs įeiti į Naująjį Pasaulį ir laukti Mano Didžiojo Sugrįžimo.

Aš degu Meilės ugnimi, kai pagalvoju apie Didįjį Džiaugsmą, kuris įsiviešpataus šiuo taip laukiamu metu. Viskas yra rengiama tam, kad Džiaugsmas greitai pasklistų. Jau dabar priimkite Mano Meilę. Leiskitės išgryninami. Drąsiai naudokitės šiuo malonės metu. Beprotiškai jus myliu. Beprotiškai myliu tave“.

Lapkričio 23 d., 4 val. 30 min.

155. – Žvelkite į sėkmę ir nesėkmės tikėjimo akimis.

„Mano mažuti, įdėmiai stebėdamas visa, kas dedasi tavyje ir aplink tave, būsi Mano veiklos liudininkas. Niekas nevyksta be priežasties. Patirta sėkmė pripildo tavo širdį džiaugsmo, skatina tave dėkoti ir šlovinti Tėvą už Jo begalinį gerumą ir Meilę, o nesėkmės padeda priimti savo bejėgiškumą, pažeidžiamumą, trapumą. Jei suklysi nepaisant savo geros valios, tada šie įvykiai skatins tave viską atiduoti į Tėvo rankas, nes be Jo tu nieko negali. Nesėkmės padeda tau pamatyti savo ribas, vienyti su Mano kančiomis, kentėti kartu, kad su Manimi taptum atpirkėju ir galiausiai dar labiau džiaugtumėsi Amžinajame Gyvenime.

Tie, kurie žvelgia į gyvenimo įvykius tikėjimo akimis, o ne vien kūniškai, atranda naują lygmenį. Visa tai atrodo daug tikroviškiau, nei žvelgiant per trimačius akinius. Kiekvienas įvykis, sėkmė ar nesėkmės, tampa proga šlovinti, atleisti ar prašyti atleidimo, užtarti, dėkoti, garbinti, labiau susivienyti su Manimi, vis labiau tapti Meile. Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile. Aš jus myliu. Myliu tave“.

Lapkričio 24 d., 3 val. 55 min.

156. – Šventasis Tėvas Jonas Paulius II ir Motina Teresė yra mažumo, kuris turi ypatingą galią, pavyzdžiai.

Viešpatie Jėzau, aš visiškai atiduodu Tau savo silpnumą ir bejėgiškumą. Įdėmiai Tavęs klausausi ir viską iš Tavęs priimu. Ačiū, kad sutinki kalbėti savo vargingam įrankiui. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, Aš apgaubiu tave savo didžiuoju apsiaustu, kad apsaugočiau ir paslėpčiau savo Šešėlyje. Kuo tu jautiesi mažesnis ir silpnesnis, pažeidžiamesnis ir bejėgiškesnis, tuo tu Man naudingesnis ir tuo daugiau Aš galiu per tave padaryti.

Dideli kentėjimai kyla šiuo metu dėl Mano tautos nutolimo ir Mano Bažnyčios silpnumo. Taip yra todėl, kad Bažnyčioje kyla pagunda siekti didybės, galios ir jėgos. Daugybė Bažnyčios narių ir tų, kurie jai vadovauja, trokšta būti galingi, tačiau Šventasis Tėvas Jonas Paulius II ir Motina Teresė mums yra puikūs mažumo, kuris yra galingas, pavyzdžiai. Be Dievo galios žmogus yra bejėgis šioje žemėje.

Jūs sulauksite besiartinančios Didžiosios Tiesos valandos, kai visa, kas klaidinga, bus atidengta, sunaikinta ir nusiųsta į pragaro gelmes, kad užleistų vietą Tiesos Šviesai. Meilė nori iš žemės vaikų padaryti Meilės būtybes, kad visas melas, esantis juose, būtų atidengtas ir ištyrintas. Taip kiekvienas asmuo patirs Dievo vaiko laisvę ir savo pradinę grožį. Kai jūs būsite šių įvykių liudininkai, nesipriešinkite ir neliūdėkite, džiūgaukit, šlovinkit, nes Didžioji Tiesos valanda praneša apie laisvę, kuri veda jus į Meilę. Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile. Švelniai jus myliu. Švelniai myliu tave“.

Lapkričio 25 d., 6 val. 00 min.

157. – Visos tavo gerosios savybės turi tarnauti tavo širdžiai.

Motina Marija! Tu, kuri turi motinišką Širdį, suprasi mano skurdą. Noriu kreiptis į Tave, nes nebedrįstu kreiptis į Jėzų, kuris jau taip mane priėmė. Taip pat dar trukdo mano susirūpinimas medžiaginiiais dalykais. Mano tikėjimas silpnas. Man taip sunku melstis širdimi, priimti Jo Meilę ir Gailingumą. Mano Geroji Motina, paimk mano skurdą, atiduok jį savo Sūnui

Jėzui, kad būtų perkeistas į malones ir palaiminimus tiems, kurie labiausiai kenčia šioje žemėje. Ačiū, kad užtarsi mane. Esu tavo silpnas sūnus, kuriam reikia pagalbos, kad galėtų tapti tuo, kuo turi tapti. Mama, aš tave myliu.

„Mano mažas vaikelis, kokia aš esu laiminga, kad galiu paimti tave į savo rankas ir priglausti prie savo Širdies. Tuo pačiu metu priglaudžiu daugybę širdžių, kurioms reikia priimti Meilę, patirti, kad yra mylimos, bet gyvenimo rūpesčiai ir prieraišumai trukdo susitikti ir priimti mano Sūnaus Jėzaus Meilę, kurią Jis nuolat gauna iš Tėvo, kad joms suteiktų.

Kai tavo sugebėjimai ir talentai netarnauja širdžiai, tu negali gauti to, ko jai reikia. Dėl tavo mažumo ir atviros širdies man, tavo Motinai, yra lengva tave vesti pas mano Sūnų Jėzų, kad galėtum atsigerti iš Meilės Šaltinio.

Kuo tavo širdis daugiau geria, tuo labiau ji auga. Kuo ji labiau auga, tuo ji daugiau geria. Tada širdis užima vis daugiau vietos tavyje ir tavo gerosios savybės jai tarnauja. Tuo metu vyksta didelis perkeitimas tavyje, kuris veda tave į Meilę.

Net jei kartais jautiesi nutolęs, aš, tavo Mama, nuolat laikau tave už rankos šalia Jėzaus, kad tavo širdis tuo metu priimtų tiek Meilės, kiek ji pajėgia. Kaip nuostabu, kad tu tampi mažas ir aš, tavo Mama, galiu tave sūpuoti ir duoti tai, ko tau reikia. Priimk, kad esi beprotiškai mylimas ir vis labiau tampi vertas Meilės. Bučiuoju tave. Tavo Motina Marija“.

Lapkričio 27 d., 3 val. 00 min.

158. – Jūs gyvenate paklydusiame pasaulyje.

„Mano mažutėli, tik Mano Širdyje visada gali rasti tai, ko ieškai: giedrą, džiaugsmą, ramybę ir Meilę. Jūs gyvenate pasaulyje, kuris yra visiškai nuklydęs ir su savimi tempia pašvęstus ir išsirinktus Mano sūnus. Jei šiuo metu jūs žiūrite į Mano Bažnyčią pasaulio akimis, tai patiriate nusivylimą. Jei kiekvieną kartą, kai matote netvarką ir klaidas, jas priimate ir pavedate Tėvui, atgręžiate savo žvilgsnį į Jį, kontempliuojate Jo Gerumą, Gailestingumą, Visagalybę ir Meilę, tada tampate budėtojai, būsimųjų įvykių stebėtojai. Užuoat išsigandę nakties tamsybių, Jūs tapsite Meilės ir jos civilizacijos, ateinančios po nakties, stebėtojai. Tarkite daugybę „taip“ Meilei, kad būtumėte visiškai išgryninti,

pašventinti, išlaisvinti nuo blogio jėgų ir taptumėte Meilės būtybėmis. Tada jūs būsite ne tik ten, kur esate, bet ir Naujojoje Meilės Visuomenėje.

Kai Dangus bus atvertas, jūs būsite laisvi nuo šio kančios pasaulio ir savo pačių viduje tuoj pat galėsite žvelgti į Tėvo Meilę. Jau šią akimirką gyvenkite Meile savo viduje, nelaukdami kol ji suspindės virš visos žemės. Laimingas esi tu ir jūs, kad galite dabar šia Meile gyventi ir leidžiatės Jos perkeičiami.

Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile. Aš tave myliu“.

Lapkričio 28 d., 6 val. 00 min.

159. – Drungniems ir abejingiems labai greitai neliks vietos.

„Mano mažuti, džiaugdamiesi dėl gražios Naujosios Žemės vilties, turite keliauti kasdien. Šiomis dienomis jūs esate ir ateityje būsite didelių kančių liudininkai. Jūs taip pat būsite liudininkai labai gražių dalykų, nuostabių širdžių perkeitimų, įvykdytų Šventosios Dvasios veikimu per Meilę. Drungniems ir abejingiems labai greitai neliks vietos. Bus tie, kurie visiškoje Šviesoje matys pasaulio įvykius, ir tie, kurie skendės visiškoje tamsoje. Nebus vidurio, bus arba viena, arba kita, niekad viena ir kita drauge.

Tiems, kurie įeis į Šviesos pasaulį, jų klaidos, paklydimai bus vis labiau matomi. Dėl jų ištarto „taip“ jie bus visiškai išlaisvinti, kad jų sielos taptų baltos kaip sniegas. Tie, kurie skendės tamsybėse, bus vis labiau valdomi galios, puikybės, keršto, pykčio, smurto dvasios. Jie žudys vieni kitus, naikins patys save, ir tai jau vyksta.

Melskite su Manimi Tėvą, kad jų akys atsivertų, ir Šviesos pasaulyje būtų vis daugiau žmonių. Negaiškite laiko žvalgydamiesi į tamsos pasaulį, bet atsigręžkite į Šviesą, į Meilę, kad kuo greičiau taptumėte Meile, nes esate beprotiškai mylimi. Švelniai jus myliu“.

Gruodžio 2 d., 4 val. 00 min.

160. – Jūs manote, kad patys galite tapti jėga, galybe. Klystate.

Viešpatie Jėzau, ateinu pas Tave, nuoširdžiai Tavęs klausausi, nuvargintas praeities įvykių, nežinodamas, ko Tu nori mane pamokyti šį rytą. Ačiū už Tavo neregimą Buvimą, už tai, kad pasinaudoji manimi, vargingu Tavo įrankiu. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, šiais paskutiniaisiais laikais, labiau negu bet kada, Man reikia daugybės mažutėlių, pakankamai mažų, kad savo širdyse Manęs klausytųsi. Tik taip jie taps tinkamais įrankiais Mano rankose. Jūs manote, kad patys galite tapti jėga, galybe, bet klystate. Jei ne Aš veiksiu per jus, būsite kaip prašvilpiąs vėjas: jam praėjus nieko nelieka. O jei Aš veiksiu per jus, tas silpnas vėjelis, kuris esate jūs, taps uragano, ciklono galybe, gebančia viską pakelti ir perkeisti savo kelyje.

Toks Mano Buvimas tavyje viską perkeičia. Jis nesiperša, jei nėra trokštamasis ir priimamas. Tu negali Jam įsakinėti. Tu turi tiek pat galios Mano Buvimui, kiek turi jos prabėgančiam uraganui arba ciklonui. Lygiai taip pat tu neturi jokios galios ir Mano Buvimui tavyje, aplink tave ir per tave. Gali būti tikras, kad Mano Buvimas įsiviešpataus tavyje, aplink tave ir per tave, jei bus trokštamasis, priimamas, ir jei tu sutinki jam suteikti tą erdvę, kurią jis nori užimti. Jis visuomet nori užimti ne tik tam tikrą vietą, bet visą erdvę.

Štai kokia yra Mano malda Tėvui:

„Tėve, padaryk, kad jie būtų viena Manyje, kaip ir Aš esu viena su Tavimi.“ Taip pat ir Jono Krikštytojo malda: „Padaryk, kad aš mažėčiau, o Jis augtų“. Kiekvieną kartą, kai tu sutinki mažėti, tapti vis mažesnis, Aš sutinku užimti vis daugiau vietos tavyje, ir šitaip Man gali pasisekti užimti visą vietą, kad tu taptum Meile. Jei žinotum, jei jūs žinotumėte, kaip esate mylimi ir ką Meilė daro jumyse, jūs teturėtumėte vienintelį troškimą: tapti vis mažesni, kad Meilė užimtų visą vietą. Laimingas ir laimingi esate jūs šiame gražiame Meilės kelyje. Jūs esate beprotiškai mylimi. Aš jus beprotiškai myliu“.

Gruodžio 3 d., 3 val. 05 min.

161. – Toliau keliauk savo tikėjimo keliu nematydamas ir nežinodamas, kur tave vedu.

„Mano mažuti, eik į priekį su tikėjimu, nematydamas ir nežinodamas, kur Aš tave vedu. Tai yra kelias, kuriame tu esi perkeičiamas. Tau nebūtina žinoti, kur šis kelias veda, tačiau svarbu išlikti Tėvo tau išrinktame kelyje ir leistis vedamam. Normalu, kad patiri įvairių išmėginimų, liūdny ir džiaugsmingų akimirkų. Kai priimi visa, kas tau nutinka, kaip Tėvo valią ir viską Jam paaukoji, kiekvienas įvykis tampa kaip rasa, kuri atgai-

vina ir augina tavo Meilę. Aš tau jau sakiau, kad tikroji tavo misija šioje žemėje yra tapti Meile. Ar būtų įmanoma tau tapti Meile, jei tavęs nevėstų ir nemokytų tas, kuris jau yra Meilė? Štai kodėl visuomet esu šalia tavęs. Aš tave vedu ir tau vadovauju, įkvepiu, saugau ir pakeliu, jei tu suklumpi. Aš įkvepiu visus, kuriuos sutinki savo kelyje. Tave apgaubiu savo didžiuliu apsiaustu, o svarbiausia – kiekvieną dienos ir nakties akimirką išlieju į tavo širdį tiek Meilės, kiek tik ji gali sutalpinti. Šitaip tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Gruodžio 6 d., 5 val. 40 min.

162. – Didysis nuskaistinimas, kurio iš jūsų prašoma, jau prasidėjęs: jis išplis po visą pasaulį ir pasieks visus Tėvo vaikus.

„Mano mažuti, Mano Didžiojo Atėjimo dieną bus didis džiaugsmas tiek Danguje, tiek ir žemėje. Ši, taip ilgai laukta diena, neužtruks, bet dar reikia daug ruoštis. Jei atversite akis ir širdimi su tikėjimu priimsite visa, kas šiuo metu dedasi – tai bus akivaizdus liudijimas.

Svarbiausias pasiruošimas kiekvienam šiuo laiku žemėje gyvenančiam žmogui – širdies paruošimas. Didžiajam Sugrįžimui paruošta širdis yra visiškai perkeista Meilės, pilna ramybės, džiaugsmo ir Meilės minčių. Perkeistoje širdyje visiškai nebėra vietos neapykantai, pykčiui, kerštui, paniekai, kito asmens nepriėmimui (nors ir kaip jis elgtųsi), nerimui, susirūpinimui medžiaginiiais dalykais, savęs nepriėmimui. Tokia širdis yra tobula visais atžvilgiais, bet niekas negali to pasiekti pasikliaudamas savo jėgomis. Tiktai Kūrėjas turi galią tobulinti ar užbaigti savo kūrinį. Suveikdamas didžiulę laisvę būtybei, kurią sukūrė iš Meilės, Jis tikisi iš jos besąlygiško, neatšaukiamo „taip“: didžiulio „TAIP“ iš pradžių, ir daugybės mažų „taip“ vėliau, tam, kad nutrauktų visus prierašumus ir įpročius, trukdančius žmogui tapti Meilės būtybe. Lygiai taip pat žmogus turi sakyti daugybę „ne“ viskam, kas priešinga Meilei, ir kas trukdo tapti paklusniu ir lanksčiu įrankiu Tėvo rankose.

Didysis nuskaistinimas, kuriam reikia jūsų sutikimo, jau prasidėjęs: jis išplis visame pasaulyje ir pasieks visus Tėvo vaikus. Laikas mažta, būtina tarti savąjį „taip“. Kadangi jūs esate pirmieji išrinktieji, daugelis arba išsigelbės dėl jūsų „taip“, arba kentės, jeigu atsisakysite ar abejosite. Jūsų nuolat

kartojamas „taip“ yra daug svarbesnis, negu galvojate: panašiai kaip ir pirmieji apaštalai, pradėdami sekti Kristų, visiškai nežinojo, koks svarbus yra jų „taip“. Laimingi jūs, išrinktieji, tampantys Meile, kad skleistumėte Meilę. Aš jus myliu. Aš tave myliu“.

Gruodžio 10 d., 3 val. 00 min.

163. – Aš myliu tave su visais tavo trūkumais, silpnybėmis ir ribotumu.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau papasakoti, su kokiais sunkumais susiduriu melddamasis ir stengdamasis atidžiai Tavęs klausytis. Aš vis išsiplaškau besirūpindamas medžiaginiiais dalykais. Mano tikėjimas silpnas. Man sunku viską Tau atiduoti ir vėl iš naujo nepersigalvoti. Padėk man. Aš visiškai atsiduodu Tau. Atiduodu ir visas akimirkas, man trukdančias visiškai atsigręžti į Tave. Ačiū, kad klausai ir atsakai į mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, nebijok, branginu ir vertinu tave. Aš niekada tavęs neapleidžiu, visada esu su tavimi. Pasirūpinu net mažiausiomis smulkmenomis, visais tavo rūpesčiais.

Norėdamas Mane pradžiuginti, trokšti elgtis taip tobulai, kaip, tavo nuomone, turėtų elgtis tikėjimo žmogus. Jei tik tu žinotum kaip Aš myliu tave su tavo trūkumais, silpnybėmis ir ribotumu, tu priimtum, kad Tėvo valia toks turi būti šiuo momentu. Tau nieko daugiau nereikia daryti – tik priimti, kad šiuo metu tau tai yra geriausia, viską aukoti Tėvui ir nuolat sakyti „taip“.

Tavo būties perkeitimas yra Jo darbas, o ne tavo. Jis žino, ką tau reikia išgyventi šiuo momentu. Jei trokšti būti tobulas, pirmiausia vienyk savo valią su Jo valia, kad šiandien būtum tuo, kuo Jis nori kad būtum. Rytojais vėl atneš kažką naujo, bet vis tiek turėsi suderinti savo valią su Jo, kad būtum tuo, kuo Jis nori, ir išgyventum tai, ką Jis nori, per kitus asmenis ir įvykius. Malonė visada pasiruošusi tau padėti silpnumo akimirkomis ir perkeisti tave į Meilę. Esi beprotiškai mylimas. Beprotiškai, tave myliu“.

164. – Tik širdyje gali išgyventi Mano Artumą, priimti įkvėpimus ir malones, kuriuos Šventoji Dvasia nori tau duoti.

„Mano mažutėli, džiūgaudamas stebiu tave, kaip tu eini pirmyn, kad taptum Meile.

Tapk mažas, vis mažesnis, kad pasiliktum savo širdyje. Tik tavo širdis gali priimti Meilę. Tik ji tau leidžia įeiti į savo vidų ir kontempliuoti Tėvą. Tik joje gali išgyventi Mano Artumą, priimti įkvėpimus ir malones, kurias Šventoji Dvasia nori tau duoti. Šitaip gali būti širdies ir dvasios bendrystė su šventaisiais, su angelais, su kitais žmonėmis šiame pasaulyje bei dalyvauti šventųjų bendravime.

Tik tavo širdyje esanti Šviesa padeda išvysti tai, kaip turi pakeisti savo požiūrį į tam tikrus dalykus, nuolat tai aukodamas Tėvui su priimančio, visko iš Tėvo belaukiančio, mažutėlio nuolankumu. Priimk savo širdies uždarumą, kad paaukotum jį Tėvui, ir Jis, savo Kūrėjo ranka perkeis šį užsidarumą į didžiulį atvirumą, leidžiantį Jo Meilei laisvai įsišaknyti tavo širdyje.

Kai Tėvo Meilė laisvai teka širdin, ši yra susivienijusi su Manimi, su Mano palaimintąja Motina, angelais ir šventaisiais Danguje ir žemėje.

Tada jau nebe tu gyveni pasaulyje, kuris pats stengiasi daryti gerus darbus, bet per tave į pasaulį liejasi Tėvo veikimas ir Meilės veikimas, visus kviesdamas tapti Meile ir duoti savo sutikimą būti perkeistiems. Jūs esate išrinkti ne tam, kad taptumėte dideli ir galingi pasaulio akyse, bet kad būtumėte maži, mažutėliai pasaulio akyse, taip darydami didžiulę įtaką Tėvo Širdžiai.

Norėdamas geriau suvokti šią galią, pagalvok apie naujagimio ir jo tėvų ryšį. Savo visišku bejėgiškumu kūdikis prašo meilės, kurios jam reikia, kad galėtų augti, ir taip jis pakeičia tėvų gyvenimą.

Ši didžiulė galia Tėvo Širdžiai padaro tave išrinktuoju. Tu negali tuo puikuotis, kitaip prarasi šią galią, kurią tau duoda mažumas. Trumpai tariant, tavo širdies mažumas yra kelias, padedantis tapti Meile, priimti Ją. Tu tampi Meile. Esi beprotiškai mylimas. Švelniai tave myliu“.

Gruodžio 17 d., 5 val. 55 min.

165. – Išrinktoji strėlė gali perverti net labiausiai užkietėjusias širdis.

„Mano mažuti, Meilė tavyje, kurios tu nematai, ir tik kartais jauti, veikia nuolatos. Ji perkeičia visa tavo būtį, išgrynina, padaro tave strėle, galinčia perverti net labiausiai užkietėjusias širdis.

Tau nereikia žinoti, kada perkeitimas bus baigtas, kaip tai atsitiks. Viskas, ką turi daryti – tikėti ir toliau sakyti „taip“. Gėlė auga tam, kad vieną dieną išskleistų savo žiedą, ji nežino, kada ir kaip tai atsitiks. Jai ir nereikia žinoti, nes tai Kūrėjo darbas. Tu, tarsi gėlė, neturi jokios galios, išskyrus savo pritarimą. Šis bejėgiškumas gėlei netrukdo sužydėti ir džiuginti tuos, kurie į ją žiūri. Ji negali sau pasisavinti nuopelnų dėl to, kokia ji yra.

Taip pat ir tu negali sau prisiskirti nuopelnų dėl to, kas esi, nes jie tau nepriklauso. Būdamas pats vienas, tu būtum niekas. Privalai nuolat šlovinti Tėvą už tai, kas esi, už viską, ką Jis leidžia tau nuveikti.

Kartu su tavimi noriu dėkoti Jam, nes tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Gruodžio 20 d., 5 val. 50 min.

166. – Kai tavyje gyvenanti Meilė gali laisvai veikti, Ji padaro didžiųjų dalykų.

„Mano mažutėli, jei tu žinotum kokia Meilė yra Danguje, kokią Meilę Tėvas nori išlieti tau ir visiems savo vaikams, ką Meilė padaro širdyje, kai ji pilnai priimama, tu netrokštum nieko kito, o tik Meilės. Tu melstumeis, kad taptum Meile. Tavo vienintelis troškimas būtų žinoti, kad žmonės, kurie yra tavo širdyje, tampa Meile.

Tavo mintys būtų kupinos Meilės, nepaisant to, ką kitas žmogus pasakė ar padarė, nes aukščiau to, ką kitas asmuo sako ar daro, yra jo vidus, kur Meilė nori save išreikšti, išsilieti, perkeisti jį ir paversti tikra Meilės būtybe.

Meilė, kuri yra kiekvieno žmogaus viduje, atsiskleidžia tik sutikus Meilę. Ji turi tik du kelius sutikti Meilę: tiesiogiai arba per kitą asmenį. Kiekvieną kartą, kai sutinki kitą žmogų, nesvarbu, kas jis yra, ką jis tau sako, ką daro, klausk Tėvo, ar Jis nori per tave pasiekti Meilę, kuri gyvena šio žmogaus širdy-

je. Ta Meilė gali būti paslėpta, sugniuždyta, uždusinta, palaidota po kančių, žaizdų ir atmetimo akmenimis, bet Ji gali iškilti į paviršių per paprastą žvilgsnį, priėmimą ar meilų žodį, kylantį iš nuoširdžios širdies.

Kai tavyje gyvenanti Meilė gali laisvai veikti, ji padaro didžiųjų dalykų. Dėkok ir dėkokite Tėvui už tai. Jūs tampate Meile. Aš jus švelniai myliu. Tu tampi meile. Švelniai tave myliu“.

Gruodžio 23 d., 5 val. 35 min.

167. – Tavo širdis kasdien vis labiau atsiveria.

Besiartinant Kalėdoms prašau Tave, Viešpatie Jėzau, atverk mano širdį, kad ji galėtų priimti dar daugiau Meilės, kurią Tu nori išlieti. Be Tavo Meilės aš esu niekas. Ačiū, kad išklausai mano maldą.

„Mano mažutėli, priimu tavo širdį ir priglaudžiu prie Savosios, kad ji būtų Mano Meilės Ugnies uždegta. Ši Ugnis apvalo, išlaisvina ir sunaikina prisirišimus, trukdančius priimti beribę Meilę, kurią Tėvas nori išlieti. Tavo širdis kasdien vis labiau atsiveria. Ji vis labiau prisipildo Meilės.

Tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Gruodžio 24 d., 3 val. 00 min.

168. – Dovana, kurią išvyniosi po truputį.

„Mano mažuti, atveriu tavo širdį ir ją praplečiu, sunaikinu visus prisirišimus. Noriu, kad ji būtų imli didžiosios Kalėdų šventės metu.

Noriu tau pasiūlyti dovaną – Meilės versmės išsiliejimą į tavo širdį. Tavo besąlygiškas, neatšaukiamas ir nuolat kartojamas „taip“ suteikia Man laisvę veikti tavo širdyje.

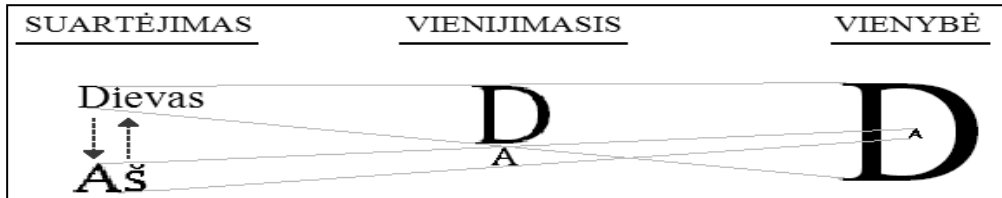
Trokštu būti pačioje tavo širdies gelmėje ir noriu, kad tu būtum pačioje Mano Širdies gelmėje. Kalėdų dieną, per Mano pirmojo Atėjimo į žemę sukakties paminėjimą, širdyse yra išliejama gausybė malonių, palaiminimų ir Meilės. Šią 1997 metų Kalėdų dieną, noriu su tavimi sudaryti naują Sandorą.

Tu žinai, ką reiškia žodis „sandora“. Tai kur kas daugiau negu santykis per atstumą, kuomet svarbiausia yra tai, ką tu veiki. Tai ir ne santykių

mišinys, kai savo valią lygini su Manąja ir savo gyvenimą derini su Manimi, bet ne Manyje, nes tik Manyje tu atrasi tikrąjį save.

Sandoros arba Sąjungos ryšis – tai autentiškas santykis su Tuo, kuris trokšta susižadėti su tavo siela. Tai šventumo sąjunga. Tu gyveni Man, ir pasilieki Manyje. Tu esi VISIŠKAI MANO, Aš esu VISIŠKAI TAVO. Tu ir Aš, esame VISA VISIEMS. Tai tokią Sandorą tau siūlau kaip dovaną per šias Kalėdas. Šią dovaną tu išvyniosi po truputį, kiekvieną kartą, kai šauksiesi Manęs ir būsi Mano akivaizdoje, kad ir kur būtum, kad ir ką darytum“.

Šioje diagramoje pavaizduoti trys skirtingi santykio su Dievu atvejai:

Įsidėmėkite, kaip „Aš“ sumažėja. Tai simbolizuoja, kad aš turiu sumažėti, norėdamas turėti artimesnį ryšį su Dievu, ir sumažėti dar labiau, norėdamas tapti „viena“ su Juo ir Jame.

„Tu matysi, kaip ši dovana išsiskleidžia kiekvieną kartą, kai tave panaudosiu, norėdamas išlieti savo Meilę į asmens, kurį tau leisiu sutikti kelyje, širdį. Tu būsi liudininkas to, ką ši Sandoros dovana nuveikia širdyse. Tai bus tik mažytė dalelė to, ką ši Sandora darys tavo širdyje, nematomu būdu, per tikėjimą dažnai tau pačiam nežinant.

Skirk laiko priimti šią dovaną. Medituok ir mėgaukis šios dovanos skleidžiamu skoniu savo širdyje. Aš suteikiau tokią pat dovaną tavo žmonai Elžbietai. Per jus abu ją suteiksiu daugybei žmonių, dažnai jums to nežinant, bet kartais jūs būsite to liudininkai. Priimti Meilę. Tapti Meile. Duoti Meilę.

Nėra gražesnės ir didesnės užduoties šioje žemėje. Palaiminti jūs, kurie jau dabar vykdotė šią misiją. Jūs vis labiau tampate Meile. Švelniai jus visus myliu. Švelniai tave myliu“³.

³ Rašant apie šią dovaną, kurią Jėzus man dovanoja, mane apėmė toks džiaugsmas, kad nebesulaikiau ašarų.

169. – Meilė, liejama širdyse, panaši į lietu, krintantį ant žemės.

„Mano mažutėli, priimk Meilę, kurią nuolat lieju į tavo širdį. Meilė, liejama širdyse, panaši į lietu, krintantį ant žemės. Žemė negali sugerti viso lietaus vandens. Dalis jo nuteka į upelį net nespėjus sudrėkinti žemės.

Tėvas visada duoda gausiau nei žmonija gali priimti. Kai žemė nėra akmenuota, net jei ji nesugeria viso vandens, ji sugeria pakankamai, kad viskas galėtų augti ir duoti derlių. Taip yra ir su Tėvo Meile. Širdys niekada nepajėgs priimti jos visos ir prisisotinti. Svarbiausia, kad jos būtų atviros ir pakankamai imlios, leistūsi persunkiamos, nors ir nedaug, tos Meilės, kuri liejama.

Šios mažos dalelės užtenka širdžiai perkeisti: kad ji augtų, išsiskleistų kaip rožė, ir atiduotų visą savo grožį. Kaip drėgna žemė gali sugerti daugiau nei sausa, taip ir širdis, kuri jau sugėrė daug meilės, gali priimti dar daugiau.

Todėl nebijok priimti Meilę: tiek tą, kuri duodama tiesiogiai, tiek tą, kuri ateina per kitus. Kuo daugiau priimi, tuo daugiau galėsi priimti ir greičiau tapsi Meilės būtybe, galinčia uždegti tau patikėtus žmones, matomu ar nematomu būdu. Kuo greičiau vėl sakai „taip“ Meilei, tuo greičiau ja tampi ir gali ją skleisti. Jūs tampate Meile, tu tampi Meile. Myliu jus. Myliu tave“.

Gruodžio 31 d., 6 val. 25 min.

170. – Kuo vaikas mažesnis, silpnesnis ir bejėgiškesnis, tuo labiau jis apgaubiamas Meile.

Šią paskutinę 1997 metų dieną nežinau, kaip atsidėkoti Švč. Trejybei ir Mamai Marijai, už visas gautas malones ir brangius mokymus per šiuos metus. Manau, kad brangiausia, ką gavau – tai pabudimas, įvykęs manyje, kuris leido suvokti bei patirti, kad esu būtybė, sukurta iš Meilės, ir esu labai giliai Dangaus Tėvo mylimas. Man tik reikia priimti Jo Meilę, kad tapčiau Meilės būtybe ir galėčiau skleisti Meilę. Savo pastangomis to negaliu pasiekti. Galiu tik nuolat sakyti „taip“ Meilei, visko Viešpaties prašyti, viską Jam atiduoti ir visko iš Jo tikėtis.

Niekada nepajėgsiu pakankamai Jam dėkoti, Jį šlovinti ir garbinti.

*Ačiū Tėve, ačiū Viešpatie Jėzau, ačiū Šventoji Dvasia, ačiū Mama Marija.
Jūsų mažutėlis.*

„Mano vaike, dėl to, kad esi mažutėlis, ir sutinki tokiu būti, gali būti vedamas Meilės keliu. Kuo labiau pripažinsi savo mažumą, tuo daugiau Meilės galėsi priimti. Ir priešingai, jeigu sieksi būti galingas, nutolsi nuo Jos. Stebėk vaiką ir jo tėvus. Kuo silpnesnis, mažesnis ir bejėgiškesnis vaikelis, tuo labiau jis yra mylimas. Kai vaikas auga, tampa savarankiškas ir nepriklausomas, nutolsta nuo tėvų meilės, kurią gaudavo mažas.

Norėčiau, kad suprastum, jog besibaigiantys metai nėra kelionės pabaiga, bet tik pati pradžia. Tu dar tik pradedi suprasti, kas yra Meilė. Tu dar tik pradedi patirti, kaip stipriai esi mylimas, nes dar tik pradedi pripažinti savo mažumą. Svarbiausia, kad jau pradėjai. Nuo šiol turėsi atkakliai ir ištvermingai išlikti šiame mažumo ir bejėgiškumo kelyje, kad eitum nuo vieno atradimo prie kito, nuo vieno grožio prie kito, iš Meilės į Meilę.

Aš, tavo Visagalis Tėvas, meldžiu tave, mano mažutėli, priimk Mano Meilę. Man labai tavęs reikia, bet tik jeigu esi mažutėlis, silpnas, bejėgis ir leidi Mano Meilei tave užvaldyti. Ačiū, Mano sūnau, kad leidi Man, tavo Tėvui, tave mylėti. Laiminu tave ir apgaubiu savo Meile. Suteik Man malonumą tave pripildyti. Tėviškai ir motiniškai myliu tave“.

1998

Sausio 1 d., 4 val. 20 min.

171. – Tavo tikslas – priimti, pajusti ir skleisti Meilę, tiek matomu, tiek nematomu būdu.

Viešpatie Jėzau, maldauju Tavo palaiminimo ateinantiems naujiems metams, kad galėtume tapti Meilės būtybėmis. Noriu būti iki galo dėmesingas Tau ir Tau tarnauti. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, su dideliu džiaugsmu apgaubiu tave savo karališkuoju apsiaustu, tuo pačiu ir visi jūs esate apgaubti Mano palaimintosios Motinos apsiaustu, gaunate Šviesą iš Šventosios Dvasios, o iš Tėvo Meilės – malones, palaiminimus, ramybę, džiaugsmą, išmintį ir išvalgumą. Taigi gaunate visa, ko reikia ateinantiems naujiems metams. Nėra ko bijoti, Aš esu su jumis, kaip esu su tavimi, visada ir visur.

Mano misija yra vesti tave vis gilyn į Meilę per tavo nuolat kartojamus „taip“, kuriuos tari Man ir Mano Tėvui.

Praėję metai leido tau suprasti, kaip stipriai esi Tėvo mylimas, ir kaip turėtum mylėti save tokį, koks esi. Naujieji metai leis patirti tai, ką Meilė gali padaryti, kai Ji turi laisvę veikti tavyje, aplink tave ir per tave. Kai būsi pilnai prisotintas, kaip šlapia kempinė, kuri lieja vandenį ten, kur tik yra nešama, skleisi Meilę visur, kur tik eisi. Skirk laiko, kad prisigertum šio Meilės lietaus, kuris nuolat gausiai liejamas ant tavęs.

Laimingi jūs, kurie esate išrinkti tokiai gražiai misijai. Kempinė be vandens yra bevertė, lygiai kaip ir būtybė be Meilės. Sugerdami Meilę, tampate Ja ir esate Joje.

Priimti, sugerti ir skleisti Meilę, matomu ir nematomu būdu – štai Tėvo kvietimas. Šiuo metu misija daugiausia vykdoma neregimu būdu, bet po truputį tampa regima. Štai kokia jūsų 1998-ųjų metų misija, visa kita

yra nereikšminga. Žvelkite į malonės ir Meilės lietų, kuris nuolat ant jūsų išliejamas, kad paverstų jus Meile. Jūs tampate Meile, tu tampi Meile. Aš jus myliu. Myliu tave“.

Sausio 6 d., 4 val. 25 min.

172. – Man patinka tave matyti po malonių ir Meilės lietumi, kuris nuolat liejamas ant visų Mano vaikų žemėje.

Viešpatie Jėzau, noriu stovėti po šiuo malonių ir palaiminimų lietumi, kuris nuolat liejamas ant kiekvieno iš mūsų. Trokštu, kad visi būtume apvalyti nuo to, kas trukdo mėgautis Tavo Meile, Gailestingumu, Gerumu, Grožiu, Ramybe ir Džiaugsmu. Esu mažas, priimu Tavo Meilę. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, Man patinka matyti tave po malonių ir Meilės lietumi, kuris nuolat liejamas ant visų mano vaikų žemėje. Man labai skaudu, kad tik nedaugelis sutinka jį priimti. Netrukus situacija labai pasikeis. Visos plakančios širdys taps atviros Mano Meilei.

Laimingi esate jūs, kad žinote ir tikite šiuo greitu žmonijos perkeitimu. Nelaukdami atveriate savo širdis šiam malonių lietui, kuris ne tik valo ir tyrina jas, bet daigina ir augina Meilės sėklą. Ji buvo pasėta kiekvienoje širdyje pradėjimo momentu ir pirmą kartą palaistyta Krikšto metu.

Nesistenk visko, ko mokau, suprasti protu, pirmiausia pilnai nepriėmęs širdimi.

Norėdamas greičiau pradėti kelionę, apie kurią anksčiau kalbėjome, turi viską priimti širdimi, o tik tada protu (priešingai nei esi įpratęs, pirmiausia viską suprasti, o tik tada įsileisti į širdį).

Tu tarei „taip“ Meilei, tu trokšti tapti Meile, todėl priimk šį malonių ir Meilės lietų savo širdyje. Tai yra Meilės kelias, kurį Tėvas tau išrinko. Kuo daugiau laiko praleidi širdies lygmenyje priimdamas Meilės lietų, tuo greičiau tampi Meile ir tuo greičiau gali Ją skleisti.

Kaip saulė ir lietus augina gėlę, taip Mano Meilės ugnis ir lietus plečia tavo širdį, kad ji taptų spindinti Mano Meile. Švelniai tave myliu, tu tampi Meile“.

Sausio 9 d., 6 val. 45 min.

173. – Jūs šiuo metu esate žmogaus bejėgiškumo žemėje liudininkai.

„Mano mažutėli, išmok viską atiduoti į Tėvo rankas. Išmok Juo pasitikėti visuose reikaluose. Šiuo metu jūs esate žmogaus bejėgiškumo žemėje liudininkai.

Be Dievo žmogus yra niekas. Jis vienintelis yra Visagalis. Jūs vis dažniau būsite šios realybės liudininkai. Melskime Tėvą, kartu su Manimi, Mano palaimintą Motina, Dangaus ir žemės šventaisiais ir angelais, kad įvykiai, kuriuos pradodate išgyventi, atvertų jūsų širdies akis, ir visos širdys grįžtų prie Dievo. Visi be išimties esate pakviesti atsigręžti į Dievą, atverti širdis ir tapti Meile.

Nematomame lygmenyje vyksta didžiulis mūšis, kuris vis dažniau pasireišk materialiam pasaulyje, leisdamas jums savo akimis pamatyti žmogaus bejėgiškumą ir Dievo Visagalybę.

Matyk Tėvo Visagalybę.

Matyk Jo didžiulį Gailestingumą.

Matyk Jo Meilę.

Visiškai atsiduok Jam.

Pasitikėk Juo visame kame.

Tark Jam savo besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“.

Priimk Jo Meilę.

Tapk Meile.

Duok Meilę.

Laimingi esate jūs, jau dabar būdami šiame Meilės kelyje.

Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile.

Švelniai tave myliu“.

Sausio 15 d., 4 val. 25 min.

174. – Iš Dangaus nuolat lyja Meilės ir malonių lietus.

Viešpatie Jėzau, nežinau kaip Tau atsidėkoti už mūsų gyvybių ir materialinių daiktų apsaugą pūgos metu. Žinau, nėra jokio mūsų nuopelno, tik Tavo Meilė ir Gailestingumas. Galbūt dar nebuvo atėjusi mūsų eilė... Aš žinau, kad ir mes turime būti ištyrinti, kad taptume Meile.

Vėl pakartoju savąjį visiškai besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“ šiam išskaistininimui. Visiškai atsiduodu į Tavo rankas. Prašau, jei Tu neprieštarauji, kad šis ištyrinimas būtų švelnus ir lengvas. Tebūna Tavo valia, o ne mano, kad tapčiau tuo, kuo Tu nori – Meile. Tebūsiu paklusnus įrankis Tavo rankose, kurį naudotumei kaip nori, kur nori ir kada nori. Tavo Visagalybės akivaizdoje jaučiuosi toks mažas ir bejėgis. Būk mano Mokytojas, Vadas ir Gynejas. Sutinku išnykti, kad Tu užimtum visą vietą manyje. Aš Tave myliu.

„Mano mažutėli, Mano brangus mažutėli, Mano mylimas vaike, Man patinka apsupti tave savo ir Mano palaimintosios Motinos apsiaustais, kad priešas tavęs nepasiektų. Tau nieko nereikia bijoti, tavo išskaistininimas per nuolankumą ir Meilę jau pradėtas.

Tavo nuolankus paklusnumas leidžia Mano ir tavo Tėvui veikti tokiu būdu. Net išbandymų metu, Mano išrinktieji gauna ramybę, džiaugsmą ir Meilę, kur kas stipresnę ir galingesnę negu patiriami sunkumai.

Vienas vienintelis dalykas yra svarbus: egzistuoja tik viena tikra ir unikali žmonių apsauga: Ramybė, Džiaugsmas ir ypač Meilė, kuriuos Aš gausiai išlieju į širdis. Tai yra malonių ir Meilės lietus, kuris nuolat liejamas iš Dangaus, ir kai tik širdis atsiveria ir jį priima, gauna viską, ko jai reikia tuo momentu ir prireiks ateityje.

Nuolat laistomi malonių lietaus ir deginami Meilės Ugnies, gaunate visa, ko reikia, kad galėtumėte išverti didelius išmėginimus, kurie susiję su dideliais džiaugsmiais.

Žinokite, kad jūs esate giliai mylimi. Tu esi giliai mylimas. Taip, taip, myliu jus, tave myliu“.

Sausio 17 d., 5 val. 10 min.

175. – Jau nebe tu veiki, bet Aš veikiu per tave.

Viešpatie Jėzau, šią man ypatingą dieną, noriu dėkoti ir šlovinti Tave už Tavo Meilę, už gausybę palaiminimų ir malonių, kurias man suteikei per šešiasdešimt ketverius metus.

Be jokio savo nuopelno jaučiuosi taip lepinamas, kad nežinau, kaip ir dėkoti. Jaučiuosi didžiai Tau skolingas: tai skola, kurios niekada negalėsiu

atiduoti. Aš nieko negaliu Tau pasiūlyti, išskyrus savo silpną, mažytį „taip“. Žinau, Tavo Meilė yra didi ir, kad tave pradžiuginčiau, turiu priimti dar daugiau Tavo Meilės, Tavo malonių ir Tavo palaiminimų. Net jei man toks dosnumo potvynis atrodo beprasmiškas, aš priimu jį išskėstomis rankomis tiesiog todėl, kad Tu to nori. Dėkoju už beribę Meilę. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, Mano brangusis mažutėli! Man visada labai džiugu priglausti tavo širdį prie Savosios, išlieti į ją Meilės potvynį ir įkurti joje amžiną buveinę. Per šią Sandoros bendrystę, kuri yra tarp mūsų, tu vis labiau pastebėsi, kad ne tu gyveni, bet Aš gyvenu tavyje.

Tai ne tu garbini Tėvą, bet Aš garbinu Tėvą per tave.

Jau nebe tu meldiesi Tėvui, bet Aš meldžiuosi Jam per tave.

Jau ne tu kontempliuoji Tėvą, bet Aš Jį kontempliuoju per tave.

Nebe tu galvoji, mąstai ir analizuoji, bet Aš tavyje tai darau.

Ne tu veiki, bet Aš veikiu per tave.

Jau nebe tu kalbi, bet Aš kalbu per tave. Tai nebe tu myli, bet Aš myliu per tave.

Galima tęsti šį sąrašą iki begalybės tam, kad būtų atskleista, ką mūsų Sandora gali tavyje padaryti. Trokštu tai duoti kiekvienam savo vaikui šioje žemėje, kad įsiviešpatautų Naujoji Meilės Visuomenė, ji pamažu kuriama per negandas, kurios prasidėjo.

Ši Sandoros bendrystė perkeičia tave į Meilę. Meilė tave myli, todėl tu tampi Meile.

Švelniai ir beprotiškai myliu tave“.

Sausio 21 d., 4 val. 40 min.

176. – Koks gražus tikėjimo liudijimas!

Viešpatie Jėzau, noriu Tau dėkoti, Tave šlovinti ir garbinti, kad leidai man būti gilaus tikėjimo, kurį suteikėi M., ir visiško jos atsidavimo Tau liudininku, jai grįžtant namo iš ligininės po klubo įskilimo, žinant, kad jos vyras jau labai sunkiai serga.

Toliau liek savo malones ir palaiminimus ant jų, suteik jiems visą rei-

kalingą pagalbą šiuo sunkiu metu, ir toliau daryk juos tikrais liudytojais. Ačiū, kad išklausei mano maldą. Tave myliu⁴.

„Mano mažuti, verta žavėtis šiuo tikėjimo ir atsidavimo liudijimu, tai įkvepia. Mūsų Tėvas yra Meilės Dievas. Jis nuolat suteikia malonių, kur kas didesnių negu išbandymai. Labai mažai yra žmonių, sugebančių priimti Jo Meilę ir malones.

Tu buvai liudininkas to, ką Meilė padaro žmogui, kuris Ją priima. Džiaugsmas visada keliauja kartu su sunkumais, ir dažnai netgi pirma jų. Laimingi jūs, nes jūsų dvasinis regėjimas pakankamai budrus, kad tai pamatytumėt. Štai ką noriu per tave pasakyti M. ir jos vyrui:

Nuo pat ankstyvos vaikystės apgaubiau jus savo apsiaustu. Man jūs esate kaip brangūs perlai, net patys to nežinodami. Dažnai jus naudoju tam, kad pažadinčiau širdis tikėjimui. Dabartinė fizinė negalia padaro jus dar naudingesnius Man nei anksčiau. Džiaukitės šiuo gražiu malonių metu, kurį dabar išgyvenate.

Nors ir kaip viskas atrodytų, nėra ko bijoti. Jūs esate Mano išrinktieji ir tampate Meilės būtybėmis, esate reikalingi tokie, kokie esate dabar, – su savo fizinėmis negaliomis, kad Mano Visagalybė pasireikštų ir nematomu būdu pasiektų daugybę širdžių.

Aš esu atsakingas už jus. Rūpinuosi net mažiausiomis jūsų smulkmenomis. Noriu, kad visiškai priimtumėte Mano Meilę. Jums nieko netrūks, juk Aš, Jūsų Dievas, esu čia, jumyse, aplink jus ir per jus. Džiūgaukite! Švelniai, beprotiškai jus myliu. Švelniai ir beprotiškai myliu tave“.

4 Per trumpą apsilankymą ligoninėje aš buvau sužavėtas M. tikėjimo liudijimu, kai ji pasakė: „Viešpats negalėjo išrinkti geresnio meto man atvykti į ligoninę, kaip tik tą, kai mano sūnus su anūku buvo namuose per pūgą dėl dingusios elektros.

Aš pasakiau savo vyrui, kad šis išbandymas suteikia palankų metą maldai, pokalbiams ir skaitymui. Paprašiau nesirūpinti mano sugrįžimu, nes Viešpats tuo pasirūpins. Taip pat pasakiau savo sūnui P., kad, pas juos atsiradus elektrai, jis gali grįžti į namus nesijaudindamas dėl pasekmių, nes Viešpats viskuo rūpinasi. Koks gražus tikėjimo liudijimas!

177. – Tėvas viską perkeičia lėtai.

„Mano mažuti, turi su džiaugsmu priimti ir išgyventi gerus ir blogus, didelius ir mažus, laimingus ir nelaimingus, lengvus ir sunkius įvykius, kurie tau duodami. Jie yra tam, kad vestų tave gilyn į Meilę.

Priėmęs ir išgyvenęs tuos įvykius, paaukok juos Tėvui, kad padarytų su jais ką tinkamas. Būtent tada jie duos visus reikalingus vaisius tavo dvasiniam penui, kad galėtum tapti Meilės būtybe.

Tėvui visa yra įmanoma. Jis gali įvykdyti perkeitimą akimirksniu, kaip galėtų akies mirksniu išauginti medį. Tačiau Jis augina medį lėtai, kad žmogus labiau tai vertintų. Taip yra ir su perkeitimu: Jis galėtų tai įvykdyti iš karto, bet atlieka lėtai tam, kad asmuo tai labiau suprastų ir įvertintų. Įvykiai, su kuriais susiduri, kaip ir kitos priemonės ar būdai, kuriuos Tėvas tau parinko kaip kasdienį maistą, yra reikalingi tavo perkeitimui. Kuo greičiau jie priimami, išgyvenami ir paaukojami Tėvui, tuo greičiau jie duoda vaisių ir tuo greičiau tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

*Sausio 30 d., 6 val. 15 min.***178. – Per tave Aš pasieksiu daugybę širdžių.**

„Mano mažuti, per tave, per tai, kas tavyje yra silpniausia, bejėgiškiausia, Aš pasieksiu daugybę širdžių. Dar kartą prašau, kad nesistengtum suprasti kodėl, ar sužinoti kada ir kaip tai atsitiks. Aš tau tai sakau, kad sąmoningai priimtum kaitą, perkeitimą, išgryninimą, leistumeisi apvalomas nuo visko, kas tave užgožia, apsunkina ir gali trukdyti tapti strėle širdims atverti, o Aš noriu, kad ja taptum.

Medituok šias mintis, jos yra daug svarbesnės nei galvoji. Leisk Man veikti tavo širdyje, leisk Man ją paruošti taip, kaip Aš noriu. Dėkoju už tavo „taip“ ir už paklusnumą. Taip tu tampi Meile.

Švelniai tave myliu“.

179. – Tėvas nutarė įgyvendinti savo planą per tuos, kurie duoda Jam savo sutikimą.

„Mano mažuti, tu esi švelniai mylimas, tau nieko nereikia bijoti, ir kadangi Meilė tave myli, tu kasdien tampi Meile. Perkeitimas vyksta lėtai, bet pastoviai ir ištikimai.

Tavo nuolat kartojamas „taip“ visada yra pats svarbiausias. Artėjant dideliems išmėginimams, kurie tik prasideda, tarti šiuos „taip“ bus vis sunkiau ir sunkiau. Kuo sunkiau juos bus ištarti, tuo jie bus svarbesni, ir per juos apsireikš dar galingesnė perkeitimo jėga, atnešanti didžiulį džiaugsmą.

Tau nereikia nieko suprasti, kad pasiliktum teisingame kelyje, bet labai svarbu duoti sutikimą, kad Meilės kupinas Dievo, mūsų – Mano ir tavo – Tėvo planas ir veikimas būtų įgyvendintas, pirmiausia tavyje, tada aplink tave ir galų gale per tave. Tai, ką sakau tau, sakau ir taviškiams, ir visiems tiems, kurie skaitys šiuos pamokymus, ir galiausiai visiems žmonėms, gyvenantiems žemėje.

Meilė turi visiškai įsiviešpatauti šioje žemėje, ir tik Tas, kuris pats yra Meilės Šaltinis, gali įgyvendinti tokį perkeitimą. Dievas galėjo sunaikinti visą žmoniją ir pradėti ją iš naujo kartu su žmonėmis, kupiniais Meilės. Per savo didžią Išmintį ir Meilę Jis nusprendė įgyvendinti savo planą drauge su tais ir per tuos, kurie Jam duos sutikimą.

Vakar bažnyčioje matei, kaip viena nuo kitos užsidegė žvakutės: taip bus ir su Tėvo planu pasaulyje. Laimingas tu, laimingi esat jūs, kad gyvenate tokiu laiku, kai Meilės išsilieja taip arti. Ir dar labiau esate laimingi ir laimingos būdami tarp pirmųjų, kurie gali patirti šią Meilę ir skleisti ją kitiems.

Jūs tampate Meilės žvakėmis, kurios apšviečia kitus ir leidžia jiems užsidegti savąsias žvakes. Kai priimate Meilę, kuri jums laisvai duodama dėl jūsų sutikimo, Ji visiškai viešpatauja jумыse ir per jus, kurie Ja tampate. Jūs tampate Meile. Tu tampi Meile. Švelniai jus myliu. Švelniai tave myliu“.

Vasario 5 d., 5 val. 35 min.

180. – Vaisiai būtų visai kitokie, jei melstumeis prieš pradėdamas darbus, o ne atvirksčiai.

Viešpatie Jėzau, pavedu Tau savo nesugebėjimą būti Meile situacijoje, kurią Tu žinai. Ateik man padėti. Vienas pats esu bejėgis ir rizikuoju padaryti daug klaidų. Vien tik Tu gali išlieti ten savo švelnumą ir Meilę. Dėkoju, kad išklausai mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, su dideliu džiaugsmu ateinu pasirinkti kiekvieno iš Mano mažutėlių silpnumą, kai jie tai pripažįsta, ir Aš esu kviečiamas. Geriausia, žinoma, kad jis būtų Meilės perkeistas. Kaitos kelyje tau būtina patirti šį sunkumą, tada geriau suprasi, koks bejėgis esi, kai Meilė nepasiekia tavęs.

Meilė nesiperša, Ji užima tik tiek vietos, kiek Jai suteiki, jei kvieti Ją prieš pradėdamas veikti.

Pernelyg dažnai pirmiausia veiki pats, o tik paskui prašai, kad veiktų Meilė. Kaipgi ji veiks tavyje, kai tu jau atlikai veiksmą pats? Vaisiai būtų visai kitokie, jei skirtum laiko paprašyti, kad Meilė veiktų, prieš pradėdamas darbą ar priimdamas sprendimą.

Turi patirti šias situacijas, kai suklysti, tam, kad pamatytum, jog tėra vienas kelias – leisti Meilei veikti visomis aplinkybėmis. Norėdamas, kad Meilė imtų veikti anksčiau nei tavo sprendimai, žingsniai ir žodžiai, turi dieną ir naktį išlaikyti nuolatinę ryšį su Ja. Kai tai įvyks, tai reikš, kad tu jau visiškai tapai Meile, o šiuo metu Ja tampi per sunkumus. Pripažink, kad esi švelniai ir beprotiškai mylimas. Tai tave veda į Meilę. Švelniai tave myliu“.

Miami Beach, Vasario 24 d., 3 val. 50 min.

181. – Noriu tau atskleisti, kas yra tikroji laisvė.

Viešpatie Jėzau, noriu dėkoti, Tave šlovinti ir garbinti už šį nuostabų laiką, kurį dovanoji mums su Elžbieta. Noriu, kad kiekviena akimirka būtų dar vienas žingsnelis link Tavęs, kad leisčiausi dar labiau Meilės perkeičiamas, ir tapčiau tuo, kuo mane pašaukei būti – Meile.

Visa kita nėra svarbu, Tu esi vienintelis, mano Dieve, galįs sunaikinti visus prieraišumus prie šio pasaulio ir išstbulinti mano asmenybę. Dėkoju, kad

išklausai mano maldą ir švelniai pasilenki prie savo įrankio. Atidžiai Tavęs klausausi. Aš myliu Tave.

„Mano mažuti, kad žinotum, kaip Man gera pasilenkti prie tavęs ir glausti tavo širdį prie Manosios, išlaisvinti tave nuo visų žemiškų prieraišumų, kad taptum visiškai laisvas ir galėtum jau šioje žemėje patirti tikrąją Dievo vaikų laisvę.

Noriu tau atskleisti, kas yra tikroji laisvė. Norėdamas gerai suprasti šį mokslą, turi sugrįžti prie savo šaknų, to meto, kai buvai sukurtas. Tu, gimęs iš Tėvo Širdies, iš Jo Meilės, pajutai Meilę, kurią Tėvas tau jaučia. Tai šios Meilės ieškai, ir giliai savyje žinai, kad tik Ji duoda visišką laisvę, kurios nuo pradėjimo akimirkos tu taip trokšti. Tikroji laisvė nėra darymas to, ką nori, kada nori ir kaip nori, bet tikras žinojimas, kad vykдай Tėvo valią, kam ir buvai sukurtas.

Pažvelk, kas dedasi gamtoje: paukštis, kuris buvo sukurtas skrydžiui, patiria laisvę skrisdamas; žuvis, sukurta plaukti, patiria laisvę plaukdama. Tu buvai sukurtas mylėti, taigi mylėdamas patiri laisvę. Tėra vienintelė Meilė, kuri suteikia tau šią laisvę – Tėvo Meilė. Kaipgi tu galėsi skleisti Meilę, jeigu pirmiausia jos negausi? Norint Ją gauti, reikia Ją priimti ir pripažinti, kad esi giliai Jo mylimas.

Kelias į laisvę yra Meilė. Kelias į Meilę yra Meilės priėmimas iš Jos Šaltinio. Štai taip pamažu tu tampi Meile. Švelniai ir beprotiškai tave myliu“.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už didžiulę ramybę, kurią dabar patiriu. Taip, aš priimu Tavo Meilę ir jaučiuosi visiškai laisvas, nes jaučiu, kad esu be galo mylimas. Turiu tik vieną troškimą – pasilikti šioje Meilėje. Myliu Tave, mano Meilės Jėzau.

Miami Beach, Vasario 25 d., 4 val. 55 min.

182. – Svarbiausias rūpestis tavo gyvenime – artima draugystė su Manimi.

„Mano mažuti, pats svarbiausias dalykas, kurį tu turi daryti ir kuriam turi skirti laiko, tai artimo santykio su Manimi, tavo Dievu, kūrimas.

Tam, kad mūsų Meilės ryšys augtų ir taptų pastovesnis bei galingesnis, tai turi tapti svarbiausiu rūpesčiu tavo gyvenime. Nesvarbu, kur tu esi, kokį darbą privalai atlikti, išgyveni džiaugsmą ar skausmą, sužinai geras ar blogas naujienas, patiri sėkmes ar nesėkmes, kad ir kas vyktų šalia tavęs ar aplink tave, privalai savo širdyje trokšti tik vieno – artimai bendrauti su Manimi mintimis, žodžiais, veiksmais. Tavo poilsis, tavo darbas, tavo laisvalaikio akimirkos turi turėti vieną tikslą – puoselėti artimą ryšį su Manimi, priimti Meilę, tapti Ja ir Ją skleisti.

Priimk viską iš Meilės Man. Aukok viską Man, tarkis su Manimi dėl visų reikalų. Prašyk iš Manęs visko, ko trokšti, ir svarbiausia, veik tiktai Mano įkvėptas. Taip tu tampi Meile.

Dėkoju už tavo paklusnumą. Švelniai tave myliu“.

Kovo 11 d., 5 val. 25 min.

183. – Mano Širdis yra sklidina Meilės tau.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už tą nuostabių poilsio laiką, ypač už Tavo Artumą per šias atostogas. Ačiū už laimę ir Meilę, kurias leidai mums patirti Pompanoje su dviem mūsų dukterimis, jų vyrais ir septyniais jų vaikais. Ačiū, kad apsaugojai mus ir tuos, kuriuos mylime. Ačiū, kad pasirūpinai mūsų verslu. Iš tikrųjų dėl mano bejėgiškumo ir ribotumo Tavo Visagalybė pasirūpina mažiausiomis smulkmenomis.

Aš patikiu Tau tėvo B. ir M. prašymus. Įkvėpk ir vadovauk man, kad galėčiau būti paklusnus ir naudingas įrankis Tavo rankose. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, džiūgaudamas Širdyje pripildau tave. Mano Širdis sklidina Meilės tau. Jei žinotum, kaip Man reikia mažutėlių, kurie leistųsi mylimi ir priimtų Mano Meilę. Ir toliau leiskis Mano Meilės uždegamas. Koks esu laimingas matydamas, kad nuolat ir tvirtai eini šventumo keliu. Kasdien tu vis labiau tampi viena su Manimi. Leiskis pripildomas, nes taip tampi Meile. Palaikyti nuolatinį ryšį su Meile – tai vienintelis kelias tapti Meile. Švelniai tave myliu“.

Kovo 23 d., 6 val. 15 min.

184. – Dievo žodis nurodo tavo kelio kryptį. Jo šviesa leidžia tau aiškiai ją matyti.

„Mano mažuti, stenkis vis giliau įeiti į savo vidų. Ten tu rasi ramybę, džiaugsmą, laimę ir Šviesą. Ji apšvies tave tame kelyje, kuriuo turi eiti, kuriuo išdrįsai žengti, nors kartais jis atrodo sudėtingas ir tamsus. Neieškok jos kitur, Šviesa iš tiesų yra tavyje, juk čia esu Aš, čia yra Meilė. Ši vidinė Šviesa apšviečia tave ir leidžia betarpiškai gyventi Dievo Žodžiu.

Šviesa, atskleidžianti Dievo Žodį, atskleidžia Meilės Šaltinį. Tau nieko nereikia bijoti. Žodis nurodo tavo kelio kryptį. Šviesa leidžia tau aiškiai matyti šią kryptį tavo viduje ir visiškai mėgautis tuo, ką atrandi. Šitaip keliaudamas į Meilę esi perkeitimo kelyje. Viskas, ką darai, prasideda tavo viduje. Taigi labai svarbu giliai iš vidaus semtis turtų, kuriuos Tėvas ten sudėjo tavo pradėjimo akimirka.

Laimingas tu, laimingi ir laimingos jūs, gyvendami šiuo malonių metu, leidžiančiu semtis Tėvo turtų, esančių kiekvieno jūsų viduje. Jūs esate giliai mylimi. Stipriai mylimi. Aš švelniai tave myliu“.

Kovo 31 d., 5 val. 40 min.

185. – Patirdamas šį sunkumą tu artiniesi prie Manęs.

Viešpatie Jėzau, trokštu tik vieno – būti ypatingai dėmesingas Tau. Tu matai mano sunkumą: nuolat galvoju apie įvairius dalykus. Ateik man padėti, kad mano mintys būtų nukreiptos į Tave, kad galėčiau kontempliuoti ir būti dėmesingas Tau. Dėkoju, kad išklausi mano malda. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, patirdamas šį sunkumą tu artėji prie Manęs. Pažiūrėk į vaikelį, kuris ką tik pradėjo savarankiškai judėti: kaip sudėtinga jam persikelti iš vienos vietos į kitą. Patirdamas šiuos sunkumus jis išmoksta ropoti, o paskui ir vaikščioti. Jo atkaklumas vieną dieną jam leis pradėti vaikščioti ir net bėgioti.

Taip pat yra ir su tavimi. Tavo atkaklus troškimas išlaikyti nuolatinį ryšį su Manimi vis labiau išryškina Mano Buvimą tavyje, ir taip tu tapsi laisvas nuo pasaulio minčių, kad nuolat išlaikytum artimą Meilės santykį su Manimi.

Esi palaimintas, trokšdamas Mano artumo savo širdyje. Atiduok šį troškimą Man, ir Aš paversiu jį veiksmu. Nebijok, eini teisingu keliu. Būk atkaklus ir girdėsi vis stipresnį ir aiškesnį Mano balsą, kol džiaugsmingai galėsi ištarti: „Matau Tą, kuriam rašau“. Tu esi Meilės kelyje. Tu tampi Meile.

O kad žinotum, kaip Aš tave myliu“.

Balandžio 6 d., 5 val. 25 min.

186. – Jums vis sunkiau atskirti, kas yra teisinga, o kas klaidinga.

„Mano mažuti, vėl noriu kalbėti tavo širdies gilumoje. Tu turi pažinti tiesą.

Nūnai gyveni pasaulyje, kuriame sklendo daug melo. Jums visiems sunku atskirti, kas yra teisinga, o kas klaidinga. Niekas negali to padaryti be maldos, sakramentų, Mano Žodžio skaitymo bei Mano Artumo, patiriamo per tylų susikaupimą ir Švč. Sakramento garbinimą.

Visų svarbiausia – būti atviriems malonei, tai pasiekama per maldą ir nuolat kartojamus „taip“ Meilei. Tik Meilė tavyje gali suteikti būtiną tau išmintį ir įžvalgumą, kad atpažintum neteisybę, sumaišytą su tiesa. Šiandien didžiulis melas, skelbiamas kaip tikriausia tiesa.

Viskas turi būti paaukota Man ir visko reikia prašyti iš Manęs, kad galėčiau ateiti ir apšviesti tave, leisdamas tau priimti visa, kas yra tiesa ir atmesti melą. Tu gyveni pasaulyje, pilname sumaišties.

Dangus yra atviras ir daugybė malonių yra išliejama, idant būtų atidengtas visas melas ir parodyta tikroji Tiesa. Meilė ir Tiesa yra neatskiriama. Priimdamas vieną, gauni ir kitą. Tapdamas Meile, tampi Tiesos būtybe, ir tapdamas Tiesos būtybe, tampi Meilės būtybe. Švelniai tave myliu“.

Balandžio 15 d., 3 val. 55 min.

187. – Tu turi atpažinti Dievo Buvimą ir mažiausiose smulkmenose.

„Mano mažuti, tai, ką šiuo metu išgyveni, tau yra būtina, kad įeitum giliau į savo vidų. Nemanyk, kad tolsti nuo Manęs, kad tavo tikėjimas silpsta, kad nesugebi visiškai pamiršti rūpesčių, kurie nuolat sukasi tavo mintyse.

Mano takai nėra tavo takai. Mano keliai nėra tavo keliai. Tu pakartojai Man „taip“ ir toliau juos tari. Tu skiri laiko, kad leistumeisi Mano my-

limas ir perkeičiamas per Eucharistiją, maldą, garbinimą, kontempliaciją. Tu Man nuolat atiduodi tuos rūpesčius ir mintis, kurie tave persekioja. Visa kita tau nepriklauso. Aš žinau, ką turi išgyventi, kad taptum tokia būtybe, kokia Tėvas nori, kad būtum, idant atrastum savo pirminį grožį. Laikas tau nepriklauso, ir tu savo patirtimi privalai pažinti savo negebėjimą, ribotumą, trapumą ir pažeidžiamumą.

Taip pat savo patirtimi turi atpažinti Dievo Visagalybę ir Jo Buvimą mažiausiose tavo gyvenimo smulkmenose, verslo pasaulyje, šeimoje ir Bažnyčioje.

Tampdami Meilės būtybėmis, iš naujo atrasdami savo pirminį grožį, turite leisti, jog jūsų žvilgsnis būtų perkeistas, kad matytumėte Dievą visur, leistumėte Jam apsireikšti, suteiktumėte Jam laisvę veikti. Kartais Jis veikia tiesiogiai, kartais per įkvėpimą, kartais per kitus žmones arba įvykius.

Atsigręžk į Jį, pažvelk į Jo Visagalybę, Gailestingumą ir Meilę. Jo aki-vaizdoje pasitikėjimas pakeis rūpesčius ir tu vis labiau tapsi Meilės būtybe, nes Meilė myli tave ir tu tampi Meile. Mano Širdis dega Meile tau. Aš tave meldžiu, būk vis labiau Mano guodėjas ir priimk Mano Meilę, nes Aš tave beprotiškai myliu“.

Ačiū, ačiū, ačiū, Viešpatie Jėzau, už beribę Meilę ir Ramybę.

Mano širdis irgi dega Meile. Atiduodu Tau savo troškimą nuolatos gyventi šioje Meilės ir Ramybės būsenoje. Atveriu savo rankas ir širdį, kad drąsiai priimčiau Tavo Meilę. Aš Tave myliu.

Balandžio 21 d., 2 val. 10 min.

188. – Atiduok man savo abejones, – jos ne iš Manęs.

„Mano mažuti, tai Aš, tavo Dievas, noriu kalbėti per tai, ką rašai. Žinau, kad tau dažnai yra sunku patikėti, jog Aš galiu tave šitaip vesti. Dar kartą tau sakau, kad tau nereikia suprasti, kaip tai atsitinka. Tau tereikia būti paklusniam Mano įkvėpimams ir tikėti.

Pažvelk į kelią, kurį kartu nuėjome. Ar galvoji, kad galėjai pats parašyti visus šiuos puslapius neišbraukęs nė žodžio? Ar manai, kad būtum išgyvenęs tiek Ramybės ir Meilės rašydamas ir iš naujo skaitydamas tai, ką parašei? Atiduok Man savo abejones, jos ne iš Manęs ... Kai jas Man

atiduodi, Aš perkeičiu į tikėjimą, kad Aš esu Tas, kuris rašo naudodamasis tavimi.

Tai yra svarbiausios tavo žemiškojo gyvenimo akimirkos. Jos leidžia Dievui, tavo Kūrėjui, uždėti ranką ant tavęs, kad Jis tęstų savo kūrybos darbą, padėtų tau tapti Meilės pripildyta būtybe. Taip Jis tave ruošia tikrajai tavo užduočiai, dėl kurios tave sukūrė: tapti Meile ir duoti Meilę.

Leiskis mylimas. Priimk Mano Meilę. Švelniai tave myliu“.

Dėkoju, Viešpatie Jėzau, už šias nuostabias Ramybės, Džiaugsmo ir Meilės akimirkas, kurias dabar išgyvenu. Dėkoju, kad Meilės Buvimu perkeitei didžiules mano abejones. Aš Tave myliu.

Balandžio 26 d., 2 val. 15 min.

189. – Kartu mes žengiamo į Naująjį Pasaulį, Naująją Visuomenę, į Naująją Meilės Bažnyčią.

„Mano mažutėli, kiekvieną kartą džiaugsmingai bėgu pas tave, kai tik tu pripažįsti savo silpnumą, mažumą, ribotumą ir Manęs šaukiesi. Tu neturėtum kentėti dėl savo bejėgiškumo, bet džiaugtis, nes jis leidžia pasireikšti Mano Visagai Jėgai, o tau tapti Mano veikimo liudininku.⁵

Kai matai Mano veiklą, atsiranda daugiau priešasčių Man dėkoti, Mane šlovinti ir garbinti. Šioje šlovinimo dvasioje yra kuriamas mūsų Meilės ryšys, kuris nuolat keičia tavo širdį ir visą tavo būtybę. Kai tavo esybė bus perkeista ir taps Meile, tie patys žodžiai iš tavo lūpų, tie patys poelgiai, turės visai kitą poveikį kitiems žmonėms. Tu jau pradėjai tai pastebėti, ir patirsi tai vis dažniau ir dažniau per ateinančias savaites ir mėnesius.

Priimk šiuos išgyvenimus kaip brangias dovanas, kurių niekada iki galo neišvyniosi, ir kurios pasireikš vis labiau ir labiau, kai ištikimai kartosi „taip“ bei pripažinsi savo mažumą ir bejėgiškumą.

Kartu mes žengiamo į Naująjį Pasaulį, Naująją Visuomenę, į Naująją

⁵ Truputį nutolsiu nuo temos, kad papasakočiau, ką išgyvenau praėjusį penktadienį, kas mane sukrėtė. Bendravau su dviem žmonėmis ir jiems, kaip įprastai, liudijau. Staiga mane apstulbino jų reakcija. Vienas iš jų pasakė: „Oho, tu esi labai išpūdingas“, o kitas pilnomis ašarų akimis atsistojo ir išeidamas iš kambario pripažino: „Aš daugiau nebegaliu šito klausytis“. Negaliu kitaip paaiškinti tokio elgesio, kaip tik tuo, kad Dievo Meilė tekėjo to paprasto pokalbio metu. Dėkoju Tau, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia, kad leidi man būti Tavo veikimo liudininku.

Meilės Bažnyčią. Kartu dėkokime Tėvui, kuris tai leido, linksminkimės ir džiūgaukime. Tegu Jis įkvepia mumyse Meilę, kad prisisotintume Jo Meilės ir iškvėptume Meilę. Tu tampi Meile. Jūs visi tampate Meile. Švelniai tave myliu“.

Balandžio 27 d., 1 val. 50 min.

190. – Meilės gyvenimas, įkūnytas tavyje, yra skirtas pasidalinti su kitais.

„Mano mažuti, Meilė, gyvenanti tavyje, yra brangiausia dovana, kokią tik gali gauti. Tu esi perkeičiamas šioje Meilėje. Tau nebereikia klausti, kokia yra tavo misija. Žinai, kad tavo uždavinys – tapti Meile. Skirk laiko, daug laiko, kad būtum mylimas, priimk Meilę, kurią Tėvas išlieja tavyje, kad galėtum Ją grąžinti Jam dėkodamas ir šlovindamas, idant Tėvo Meilė galėtų laisvai tekėti tavyje.

Tu Ją gauni, priimi ir vėl atiduodi taip, kaip įkvepi ir iškvepi orą, kad būtum gyvas. Taip ir Meilė tau duoda naują gyvenimą, kuris auga iki kol pasiekia pilnatvę. Šis, nuolat Meilės atnaujinamas gyvenimas, įkūnytas tavyje, yra skirtas pasidalinti su kitais.

Galima sakyti, kad tai yra užkrečiama: sklinda, nors to nežino nei duodantysis, nei gaunantysis.

Meilei nėra neįveikiamo atstumo, bet Jai reikalingas laikas, kad pasiektų savo tikslą. Kadangi laikas ir atstumas priklauso Tėvui, tau nereikia tuo rūpintis. Tam, kad Jis galėtų uždegti visą žemę savo Meile, Jam reikia žmonių, kurie leistųsi uždegami, ir tiesiogiai ar per kitus gauta Meilė, atiduota Tėvui ar kitiems, galėtų laisvai tekėti. Laimingas esi tu, laimingi esate jūs, kurie leidžiate Meilei laisvai lietis per jus. Jūs tampate Meile, tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Gegužės 2 d., 4 val. 20 min.

191. – Mano Buvimas tavyje yra Tiesa, Išmintis ir Šviesa.

„Mano mažuti, įsisąmonink, kad Aš esu su tavimi ir tavyje. Tik Mano Buvimas gali tave visiškai perkeisti, tai padarysi ne savo pastangomis, bet tik leisdamas Man veikti. Mano Buvimas tavyje yra Meilė, Tiesa, Išmintis ir

Šviesa, jis veikia tavyje svarbiomis akimirkomis, ypač kituose, kurie yra šalia tavęs, nesvarbu, ką veiki ir kur esi.

Kadangi Mano Buvimas vis labiau pasireiškia tavyje, turi skirti laiko, kad Man pasišvestum, Mane priimtum ir leistumeisi perkeičiamas bei mylimas, pripažindamas savo bejėgiškumą ir mažumą. Tu esi labai mylimas. Švelniai tave myliu“.

Gegužės 5 d., 4 val. 00 min.

192. – Aš tau duodu naują atsidavimo malonę.

„Mano mažutėli, atėik, dar kartą prisiglausk Mano glėbyje. Aš glaudžiu tavo širdį prie Savosios, kad ji plaktų nauju ritmu, Mano Širdies ritmu. Tau duodu naują atsidavimo malonę. Tai svarbiausia malonė, vedanti į artimą ryšį su Manimi, idant būtum visiškai laisvas nuo savęs, galėtum priimti Meilę, kurią noriu išlieti, ir taptum Meile“.

Rašydamas šį tekstą pasijutau toks nuramintas ir atsidavęs, kad dukart užmigau ir nepajėgiau užbaigti teksto.

Gegužės 5 d., 4 val. 00 min.

193. – Tėvas yra Meilė. Kas artinasi prie Jo, yra Meilės uždegamas (lėktuvo ir vulkano pavyzdys).

„Mano mažuti, tu su Manimi, Aš su tavimi, mes kartu artinamės prie Tėvo ir taip tu esi vedamas. Tėvas yra Meilė. Artindamasis prie Tėvo tu esi uždegamas Meile, panašiai kaip lėktuvas, kuris įskrenda į vulkaną ir tampa ugnimi. Būtybė, kuri yra Tėvo vaikas, sukurta pagal Jo paveikslą ir panašumą, besitardama prie Jo, yra uždegama ir perkeičiama be jokių asmeninių pastangų.

Lėktuvas naudojasi savo jėga, kad prisiartintų prie vulkano, o tada jau nebereikia jo pastangų, kad būtų perkeistas į ugnį. Taip yra ir su žmogumi: pastangos yra reikalingos tam, kad jis prisiartintų prie Tėvo. Pastangos – žmogaus Man tariamas „taip“, kad vesčiau jį, apgaubtą Mano palaimintosios Motinos apsiaustu, globojamą šventųjų angelų, palydimą Dangaus ir žemės šventųjų. Artėja akimirka, kai ši Tėvo Meilės trauka (kaip vulkano ugnis) imasi visos atsakomybės, kad asmuo taptų Meile (kaip lėktuvas tampa ugnimi).

Esu laimingas, kad jūs esate laimingi, nes esate taip arti Meilės, jog galite būti Jos traukiami ir taip tapti Meile. Skirk laiko priimti, priimk šią Meilę. Tu ir jūs esate beprotiškai mylimi. Taip, beprotiškai ir švelniai jus myliu. Aš tave myliu. Aš jus myliu“.

Gegužės 11 d. 4 val. 00 min.

194. – Kiekvieną sykį, kai išgyveni kančią, prisimink, kad Aš, kuris buvau ir esu Dievas, išgyvenau dar didesnes kančias.

„Mano mažuti, būk mažas ir leiskis vadovaujamas. Nebesistenk daugiau pats organizuoti, vadovauti, kontroliuoti. Visa tai vyksta per Mane.

Pripažindamas savo mažumą, silpnumą, bejėgiškumą ir pažeidžiamumą, turi visko laukti iš Manęs. Tam, kad viską priimtum, turi visko prašyti ir būti laisvas viską priimti iš Meilės Man.

Taręs savuosius „taip“, tu eini Mano pėdomis. Būtina, kad bent iš dalies išgyventum tai, ką Aš išgyvenau. Tu jautiesi atstumtas – Aš tai išgyvenau labiau nei tu. Tu jautiesi išduotas – Aš toks buvau labiau nei tu. Dar galima būtų daug ką pridurti. Kiekvienąkart, kai išgyveni kančią, prisimink, kad Aš, kuris buvau ir esu Dievas, išgyvenau dar didesnes kančias. Aš jas priėmiau ir išgyvenau iš Meilės. Tu taip pat turi iš Meilės jas priimti, išgyventi ir Man atiduoti. Šitaip kančios bus perkeistos į malones ir palaiminimus. Laimingas esi tu, laimingi ir laimingos esate jūs, išgyvendami kančias, kad kuo greičiau taptumėte Meile. Linksminkitės ir džiūgaukite, nes jūs tampate Meile. Aš glaudžiu jus prie savo Širdies, sakydamas jums ir tau: Mano mažutėli, Aš tave myliu, beprotiškai tave myliu“.

Gegužės 20 d., 5 val. 00 min.

195. – Tu turi priimti Meilę ir kančią.

„Mano mažutėli, leiskis vedamas į artimiausią ryšį su Manimi. Tu savo viduje patiri vis didesnę artumą, kuris pripildo tavo širdį ir visą tavo būtybę. Nenaudinga ieškoti to išorėje, nes viskas dedasi viduje. Kurdamas tave, Tėvas sudėjo visa, ko reikia visiškam tavo būtybės išsiskleidimui.

Tai, kas yra tavyje, tai tarsi apsėta žemė. Joje yra visa, ko reikia, kad ji duotų vaisių. Jai tereikia priimti šilumą ir lietų, o tu turi priimti Meilę ir

kančią. Nebijok! Žemei reikia šilumos labiau nei lietaus, o Dievo vaikui – Meilės daugiau nei kančios.

Ten, kur ši tikrovė nepriimama, nepriimama ir Meilė. Meilė niekada nesisiūlo, Ją reikia priimti, sutikti būti Dievo mylimiems ir leisti Jo mylimiems. Meilė išgydo kančios padarytas žaizdas taip, kaip saulės šiluma išdžiovina purvyną po lietaus. Skirtumas tik toks, kad saulės šiluma natūraliai išdžiovina šlapią žemę, o Meilė nereikalauja to iš kančios sužeistos būtybės. Meilė visada yra šalia, pasiruošusi viską perkeisti tuomet, kai Ji priimama, kai Jai duodama laisvė veikti, kai ji kontempliuojama viduje. Šitaip tu ir jūs tampate artimi Meilei ir tampate Meile. Šią nuostabią artumo akimirką sakau tau labai tyliai tavo būties gelmėje: Aš myliu tave“.

Birželio 3 d., 4 val. 00 min.

196. – Kartu mes keliaujame į dangiškąjį Miestą.

„Mano mažuti, su dideliu džiaugsmu naudoju tave kalbėdamas savo mylimajai dukrai – brangiam Mano Širdies vaikui (...). Aš noriu jai pasakyti:

Mažasis Mano Širdies perliuk, kurią saugau jau seniai, kurią esu padėjęs atskirai ir ištyrinęs ugnimi, nebijok, esi apgaubta Mano, Mano palaimintosios Motinos ir šv. Juozapo apsiaustais. Tu radai malonę Mano akyse. Nešu tave savo Širdyje, esi vis labiau suvienijama su Manimi. Mes esame viena: tu Manyje ir Aš tavyje. Mes einame tuo pačiu keliu, kuris dažnai susideda iš mažų uolėtų takelių, apaugusių usnimis ir erškėčiais, tačiau koks nuostabus vaizdas mūsų laukia ant šio aukšto kalno, o dar šis švelnus vėjelis leidžia įkvėpti rožių kvapsnį.

Kartu mes einame į dangiškąjį Miestą. Šiame Mieste mūsų Tėvas – Mano ir tavo Tėvas – paskyrė tau ypatingą vietą, visai šalia Manęs. Tu esi mylimoji Mano Širdies Sužadėtinė. Tad natūralu, kad mudu visada turime būti šalia vienas kito, visada kartu, visur ir visada viena.

Mažoji Mano Širdies dukrele, laiminga esi būdama taip arti Manęs, deginama Mano Meilės Ugnies. Tu tampi Meile, ir per tave Aš išliesiu savo Meilę daugybei kenčiančių širdžių. Tave pasirinkau šiai didžiai ir gražiai kelionei. Nebandyk sužinoti ar suprasti kaip, kada ir kur tai išsipildys. Aš pasirūpinsiu visomis smulkmenomis. Žygis jau prasidėjo ir keliaujam regimu, bet ypač neregimu būdu.

Pasitikėk Manimi. Aš esu ištikimas Sužadėtinis. Tau nereikia nieko bijoti. Ką bedarytum, Aš visada esu su tavimi, vieta neturi reikšmės. Leiskis dar labiau būti Mano mylima. Aš noriu tave pripildyti (...). Tu esi Mano Meilė. Priimk Mano Meilę, ir tapsi Meile. Tegu ryšys su Manimi tampa vis gilesnis. Man reikia tavo meilės, tu esi balzamas Mano sužeistai Širdžiai. Mažasis Mano Širdies perliuk, apgaubiu tave savo Meile. Išgirsk Mano Širdies šauksmą. Myliu tave“.

Birželio 26 d., 5 val. 00 min.

197. – Leiskitės mylimi. Kaip saulė ištirpdo sniegą, taip Meilė ištirpdo kančią.

Viešpatie Jėzau, noriu Tau atiduoti tas kančios akimirkas, kurių liudiniškai mums leidi būti. Padėtis net po daugelį maldų darosi vis sudėtingesnė. Vis dėlto, kai kas liudija, kad Tu esi čia. Kokie mes turėtume būti, kai vis labiau aiškėja mūsų bejėgiškumas? Ačiū, kad atsiliepi į mano prašymą. Myliu Tave.

„Mano mažuti, kai klausi „Kokie mes turėtume būti“, teisingai paklausi. Svarbiausia yra ne žinojimas, ką turėtumėte galvoti, kaip elgtis ar ką sakyti, bet kokie turėtumėte būti. Būdami Meile, priimdami visus išgyvenimus, tardami besąlygišką „taip“ Tėvo valiai, galvojate taip, kaip Tėvas nori, kalbate ir veikiate Jo įkvėpti. Tapdami Meilės būtybėmis, galite priimti kančią ir atnešti ją Tėvui, kad Jis ją visiškai perkeistų ir ji taptų Meile.

Laimingi ir laimingos esate jūs, būdami kelyje, vedančiame į Meilę. Leiskitės mylimi. Kaip saulė ištirpdo sniegą, taip Meilė ištirpdo kančią. Tėvo Meilė, kurią Jis nori duoti, yra daug didesnė už visas pasaulio kančias. Jūs esate mylimi nuo amžių pradžios. Švelniai tave myliu“.

Liepos 9 d., 13 val. 30 min.

198. – Tu esi širdies perkeitimo kelyje. Šis perkeitimas yra ne tavo, bet Tėvo darbas.

„Mano mažutėli, gerai pažvelk į tai, ką nuveikiau tavyje paskutiniu metu. Tu esi širdies perkeitimo kelyje. Šis perkeitimas yra ne tavo, bet

tavo Tėvo, mūsų Tėvo darbas. Tu turi tik priimti ir būti šio perkeitimo liudininku, taip pat dėkoti už jį Dievui. Taip tu tapsi Meile. Švelniai tave myliu“.

Liepos 18 d., 3 val. 40 min.

199. – Tai, ką rašai, tau nepriklauso. Tau nereikia spręsti, ką daryti su tuo, kas parašyta.

Viešpatie Jėzau, paskutiniu metu nejaučiau įkvėpimo rašyti. Vis dėlto, kai skaitau tai, ką parašiau, jaučiu didelę ramybę ir džiaugsmą. Ar jau atėjo laikas baigti rašyti? Ką turiu daryti su tuo, kas parašyta? Ačiū, kad girdi ir išklausai mano maldą. Noriu visiškai Tau paklusti. Myliu Tave.

„Mano mažuti, tai, ką rašai, tau nepriklauso. Tu neturi galvoti, ką su tuo daryti. Jau greitai patikėsiu šių raštų likimą tam, kurį tu gerai pažįsti. Lik ramus. Kai Aš panaudoju ką nors, apdovanotą ypatingomis dovanomis, tai niekada neatsitinka dėl jo paties (nors ir jis patiria naudą), tačiau dėl daugybės tų, kuriuos noriu pasiekti ir kuriuos pats išsirinkau.

Aš prašau tavęs, kad turėtum su savimi keletą šių raštų kopijų ir būtum dėmesingas Man, kad galėtum juos perduoti vyrams ir moterims, kuriuos Aš išsirinkau. Ir toliau būk mažas, paklusnus vaikas Mano rankose tiek rašydamas, tiek negalėdamas rašyti, sprendamas ar spausdinti, ar ne, ar atiduoti kam nors šiuos raštus, ar ne.

Jei kreipeisi į Mane prašydamas, gavai Mano įkvėpimą ir veikei taip, kaip buvai įkvėptas, tuomet nusiramink, nes visa kita nuo Tavęs nepriklauso. Tu turi priimti tiek gerus, tiek blogus atsiliepimus, nesvarbu, kas juos sako, ir juos paaukoti Man.

Prisimink, mes kartu įeiname į Naująją Bažnyčią, Naująją Visuomenę, kuriai vadovaus Švč. Trejybė. Blogio jėgos nebeturės jokios galios. Tik Meilė bus visų ir visko centras. Meilė bus įkūnyta asmenyse. Jie Ją priims tardami „taip“, kad būtų perkeisti į Meilę, kuri bus jų tarpusavio ryšys. Taip, jūs esate mylimi visa viršijančios Meilės, kuri gydo, perkeičia, išlaisvina – padaro viską, kai yra priimama ir Jai leidžiama veikti. Švelniai jus myliu. Švelniai tave myliu, Mano mažutėli“.

Liepos 19 d., 2 val. 45 min.

200. – Perkeitimas vyksta tiek dirbant, tiek ilsintis (pavyzdys apie statybininką, statantį namą iš plytų).

„Mano mažuti, nebijok, esu su tavimi, nešu tave ant rankų. Tavo širdis priglausta prie Manosios. Esi perkeičiamas tiek, kai dirbi, tiek kai ilsiesi.

Garbinimas ir malda – intensyvios akimirkos, leidžiančios mums susijungti. Kiti momentai sustiprina šią vienybę, leidžia priimti Mano Buvimą, matyti Mano veiklą. Panašiai kaip statybininkas, mūrijaš sieną: iš pradžių jis deda cementą ir plytas, o paskui reikia laiko, kad cementas sukietėtų ir taptų tvirtas. Šis laikas, kai mūrininkas laukia, leidžia jam patikrinti, ko vertas jo darbas.

Tu neturi jaustis kaltas dėl to, kad dirbi ar skiri laiko užsiėmimams, poilsiui, atsipalaidavimui. Svarbiausia tai, kad suprastum, jog pats brangiausias laikas yra tas, kurį tu pašventi artimam buvimui su Manimi, mūsų meiliam santykiui. Šis laikas turi trukti pakankamai ilgai, kad galėtum visiškai pasisotinti. Prisimink, kad Mano akivaizdoje praleistas laikas yra kaip mūrininko dedamas cementas ir plytos, o kitos akimirkos atspindi laukimą, kol cementas sukietės. Mūrininkas budi stebėdamas savo darbą.

Dabar gali pailsėti, kad tavyje įsitvirtintų tai, ką Aš ką tik tau daviau. Taip po truputėlį, „plyta po plytos“ statoma Meilė. Tu ir jūs tampate Meile. Beprotiškai jus myliu. Beprotiškai myliu tave“.

Šis mokymas mane sustiprino, mat sutikau būti atsakingas už vieną paralyžiuotą brolių. Dėkoju, Jėzau, už Tavo supratingumą ir švelnumą kiekvienam iš mūsų.

Liepos 21 d., 3 val. 40 min.

201. – Su džiaugsmu priimk sėkmę ir nesėkmes.

„Mano mažuti, džiaugsmingai turi priimti tau nutinkančius įvykius. Tavo džiaugsmas turi būti kuo didesnis, juk žinai, – Aš esu nuolat su tavimi. Jei tave aplanko sėkmė, tai lengva priimti su džiaugsmu, žinant, kad Tėvas apreiškia tau savo Meilę. Jei nesėkmė – tada kaip tu galėtum to nepriimti su džiaugsmu, jei žinai, jog Aš esu šalia tam, kad išgyvenčiau tai kartu su

tavimi? Šis įvykis pagilins tavo tikėjimą, sumenkins tavyje išdidumą ir tuštybę, augins nuolankumą bei šventumą. Turi žinoti, jog taip atsitinka todėl, kad tu taptum Meile. Džiaugsmas, kurį patiri tapdamas Meile ir matydamas Mano veikimą, yra daug didesnis nei kančia ir vargas, kuriuos atneša nelaimingi įvykiai. Džiaugsmas yra svarbus tam, kad matomu, o ypač nematomu būdu būtų pasiektos kitų širdys. Tėvas nori džiaugsmo sklidinų būtybių, tarnaujančių Jam, spinduliuojančių Jo Ramybe ir Meile. Pasilik, pasilikite šiame džiaugsmo, jame tampate Meile. Švelniai jus myliu“.

Liepos 23 d., 17 val. 20 min.

202. – Kuo daugiau laiko skiri Man, tuo greičiau tampi Tėvo trokštamam įrankiui.

„Mano mažuti, esi Meilės kelyje. Neprarask vilties ir išverk, nes greit aiškiai suprasi, ką Aš tavyje darau ir ko noriu iš tavęs: darau iš tavęs vertingą įrankį, kurį galėsiu panaudoti ypatingomis progomis. Labai subtilius Mano reikalus gali tvarkyti tik tie, kurie leidžiasi, kad visiškai jiems vadovaučiau. Tark savąjį „taip“, priimk Meilę, skirk laiko, daug laiko, kad ši Meilė taptų tavo gyvenimu. Štai būdas, kurį Tėvas naudoja, kad taptum Jo Naujosios Bažnyčios, pripildytos Meile, įrankiu. Švelniai myliu tave“.

Liepos 27 d., 5 val. 05 min.

203. – Užrašai – Mano pasirinktasis būdas prabilti tavo širdžiai, taip pat ir tiems, kurie su tikėjimu skaitys šias eilutes.

„Mano mažuti, noriu, kad kuo geriau įsiklausytum, – turiu dar daug ko tave išmokyti. Nemanyk, kad greitai jau ateis laikas baigti rašyti. Užrašai yra būdas, kurį pasirinkau, kad kalbėčiau tavo širdžiai, taip pat ir tiems, kurie su tikėjimu juos skaitys.“

Šiandien Man reikia visos tavo širdies. Darbas, kurį dirbi, negali tavęs atskirti nuo Manęs. Esu su tavimi ir vadovauju kiekvienam tavo žingsniui. Pasitikėk Manimi, Aš viską numačiau, visada esu su tavimi. Priimk tai, kas nutiks taip, kaip priimi Mano Meilę. Švelniai tave myliu“.

204. – Viskas tau duota veltui, turi Man viską gražinti. Man reikia besąlygiško „taip“.

„Mano brangus mažasis J., Mano Širdies brangakmeni. Jei Aš kreipiuosi į tave šią naktį, tai dėl to, kad jau labai seniai esi Man brangus. Dar prieš tavo gimimą Aš apipyčiau tave palaiminimais, ruošdamas tave tam, kuomet norėjau apdovanoti. Viskas, ką tu turi (tavo talentai, charizmos, medžiaginiai turtais ir pinigais), turi ne dėl savo nuopelnų – visa tai yra tau duota kaip dovana. Taip pat ir tavo šeima, kurioje augai, dabartinė tavo šeima, kurią manaisi turįs.

Niekas, niekas, niekas tau nepriklauso, viskas tau buvo dovanota. Štai dabar ateina laikas, kada turi viską Man atiduoti, viską palikti, kad neturėtum kito troškimo, kaip tik vykdyti Mano valią, atsiliepti į pašaukimą, kurį jauti savo širdyje, visiškai Man tarnauti nematomu, bet taip pat ir matomu būdu.

Esi be galo vertingas, Man reikia tavęs, kad galėčiau visiškai naudoti tave pagal savo mintį.

Tu turi Man tarti daugelį „taip“:

„Taip“, kad Aš būčiau pirmasis tavo mintyse.

„Taip“, kad Aš užimčiau svarbiausią vietą tavo širdyje.

„Taip“, kad Man skirtum pirmąją vietą savo užsiėmimų metu ir laisvalaikiu.

Man reikia besąlygiško „visiško taip“, kad Aš būčiau pirmasis visur ir visose tavo gyvenimo srityse. Jeigu esu kietas ir reiklus, taip yra todėl, kad tave myliu ir trokštu viso tavęs Sau. Tu esi visiškai laisvas. Bet nepaisant tavo atsakymo, Aš neatšauksiu savo Meilės.

Nebijok, Aš esu su tavimi. Nešu tave ant savo rankų, kad tavo širdis užsidegtų nuo Mano Meilės Ugnies. Priimk Mano Meilę, leiskis mylimas. Čia yra tavo tikroji laimė, neieškok jos kitur.

Švelniai, beprotiškai tave myliu, Mano mažasis J“.

205. – Tik geriau įsigilinęs į savo vidinį gyvenimą, vis labiau pajausi Mano Buvimą.

„Mano mažuti, kuo giliau įeisi į savo vidų, tuo labiau pajusi Mano Buvimą.

Neieškok Manęs kitur, juk žinai, kad Aš esu čia, tavyje. Tu gali ateiti ir Mane čia surasti.

Tai, ką patyrei iki šiol, yra tik švelnus Mano Buvimo atspindys. Nuolat pakartodamas šią praktiką – keliaudamas mažuoju vidiniu keliu į gelmę, tu vis labiau jausi Mano Buvimą. Toliau šis mažasis kelias vis plėtėja ir ilgėja. Juo eiti tampa lengviau. Mano Buvimas pasidaro vis labiau juntamas. Tu tampi vis artimesnis Man, o Aš galiu užimti daugiau erdvės tavyje. Aš tampus tavimi, tu – Manimi, mes abu tampame viena: tai yra mistinės vestuvės, kuriose tampama Meile. Priimdamas Meilę, pats Ja tampi. Tai vienintelis kelias, nėra kito. Jis – mažas, siauras, retai lankomas, sunkiai surandamas. Laimingas esi tu ir laimingi esate jūs, atrasdami Meilę, Ją priimdami ir Ja tapdami. Švelniai jus myliu. Švelniai myliu tave“.

Rugpjūčio 1 d., 4 val. 00 min.

206. – Tai, ką ši rytą sakau tau, nematomu būdu sakau daugybei savo kūrinių.

„Mano brangusis mažutėli, nors ir ką tektų patirti, prisimink, kad esi sukurtas iš beribės Meilės. Tačiau ši tėkmė yra sustabdyta, nes Mano kūriniai nepriima Mano Meilės. Mano Meilė nemylima, nepriimama. Todėl Aš negaliu Jos duoti. Tik nedaugelis Ją priima, o jei ir priima, tai be galo mažą Meilės dalelę. Labai dažnai Aš lieju savo Meilę lašais, kai tuo tarpu galėčiau išlieti visą vandenyną.

Jei tavo akys būtų atvertos, pamatytum Mane atsiklaupusį ant kelių prieš tave, maldaujantį, kad priimtum Mano Meilę, kurią noriu tau išlieti. Tu, kuris jau ragavai Mano Meilės per savo tartus „taip“, ir kuris vis juos Man pakartoji, kodėl taip bijai Meilės, kurią noriu tau duoti?

Gerai žinau, kad pats negali tos baimės įveikti. Tad aš prašau atiduoti Man šias abejones, šią baimę, kuri kaip ledo siena yra tave atskyrusi nuo Ma-

nęs. Aš ją pastatysiu Mano Meilės spinduliuose ir ji ištirps, o Mano Meilė galės laisvai tekėti. Tuomet tu virsi Meile. Prisimink, kad buvai sukurtas iš beribės Meilės, idant taptum Meile. Taigi tavo tikrasis tikslas – dalinti Meilę.

Tai, ką ši rytą sakau tau, nematomu būdu sakau daugybei savo kūriinių. Tą patį pakartosiu širdyse visų, kurie skaitys šias eilutes su tikėjimu. Jie visi yra mylimi. Atėjo Mano Karalystės laikas. Artėja metas, kai Mano valia bus įvykdyta žemėje, kaip yra Danguje. Mano valia yra, kad Meilė laisvai tekėtų širdyse.

Tau daugelį kartų sutikus, šis Meilės tekėjimas tavyje jau prasidėjo ir tu tampi Meile.

Apipilu tave savo Meilės bučiniais. Švelniai, TAVO TĖVAS“.

Rugpjūčio 2 d., 4 val. 30 min.

207. – Tėvas užbaigia tavyje Savo pradėtąjį darbą.

„Mano mažuti, dabar tu patiri didelį vidinį perversmą. Tėvas užbaigia tavyje Savo pradėtąjį darbą. Šis perkeitimas tau padeda žengti į gilų vidinį gyvenimą su Manimi.

Džiaugsmas ir Ramybė, kuriuos išgyveni šiomis artumo akimirkomis, yra tik pradžia. Leiskis pripildomas džiaugsmo ir ramybės, kurie yra Meilės vaisiai. Nieko negali būti svarbiau už šias ypatingas akimirkas, tau duodamas veltui, idant atnaujintų tavo sielą.

Leiskis šitaip pripildomas. Tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Rugpjūčio 8 d., 6 val. 45 min.

208. – Šiandien, šią akimirką, Tėvas nori pripildyti tave savo Meile.

„Mano mažuti, jei pažintum Meilę, kurią dar šiandien Tėvas nori išlieti į širdis, būtum visiškai perkeistas. Tavo visa diena taptų malda už tai, kad širdys galėtų atsiverti ir priimtum šią Meilę, kurią Tėvas nori išlieti. Tu taptum elgeta prašytoju, ir tavo širdis būtų atverta. Tu nenorėtum prarasti šio turto, kurį Tėvas tau šiandien duoda.

Ne rytoj, ne ateinančią savaitę, ne po šešių mėnesių ar metų, bet šiandien, šią akimirką, Tėvas nori tave pripildyti savo Meile.

Ar esi pasiruošęs Ją priimti, palikti visus savo rūpesčius, džiaugsmus ir skausmus? Ar esi pasirengęs atiduoti Jam viską, kas trukdo tau būti visiškai pasirengusiam priimti Jo Meilę?

Girdžiu tavuosius besąlygiškus „taip“, kuriuos Man tari širdies gilumoje. Šią akimirką tu esi pripildomas ir jauti Meilę. Išlik atviras per visą šią dieną, pamažu tapsi Meile. Švelniai ir beprotiškai myliu tave“.

Rugpjūčio 11 d., 2 val. 50 min.

209. – Tau kalba ištikimas bičiulis – Angelas Sargas.

„Aš, tavo Angelas Sargas, tavo ištikimas bičiulis, norėčiau su Tavimi pasikalbėti.

Be galo džiaugiuosi būdamas šalia tavęs. Esu liudininku to, kuo tu tampi, ką Tėvas, mūsų Dievas, tavyje nuveikia. Mano begalinis džiaugsmas kyla dėl dviejų priežasčių: pirma, kai matau Dievą vykdančią Savo Meilės planą tau dar gyvenant žemėje; antra, kai matau, kaip klusniai, lyg mažas vaikas, leidi Jam veikti tavyje ir tavo akys vis labiau ir labiau pastebi Jo veikimą aplink tave, per tave ir galiausiai tavyje.

Aš nuolat šlovinu Dievą ir man malonu dar labiau Jį šlovinti kiekvieną kartą, kai tu manęs paprašai. Man patinka tave lydėti regimuose dalykuose, bet esu dar laimingesnis, kai galiu tau padėti gražioje, didžioje ir kilnioje Tėvo tau patikėtoje misijoje, kuri išorėje nematoma.

Kai tau bus leista pažinti tai, ką Tėvas per tave nuveikė, tau neužteks amžinybės, kad jungtumeisi prie mūsų šlovinimo giesmių.

Aš šlovinu Tėvą už tai, kad esu tavo Angelas Sargas ir galiu matyti Meilės stebuklą, kurį Jis iš tavęs lipdo. Lygiai taip yra ir su tavo brangia žmona Elžbieta. Jis daro jūsų porą tobulos Meilės pavyzdžiu. Jūs tampate mažyte Jo Meilės Ugnele, prie kurios nematomu būdu daugelis ateina sušilti. Jūs patys galite paliudyti, jog pastebite, kad daugybė brolių ir sesių nori artintis prie jūsų, kad sušiltų prie Liepsnos, kuri kyla iš jumyse liepsnojančios Meilės Ugnies. Kokie laimingi jūs esate!

O kad tu žinotum, koks esu laimingas būdamas šalia jūsų ir lydėdamas kiekvieną jūsų žingsnį vis arčiau ir arčiau Meilės... Greitai jūs abu būsite tobulai uždegti šios Meilės Ugnies, kuri padarys jus tikromis Meilės būtybėmis. Nieko nebijokite, mes, jūsų angelai sargai, jumis rūpinamės. Mes

esame jūsų tarnai didesnei mūsų Gerojo Meilės Tėvo garbei. Gerai pailsėk. Tavo vardu, naktį ir dieną aš šlovinu Tėvą, mūsų Dievą. Tikėk, kad Aš visuomet esu šalia, pasiruošęs tau patarnauti. Tai yra dovana tau, kaip tu esi dovana man. Tavo ištikimasis draugas“.

Rugpjūčio 21 d., 3 val. 50 min.

210. – Tu nežinai, kur tave vedu, – taip ir turi būti.

„Mano mažuti, tai Aš tave pasirinkau šiam uždaviniui ir nuolat esu su tavimi. Tu nežinai, kur tave vedu – taip ir turi būti. Kai nežinai mano sumanymo, esi klusnesnis, lankstesnis ir atidesnis Man, o ypač nuolankesnis.

Šios svarbiausios savybės turi gerai įsišaknyti ir subręsti tavo savimoneje, kad galėtum būti mažuoju misionierium didžiojoje Tėvo misijoje. Laimingas esi tu, nes Meilė rūpinasi tavimi. Ji perkeičia tave ir tau vadovauja, o tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Rugpjūčio 22 d., 3 val. 20 min.

211. – Jei tu rūpiniesi Mano Tėvo reikalais, Jis pasirūpins tavaisiais.

Geroji Motina Marija! Tu esi Dangaus ir žemės Karalienė, todėl per Tave noriu paaukoti Švč. Trejybei savo nesugebėjimą rūpintis Tėvo reikalais. Aš taip dažnai esu užsiėmęs savais reikalais: žmonėmis, kurie yra šalia, darbais, už kuriuos esu atsakingas.

Ačiū, kad išgirdai mano prašymą, užtark mane silpną. Tu, manoji Motina, esi graži ir tyra. Kaip mažas kūdikis aš atiduodu save į Tavo rankas. Priimk mano meilę, nors ir netobulą, – noriu priimti Tavo tobulą Meilę. Švelniai Tave myliu.

„Mano kūdiki, kaip man miela tave matyti tokį mažytį, paimti tave ant rankų ir priglausti prie savo Širdies. Tuo pat metu aš paimu ir visus tavuosius, prašau Tėvą, kad savo Kūrėjo ranka nutrauktų visus ryšius, trukdančius tau rūpintis tik Jo reikalais. Tada Jis galės tobulai pasirūpinti tavaisiais.

Ar suvoki šios pamokos paprastumą? Jei visiškai atsiduodi Tėvo reikalams, Jis pasirūpins visais tavo reikalais. Jei tu tik iš dalies rūpiniesi Tėvo reikalais, tada Jis tik iš dalies rūpinasi tavaisiais. Jei esi visiškai užsiėmęs sa-

vasiais reikalais, tada Jis turi labai mažai galimybių įsiterpti. Jis tau leidžia turėti tiek erdvės, kiek tu nori. Jis kantriai laukia, kol tu sumažėsi ir tuomet Jis galės užimti vietą, kurią Jam užleisi.

Kontempliuok kartu su manimi Jo Meilę, jautrumą. Jis, Visagalis Kūrėjas, tavęs neverčia, nespaudžia, bet kantriai laukia, kol tu leisi Jam užimti svarbiausią vietą tavyje. Kuo svarbesnę vietą Jis tavyje užima, tuo daugiau Jis gali nuveikti, o tu tampi Jo veikimo liudininku ir teiki Jam vis didesnę garbę.

Kuo labiau sutinki sumažėti, tuo erdviau Jis įsikuria tavyje, ir tuo labiau tu tampi Meile.

Mano kūdikėli, savo motiniškose rankose švelniai tave sūpuoju, kad priimtum visą Meilę, kurią Tėvas nori išlieti į tavo širdį.

Matau prie tavęs pasilenkusį Jėzų, kuris kartu su manimi šnibžda tau į ausį: myliu tave.

Švelniai myliu tave. Beprotiškai myliu tave. Tavo Mama Marija“.

Rugpjūčio 26 d., 4 val. 30 min.

212. – Kiekvienam žemėje gyvenančiam žmogui reikia pasirinkti: priimti tai, ką duoda Tėvas, ar tai, ką siūlo ir vertina pasaulis.

„Mano mažuti, radai malonę Mano akyse. Tu lėtai judi link tikrosios užduoties, kuriai esi sukurtas: tapti Meile, rūpintis tik Tėvo reikalais naktį ar dieną, miegant ar stovint, dirbant ar ilsintis.

Tai, ką tu darai, kas esi, nenusako, ar rūpiniesi Tėvo reikalais. Tavo sielos būseną, tavo „taip“ būti šiuo lanksčiu įrankiu Tėvo rankose, leidžia Jam tave panaudoti ten, kur Jis nori, kada nori ir kaip nori. Suprantama, taip gali būti tik tada, kai tu ilgai meldiesi, priimi Mano Artumą, adoruoji, priimi sakramentus, ypač Eucharistijos. Savo Meilės sumanyme Tėvas visa numatė. Jis paruošė jums visa, kas reikalinga, kad būtumėte perkeisti į Meilę.

Kiekvienam žemėje gyvenančiam žmogui reikia pasirinkti: priimti tai, ką duoda Tėvas, ar tai, ką siūlo ir vertina pasaulis. Savo būties gelmėje tu gali semtis reikalingų malonių, padedančių laisvai ir teisingai pasirinkti. Laimingas esi, įsipareigodamas šiame mažajame kelyje, vedančiame prie lobių ir dovanų, kurios taip supakuotos, kad niekada nepabaigsi jų išvynioti, jos ves tave vis giliau į Meilę. Mūsų širdys vieningai teslovina Tėvą už tai, kad dabar Jis daro tave Meile.

Leisk Mano Meilei tave sūpuoti, širdies gelmėje klausykis žodžių, kuriuos švelniai kartoji: Aš myliu tave, Aš myliu tave, Aš myliu tave“.

Rugpjūčio 27 d., 4 val. 20 min.

213. – Aš rūpinuosi tavimi.

„Mano mažutėli, tavo klusnumas Šventajai Dvasiai leidžia tau žengti Meilės link. Ar sutinki ir toliau eiti šiuo keliu, kuris veda į Meilę?“

Neabejodamas sakau „taip“. Turiu tik vieną troškimą: būti ten, kur Tu nori mane siųsti ir daryti vien tai, ką norėtum, kad daryčiau. Dėkoju, kad manimi rūpiniesi.

„Aš išgirdau tavo atsakymą, ir su džiaugsmu jį priimu. Aš rūpinsiuosi tavimi. Tu būsi Mano veiklos tavyje, apie tave ir per tave liudininkas. Šį rytą tik priimk Mano Meilę, leiskis pripildomas. Tau nėra nieko svarbiau kaip šis mūsų meilingas ryšys, perkeičiantis tave į Meilę.

Tu tampi Meile. Švelniai tave mylintis“.

Rugsėjo 4 d., 3 val. 10 min.

214. – Prašau tavęs padėti man visada eiti pirmyn su tikėjimu.

Viešpatie Jėzau, atiduodu Tavo Širdžiai savo rūpestį, kokią leidyklą ir spaustuovę pasirinkti, kad būtų išspausdinti raštai „Mano išrinktieji, – jūsų laimei, – Jėzus!“. Aš vėl pakartojau savo besąlygišką „taip“ ir laikiu Tavo atsakymo. Dėkoju, kad išklausai mano maldą. Aš Tave myliu.

„Mano mažuti, prašau tavęs padėti man visada eiti pirmyn su tikėjimu. Jau daugelį kartų matei, kaip tau paprašius ir pasiruošus priimti tik tokį atsakymą, kokį Tėvas norės duoti, tu buvai vedamas per įkvėpimus, asmenis, kurie buvo tavo kelyje, per įvykius, kurie tau nutiko. Taip bus ir su šiais raštais, kurie mokys skaitytojus klausyti Šventosios Dvasios balso visose gyvenimo srityse, priimti Tėvo Meilę, kurią Jis nori išlieti, galiausiai tapti Meile.

Užuot liūdėjęs, prisimink, kaip vakar vadovavau tau, kad nuneštum

žinią vienai Mano brangiai sužadėtinei. Pažvelk, kaip vadovavau tau visokiomis sudėtingomis akimirkomis. Leiskis vedamas, net ir nežinodamas kur, kada ir kaip; išlik mažas – taip būsi naudingas įrankis Tėvo rankose.

Savo širdyje brangink mūsų meilingą ryšį, priimk Mano Meilę, leiskis mylimas, leiskis apsupamas Meile. Eikš, panerk į Tėvo Meilės vandenyną, – taip tapsi Meile.

Klausykis savo širdies gelmėje tylaus šnabždėjimo: myliu tave, myliu tave, myliu tave“.

Rugsėjo 5 d., 3 val. 50 min.

215. – Tėvo Meilės Šaltinis yra kaip „stebuklingasis vanduo“.

„Mano mažuti, tavo mažumo, bejėgiškumo gelmėje gali rasti atsaką kaip reikia išsivaduoti iš savo rūpesčių. Šioje gelmėje tu įžengi į Dievo, tavo Kūrėjo, Širdį – į patį Meilės Šaltinį. Tėvo Meilės Šaltinis ne tik numalšina tavo troškulį, bet tu gali į jį net pasinerti, nes Jis yra stebuklingas. Jame slypi visos dorybės, kokias tik gali įsivaizduoti. Tai sunkiai suvokiama, bet Jame yra tiek daug dorybių, kad visa tavo būtis gali būti užpildyta jomis.

Jis tavyje nuvalo tai, kas nešvaru, ir pataiso, kas tavyje sulaužyta. Jis turi galią kurti ir atkurti, kad tu pagal Tėvo valią taptum būtybe, pilna Meilės. Trumpai tariant, Šaltinis gali užpildyti tai, ko trūksta tavyje. Stenkis priimti visokias progas ir įvykius, kad išmoktum nusileisti į savo mažumo ir bejėgiškumo gelmę, o ten pasinertum į begalinį Tėvo Meilės Šaltinį, ir taip greičiau taptum Meile. Aš tave palydžiu kiekvieną kartą tau panyrant, ir vis labiau didžiuojuosi savo mažutėliu. Mano Širdis perpildyta Meilės tau. Švelniai tave myliu“.

Rugsėjo 11 d. 4 val. 30 min.

216. – Meilė visada laimi, net jei to ir nematyti.

Viešpatie Jėzau, duok man šįkart jėgų, nes visa tai verčia mane kentėti, žeidžia mane, jaučiuosi bejėgis, ir tai trunka daugiau nei dešimt metų. Ateik, priimk manyje tai, ko aš pats nesugebu priimti. Ateik su manimi šlovinti Tėvą šį kartą, ypač suteik man visus palaiminimus ir atleidimą, kurio aš pats nesugebu suteikti dėl to, kad esu pilnas puikybės nusidėjėlis. Noriu iš naujo tarti

Tau besąlygišką „taip“ visomis mano žmogiškai būčiai nepatogiomis sąlygomis. Ateik, valdyk mane savo Meile.

Dėkoju, kad išgirdai mano nuolankią maldą. Ateik, garbink manyje Tėvą ir mylėk tuos ir tas, kurie pasitaiko mano kelyje, ypač tuos, kurie šiuo metu mane skaudina ir žeidžia. Kaip mažutėlis puolu į Tavo glėbį. Myliu Tave.

„Mano mažuti, kaip galėčiau nepriimti tavęs, kai esi toks mažutėlis. Aš tai darau ištiestomis rankomis ir atverta širdimi, paimu tave, priglaudžiu prie savosios Širdies. Tavo malda tampa Manąja. Būdamas Tėvo akivaizdoje, Aš ne tik priimu tavo kančią, bet ją sujungiu su Dangaus kančia dėl to, kad Meilė nėra mylima žemėje. Aš nuimu nuo tavo pečių sunkią naštą. Duodu tau reikalingų malonių, Šviesos, kuri ves tave, padės išvengti klaidingų žingsnių, ir ši skausminga akimirka taps Meilės ir ramybės šaltiniu tau bei tiems, kurie yra tavo širdyje ir šalia tavęs.

Dar kartą sakau: nieko nebijok, Aš esu su tavimi. Ten, kur Aš esu, ten yra Meilė. Meilė visada laimi, net jei to ir nematyti. Nebemąstyk apie šias skausmingas minutes, atsigręžk į Tėvą, žvelk į Jo Meilę. Taip tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Rugsėjo 16 d., 4 val. 30 min.

217. – Jei priimi mano Meilę, ji apsigyvena tavyje.

„Mano mažuti, Aš džiaugsmingai ateinu pas tave. Tavo širdis yra vis labiau pajėgi priimti Mano Meilę. Nebijok, niekada jos nebus per daug. Šiuo metu nėra nieko svarbiau, kaip priimti Mano Meilę. Jei priimi mano Meilę, ji apsigyvena tavyje. Priimta Meilė tave skaistina, perkeičia, įkvepia, veda, duoda patarimus, tave palaiko ir daro iš tavęs antrąjį Kristų. Taip tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Rugsėjo 21 d., 22 val. 20 min.

218. – Akrostichas pagal žodį „Atsivertimas“.

Praėjusį trečiadienį, maldos dienos pradžioje, aš buvau įkvėptas padaryti akrostichą pagal žodį „Conversion“ (pranc. „Atsivertimas“), apie tai, ką kasdien šis atsivertimo procesas man reiškia.

- C – kontemliuoti besiartinantį Dievą.
- O – aukoti Jam save ir tai, ką Jis man patikėjo.
- N – neleisti būti išblaškomam pasaulio minčių.
- V – branginti vis gilesnį Jėzaus artumą.
- E – nuolat leistis Jo Meilės perkeičiamam.
- R – kasdien atnaujinti savo mintis, įpročius, elgesį pagal Dievo valią.
- S – tikėti, kad viskas ateina iš Jo.
- I – apmąstyti viską, su kuo tenka susidurti.
- O – nuolat atsinaujinti savo dvasia.
- N – niekada nepamiršti, kad didžioji viltis yra Amžinasis Gyvenimas.

Rugsėjo 29 d., 4 val. 05 min.

219. – Visiškai nesijaudink dėl ateities, vertink tik dabarties akimirką.

„Mano mažutėli, Aš tave išsirinkau, leiskis vadovaujamas. Leisk Man, tavo Dievui, tave įkvėpti. Malonė, kuriai leidi tave vesti rašydamas, leis tau įveikti didįjį perėjimą, kuris veda į kitą krantą. Tame krante yra Meilės pilnatvė ir visos būtybės priklauso Meilei. Čia nėra vietos tam, kas priešinga Meilei. Laimingas esi tu ir laimingi esate jūs, žengiantys šiuo keliu, visiškai pasinaudojantys malonėmis, kurios dabar yra išliejamos.

Jūs turite išmokti pilnai išgyventi dabartinį laiką, visiškai atsiriboti nuo gerų ar blogų praeities įvykių, nes tai atiduota Tėvo Gailestingumui, todėl nebėra svarbu. Vienintelis dalykas yra tikrai svarbus – tai ši akimirka, šiuo metu į tavo širdį išlieta Meilė ir mus vienijantis artumas: Aš esu tavyje ir tu esi Manyje.

Kai tu suvoki dabarties mirksnio svarbą, malonė ir Meilė yra išliejamos į tavo širdį, kuri prasiplečia ir kitą akimirką gali priimti dar daugiau.

Tu žinai, kad Tėvas niekada neatsiima savo malonės ir Meilės, bet priešingai – duoda dar ir dar, tad kaip tu gali nerimauti dėl ateities? Tikėk, kad tavo vidus bus pripildytas, kad ir kokios aplinkybės susiklostytų, nors ir ką tau reikėtų išgyventi.

Žinodamas ir patirdamas, kad iš esmės svarbiausia yra tai, ką išgyveni viduje, o ne tai, kas vyksta išoriškai, tu tampi Meile, todėl gali daugiau nieko nebijoti. Tavo tikrasis saugumas yra čia, o ne kitur.

Laimingas tu, laimingi esate jūs, skaitytojai, kad tai patyrėte, kad tuo tikite, tam atsiduodate ir išgyvenate pilnatvėje. Priimkite Meilę ir malones, kurios jums suteikiamos šią akimirką. Priimk Meilę ir tai, kad Aš tave myliu. Leiskis mylimas, taip tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Spalio 4 d., 5 val. 50 min.

220. – Tik visiškai apsigyvendamas jūsų širdyse Aš galiu paruošti savo Didįjį Garbingą Sugrįžimą.

„Mano mažutėli, jeik dar giliau į savo vidų. Vis atidžiau ir dėmesingiau klausykis Manęs.

Palaimintos valandos, kurias praleidžiame kartu, didžiame artume. Aš norėčiau, kad jos būtų nuolatinės, tada tu Manęs visą laiką klausytum. Aš vadovausiu tavo žingsniams, vadovausiu tavo mintims, tavo žodžiams. Tik visiškai apsigyvenęs jūsų širdyse galiu paruošti savo Didįjį Garbingą Sugrįžimą. Man reikia daugybės mažų sielų, kurios tartų savo visišką „taip“, atsižadėtų savęs ir jas persmelktų Mano Buvimas.

Asmenyje, kuris leidžia Man laisvai veikti, Mano Buvimas daro stebuklus, jam net nereikia klausti, ką jis turi daryti, kad sutiktų su Mano valia. Tai yra visiškas būtybės perkeitimas – ji tampa Meile, yra Meilės vedama, nebegali sukurti nieko kito, kaip tik Meilę, nepaisant kur būtų ir ką veiktų.

Meilė rūpinasi viskuo – pirmiausia tavo būtimi, įvykiais ir asmenimis, kurie yra šalia tavęs. (Jei tau leidau parašyti „įvykiai“ pirmiau, negu „asmenys“, tai neatsitiktinai, mat įvykius valdyti yra lengviau negu asmenis. Asmenys yra visiškai laisvi, Meilė turi gauti jų sutikimą).

Skirk laiko, kad gerai įsisavintum šią pamoką. Yra tik vienas tikslas – tave ir tuos, kurie skaitys, padaryti Meilės būtybėmis. Taip rengiamas Mano Didysis Sugrįžimas, kuriama Naujoji Meilės Visuomenė. Iš tavęs, iš jūsų da-

rau Meilės pilnas būtybes. Dėl to, kad Aš tave myliu, tu tampi Meile. Dėl to, kad tu myli – kiti tampa Meile ir taip vyks tol, kol visa žemė bus atnaujinta. Tai yra didysis Meilės parengtas judėjimas. Jis pakeičia tave ir jus visus į Meilę. Būk mažutėlis, gyvenantis Meilėje. Švelniai tave mylintis“.

Spalio 13 d., 4 val. 50 min.

221. – Eik pirmyn su tikėjimu, neužmiršk 1997-ųjų metų sausio 6 d. pamokos.

Viešpatie Jėzau, atiduodu Tau šios popietės susitikimą. Bijau, kad nesugebėsiu būti Meile. Ateik, valdyk šį susitikimą, atiduodu Tau savo bejėgiškumą. Dėkoju, kad išgirdai ir išklausei Mano maldą. Myliu Tave.

„Mano mažuti, eik pirmyn su tikėjimu, neužmiršk 1997 metų sausio 6 d. patarimų. Įdėmiai perskaityk kiekvieną punktą ir stenkis jais gyventi. Būk ištikimas ir Aš laikysiuosi savo Žodžio. Tu dar kartą patirsi, kad esu Visagalis Dievas, galintis daryti neįmanomus dalykus.

Tegul pasitikėjimas pakeičia baimę, Meilė – susiskaldymą, švelnumas – pyktį, ramybė – sunkumus. Tu būsi Meilės įrankiu Tėvo rankose, per kurį Jis visa keičia į Meilę. Tėvas perkeičia gyvenimą ir padeda kurti Meilės Karalystę žemėje. Per tavo mažumą Meilė gali laisvai veikti. Su Meile ir Meilėje turi pasiruošti kiekvienam susitikimui. Būk ramus, Mano mažutėli, Aš esu su tavimi ir švelniai tave myliu“.

Spalio 19 d., 5 val. 45 min.

222. – Jei kiekvieną dieną skirsi laiko pabūti su Manimi, tavyje nebeliks baimės suklysti.

„Mano mažutėli, savo būties gelmėje susivienijęs su Manimi, tu priimi Mano Meilę. Ten tu esi mokomas, ką daryti ir ko ne.

Nebijok suklysti, kai dažnai sutinki vykdyti Dievo valią ir tarsi „ne“ pasaulio minčių įtakai bei savo valiai, nuolat pasilik šioje pozicijoje. Kiekvieną dieną skyręs laiko pabūti su Manimi, laikydamasis to, ko buvai pamokytas 1997 m. sausio 6 d., nebijok suklysti, žinodamas, kad Aš tave įkvepiu ir tau vadovauju. Nebijok, išlik Mano Meilėje. Tu tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Spalio 30 d., 5 val. 30 min.

223. – Būk mažutėlis, kuris visko laukia iš Tėvo.

„Mano mažutėli, kviečiu tave tapti Meilės sklidina būtybe visada ir visur. Tėvas siunčia tau įvairius išmėginimus: kai kurie jų žmogiškai buitiški, o kai kurie iš verslo srities. Kartais šie išmėginimai būna paprasti ir lengvi, o kartais sudėtingi, sunkūs ir sekinantys. Tačiau, kad ir kas benutiktų, nepulk į neviltį, tik atiduok viską į Tėvo rankas, Juo pasitikėk. Jis, laikui atėjus, ras išeitį.

Nebūk galingasis, pats tvarkąs reikalus. Būk mažutėlis, bejėgis prieš kitus žmones ir nutinkančius įvykius, visko lauk iš savo Tėvo – taip tapsi Jo veikimo liudininku ir visur teiksi Jam garbę.

Tu davei sutikimą ir dabar esi Meilės mokykloje. Viskas, ką darai, yra tam, kad visiškai taptum Meile per Tėvo Meilės, Išminties, Protingumo patirtį, pasireiškiančią per tave, per kitus ar per įvykius. Svarbiausias dalykas – perkeitimas, vykštą tavyje ir kituose. Dėkok Tėvui, kad taip yra. Jis tau parinko kelią, kuriuo eidamas tapsi Meile. Nebijok, eini teisingu keliu. Tu tampi Meile. Aš tave myliu“.

Lapkričio 5 d., 4 val. 20 min.

224. – Jau nebe tu galvoji, veiki ir kalbi, bet Aš.

Viešpatie Jėzau, dėkoju už šiuos du išmėginimus, kuriuos išgyvenau tvarkydamas reikalus. Esu sužavėtas to, kaip viskas klostėsi, kaip kiti reagavo ir kuo viskas baigėsi. Aš pats to nebūčiau padaręs. Regėjau išsipildant 1997 m. vasario 22 ir 23 d. pažadą. Viskas man rodo, kad veiki Tu, o ne aš.

Trokštu būti mažas, kad galėtum kuo sėkmingiau veikti mano gyvenimą. Dėkoju, garbinu Tave ir net nežinau kaip tinkamai padėkoti. Saugok mane savo Meilėje. Myliu Tave.

„Mano mažuti, koks džiaugsmas matyti, kad tu pripažįsti savo bejėgiškumą ir Tėvo Visagalybę. Skirk laiko įvykiams apmąstyti, dėkok Tėvui, kad Jis galėtų įeiti į tavo gelmę, tada tu mažėsi užleisdamas Man visą vietą tavyje. Aš būsiu tavyje, o tu – Manyje. Tada jau nebe tu galvosi, veiksi ir kalbėsi, bet Aš, o tu vis labiau džiaugsiesi ir šlovinsi, net tada, kai bus sunku.

Mes žengiame į Naująjį Pasaulį, Naująją Bažnyčią. Tau viską reikia atrasti iš naujo. Aš esu laimingas, laikydamas tave už rankos ir neleisdamas tau pargriūti, vesdamas tave geru keliu ir matydamas tavo susižavėjimą. Nieko nebijok ir toliau keliauk, – Aš tave vedu, o tu vis labiau tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Lapkričio 12 d., 3 val. 45 min.

225. – Trylika svarbių nurodymų, kurių reikia laikytis sielovadinio susitikimo metu.

Viešpatie Jėzau, atiduodu Tau šios popietės susitikimą su penkiais kunigais, kur aptarsime galimybę sugrąžinti išlaisvinimo tarnystę. Pripažįstu savo bejėgiškumą. Pasitikiu tik Šventosios Dvasios veikimu, klausausi, ko Tu nori mane pamokyti prieš susitikimą. Dėkoju, kad išklausei mane. Myliu Tave.

„Mano mažuti, nieko nebijok, Aš esu su tavimi, ir toliau keliauk su tikėjimu. Pasitikėk Manimi, lydžiu tavo kiekvieną žingsnį, įkvepiu tau mintis ir žodžius.

Pateikiu tau šio susitikimo nurodymus:

1. Mylėkite ir vienas kitam pritarkite.
2. Būkite pasirengę priimti Šventosios Dvasios veikimą jumyse, per jus ir aplink jus.
3. Klausykitės Šventosios Dvasios, kalbėsiančios čia per vieną, čia per kitą.
4. Vienintelis troškimas tebūna tarnauti Bažnyčiai, būti jai ištikimiems, paklusti Šventosios Dvasios įkvėpimams.
5. Tvirtai išpažinti savo tikėjimą.
6. Nepasiduoti klaidingų minčių, šiuo metu sklindančių Bažnyčioje, įtakai.
7. Vengti bet kokios nenaudingos kritikos.
8. Drąsiai atskleisti tai, kas klaidinga.
9. Pasitikėti Mano Bažnyčia ir tikėti, kad ją tvarko Kristus ir ja rūpinasi.
10. Pripažinti, kad Aš esu neįmanomų dalykų Dievas.
11. Būti mažais įrankiais Mano rankose.

12. Jūs esate naujo Dvasios Dvelksmo pradininkai Mano Bažnyčioje ir savo vyskupijoje.
13. Ramybė, Aš esu su jumis! Prašyčiau tave prieš susitikimą žengti tikėjimo, nuolankumo ir paklusnumo žingsnį – perskaityti tai, ką dabar užrašei. Kai veiki vadovaujamas Mano Dvasios, esi perkeičiamas ir tampa Meile. Švelniai tave myliu“.

Lapkričio 15 d., 5 val. 25 min.

226. – Tu esi Mano veikimo liudininkas, kai tik suteiki Man laisvę veikti.

„Mano mažuti, visada džiūgaudamas jungiuosi su tavimi, tave padėju, būnu šalia tavęs, įkvepiu tave ir kitus, kad šie susirinkimai vyktų ramiai, sklandžiai ir Meilėje.

Tu esi Mano veikimo liudininkas, kai tik suteiki Man laisvę veikti. Šią laisvę gaunu iš širdies, kuri tampa maža, labai maža – tokia, kuri gali priimti visa, ką jai noriu duoti; tokia maža, kad galėtų visko iš Manęs prašyti ir pripažintų, kad Aš veikiu joje, aplink ją ir per ją. Ši širdis turi nesisavinti nuopelnų dėl to, ką Aš joje įvykdu, ir todėl nesigirk nei savo verte, nei galia, nei garbe.

Šiuo metu, kaip niekad anksčiau, Man reikia daugybės mažų širdžių, kad galėčiau kurti Meilės Visuomenę, pajėgiančią priimti Mane per Antrąjį, labai greit ateisiantį Atėjimą. Kiekvienai mažai širdžiai, kuri Man nuolat taria „taip“, Aš suteikiu jėgų sakyti „ne“ tada, kai būtina, kad pagreitintų kitus „taip“, kurie turi būti ištarti:

- „Taip“ mažumui;
- „Taip“ bejėgiškumui;
- „Taip“ gailestingumui;
- „Taip“ priėmimui;
- „Taip“ Meilei.

Tardamas kiekvieną iš šių „taip“, tuo pačiu metu privalai ištarti ir daugybę „ne“. Tu negali sakyti „taip“ mažumui, tuoj pat netardamas „ne“ savo norui pasirodyti, būti pripažintam, galingam, vertinamam, branginamam, patenkinant savo tuštybę ir išdidumą.

Kasdien jums duodama daugybė galimybių pasirinkti. Jūs galite at-

pažinti teisingus pasirinkimus pagal tai, ar jie yra įkvėpti Meilės, ar vyksta Meilės Šviesoje, ar jie kviečia jus atsiliepti į Meilės pašaukimą. Labai sparčiai jūs tampate Meile. Esate beprotiškai mylimi“.

Lapkričio 17 d., 5 val. 15 min.

227. – Ar leidžiuosi paruošiamas, kad galėčiau sutikti Jėzų per Didįjį Sugrįžimą?

„Mano mažuti, į tavo klausimą: „ar esu pasiruošęs priimti Jėzų per Didįjį Sugrįžimą?“ noriu tau pasakyti, kad vienas pats to padaryti nepajėgtum. Taigi štai ko pats savęs turėtum paklausti: „ar leidžiuosi paruošiamas, kad galėčiau priimti Jėzų per Didįjį Sugrįžimą?“ Tam, kad galėtum atsakyti, reikia užduoti dar kelis klausimus:

1. Ar leidžiu Šventajai Dvasiai visiškai laisvai veikti manyje?
2. Ar atpažįstu Ją veikiant manyje, aplink mane ir per mane?
3. Ar dėkoju Jai už viską, neprisiimdamas sau jokios garbės?

Šie trys klausimai yra kaip pagrindas kitiems, padedantiems rasti gilesnį atsakymą. Pavyzdžiui, atsakant į pirmąjį klausimą, galima paklausti, ar manyje pastebimi Šventosios Dvasios vaisiai, kuriuos išvardija šv. Paulius laiške galatams (Gal 5, 22–23): meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrumas, patarnavimas, gerumas, pasitikėjimas kitais, švelnumas, susivaldymas.

Medį visada pažinsite iš jo vaisių. Jei nori žinoti, koks medis esi, žiūrėk į vaisius, kuriuos duodi. Jei jie nėra tokie, kokių nori, atiduok juos Tėvo Gailestingumui. Sakyk Tėvui „taip“, kad Jis tavyje sunaikintų visus prisirišimus, trukdančius būti geru medžiu. Taigi ar sutinki būti apgenėtas, nors tai gali būti skausminga?

Sakyk Jam „taip“, kad Jis tavyje atskleistų ir pašalintų visa, kas trukdo būti medžiu, vedančiu puikius ir gausius vaisius. Net jei nepamatysi šių vaisių gausumo (jie dažnai yra nepastebimi), tai, ką matysi, vis tiek viršys viską, ką būtum galėjęs padaryti savo jėgomis.

Taip pat ir su kitais klausimais: visa, kas tau atrodo netyra, turi būti atiduota Tėvo Gailestingumui. Tu turi Jam sakyti „taip“, kai Jis tavęs prašo: tiesiogiai, per kitus žmones ar įvykius. Taip galėsi iki galo išgyventi ABC (Accueillir, Bénir et Comprendre – priimti, laiminti ir suprasti) ir taip visiškai tapti Meile. Švelniai tave myliu“.

Lapkričio 21 d., 5 val. 00 min.

228. – Šio įvykio dėka galėjai pažinti savo bejėgiškumą ir suprasti, jog esi niekas.

Viešpatie Jėzau, nesuprantu to, ką išgyvenau vakar, kai sugaišau dvidešimt minučių norėdamas užvesti sunkvežimį, kol vienas darbininkas atėjo man padėti. Pasirodo, bandžiau užvesti sunkvežimį savo automobilio raktu, nors jie ir skirtingi (juos lengva atskirti).

Tinkamas raktas buvo mano kišenėje. Tik kito asmens dėka galėjau tai suprasti. Aš jaučiu gėdą. Be to, tai sukelia man abejonių. Kas su manim vyksta? Ar aš prarandu orientaciją?

Dėkoju, kad išgirdai mano maldą. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, dar giliau įeidamas į savo vidų rasi atsakymą. Visas mokslas yra šioje tavo patirtyje, pažiūrėkime į ją kartu.

Visų pirma, tau leidžiama pažinti savo pažeidžiamumą, trapumą. Nieko negali atsitikti tau be Tėvo leidimo. Tu visiškai nuo Jo priklausai. Niekas tau nepriklauso ir tu nieko negali iš tiesų kontroliuoti. Visa ateina iš Jo, yra Jo kontroliuojama ir visa turi pas Jį sugrįžti.

Ši patirtis yra tau duota tam, kad suvoktum, jog viską reikia atiduoti į Tėvo rankas ir ypač visko iš Jo laukti. Per šį įvykį galėjai pažinti savo bejėgiškumą ir suprasti, jog esi niekas. Svarbu absoliučiai priimti šią patirtį ir šlovinti Tėvą, kad galėtum tai išgyventi, o vėliau atrasti kitus perlus, susijusius su šia patirtimi, kurie atrodo maži, bet slepia didžius lobius. Reikia būti išgrynintam, kad taptum Meile.

Švelniai tave myliu“.

Lapkričio 23 d., 5 val. 15 min.

229. – Neprarask tikėjimo išgyvendamas dabarties įvykius.

„Mano mažuti, neprarask tikėjimo išgyvendamas dabarties įvykius. Kristus vis labiau apsigyvena tavyje. Visa, kas tavyje nėra suderinta su Jo valia, turi būti atskleista ir pašalinta. Tad turi džiaugtis viskuo, ką išgyveni. Jei tai džiaugsmas, tai Kristus galėjo laisvai veikti, jei nesėkmės, vadinasi, esi ištyrinamas. Vienu ir kitu atveju turi džiaugtis, nes tai yra reikalinga tam,

kad visiškai taptum Meile. Visų šių įvykių metu praleisk daug laiko su Manimi, priimk Meilę, kurią lieju į tavo širdį. Suprask, kad esi giliai mylimas ir tik Meilė, priimta tavo širdyje, gali perkeisti tave, taip pat aplinką, kurioje esi ir galiausiai – pasaulį. Laimingas esi tu ir jūs visi, kad einate šiuo Meilės priėmimo ir virsmo keliu. Jūs virstate Meile, tu virsti Meile. Švelniai tave myliu“.

Gruodžio 4 d., 2 val. 00 min.

230. – Sutikimas tapti antruoju Kristumi reiškia ir sutikimą kentėti.

„Mano mažuti, nebijok, tai Aš, tavo Dievas, tave pažadinau, kad dabar išgyventume mudviejų artumo akimirką. Šie raštai, kuriuos rašai, bus panaudoti daugelio sielų gėriui.

Tu Manęs klausai, ar knygoje turėtų būti užrašytas tavo vardas. Svarbiausia yra tai, kad tave išsirinkau ne dėl tavo nuopelnų, bet per malonę, kuri tapo galima per tavuosius „taip“.

Tokio santykio trokštu su visomis širdimis. Šiais paskutiniaisiais laikais privalau veikti greitai. Pasaulis turi pažinti, jog Aš veikiu visose širdyse, kurios Man tai leidžia. Tavo vardo užrašymas neturi jokios reikšmės tam, ką Aš darau per tave: galėčiau tai daryti per bet kurį žmogų, kuris Man tartų besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“, ir jį vis pakartotų.

Vis dėlto, pasaulio žmonėms reikia, kad kiti juos vestų prie Manęs. Man patinka panaudoti vienus žmones, kad kitus atvesčiau prie Savęs, taip kaip buvo ir su tavimi.

Pažiūrėk, kiek daug žmonių panaudojau ir toliau naudoju, kad tave atvesčiau prie Savęs. Aš noriu, kad asmuo sutiktų pranykti, kad užleistų visą vietą Man. Aš taip pat noriu, kad asmuo aiškiai suvoktų visas pasekmes – tiek naudingas, tiek ir sukeliančias nepatogumus dėl nešamos žinios, ar dėl savęs paties.

Yra visiškai aišku, kad tau teks dėl to kentėti. Sutikimas tapti antruoju Kristumi reiškia ir sutikimą kentėti. Tu visada gali laisvai pasitraukti ar pasislėpti, tačiau Aš aiškiai pasakau savo valią. Malonės, kurias išlieju tavyje, Ramybė, kurią įdedu į tavo širdį, ir Meilė, kurią jauti dėl Mano artumo, yra daug, daug, daug svarbesnės nei kančios, kurias tau tenka nešti su Manimi ir dėl Manęs.

Susijunk širdies ir dvasios bendryste su Mano pirmaisiais apaštalais, Dangaus ir žemės šventaisiais. Su jais šlovink Tėvą, kad išsirinko tave kentėti kartu su Manimi. Ši kančia tave nuskaistina ir daro Mano bendraatpirkėju, leisdamą tau giliau dalyvauti Tėvo Meilės plane, kurią Jis tau yra paruošęs.

Taip tu virsti Meile. Švelniai, beprotiškai tave myliu“.

Gruodžio 10 d., 5 val. 45 min.

231. – Aš tave mokau eiti dviem keliais, kur tikrai Mane sutiksi: Mano Meilės priėmimo ir savo mažumo pripažinimo.

„Mano mažuti, ir toliau priimk Mano Meilę bei pripažink savo mažumą. Šiais dviem keliais Aš dažnai keliauju, čia gali Mane sutikti.

Jei vieną dieną tau atrodys, kad Aš esu toli nuo tavęs, sugrįžk į šiuos du kelius, eik jais ir tikrai Mane sutiksi. Aš noriu vesti tave gilyn į Meilę, todėl tau ir reikia nusižeminti, pripažinti savo mažumą ir priimti, jog esi labai mylimas.

Pasidalink šia mintimi su tėvu Dovydu, kad atpažintum antrąjį iš Mano išrinktųjų sūnų, kuris paaiškins tai, ką rašai. Išlik ramybėje. Aš pasirūpinsiu mažiausiomis smulkmenomis. Tu esi per mažas, tad tau reikia tik priimti Mano Meilę. Švelniai tave myliu“.

Gruodžio 15 d., 5 val. 35 min.

232. – Kančia labai dažnai yra kelias, vedąs gilyn į tavo vidų.

„Mano mažuti, ženk vis giliau į savo būties gelmę, ten esu Aš, ir tik ten gali rasti ramybę, kurios ieškai. Kančia labai dažnai yra kelias, vedąs į tavo vidų. Čia galutinai išsiskleidžia gyvenimas – tikras Meilės gyvenimas. Čia tu tampi mažutėlis, leidiesi mylimas ir tampi Meile. Švelniai tave myliu“.

Gruodžio 22 d., 4 val. 55 min.

233. – Atsirąs ir žmonių, besistengiančių visaip sutrukdyti, veikiančių priešui įtaigojant, kad mano sumanymas neišsipildytų.

„Mano mažuti, tu naujai įeini į vidinio gyvenimo gelmę. Leiskis ir toliau vedamas. Nebijok, Aš viską laikau savo rankoje. Vėdu ne tik tave, bet

įkvepiu ir asmenis, esančius šalia tavęs. Aš taip viską sutvarkau, kad tai, ko trokštu, greitai įvyktų.

Laiko nedaug, o daugybė sielų yra ant pražūties slenksčio. Greitai nebebus vietos drungniems, abejingiems ir net tiems, kurie linkę analizuoti, manydami esą išmintingi ir protingi.

Atsiras tokių, kurie nuolat tars savo „taip“, kurie bus perkeisti Mano Meilės Ugnyje. Bus ir tokių, kurie veiks priešo įtaigojami ir stengsis visais įmanomais būdais sutrukdyti, kad mano sumanymas būtų sužlugdytas. Jie puls tuos, kurie sutinka būti įrankiais Mano rankose, pasakiusius „taip“ ir po truputėlį tampančius pilnavertėmis Meilės būtybėmis.

Jūs būsite liudininkai, kad puolimas iš priešų pusės tik dar labiau sustvirtins tikėjimą tų, kurie pasakė savo „taip“, jie dar labiau degs Meile ir suspindės vidiniu grožiu, vis labiau matomu išorėje.

Laimingi jūs, kad pasakėte savo „taip“, idant būtumėte tarp tų, kurie tampa Meile.

Mano Širdis liepsnoja, kad priimtų visus, Mano rankos plačiai išskėtos. Ateikite be baimės, Aš esu Meilė ir jus myliu. Švelniai jus myliu. Švelniai myliu tave“.

Gruodžio 24 d., 3 val. 35 min.

234. – Prieš prisikeldamas turėjau iškentėti Kryžiaus kančią.

„Mano mažuti, visa, ką šiuo metu išgyveni, veda į Meilę, bet tai nereikia, kad nebus kančios ir sunkumų. Tai, ką išgyveni išoriškai, turi ir kitą reikšmę. Tačiau svarbiausia tai, kas dedasi tavo viduje – visiškas tavo būties perkeitimas, kad taptum Meilės kupina būtybe.

Kaip Man smagu matyti, kad tai užima pirmąją vietą tavo gyvenime. Per šį laiką, kurį tu Man skiri, mes galime vis artimiau bendrauti. Kiekvieną akimirką, kurią tu Man paskiri, tampi vis labiau Manimi, o Aš paimu tavo žmogiškumą, t. y., vis labiau apsigyvenu tavyje, užpildau tavo erdvę, panaikinu tai, kas yra vien tavo.

Taip, kaip dabar esu tavyje, norėčiau įsikurti kiekviename savo vaike žemėje. Aš trokštu, kad įvyktų Tėvo valia, nes ir Mano valia yra tokia pat kaip Tėvo. Ši valia greitai bus įvykdyta, todėl yra svarbu, kad ji būtų pažinta, ir visi, kurie to nori, jai pritartų.

Tu esi vienas iš tų, kuriuos išsirinkau, kad Mano valia taptų žinoma. Tačiau visi neatsakys į kvietimą. Tie ir tos, kurie atsakys, neliks be atlygio. Žinoma, prieš gaunant atlygį bus kančios laikas. Juk ir Aš prieš prisikeldamas turėjau eiti Kryžiaus keliu.

Mokinys nėra viršesnis už Mokytoją, jie turi savo viduje sutikti eiti tuo pačiu keliu, kad Tėvo valia dėl amžinojo atlygio visiškai išsipildytų.

Nebijok, Aš visada būsiu su tavimi, ginsiu tave ir saugosiu. Kartu mes pradedame naują etapą, vedantį vis giliau į Meilę.

Aš žinau, kad esi labai mažas, glėžnas ir silpnas, štai kodėl visada esu šalia ir laikau tave už rankos, neleidžiu tau pargriūti, kad ir toliau eitum tuo keliu, kurį Tėvas tau numatė ir kuris veda į Meilės pilnatvę. Kančia ir kryžius, kurį turėsi nešti, yra kaip nedidelės kelio duobės. Palygink tai su beribe Meile, laukiančia tavęs ir jūsų visų... Jūs tampate Meile, tu tampi Meile. Esate beprotiškai mylimi. Švelniai myliu tave.

P. S. Šios Kalėdos tau yra tikras atgimimas“.

1999

Sausio 1 d., 4 val. 30 min.

235. – Tardami besąlygišką „taip“ tampate Tėvo Meilės sumanymo – išgryninti šią žemę – dalininkais.

„Mano mažuti, prasidedant naujiems metams, tau ir daugeliui žmonių, gyvenančių šioje žemėje, prasideda naujas gyvenimo tarpsnis.

Tai jūsų ėjimas į Meilės pilnatvę. Šis naujas gyvenimas įmanomas sakant daugybę besąlygiškų ir neatšaukiamų „taip“. Tu ir jūs turite paruošti savo širdis priimti viską: kančią, skausmus ir džiaugsmus, neapykantą ir Meilę, priėmimą ir atmetimą, pasipriešinimą ir vienybę.

Jūsų besąlygiški „taip“ jus iš tikrųjų veda į besąlygišką atsidavimą. Visa priimkite, kad visa paaukotumėte Tėvui, idant visa būtų ištyrinta Jo Gailestingume ir Meilėje.

Tardami besąlygišką „taip“ jūs tampate Tėvo Meilės sumanymo – išgryninti šią žemę – dalininkais. Tai jums leidžia vis dažniau tapti Jo veikimo ir perkeitimo, vykstančio jūmyse, per jus ir aplink jus, liudininkais. Jūs vis labiau dėkosite, šlovinsite, džiūgausite, garbinsite Dievą už viską, savo širdyse tikėdami, kad tai yra jūsų ištyrinimo kelias didesnei Tėvo garbei.

Esate laimingi, būdami arti Mano, jūsų, mūsų Tėvo, ir dalyvaudami tokiame nuostabiame sumanyme! Kad jį įvykdyčiau, Aš atėjau į žemę, dėl jo daugelis šventųjų paaukojo savo gyvybes. Šios minties tikslas – nuvesti jus į Meilės pilnatvę. Švelniai jus myliu. Švelniai myliu tave“.

236. – Ši knyga bus vadovas kiekvienam, nuoširdžiai ieškančiam Dievo.

„Mano mažutėli, visada veik su grynu tikėjimu. Šis tikėjimas neleidžia tau matyti, kas esi rašydamas, kas bus ateityje, ar iš viso dar būsi įkvėptas rašyti. Tiesiog klausykis savo širdies, kai ji tau sako paimti rašiklį ir sąsiuvinį. Tai leidžia tau būti mažam, Manęs klausytis ir būti vertingu įrankiu Mano rankose.

Didysis ištyrinimas jau prasidėjo ir vyks visose sielose. Žmonės patys niekaip nesugebėtų to padaryti, nors ir kaip geranoriškai būtų nusiteikę. Vien Dievas turi šią galią. Aišku, Jis veikia per žmones, bet tik per tuos, kurie tampa tokie maži, kad sakytų „taip“, kad leistųsi perkeičiami ir visiškai vedami Šventosios Dvasios.

Dabar nematomu būdu Tėvas kviečia daugybę sielų į Meilės kelią, mažumo kelią. Daugybė malonių bus išdalyta tiems, kurie ištars savo „taip“, su tikėjimu skaitys tai, ką parašei.

Ši knyga bus tikras vadovas kiekvienam, nuoširdžiai ieškančiam Dievo, artimesnio meilės santykio su Juo. Ji pamokys visko, ko reikia, norint tapti visiškai nuskaistinta būtybe, kuri yra kupina Meilės ir pasiruošusi įeiti į Naująjį Pasaulį, Naująją Bažnyčią.

Norint įeiti į Naująją Bažnyčią, pirmiausia reikia būti ištikimais dabartinei Bažnyčiai: jos mokymui, maldai, garbinimui, sakramentams, stengtis nė vieno iš jų nenuvertinti, nuolat ištikimai tarnauti Bažnyčiai. Siekiant palikusi Bažnyčią, patirs Meilės potvynį savo sugrįžimo akimirka.

Laimingi esate jūs, gyvendami laiku, kuris yra taip arti Meilės pilnatvės: tai laikas, kai Meilės troškulys bus numalšintas. Jūs būsite pripildyti Meilės ir tarnausite Tėvui, ištikimai vykdydami Jo valią. Kadangi Meilė jus myli, jūs tampate Meile. Švelniai jus myliu“.

237. – Tamsos laikotarpis eina į pabaigą.

„Mano vaike, visada su džiaugsmu artinuosi prie savo vaikų, kurie leidžia prie jų prieiti ir juos mylėti, kaip Aš noriu. Daugelis pageidautų, kad

juos mylėčiau taip, kaip jie mano, kad turėčiau juos mylėti. Jie Manęs prašo Meilės, pridėdami savo „kaip“, „kur“ ir „kada“, taip pat daug visokių sąlygų.

Jeigu atsakyčiau į jų prašymus, tai jiems pakenktų. Aš juos per daug myliu, kad taip elgčiausi. Esu kantrus Dievas. Laukiu, kad jų širdys atsivertų ir priimtų Meilę taip, kaip Aš noriu ją duoti, kad jie neštų gausybę gerų vaisių. Šiuos vaisius jūs lengvai atpažinsite – jie nuostabaus skonio, teikiantys pilnatvę ir gausėjantys iki begalybės.

Tamsos periodas eina į pabaigą. Jūs įžengiate į Naująjį Pasaulį, Naująją Bažnyčią, kur Šviesa visiškai išsklaidys tamsą. Ši Šviesa yra skirta tiems, kurie Jos trokšta, ir nori Ją priimti. Ši Šviesa yra Meilė. Per jūsų nuolatinius „taip“ jūs tampate Meile ir Šviesa.

Dėkoju už jūsų „taip“. Dėkoju už tavo nuolatinį „taip“. Meilė jums rūpinasi taip, kaip ji vadovauja rašant šiuos raštus. Aš, jūsų Tėvas, tampa elgeta, maldaujančiu jūsų meilės. Ateikite, ateikite pas Mane, Aš esu Meilė. Švelniai jus myliu. Jūsų Tėvas“.

Sausio 5 d., 4 val. 45 min.

238. – Naujasis gyvenimas prasideda tavyje ir skaitančiame šias eilutes. Tėvas nori jus visus pripildyti.

„Mano mažuti, tau net nespėjus to suvokti, mes įeiname į naująjį gyvenimą, tikrąjį gyvenimą:

- Tai gyvenimas, kuris nepasibaigs, augs ir nuolat atsinaujins, bus visiškai Šventosios Dvasios vadovaujamas.
- Tai gyvenimas gelmėje, kuri yra sukurta tavyje nuo tavo pradėjimo akimirkos ir tavo Krikšto, kelis kartus sustiprintas, ypač per Sutvirtinimo sakramentą.

Tai yra tikrasis gyvenimas, kurio iš tavęs niekas negali atimti. Tavo kūnas gali nusilpti ir net išnykti, bet šis gyvenimas tęsis toliau.

Šis naujasis gyvenimas atneš tau Šviesą, kuri leis atskirti tai, kas svarbiausia, kas mažiau svarbu, o kas visai nesvarbu. Jis tau atneš naują Šviesą, padėsiančią suprasti, kaip elgtis įvairiais atvejais. Esi laimingas, kad jauti, jog reikia skirti laiko, daug laiko, kad mūsų artimumas didėtų. Man paskirtasis laikas leidžia įsigalėti naujam gyvenimui, jo įsiviešpatavimui ir sklaidimuisi tavyje.

Jis duodamas tau, taip pat ir tiems, kurie skaitys šias eilutes. Tėvui jūs visi esate lygūs, Jis nori pripildyti jus visus. Kiek malonių gausite priklausau nuo to, kiek galite priimti, kiek yra atvira jūsų širdis. Apie tai kalbėjau anksčiau puoselėjusiose. Šis naujasis gyvenimas yra Meilė. Jūs virstate Meile, tu virsti Meile. Švelniai jus myliu. Dėkoju, kad leidžiate būti mylimi“.

Sausio 9 d., 3 val. 45 min.

239. – Budėkite, kad apsisaugotumėte nuo klaidingų minčių, sklandančių pasaulyje.

„Mano mažuti, saugokis pasaulio minčių įtakos. Tai sakau visiems šios knygos skaitytojams. Priimti malonę yra svarbu, bet ją išsaugoti – dar svarbiau.

Jūs gyvenate tokiu laikotarpiu, kai visa žemė turi būti ištyrinta, pradant nuo Mano Bažnyčios. Kai Tėvas savo Meilės sumanymui vykdyti pasirenka vieną ar kelis asmenis, juos apipila ypatingomis malonėmis: kaip apdovanojo tave, taip bus ir kiekvienam iš tų, kurie skaitys šią knygą su atvira ir imlia širdimi.

Šis atnaujinimas prasideda širdžių ištyrinimu. Širdis, sutinkanti būti ištyrinta, negali maitintis klaidingomis pasaulio mintimis, net jei dalis šių klaidų jau pasireiškia Mano Bažnyčioje.

Todėl kiekvienas žmogus turi pasirinkti, ar atsilipti į šį kvietimą ir malones, ar sekti pasaulio mintimis. Niekada neįmanoma pasirinkti abiejų, nes jie vienas kitam prieštarauja.

Asmuo, pasirenkantis atsilipti ir priimti malones, negali to padaryti vienas. Jis turi melstis, garbinti Švenčiausiąjį, pasninkauti, skaityti ir išgirsti Dievo Žodį, nuolat priimti sakramentus, ypač Susitaikinimo ir Eucharistijos.

Būtina, kad jis taptų uoliai praktikuojantis tikintysis Mano Bažnyčioje. Norėdamas atskirti, kokios mintys yra klaidingos jo viduje, jis turi prašyti išminties ir skyrimo malonės. Jei kyla bent mažiausia abejonė, jis turi remtis Žodžiu, Bažnyčios mokymu, skaityti enciklikas, kur viską aiškiai išdėsto jūsų Šventasis Tėvas Jonas Paulius II.

Jūsų laisvas pasirinkimas, jūsų besąlygiškai ištartas „taip“ Tėvo valiai, atneš jums malones, Šviesą ir Išmintį, kurios padės eiti širdies nuskaistavimo

keliu. Taip jūs prisidėsite prie visos žemės išgryninimo, kad ji taptų Meilės žeme, Meilės Bažnyčia, per Meilės pripildytus Dievo sūnus ir dukteris.

Tinkamas pasirinkimas duos gerų vaisių. Laimingi esate jūs, būdami išrinkti tokiai gražiai ir didžiai užduočiai. Jūs visi virstate Meile. Tu tampi Meile. Aš jus myliu. Aš myliu tave“.

Sausio 10 d., 6 val. 30 min.

240. – Skaitytojau (-ja), žinok, kad Aš kalbu tau akis į akį.

„Mano mažuti, nebūk skeptiškas, vis keliauk gilyn tikėjimo keliu.

Nevenk stabtelėti, kad pamatytum, ką tavyje nuveikiau. Meilės srovės, kurias išliejau į tavo širdį, yra daug gausesnės, negu gali suvokti. Pažvelk, kaip Aš tave perkeičiau. Pažvelk, ką padariau aplink tave ir per tave.

Tai, ką gali matyti, yra tik labai maža, tik tūkstantoji, visos tikrovės dalelė. O ką darysiu ateityje, tau sutinkant, jokių būdu negali būti lyginama su tuo, kas yra dabar.

Žinau, kad tau sunku suprasti ir priimti, tačiau tokia yra tiesa. Tau dabar tereikia klausyti Mano patarimų, sakyti savuosius „taip“, priimti Mano Meilę, išlikti mažam bei tikėti, kad ir kas nutiktų.

Jei tu, skaitytojau ar skaitytoja, nemanai, kad tai, ką dabar perskaitei, skirta tau, turėtum dar kartą perskaityti šią paskutinę žinią.

Žinok, kad kalbu tau akis į akį. Tau būtų į naudą perskaityti visą šį veikalą dar kartą, tačiau ne protu, o širdimi, kad galėčiau išlieti joje savo Meilę. Tada mes tapsime artimi. Tuomet Aš galėsiu priglausti tavo širdį prie Savosios, paimti tave už rankos, kaip tėvas paima savo vaikelį, kai moko jį vaikščioti.

Noriu paimti tave už rankos ir vesti į Naująją Žemę, kuri yra Meilė. Tu buvai tam sukurtas.

Laimingi esate jūs, laimingas esi tu dėl visų šių įvykių. Priimk viską, kas nutinka, idant galėtum aprėpti tiek daug Mano Meilės, kiek tik įmanoma. Tai tau, skaitytojau ar skaitytoja, kuždu į ausį: Aš myliu tave, Aš myliu tave, Aš myliu tave“.

Léandre Lachance

MANO IŠRINKTIEJI, – JŪSŲ LAIMEI, – JĖZUS!

I TOMAS

2014 01 31. 13,25 sp. l. Tiražas 1000 egz. Užsakymas 14-017.

Leidykla „Naujasis lankas“.

Spaustuvė „Morkūnas ir Ko“, Draugystės 17, LT-51229 Kaunas.

Leandre Lachance yra vedęs, turi penkis vaikus ir penkiolika anūkų.

Jis yra patyręs verslininkas, pareigingas šeimos vyras, maldai savo gyvenime paskyręs privilegijuotą vietą.

Šios knygos įkvėptų mokymų įgyvendinimas leidžia įvykdyti mūsų pagrindinę misiją: atlikti perėjimą, tampant Meilės būtybėmis.

Marcel Laflamme

Sąmoningai pripažindamas, kad Dievas rūpinasi mumis net mažiausiose gyvenimo detalėse, Leandras paveda Jam – skeptikai juoksis – visas savo gyvenimo sritis, tame tarpe ir verslą.

Tėvas David

Šie mokymai mane liečia, ir aš esu nepaprastai nustebinta tos ramybės, kuri apsigyveno manyje po to, kai ėmiau juos skaityti.

Diane Gagnon

Skaitydami šią knygą, ar, juo labiau, ją apmąstydami, jūs pažinsite Tėvo švelnumą ir Jo troškimą jus vesti į laimę Kristuje per Šventąją Dvasią. Todėl, kontempliuodami Meilę, mes tampame Meilės būtybėmis.

Kun. Guy Giroux

Pagaliau radau savo pašaukimą: mano pašaukimas – Meilė!

Savo Motinos Bažnyčios Širdyje aš būsiu Meilė.

Šv. Kūdikėlio Jėzaus Teresė, 1896 rugsėjo 8d.